



การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

วิทยานิพนธ์

ของ

นันทณัฐ เวียงอินทร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

เมษายน 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

วิทยานิพนธ์

ของ

นันทนัฐ เวียงอินทร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

เมษายน 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DEVELOPING AN ENGLISH CURRULUM TO ENHANCE GRAMMAR
PROFICIENCY IN PROFESSIONAL TEACHING CONTEXTS FOR
PRE-SERVICE TEACHERS

BY
NANTHANUT WIANGIN

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Doctor of Philosophy Degree in Educational Administration and Development
Sakon Nakhon Rajabhat University

April 2026

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University



ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
 ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นันทณัฐ เวียงอินทร์

คณะกรรมาการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา ประสานตรี) และผู้ทรงคุณวุฒิ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกสิทธิ์ กุญชร) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิต ศรีประดิษฐ์) และผู้ทรงคุณวุฒิ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟื่องสวัสดิ์) แต่งตั้งเพิ่มเติม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ดร.พรเทพ เสถียรนพเกา)

ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 9 เดือน เมษายน พ.ศ. 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้
และการสนับสนุนจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณและระลึกถึงพระคุณของ
ทุกท่านด้วยความซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ประการแรก ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพียสา
และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างสูงที่ให้
ความรู้ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทาง การตรวจสอบและการแก้ไขงานวิจัยด้วยความเอาใจใส่
ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ทั้งสองท่านเป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยให้ผู้วิจัยก้าวผ่านแต่ละขั้นตอน
ของการทำวิทยานิพนธ์ด้วยความมั่นใจจนสามารถพัฒนางานวิจัยฉบับนี้ได้อย่างสมบูรณ์

นอกจากนั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นอย่างสูง
ที่ได้ให้คำแนะนำแนวคิดการประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของเคิร์กแพทริก ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น
สำคัญของการพัฒนางานวิจัยและช่วยเปิดมุมมองทางวิชาการให้แก่ผู้วิจัยและในส่วนของ
พัฒนาคุณภาพงานวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบคุฏีนิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิและ
ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยรวมถึงการ
ชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงงานวิจัยซึ่งช่วยให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

ขณะเดียวกัน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา
การศึกษาทุกท่านที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ตลอดระยะเวลาการศึกษา
นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเครือข่ายและผู้เกี่ยวข้องทุก
ท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และสนับสนุนการเก็บรวบรวมข้อมูลรวมถึงการทำให้การวิจัยดำเนิน
ไปด้วยความเรียบร้อย เหนือสิ่งอื่นใดผู้วิจัยขอขอบพระคุณครอบครัวอันเป็นที่รักที่คอยมอบ
กำลังใจและการสนับสนุนตลอดระยะเวลาการศึกษาซึ่งเป็นพลังสำคัญที่ช่วยให้ผู้วิจัยก้าวผ่าน
อุปสรรคต่าง ๆ มาได้ พร้อมกันนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นสาขาวิชาการบริหารและพัฒนา
การศึกษาที่ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเป็นกำลังใจตลอดเส้นทางการศึกษา

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
กตเวทิตาแต่บิดามารดา ครูอาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาและผู้มีพระคุณทุกท่านและหวัง
เป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษและ
การยกระดับคุณภาพการศึกษาต่อไป

นนทณัฐ เวียงอินทร์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู
ผู้วิจัย	นันทณัฐ เวียงอินทร์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพียสา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง
ปริญญา	ปร.ด.(การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณที่มีความมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู การวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วย การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน รวมทั้งการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตร องค์ประกอบไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษและเนื้อหาหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรรายวิชา ด้วยการนำร่างหลักสูตรไปประเมินกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของหลักสูตรตามการประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร ด้วยการทดลองใช้กับนักศึกษาครู จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินพฤติกรรม แบบประเมินความพึงพอใจและแบบประเมินผลลัพธ์และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์ และระยะที่ 4 การสร้างคู่มือการใช้หลักสูตรและตรวจสอบความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู พบว่า หลักสูตรประกอบด้วย 1) ความเป็นมาของหลักสูตร 2) คำอธิบายรายวิชา 3) วัตถุประสงค์ของรายวิชา 4) เนื้อหาการเรียนรู้ 5) การออกแบบและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และ 6) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดแสดงให้ว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรตามกรอบแนวคิดของ Kirkpatrick ทั้ง 4 ระดับ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจ ผลการเรียนรู้และสมรรถนะการใช้ไวยากรณ์ในการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุดรวมทั้งหลักสูตรส่งผลต่อโรงเรียนเครือข่าย คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษาและด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรพบว่า หลักสูตรมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการประเมินคู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู พบว่า คู่มือประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร แผนการเรียนรู้และเนื้อหาสาระของหลักสูตร การเตรียมความพร้อมและทรัพยากรที่จำเป็น บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการหลักสูตร ขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการใช้หลักสูตร การประเมินผลและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาหลักสูตร และเอกสารอ้างอิงและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม โดยผลการประเมินโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ นักศึกษาครู บริบทวิชาชีพครู

TITLE	Developing an English Curriculum to Enhance Grammar Proficiency in Professional Teaching Contexts for Pre-service Teachers
AUTHOR	Nanthanut Wianing
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Aekarak Peasa Asst. Prof. Dr. Nawaporn Wanthong
DEGREE	Ph.D. (Educational Administration and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2026

ABSTRACT

This study employed a mixed-methods approach to develop an English course curriculum for improving grammatical skills in professional contexts among pre-service teachers. The research was conducted in four phases. Phase 1 involved studying the components of the English course curriculum through document analysis, review of related research, and interviews with five experts, as well as evaluating the appropriateness of the curriculum components, English grammar components, and course content by five experts. Data were analyzed using content analysis, mean, and standard deviation. Phase 2 focused on curriculum development by evaluating the draft curriculum with five experts in order to assess its appropriateness and consistency using a five-point rating scale, and the data were analyzed using mean and standard deviation. Phase 3 involved implementing the curriculum with 30 Pre-service Teachers. The research instruments included an achievement test, a behavioral assessment form, and a satisfaction questionnaire and an outcome assessment form. The data were analyzed using mean, standard deviation, and dependent samples t-test. Phase 4 involved developing a curriculum implementation manual and evaluating its appropriateness by five experts. The data were analyzed using mean and standard deviation.

The research findings revealed that:

1. The results of the evaluation of the English course curriculum designed to enhance grammar skills in professional teaching contexts for Pre-service Teachers revealed that the curriculum consisted of: 1) background of the curriculum, 2) course description, 3) course objectives, 4) learning contents, 5) instructional design and learning management development, and 6) learning measurement and evaluation. Overall, the curriculum was rated at the highest level of appropriateness, indicating that the curriculum was appropriate and could be implemented effectively.

2. The results of the curriculum effectiveness study based on Kirkpatrick's four-level evaluation model revealed that the students' satisfaction, learning achievement, and competency in using grammar for learning management were all at the highest level. In addition, the curriculum positively affected the network schools, the Faculty of Education and Educational Innovation, and the curriculum aspect at the highest level.

3. The results of the curriculum efficiency study revealed that the curriculum achieved the efficiency criterion, and the students' post-test achievement scores were significantly higher than their pre-test scores at the .01 level of statistical significance.

4. The results of the evaluation of the handbook for implementing the English course designed to develop grammar skills in professional contexts for pre-service teachers showed that the handbook consisted of seven key components: 1) the background and significance of the course, 2) learning plans and course content, 3) preparation and required resources, 4) the roles of stakeholders in course implementation, 5) procedures and processes for course implementation, 6) evaluation and recommendations for course improvement, and 7) references and additional resources. The overall evaluation indicated that the handbook was highly appropriate, and all aspects were rated at the highest level of appropriateness.

Keywords: Curriculum Development, English Grammar, Pre-service Teachers, Professional Teaching Context

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	3
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย	13
นิยามศัพท์เฉพาะ	18
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
หลักสูตร	28
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร	28
องค์ประกอบของหลักสูตร	30
ประเภทของหลักสูตร	35
รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักวิชาการต่างประเทศ	36
รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักวิชาการไทย	45
หลักการออกแบบหลักสูตร	53
ความหมายของการออกแบบหลักสูตร	53
หลักการออกแบบหลักสูตรที่ดี	54
ประเภทของการออกแบบหลักสูตร	55
ขั้นตอนการออกแบบหลักสูตร	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การออกแบบหลักสูตรในแต่ละองค์ประกอบ	56
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตร	57
ประสิทธิผลของหลักสูตร	57
ประสิทธิภาพของหลักสูตร	57
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	58
แนวคิดการประเมินผลการฝึกอบรมตามรูปแบบของเคิร์กแพทริก ...	61
ความพึงพอใจ	68
แนวคิดและความสำคัญของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	73
ความหมายของไวยากรณ์	76
องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	78
ความสำคัญของไวยากรณ์	80
การเชื่อมโยงเนื้อหาภาษาอังกฤษกับหลักสูตรการศึกษา	81
แนวทางการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบททางวิชาชีพครู	93
วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	93
วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบฟัง-พูด	96
วิธีการสอนไวยากรณ์แบบนิรนัย	98
วิธีการสอนไวยากรณ์แบบอุปนัย	100
วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเน้นรูปแบบในบริบท	102
หลักการทำคู่มือ	105
แนวคิดและทฤษฎี	105
ความหมายของคู่มือ	105
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	109

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร	109
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	111
3 วิธีดำเนินการวิจัย	115
การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชา ภาษาอังกฤษและสำรวจความต้องการทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	116
การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร	128
การวิจัยระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร	139
การวิจัยระยะที่ 4 การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร	146
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	155
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาหลักสูตรรวมถึงผล การสำรวจความต้องการของทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษต่อการพัฒนา หลักสูตร	156
ตอนที่ 2 ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู.....	161
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาประสิทธิผลตามแนวคิดของเคร์กแพทริก 4 ระดับ และผลการศึกษาประสิทธิภาพของการพัฒนาหลักสูตรรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาครู	162
ตอนที่ 4 ผลการประเมินการจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครู	176
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	177
สรุปผลการวิจัย	178
อภิปรายผล	181
ข้อเสนอแนะ	188

สารบัญ

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	191
ภาคผนวก	215
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	217
ภาคผนวก ข หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร	255
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	373
ภาคผนวก ง แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ	441
ประวัติย่อของผู้วิจัย	457

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ	32
2 ระดับและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินตามแนวคิดของ Kirkpatrick	69
การเปรียบเทียบการประเมินทักษะการสอนไวยากรณ์กับการประเมิน	
3 สมรรถนะการใช้ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู	72
4 การสังเคราะห์องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	79
5 การสังเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรรายวิชา	90
6 ลำดับขั้นตอนการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร	129
7 การแปลหาค่าความยาก	131
8 ตารางแสดงอำนาจค่าจำแนกของข้อสอบ	132
9 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต	
สาขานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ	
คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568	140
10 แบบแผนการทดลองแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนเรียน	
และหลังเรียน	141
11 ตารางสรุปกิจกรรมการดำเนินการวิจัยทั้ง 4 ระยะ	153
12 ผลประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	158
13 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของไวยากรณ์	
ภาษาอังกฤษ	159
14 ผลการประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ...	159
15 ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์	
ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู	161
16 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ	
เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบททางวิชาชีพครูสำหรับ	
นักศึกษาครู	162

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	ผลการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ครูจากการประเมินผลระหว่างเรียน	165
18	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้ หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ	166
19	ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ทักษะไวยากรณ์ของนักศึกษา ในบริบทวิชาชีพครู	167
20	ผลการวิเคราะห์ผลลัพธ์ของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา ทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูที่ส่งผล ต่อองค์กร	171
21	ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อ พัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู	176
22	แบบพัฒนาการทดลองแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนเรียน และหลังเรียน	177

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	16
2 ระยะการวิจัยหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู	152

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในทุกมิติของชีวิตไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีหรือการสื่อสารระหว่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลและสังคมแห่งข้อมูลทำให้ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือในการสื่อสารเท่านั้นแต่ยังเป็นทุนทางปัญญาที่ช่วยเพิ่มศักยภาพของบุคคลในการเรียนรู้ การเข้าถึงองค์ความรู้ระดับสากล และความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก ในบริบทของการพัฒนาประเทศตามแนวทางประเทศไทย 4.0 รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทุนมนุษย์ที่มีสมรรถนะสูง โดยเฉพาะความสามารถด้านภาษา อังกฤษซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการเข้าถึงองค์ความรู้ระดับสากลและการสื่อสารในสังคมโลก (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) ซึ่งมุ่งขับเคลื่อนประเทศด้วยนวัตกรรมและองค์ความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มนักศึกษาครูซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนและระบบการศึกษา ในอนาคตในบริบทของประเทศไทย การพัฒนาทักษะภาษา อังกฤษได้รับการกำหนดให้เป็นประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560–2579) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีสมรรถนะสูงสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารในระดับสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2566 พบว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่เพียง 26.19 คะแนนและระดับประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ที่ 39.22 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2567) โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ (ISAN Insight & Outlook, 2024) ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาเชิงโครงสร้างของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยอย่างชัดเจน

จากผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่าสาเหตุสำคัญไม่ได้เกิดจากผู้เรียนเพียงฝ่ายเดียวหากแต่มีรากฐานมาจากคุณภาพของกระบวนการจัดการเรียน

การสอนภาษา อังกฤษโดยเฉพาะสมรรถนะด้านภาษาและไวยากรณ์ของครูผู้สอน รวมไปถึงครูจำนวนไม่น้อยยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่ออธิบายบทเรียน ตั้งคำถาม จัดกิจกรรมและสร้างปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนส่งผลให้การเรียนการสอนยังคงเน้นการท่องจำกฎไวยากรณ์มากกว่าการใช้ภาษาในบริบทจริงซึ่งเป็นปัญหาที่สะสมและถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น หากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาภาษาอังกฤษในระยะยาว จากการกล่าวมาข้างต้นไวยากรณ์ภาษาอังกฤษถือเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะภาษาในทุกด้านเนื่องจากเป็นระบบที่กำหนดรูปแบบการสร้างประโยคและการสื่อสารอย่างถูกต้อง หากผู้เรียนมีความเข้าใจไวยากรณ์อย่างลึกซึ้งจะสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ยิ่งไปกว่านั้น นักภาษาศาสตร์ Larsen–Freeman (2015) ต่างเห็นพ้องกันว่า การเรียนรู้ไวยากรณ์ที่มีคุณภาพช่วยลดความผิดพลาดทางภาษาเพิ่มความมั่นใจและส่งเสริมการใช้ภาษาอย่างยืดหยุ่นและสร้างสรรค์

งานวิจัยที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะไวยากรณ์อย่างเป็นระบบสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ สุเทพ อ่วมเจริญ และคณะ (2559) พบว่าการจัดการเรียนการสอนที่มีลำดับขั้นและโครงสร้างชัดเจนช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ภูริชญา เพื่อกพรหม และฤติรัตน์ ชูชนะโชติ (2559) รายงานว่าหลักสูตรที่บูรณาการภาษาและเนื้อหาเข้ากับกิจกรรมเชิงปฏิบัติช่วยเสริมสร้างทักษะการสื่อสารของผู้เรียน ขณะที่ วิษชุดา ขำประถม และชนสิทธิ์ ลิทธิ์สูงเนิน(2565) พบว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในระดับสูง ส่วนในบริบทของคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ผลการทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาพบว่าคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 64.23 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 70 โดยเฉพาะหัวข้อ Causative Form, If-clause และ Indirect Speech ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สุดสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษายังขาดความเข้าใจเชิงโครงสร้างของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและไม่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์การสอนจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาดังกล่าวมีนัยสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระยะยาว เนื่องจากนักศึกษาครูกำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากบทบาทผู้เรียนไปสู่การเป็นครูผู้สอนในอนาคต หากยังขาดสมรรถนะด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษย่อมส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ

ของการจัดการเรียนการสอนทั้งในด้านความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสมในการใช้ภาษาในบริบทการเรียนการสอนและความสามารถในการเป็นแบบอย่างทางภาษาที่ดีแก่ผู้เรียน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนและระบบการศึกษาโดยรวม ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาครูจึงเป็นกลุ่ม เป้าหมายที่สำคัญของการพัฒนาเนื่องจากเป็นผู้ที่กำลังเตรียมความพร้อมเข้าสู่การปฏิบัติวิชาชีพครูและจะต้องนำความรู้และทักษะภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจริงในสถานศึกษา การเสริมสร้างสมรรถนะทางภาษา โดยเฉพาะด้านไวยากรณ์จึงมีความจำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถในการอธิบายเนื้อหา การตั้งคำถาม การให้คำแนะนำและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงความรู้ด้านโครงสร้างภาษากับสถานการณ์การสอนจริงจึงเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับสมรรถนะทางภาษาและวิชาชีพของนักศึกษาครู เพื่อผลิตครูสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในยุคการศึกษาในศตวรรษที่ 21

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามของการวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูมีลักษณะและองค์ประกอบอย่างไร
2. ความต้องการหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพของนักศึกษาครูอยู่ระดับใด
3. การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพของนักศึกษาครูมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 หรือไม่
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูศาสตรบัณฑิตที่ได้เรียนในหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพของนักศึกษาครูระหว่างก่อนและหลังเรียนเป็นอย่างไร
5. ผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูศาสตรบัณฑิตที่ได้เรียนในหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่
6. ความพึงพอใจของนักศึกษาครูศาสตรบัณฑิตที่ได้เรียนหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพของนักศึกษาครูอยู่ในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษและความต้องการทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับการพัฒนาหลักสูตร

2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลและประสิทธิภาพของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

3.1 ประสิทธิผลของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมินหลักสูตรของเคิร์กแพทริกทั้ง 4 ระดับ ดังนี้

3.1.1 ระดับที่ 1 ปฏิบัติการ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาครูที่มีต่อหลักสูตร

3.1.2 ระดับที่ 2 การเรียนรู้

3.1.2.1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูระหว่างเรียน

3.1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนและหลังการเรียนตามหลักสูตร

3.1.3 ระดับที่ 3 พฤติกรรม เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

3.2.4 เพื่อศึกษาผลลัพธ์ของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูที่ส่งผลลัพธ์ใน 3 มิติ ดังนี้

3.2.4.1 ด้านโรงเรียนเครือข่าย เพื่อประเมินสมรรถนะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพของนักศึกษาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนจริงของโรงเรียนเครือข่าย

3.2.4.2 ด้านคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา เพื่อประเมินศักยภาพของหลักสูตรต่อการยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตของคณะ

3.2.4.3 ด้านคุณภาพหลักสูตร เพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลกระทบต่อหลักสูตรอื่น ๆ ในคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการ

การศึกษา

3.2 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตร ตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 70/70$

4. เพื่อจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูจากผลการทดลองใช้หลักสูตร

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยเพื่อใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ผลการวิจัย
มีดังต่อไปนี้

4.1 องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ องค์ประกอบของ
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาหลักสูตรสำหรับการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบท
ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู อยู่ในระดับมาก

4.2 หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททาง
วิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 70/70$

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4.4 ความพึงพอใจของนักศึกษาครูที่เรียนด้วยหลักสูตรรายวิชา
ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพอยู่ในระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร
รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพของนักศึกษาครู
ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ดังนี้

5.1 ได้หลักสูตรและคู่มือการใช้การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูซึ่งสามารถพัฒนา
ผู้เรียนในด้านภาษาอังกฤษในบริบททางการศึกษา

5.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง
ไวยากรณ์ หรือภาษาอังกฤษสำหรับบริบททางการศึกษาในหลักสูตรอื่น ๆ ของสถาบัน
การศึกษาในระดับอุดมศึกษา

5.3 เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดอบรมรายวิชา
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหรือภาษาอังกฤษในบริบททางการศึกษาสำหรับบุคลากร
ในสถานศึกษาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและศึกษาประสิทธิผลรวมถึง
ประสิทธิภาพของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับเสริมสร้างทักษะไวยากรณ์
ในบริบทวิชาชีพครู โดยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา มี 4 ระยะ ดังนี้ 1) ระยะที่ 1 ศึกษา
องค์ประกอบของหลักสูตรและสำรวจความต้องการของทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
2) ระยะที่ 2 พัฒนาหลักสูตร ระยะที่ 3) การทดลองใช้หลักสูตร และ 4) ระยะที่ 4 ประเมิน
และปรับปรุงหลักสูตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษและ สำรวจความต้องการของทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1. ด้านเนื้อหาการวิจัย

ระยะที่ 1 ของการวิจัยมุ่งศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรโดยครอบคลุม
4 ส่วนหลัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและองค์ประกอบของหลักสูตรจากเอกสาร ตำรา
และงานวิจัยจำนวน 10 แหล่ง เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบหลักของหลักสูตรรายวิชา
ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักศึกษาครู

1.2 องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบหลักของไวยากรณ์จากตำราเรียนและงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหมวดหมู่ของโครงสร้างไวยากรณ์ที่จำเป็นในบริบทวิชาชีพครู

1.3 เนื้อหาหลักสูตร

ผู้วิจัยได้ศึกษาเพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาจากหนังสือเรียน 10 เล่ม
ที่อ้างอิงตามกรอบกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษายุโรประดับ B1–C1 เพื่อคัดเลือก
หัวข้อไวยากรณ์สำคัญ

1.4 ความต้องการของทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

2. แหล่งข้อมูล

การเก็บข้อมูลในระยะที่ 1 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก 2 กลุ่มหลัก คือ 1) แหล่งข้อมูลจากเอกสาร และ 2) ผู้ให้ข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

2.1 แหล่งข้อมูลจากเอกสารที่นำมาสังเคราะห์องค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1.1 องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษได้มาจากเอกสารงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน 10 แหล่ง คือ 1) ชาติชาย ม่วงปทุม (2557), 2) ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2561), 3) สกอ (2562), 4) สยาม ชุติมาและคณะ (2563), 5) ทาบา (1962) 6) ไทเลอร์ (1979), 7) เซลเลอร์ (1981), 8) บราวน์ (1995), 9) Hedge (2000), และ 10) Lightfoot (2010)

2.1.2 องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้มาจากเอกสารงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวน 10 แหล่ง คือ 1) Bowen (1985), 2) Dickens and Woods (1988), 3) Bolinger (1997), 4) Thornbury (1999), 5) Greenbaum and Nelson (2003), 6) Nunan (2003), 7) Lasen Freeman (2003), 8) Chowhury (2014), 9) ปันจิตยสภา (2553), และ 10) คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)

2.1.3 องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 เล่มดังนี้

1) Upstream Student's book level 4 or CEFR B1	จำนวน 1 เล่ม
2) Upstream Student's book level 5 or CEFR B2	จำนวน 1 เล่ม
3) Upstream Student's book level 6 or CEFR C1	จำนวน 1 เล่ม
4) Evolve Student's Book Level 4 or CEFR B1	จำนวน 1 เล่ม
5) Evolve Student's Book Level 5 or CEFR B2	จำนวน 1 เล่ม
6) Evolve Student's Book Level 6 or CEFR C1	จำนวน 1 เล่ม
7) Eyes Open Student's Book Level 4 or CEFR B1	จำนวน 1 เล่ม
8) Eyes Open Student's Book Level 5 or CEFR B2	จำนวน 1 เล่ม
9) Eyes Open Student's Book Level 6 or CEFR C1	จำนวน 1 เล่ม
10) Prepare Student's Book Level 6 or CEFR B2	จำนวน 1 เล่ม

2.2 ผู้ให้ข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญ

2.2.1 ผู้ให้ข้อมูลทางด้านองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชา

องค์ประกอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาของหลักสูตรโดยการสัมภาษณ์ ประกอบไปด้วย 5 คน ดังนี้

2.2.1.1 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 3 คน

2.2.1.2 ครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโททางการสอนภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์ในการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

2.2.2 ผู้ให้ข้อมูลเพื่อสำรวจความต้องการของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาหลักสูตร ประกอบไปด้วย 5 คน

2.2.2.1 อาจารย์ผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาอย่างน้อย 10 ปีขึ้นไป และมีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษในระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 3 คน

2.2.2.2 ครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโททางการสอนภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์ในการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

2.2.3 ผู้ให้ข้อมูลเพื่อประเมินองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ องค์ประกอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาของหลักสูตรโดยการสัมภาษณ์ ประกอบไปด้วย 5 คน

2.2.3.1 อาจารย์ในระดับอุดมศึกษาและเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 10 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 3 คน

2.2.3.2 ครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโททางการสอนภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์ในการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรในการศึกษาระยะที่ 1 ประกอบด้วย

3.1 องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

3.2 องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

3.3 เนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมในบริบทวิชาชีพครู

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร

1. เนื้อหาการวิจัย

ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยได้นำผลการสังเคราะห์จากระยะที่ 1 มากำหนดเป็นองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครูให้เป็นรูปธรรมโดยครอบคลุมเนื้อหาดังต่อไปนี้

1.1 การกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระรายวิชา การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกรอบสำคัญในการออกแบบและดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพครู

1.2 การกำหนดองค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ได้แก่ คำและหน้าที่ของคำ วลี และโครงสร้างประโยคเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดเนื้อหาการเรียนรู้

1.3 การกำหนดเนื้อหาหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อไวยากรณ์สำคัญ 9 เรื่อง ได้แก่ Present Simple, Past Simple, If-Clause, Indirect Speech, Relative Clause, Used to, Gerund, Infinitive และ Causative Form โดยจัดลำดับจากง่ายไปยากตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษายุโรประดับ B1-C1 และการพัฒนาโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทวิชาชีพครู

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ที่ได้รับการคัดเลือกแบบเจาะจงโดยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 อาจารย์สอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกทางด้านภาษาอังกฤษหรือสาขาที่เกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ในการสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตหรือสาขาที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน

2.2 ครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโททางการสอนภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์ในการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร

ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพของหลักสูตรและเครื่องมือวิจัย

ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

1. เนื้อหาการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 3 มุ่งเน้นการทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู โดยมีเนื้อหาที่ต้องศึกษาดังต่อไปนี้

- 1.1 ความพึงพอใจของนักศึกษาครูต่อหลักสูตร
- 1.2 ผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู
- 1.3 พฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 120 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ ผู้ที่มีผลคะแนนสอบปลายภาครายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในช่วง 50–64 คะแนน และยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

2.3 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยเลือกผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยและแบบประเมิน ได้แก่

2.3.1 อาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาอย่างน้อย 10 ปี และจบปริญญาโทขึ้นไปทางด้านสาขาทางด้านภาษา อังกฤษหรือสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 คน

2.3.2 ครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโททางการสอนภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์ในการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ผลประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อหลักสูตร

3.2.2 ผลประเมินผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

3.2.3 ผลประเมินพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

ระยะที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

1. เนื้อหาการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู โดยแบ่งเนื้อหาการวิจัยออกเป็น 3 ส่วนหลัก ดังนี้

3 ส่วนหลัก ดังนี้

1.1 ข้อมูลการประเมินเชิงปริมาณ แบ่งออกเป็น 1) ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรตามเกณฑ์การประเมินของ Kirkpatrick 2) ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตร และ 3) ผลการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตร

1.1.1 ส่วนที่ 1 ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรตามเกณฑ์การประเมินของ Kirkpatrick ที่ครอบคลุม 4 มิติ ได้แก่

1.1.1.1 ระดับที่ 1 ปฏิกริยา คือ การวัดความพึงพอใจของนักศึกษาครูต่อหลักสูตร

1.1.1.2 ระดับที่ 2 การเรียนรู้ คือ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนเพื่อประเมินพัฒนาการด้านความรู้และทักษะไวยากรณ์

1.1.1.3 ระดับที่ 3 พฤติกรรม คือ การประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้และการประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ในการสื่อสารในชั้นเรียน

1.1.1.4 ระดับที่ 4 ผลลัพธ์ คือ การประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตรที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรและหลักสูตรอื่น ๆ

1.1.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรที่มีองค์ประกอบในการประเมิน 7 ด้านคือ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) แผนการเรียนรู้และเนื้อหาสาระของหลักสูตร 3) การเตรียมความพร้อมและทรัพยากรที่จำเป็น 4) บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการหลักสูตร 5) ขั้นตอนและกระบวนการใช้หลักสูตร 6) การประเมินผลและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาหลักสูตร และ 7) เอกสารอ้างอิงและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

1.1.3 ผลการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรด้วยเกณฑ์ $E_1/E_2 = 70/70$ ดังนี้

1.1.3.1 E_1 คือ การประเมินระหว่างเรียน $E_1 = 70$ หากค่าเฉลี่ยรวมของ $E_1 = 70/70$ ถือว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา

1.1.3.2 E_2 คือ การวัดผลลัพธ์หลังเรียน หากค่าเฉลี่ยรวมของ $E_2 = 70/70$ ถือว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา

1.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกตเพื่อสะท้อนความเข้าใจเชิงลึกของผู้เรียนต่อการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครูและใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับกลุ่มทดลองที่ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ ผู้ที่มีผลคะแนนสอบปลายภาทรายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในช่วง 50–64 คะแนน และยินยอมเข้าร่วมการวิจัยโดยมีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามระดับผลการเรียนได้แก่ ระดับ D, D+ และ C ระดับละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน

2.2 ผู้ประเมินร่วม ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนรายวิชา ครูพี่เลี้ยงและผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเครือข่ายที่ทำหน้าที่สังเกตพฤติกรรมและประเมินคุณภาพการสอนของนักศึกษาครูและรวมไปถึงหัวหน้าวิชาเอกภาษาอังกฤษ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและคณบดีคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 ผลลัพธ์ของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร

3.2.2 ผลการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรตามเกณฑ์ $E_1/E_2 \geq 70/70$

3.2.3 หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู (ฉบับสมบูรณ์)

3.2.4 คู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน หลักการแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ได้ดังนี้

1. องค์ประกอบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษที่ได้จากการสังเคราะห์จาก
ทัศนะของนักวิชาการที่ประกอบด้วย ชาติชาย ม่วงปทุม (2557), ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2561)
สกอ., (2562) สยาม ชูติมา และคณะ (2563), ทาบา (1962), ไทเลอร์ (1979), เซลเลอร์
(1981), บราวน์ (1995), Hedge (2000), และ Lightfoot (2010) ได้องค์ประกอบของ
หลักสูตรรายวิชา 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร 2) วัตถุประสงค์
ของหลักสูตร 3) เนื้อหาสาระรายวิชา 4) การออกแบบและพัฒนารายวิชาเรียนการสอน และ
5) การประเมินผลการเรียนรู้

2. องค์ประกอบของไวยากรณ์ที่ได้จากสังเคราะห์จากทัศนะของนักวิชาการ
ได้แก่ กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม (2537), อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544),
อนุชิต ธรรมานิตย์ (2544), วิโรจน์ อัครจารุพันธุ์ (2559), Bowen (1985), Dickins and
Woods (1988), Oxford Advanced Learner's Dictionary (1989), Bolinger (1997),
Thornbury (1999) และ Yule (2010) ได้องค์ประกอบของไวยากรณ์ 4 องค์ประกอบ ได้แก่
1) คำและหน้าที่ของคำ 2) วลี 3) ประโยค และ 4) ความหมาย

3. เนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษที่ได้จากศึกษาหนังสือเรียนภาษาอังกฤษมาตรฐาน จำนวน 10 เล่ม ดังนี้

- 3.1 Upstream Student's book level 4 or CEFR B1 จำนวน 1 เล่ม
- 3.2 Upstream Student's book level 5 or CEFR B2 จำนวน 1 เล่ม
- 3.3 Upstream Student's book level 6 or CEFR C1 จำนวน 1 เล่ม
- 3.4 Evolve Student's Book Level 4 or CEFR B1 จำนวน 1 เล่ม
- 3.5 Evolve Student's Book Level 5 or CEFR B2 จำนวน 1 เล่ม
- 3.6 Evolve Student's Book Level 6 or CEFR C1 จำนวน 1 เล่ม
- 3.7 Eyes Open Student's Book Level 4 or CEFR B1 จำนวน 1 เล่ม
- 3.8 Eyes Open Student's Book Level 5 or CEFR B2 จำนวน 1 เล่ม
- 3.9 Eyes Open Student's Book Level 6 or CEFR C1 จำนวน 1 เล่ม
- 3.10 Prepare Student's Book Level 6 or CEFR B2 จำนวน 1 เล่ม

และเนื้อหาที่ได้รับการคัดสรร ได้แก่ 1) Present Simple, 2) Past Simple, 3) If-Clause, 4) Indirect Speech, 5) Relative Clause, 6) Used to, 7) Gerund, 8) Infinitive และ 9) Causative

4. การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน ประกอบด้วย 5 แนวทางสำคัญ ได้แก่ 1) การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) การสอนภาษาแบบฟัง-พูด 3) การสอนแบบนิรนัย 4) การสอนแบบอุปนัย และ 5) การสอนแบบเน้นรูปแบบในบริบท

5. การประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ 1) ก่อนเรียน 2) ระหว่างเรียน และ 3) หลังเรียน

6. ประสิทธิภาพของหลักสูตร ตามแนวคิดของ Donald Kirkpatrick ประกอบด้วย 4 ระดับ ดังนี้ 1) ระดับปฏิกิริยา 2) ระดับการเรียนรู้ 3) ระดับพฤติกรรม และ 4) ระดับผลลัพธ์

7. ประสิทธิภาพของหลักสูตร ตามแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551) ในการประเมินประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่าง ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ (E_1) และประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ (E_2) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ในรูปแบบ $E_1/E_2 = 70/70$ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพของหลักสูตรและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ได้จากการสรุปแนวคิดของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2546), ปราณี กองจินดา (2549), จันทิมา เมินประโคน (2555), มนชิตา เรืองรัมย์ (2556), ไพโรจน์ คะเซนท์ (2556), และ Good (1973) ได้แก่ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยของผู้เรียนอันแสดงออกถึงระดับความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์และสังเคราะห์ตลอดจนการประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างเหมาะสมตามจุดมุ่งหมายและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

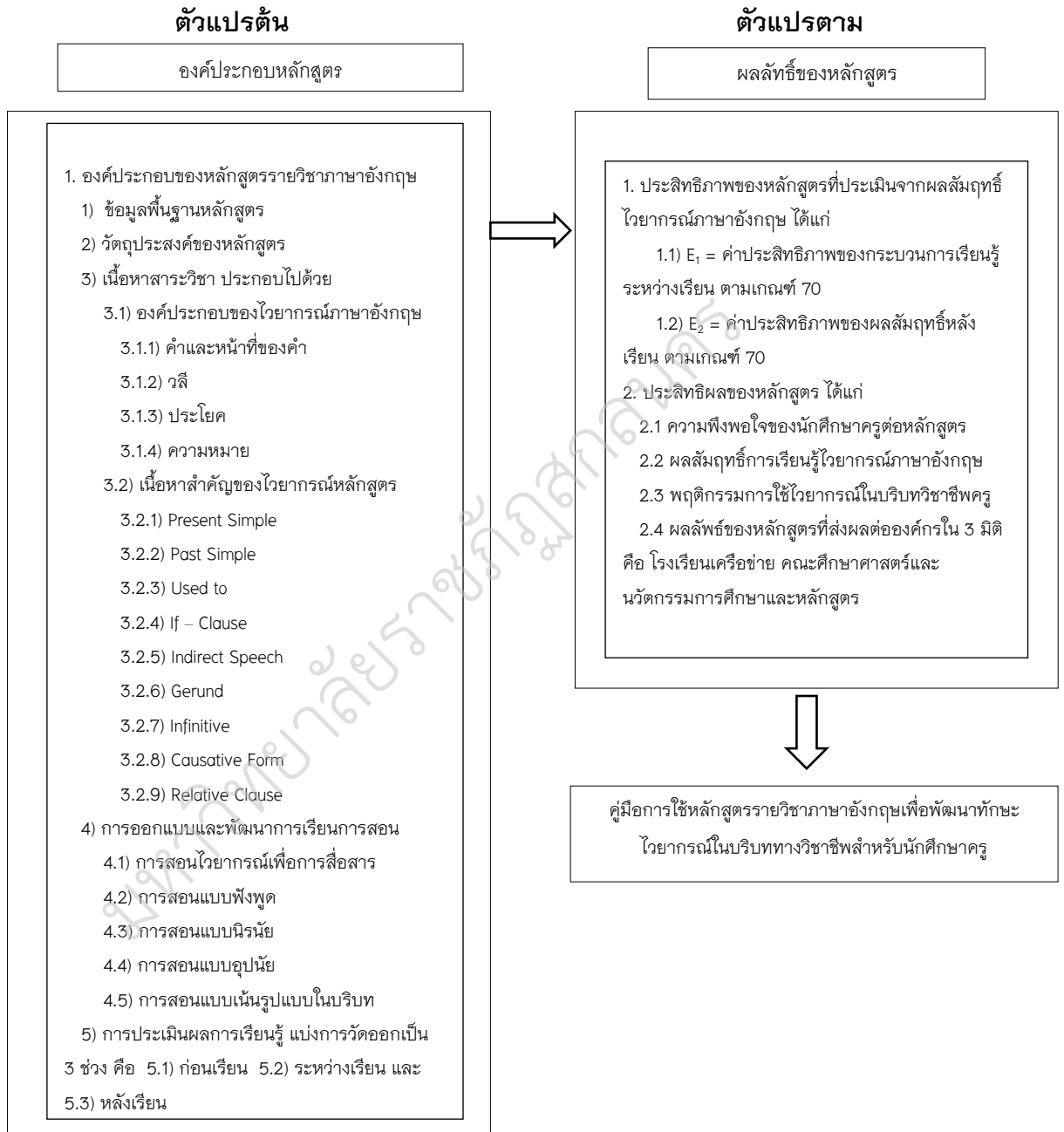
9. คู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาโดยการสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับองค์ ประกอบของคู่มือจาก เครือวัลย์ เผ่าผึ้ง (2548), มนตรี ชมชื่น (2548), นันทมนัส รอดทัศนาศ (2554) และมนภัทร ด่านวชิรา (2554) ร่วมกับหลักการนำหลักสูตรไปใช้และการบริหารหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเคราะห์และพัฒนาองค์ประกอบของคู่มือพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับบริบทการใช้หลักสูตรในสาขาวิชาชีพครู เพื่อให้ได้องค์ประกอบที่มีความเหมาะสมชัดเจนและสามารถนำไปใช้ได้จริง ประกอบด้วย

- 1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร
- 2) แผนการเรียนรู้และเนื้อหาสาระของหลักสูตร
- 3) การเตรียมความพร้อมและทรัพยากรที่จำเป็น
- 4) บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการหลักสูตร
- 5) ขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการใช้หลักสูตร
- 6) การประเมินผลและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการใช้หลักสูตร และ
- 7) เอกสารอ้างอิงและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

จากรายละเอียดข้างต้นสามารถแสดงเป็นภาพกรอบแนวคิดการวิจัย

ดังภาพประกอบ 1

กรอบแนวคิดของการวิจัย



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

8.1 การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างเป็นระบบโดยครอบคลุมตั้งแต่การกำหนดจุดมุ่งหมาย การเลือกเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อและเอกสารประกอบไปจนถึง การวัดและประเมินผลเพื่อให้การจัดการเรียนรู้สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นการพัฒนาหลักสูตรใหม่หรือการปรับปรุงหลักสูตรเดิมในบางส่วนหรือทั้งหมดโดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน และสังคมในแต่ละช่วงเวลา

8.2 การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดทำหลักสูตรเฉพาะทางที่มุ่งพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับลึกเพื่อยกระดับความสามารถของนักศึกษาครูให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในวิชาชีพครู โดยอาศัยการออกแบบหลักสูตรเชิงระบบและการจัดการรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครูเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงในบริบทอาชีพครูภาษาอังกฤษซึ่งมีองค์ประกอบของหลักสูตร ดังต่อไปนี้

8.2.1 องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครู หมายถึง กรอบโครงสร้างสำคัญของรายวิชาที่กำหนดแนวทางในการพัฒนาและจัดการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระทางไวยากรณ์ การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล การเรียนรู้ โดยองค์ ประกอบเหล่านี้ทำหน้าที่กำหนดขอบเขต ทิศทางและเป้าหมาย ตลอดจนวิธีในการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ของผู้เรียนให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในบริบทวิชาชีพครูทั้งในด้านการอธิบายหลักไวยากรณ์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์การสอนซึ่งในแต่ละองค์ประกอบผู้วิจัยได้ให้นิยามไว้ดังต่อไปนี้

8.2.1.1 ข้อมูลพื้นฐานหลักสูตร หมายถึง ข้อมูลที่ระบุขอบเขตและลักษณะของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู โดยมุ่งเน้นการกำหนดเนื้อหาไวยากรณ์ที่ใช้ในการสื่อสารทางการสอน ลักษณะกิจกรรม

การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์ในชั้นเรียนและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังด้านการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้องและเหมาะสมในบริบทการจัดการเรียนการสอน

8.2.1.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร หมายถึง การกำหนดผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ทักษะและสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูโดยมุ่งเน้นความสามารถในการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทวิชาชีพครู การประยุกต์ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ในการสื่อสารและการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การใช้ภาษาเพื่ออธิบายเนื้อหา สังการและปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนรู้ ตลอดจนความสามารถในการสะท้อนและพัฒนาการใช้ภาษาโดยเชื่อมโยงระหว่างรูปแบบ หน้าที่ และความหมายของภาษาในสถานการณ์จริง

8.2.1.3 เนื้อหาสาระรายวิชา หมายถึง ขอบเขตของเนื้อหาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ได้รับการคัดเลือกและจัดลำดับอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์การสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระ 2 ส่วนดังนี้ 1) เนื้อหาด้านองค์ประกอบเชิงโครงสร้างของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และ 2) เนื้อหาหลักสูตรไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) เนื้อหาด้านองค์ประกอบเชิงโครงสร้างของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษประกอบไปด้วย

1.1) คำและหน้าที่ของคำ หมายถึง หน่วยพื้นฐานที่สุดของภาษา ซึ่งประกอบขึ้นเป็นวลีและประโยคโดยแต่ละคำมีหน้าที่ทางไวยากรณ์แตกต่างกัน เช่น นาม กริยา คุณศัพท์ กริยาวิเศษณ์ สรรพนาม บุพบท สันธานและอุทาน การเข้าใจหน้าที่ของคำเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดเรียงคำได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษาและสร้างประโยคที่มีความหมายสมบูรณ์

1.2) วลี หมายถึง กลุ่มของคำตั้งแต่สองคำขึ้นไปทำงานร่วมกันในฐานะหน่วยเดียวแต่ยังไม่เป็นประโยคสมบูรณ์โดยไม่มีทั้งประธานและกริยา

1.3) ประโยค หมายถึง หน่วยทางภาษาที่ใหญ่ที่สุดในระดับวากยสัมพันธ์ซึ่งประกอบด้วยคำหรือกลุ่มคำที่เรียงลำดับตามกฎไวยากรณ์เพื่อสื่อความหมายอย่างสมบูรณ์และมีโครงสร้างพื้นฐานของภาคประธานและภาคแสดงโดยอาจประกอบด้วยวลีหรือประโยคย่อยตามระดับความซับซ้อน

1.4) ความหมาย หมายถึง เนื้อที่คำ วลีหรือประโยคต้องการสื่อไปยังผู้รับสารซึ่งอาจเป็นทั้งความหมายตรงและความหมายแฝงรวมถึงความหมายเชิงหน้าที่

ตามบริบทของการสื่อสาร

1.5) การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง

กระบวนการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การเลือกสื่อและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เน้นการฝึกฝนทักษะไวยากรณ์เชิงปฏิบัติผ่านการสื่อสารการสอนย่อยและการสร้างสรรค์ กิจกรรมในบริบทวิชาชีพครู

2) เนื้อหาหลักสูตรไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย

2.1) Present Simple หมายถึง การใช้กาลปัจจุบันธรรมดา

เพื่อแสดงข้อเท็จจริง กิจวัตรประจำวัน ความเคยชินหรือสภาวะทั่วไปโดยมุ่งให้ผู้เรียน สามารถระบุโครงสร้างประโยคพื้นฐานได้ถูกต้องและเข้าใจการผันกริยา रूपปัจจุบันเพื่อใช้ในการสื่อสารเชิงวิชาชีพครู เช่น การอธิบายบทเรียนหรือการบรรยายพฤติกรรมของผู้เรียน

2.2) Past Simple หมายถึง การใช้กาลอดีตธรรมดาเพื่อบรรยาย

เหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นและสิ้นสุดในอดีตโดยมุ่งเน้นความเข้าใจในรูปกริยาอดีต การใช้กริยาช่วยและการเรียงลำดับเวลาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ในการสื่อสารหรือ บรรยายเหตุการณ์ทางวิชาชีพได้อย่างถูกต้อง

2.3) If-Clause หมายถึง โครงสร้างประโยคเงื่อนไข

ในภาษาอังกฤษที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงื่อนไขและผลลัพธ์ซึ่งใช้ในการสื่อสาร ในบริบททางวิชาชีพครูและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

2.4) Indirect Speech หมายถึง โครงสร้างการรายงานคำพูดหรือ

ข้อความของบุคคลอื่นในรูปประโยคทางอ้อมโดยมีการปรับรูปประโยค คำสรรพนามและ กาลเวลาให้เหมาะสมกับบริบทการสื่อสารในวิชาชีพครู

2.5) Relative Clause หมายถึง อนุประโยคที่ทำหน้าที่ขยาย

คำนามในประโยคหลัก เพื่อเชื่อมโยงและให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำนาม โดยใช้คำ สรรพนามเชื่อม เช่น who, which, และ that เพื่อให้ความหมายของประโยคมีความชัดเจน ในบริบทการสื่อสารทางภาษาและบริบททางวิชาชีพครู

2.6) Used to หมายถึง โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ใช้บรรยาย

กิจกรรมหรือสถานการณ์ที่เคยเกิดขึ้นเป็นประจำหรือเคยเป็นจริงในอดีต แต่ไม่ได้เกิดขึ้น หรือไม่ได้เป็นเช่นนั้นในปัจจุบัน โดยมักใช้อธิบายร่วมกับโครงสร้าง Past Simple เพื่อแสดง ความแตกต่างระหว่างสภาวะในอดีตกับปัจจุบันในบริบทการสื่อสารทางภาษาและบริบท ทางวิชาชีพครู

2.7) Gerund หมายถึง รูปกริยาที่เติม -ing และทำหน้าที่เป็น คำนามในประโยคเพื่อแสดงการกระทำหรือกิจกรรมโดยใช้เป็นประธาน กรรมหรือส่วนเติมเต็มของประโยคและใช้ในการสร้างวลีหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ในบริบทการสื่อสารทางภาษาและบริบททางวิชาชีพครู

2.8) Infinitive หมายถึง รูปกริยาในภาษาอังกฤษที่ปรากฏในรูป พื้นฐานของคำกริยา ทั้งในรูป to-infinitive และ bare infinitive ซึ่งใช้เพื่อแสดงจุดประสงค์ ความต้องการหรือหน้าที่เฉพาะในโครงสร้างประโยคและมักปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ต่าง ๆ ในบริบทการสื่อสารทางภาษาและบริบททางวิชาชีพครู

2.9) Causative หมายถึง โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ใช้แสดงการ ให้บุคคลอื่นกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งแทนผู้พูดหรือผู้กระทำโดยมักปรากฏในรูปแบบ เช่น have/get something done ซึ่งใช้ในการสื่อสารเพื่อแสดงการมอบหมายหรือการดำเนินการ ผ่านผู้อื่นในบริบททางภาษาและบริบททางวิชาชีพครู

8.2.1.4 การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง

กระบวนการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การเลือกสื่อและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เน้นการฝึกฝนทักษะไวยากรณ์เชิงปฏิบัติผ่านการสื่อสารการสอนย่อยและการสร้างสรรค์ กิจกรรมในบริบทวิชาชีพครู โดยผ่านวิธีการสอน 5 วิธีได้ ได้แก่

1) การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง แนวทางการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาคูณาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไปใช้ใน สถานการณ์สื่อสารที่สอดคล้องกับบริบทวิชาชีพครู เช่น การอธิบายบทเรียน การให้ข้อมูล บอกรับกลับแก่ผู้เรียนและการสื่อสารกับผู้ปกครองหรือเพื่อนร่วมวิชาชีพโดยถือว่าไวยากรณ์ เป็นเครื่องมือของการสื่อสารไม่ใช่เป้าหมายในตัวเอง

2) การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบฟังพูด หมายถึง แนวทางการ สอนที่ฝึกให้นักศึกษาคูณาเกิดความชำนาญในโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษผ่านการฟัง และพูดซ้ำจนเกิดความอัตโนมัติโดยเฉพาะโครงสร้างที่ใช้บ่อยในการจัดการชั้นเรียน เช่น การออกคำสั่ง การตั้งคำถามและการอธิบายเนื้อหาเพื่อให้นักศึกษาคูณาสามารถใช้ ภาษาอังกฤษในห้องเรียนได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ

3) การสอนภาษาอังกฤษแบบนิรนัย หมายถึง กระบวนการจัดการ เรียนรู้ที่ครูเป็นผู้เริ่มต้นด้วยการนำเสนอและชี้แจงกฎเกณฑ์หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ อย่างชัดเจน จากนั้นผู้เรียนจึงนำความรู้ดังกล่าวไปฝึกฝนและประยุกต์ใช้ผ่านแบบฝึกหัด

หรือกิจกรรมต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นความถูกต้องและความเข้าใจเชิงโครงสร้างของภาษาเป็นสำคัญ ทั้งนี้กระบวนการเรียนรู้มีลักษณะจากหลักการสู่การปฏิบัติและมักดำเนินการภายใต้บทบาทของครูในฐานะผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นหลัก ขณะที่ผู้เรียนทำหน้าที่รับความรู้และฝึกฝนเพื่อพัฒนาความแม่นยำในการใช้ภาษาอย่างเป็นระบบ

4) การสอนแบบอุปนัย หมายถึง แนวทางการสอนที่ให้นักศึกษาครูสังเกตและวิเคราะห์ตัวอย่างการใช้ภาษาอังกฤษจากบริบทวิชาชีพอจริง เช่น ตัวอย่างแผนการสอน บทสนทนาในชั้นเรียนหรือเอกสารทางวิชาการเพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบกฎไวยากรณ์ด้วยตนเอง แนวทางนี้ช่วยพัฒนาทักษะการสังเกตทางภาษาและความตระหนักรู้ทางไวยากรณ์ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับการเป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ

5) การสอนแบบเน้นรูปแบบในบริบท หมายถึง แนวทางการสอนที่บูรณาการการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเข้ากับกิจกรรมการสื่อสารในบริบทวิชาชีพครูโดยผู้สอนเน้นย้ำโครงสร้างไวยากรณ์เฉพาะเจาะจง ณ จุดที่นักศึกษาครูเผชิญปัญหาในการใช้ภาษา เช่น ระหว่างการฝึกสอน การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้หรือการนำเสนองานวิชาการที่ส่งผลให้นักศึกษาครูสามารถพัฒนาทั้งความแม่นยำทางไวยากรณ์และสมรรถนะทางภาษาในบริบทวิชาชีพได้อย่างสมบูรณ์

8.2.1.5 การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การวัดและประเมินความรู้ ความเข้าใจและความสามารถของผู้เรียนในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตลอดจนการประเมินความพึงพอใจและพฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์ในบริบทการสอน ประกอบไปด้วย การวัด 3 ส่วนคือ 1) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์ก่อนเรียน 2) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์ระหว่างเรียน และ 3) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์หลังเรียน

8.3 วิชาชีพครู หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีทางภาษาหรือใช้ภาษาอย่างมีความรับผิดชอบและส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องในบริบทการเรียนรู้

8.4 การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้โครงสร้างทางภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยเชื่อมโยงความรู้ด้านไวยากรณ์เข้ากับทักษะการสื่อสารในบริบทจริง ไม่ว่าจะเป็นผ่านการอธิบายกฎโดยตรง (แบบนิรนัย) การค้นพบด้วยตนเอง (แบบอุปนัย) การฝึกซ้ำในรูปแบบ

บทสนทนา (แบบฟัง-พูด) หรือการสอดแทรกไวยากรณ์ในการสื่อสารจริง (แบบเน้นรูปแบบในบริบท) ทั้งนี้ เป้าหมายหลักคือการส่งเสริมทั้งความถูกต้องของภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตจริง

8.5 ผลลัพธ์ของหลักสูตร หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินหลักสูตร รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ซึ่งสะท้อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาครูทั้งด้านความพึงพอใจ การเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้ภาษาและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อการจัดการเรียนรู้และคุณภาพบัณฑิตครู รวมไปถึงองค์กร โดยพิจารณาตามกรอบแนวคิดการประเมินผลของ Kirkpatrick 4 ระดับ ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการใช้ภาษาและผลลัพธ์ของหลักสูตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

8.5.1 ความพึงพอใจของนักศึกษาครู หมายถึง ระดับความรู้สึกและการตอบสนองของนักศึกษาครูที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู ซึ่งสะท้อนการรับรู้ของผู้เรียนต่อความเหมาะสมของเนื้อหาไวยากรณ์ กิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนเป็นเครื่องมือวัด

8.5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์ หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูที่เกิดขึ้นจากการเรียนตามหลักสูตร ซึ่งสามารถวัดได้จากคะแนนการประเมินระหว่างเรียนและหลังเรียน

8.5.3 พฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาครูในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์ทางวิชาชีพครู เช่น การอธิบายเนื้อหา การให้คำสั่งในชั้นเรียน การตั้งคำถาม การสรุปบทเรียน และการสื่อสารกับผู้เรียนโดยพฤติกรรมดังกล่าวสามารถสังเกตและประเมินได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนย่อยและการปฏิบัติการสอนจริง

8.5.4 ผลลัพธ์ของหลักสูตรในระดับองค์กร หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งสะท้อนการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูและการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตครูที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์และมาตรฐานทางวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษารวมถึงโรงเรียนเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

8.6 ประสิทธิภาพของหลักสูตร หมายถึง ระดับความสามารถของหลักสูตรฝึกอบรมในการพัฒนาสมรรถนะไวยากรณ์ของครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยวัดจากสองด้านควบคู่กัน คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ซึ่งพิจารณาจากผลการทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ระหว่างการอบรมและประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ (E_2) ซึ่งพิจารณาจากผลการทดสอบความรู้และสมรรถนะไวยากรณ์หลังเสร็จสิ้นการอบรม โดยหลักสูตรจะถือว่ามีประสิทธิภาพเมื่อค่าเฉลี่ยร้อยละของทั้งสองด้านผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ 70/70 กล่าวคือ ครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ระหว่างเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 และสามารถทำแบบทดสอบสมรรถนะไวยากรณ์หลังการอบรมได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70

8.6.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ (E_1) หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักศึกษาครูได้รับจากการทำแบบทดสอบและกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้และความเข้าใจด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพครูทั้งในด้านการวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาและการประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ในบริบทการเรียนการสอนโดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ที่ร้อยละ 70

8.6.2 ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (E_2) หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักศึกษาครูได้รับจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนซึ่งสะท้อนระดับความรู้และสมรรถนะด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาครูได้รับการพัฒนาหลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่ครอบคลุมทั้งความถูกต้องในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์และความสามารถในการนำความรู้ไวยากรณ์ไปใช้ในบริบทวิชาชีพครู โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ที่ร้อยละ 70

8.7 คู่มือหลักสูตร หมายถึง เอกสารหรือหนังสือแนะแนวทางการใช้หลักสูตรราย วิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพครู ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้สอนและนักศึกษาครูสามารถศึกษาทำความเข้าใจและดำเนินการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับแนวทางที่หลักสูตรกำหนดไว้ โดยมีลักษณะสำคัญคือการจัดลำดับขั้นตอนการดำเนินการเรียนการสอนอย่างชัดเจน มีเนื้อหาครอบคลุมหลักการและแนวคิดทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เกณฑ์การวัดและประเมินผลสมรรถนะไวยากรณ์ตลอดจนคำแนะนำและข้อมูลประกอบอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของ

นักศึกษาครูในทุกบริบทของการจัดการเรียนรู้โดยมีองค์ประกอบของคู่มือการใช้หลักสูตรดังต่อไปนี้

8.7.1 ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร หมายถึง ส่วนของเอกสารหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพครูที่อธิบายแนวคิด หลักการเหตุผลและวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรรวมทั้งแนวทางการใช้หลักสูตรเพื่อให้ผู้สอนและนักศึกษาครูเข้าใจกรอบแนวคิด เป้าหมายและทิศทางของการพัฒนาสมรรถนะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครูอย่างชัดเจน

8.7.2 แผนการเรียนรู้และเนื้อหาสาระของหลักสูตร หมายถึง ส่วนของหลักสูตรที่นำเสนอรายละเอียดของโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ เนื้อหาสาระสำคัญด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบททางวิชาชีพครูและแนวทางการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครู

8.7.3 การเตรียมความพร้อมและทรัพยากรที่จำเป็น หมายถึง แนวทางการเตรียมความพร้อมก่อนการนำหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ไปใช้ ซึ่งครอบคลุมการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครู ตลอดจนการเตรียมความพร้อมของผู้สอนและสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะไวยากรณ์ของนักศึกษาครู

8.7.4 บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการหลักสูตร หมายถึง การกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู เช่น อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินการหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายการพัฒนาสมรรถนะไวยากรณ์ที่กำหนดไว้

8.7.5 ขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการใช้หลักสูตร หมายถึง แนวทางและลำดับขั้นตอนในการนำหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครูไปใช้ในระดับอุดมศึกษาซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การวางแผนและเตรียมการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามแผนการจัดการเรียนรู้ไปจนถึงการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามโครงสร้างของหลักสูตรที่ออกแบบไว้สำหรับนักศึกษาครู

8.7.6 การประเมินผลและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการใช้หลักสูตร หมายถึง แนวทางในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลสมรรถนะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาครูตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนดไว้ รวมทั้งการนำผลการประเมินมาใช้ในการ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบท วิชาชีพครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ 1) การ ประเมินผลก่อนเรียน 2) การประเมินผลระหว่างเรียน และ 3) การประเมินผลหลังเรียน

8.7.7 เอกสารอ้างอิงและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม หมายถึง รายการแหล่งข้อมูล ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททาง วิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ซึ่งผู้พัฒนาใช้ในการสังเคราะห์และพัฒนาคู่มือประกอบด้วย หนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่มีความน่าเชื่อถือที่จัดทำอย่างเป็นระบบตามหลักการอ้างอิง ทางวิชาการเพื่อใช้เป็นหลักฐานสนับสนุนความถูกต้องของเนื้อหาและเป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมสำหรับผู้ใช้คู่มือ

8.8 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรที่ดำรงตำแหน่งบริหาร ในหน่วยงานทางการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารระดับคณะศึกษาศาสตร์ เช่น คณบดีและ รองคณบดี รวมถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเครือข่ายที่นักศึกษาออกไปฝึกปฏิบัติการสอน ในสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทในการกำกับ สนับสนุนและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

8.9 อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและมีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนและ พัฒนาทักษะทางภาษารวมทั้งส่งเสริมความรู้และสมรรถนะทางวิชาชีพของนักศึกษา

8.10 นักศึกษาครู หมายถึง บุคคลที่กำลังศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติวิชาชีพครูในอนาคตผ่านการเรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎี และภาคปฏิบัติรวมถึงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จรรยาบรรณวิชาชีพและกระบวนการ สอนอย่างเป็นระบบเพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้และส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ทั้งนี้ในงานวิจัยนี้จะมุ่งเน้นศึกษานักศึกษาครูของคณะศึกษาศาสตร์และ นวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู คณะศึกษาศาสตร์และ
นวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยทำการศึกษาค้นคว้า
เอกสาร ตำรา แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรและความรู้
เกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังนี้

หลักสูตร

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

- 1.1 ความหมาย
- 1.2 ความสำคัญของหลักสูตร
- 1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร
- 1.4 ประเภทของหลักสูตร
- 1.5 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักวิชาการต่างประเทศ
- 1.6 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักวิชาการไทย

2. หลักการออกแบบหลักสูตร

- 2.1 ความหมายของการออกแบบหลักสูตร
- 2.2 หลักการออกแบบหลักสูตรที่ดี
- 2.3 ประเภทของการออกแบบหลักสูตร
- 2.4 ขั้นตอนการออกแบบหลักสูตร
- 2.5 การออกแบบหลักสูตรในแต่ละองค์ประกอบ

ประสิทธิผลของหลักสูตรและประสิทธิภาพของหลักสูตร

1. ความหมายของประสิทธิผลของหลักสูตร
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. การประเมินตามโมเดล Kirkpatrick
4. การประเมินผลตามแนวคิดของบลูมส์

5. ความพึงพอใจ

แนวคิดและความสำคัญของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของไวยากรณ์
2. ความสำคัญของไวยากรณ์
3. ตารางสังเคราะห์ห้องประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
4. การเชื่อมโยงเนื้อหาภาษาอังกฤษกับหลักสูตรการศึกษา

วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบททางวิชาชีพ

1. วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบฟัง-พูด
3. การสอนไวยากรณ์แบบนิรนัย
4. การสอนไวยากรณ์แบบอุปนัย
5. การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเน้นรูปแบบในบริบท

หลักการทำคู่มือ

1. แนวคิดและทฤษฎี
 - 1.1 ความหมายของคู่มือ
 - 1.2 องค์ประกอบของคู่มือ
 - 1.3 แนวทางการพัฒนาคู่มือ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร
- 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

หลักสูตร

หลักสูตรในงานวิจัยเล่มนี้จะกล่าวถึงส่วนที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยอยู่ 3 ส่วน ได้แก่ 1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร 2. การออกแบบหลักสูตร และ 3. ประสิทธิภาพของหลักสูตร

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

1.1 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

นักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายประการตั้งแต่ความหมายของหลักสูตรระดับชาติจนถึงหลักสูตรระดับการเรียนการสอนในชั้นเรียน ดังนี้

Taba (1962) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้ก้าวหน้าในทิศทางที่ดีขึ้นโดยพิจารณาถึงการกำหนดจุดมุ่งหมาย การคัดเลือกเนื้อหาวิชาที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้รวมถึงการวัดและประเมินผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายใหม่ที่ได้วางไว้ ในกรณีของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้อาจหมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งระบบหรือการปรับปรุงหลักสูตรทั้งหมดโดยมีการตั้งจุดมุ่งหมายและวิธีการใหม่ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความคิดและความรู้สึกของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในขณะที่การปรับปรุงหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเพียงบางส่วนของหลักสูตรโดยไม่ทำให้เปลี่ยนแปลงแนวความคิดพื้นฐานหรือรูปแบบโดยรวมของหลักสูตร

Saylor (1981) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรหมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้มีคุณภาพดีขึ้นหรือการสร้างหลักสูตรใหม่ในกรณีที่ยังไม่มีหลักสูตรเก่า นอกจากนี้การพัฒนาหลักสูตรยังครอบคลุมถึงการจัดทำเอกสารและสื่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนอีกด้วย

চার্ন บัวศรี (2542) หมายถึง แผนงานที่ได้รับการออกแบบขึ้นเพื่อสื่อถึงเป้าหมายในการจัดเรียงเนื้อหา กิจกรรมและมวลงประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรม การศึกษาโดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประมวลวิชาและ กิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในสถานศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรหมายถึงการออกแบบและวางโครงสร้างที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในขณะเดียวกันการพัฒนาหลักสูตรและการสอนครอบคลุมถึงการจัดโครงสร้างโปรแกรม การสอนที่รวมถึงการกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การปรับปรุงตารางเรียน คู่มือครู และสื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการใช้หลักสูตรตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขและการให้การอบรมแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรเพื่อให้เกิดความสอดคล้องและบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรและการสอนพร้อมกับการบริหารจัดการและบริการหลักสูตรอย่างครบวงจร

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างเป็นระบบโดยครอบคลุมตั้งแต่การกำหนดจุดมุ่งหมาย การเลือกเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อและเอกสารประกอบไปจนถึงการวัดและประเมินผลเพื่อให้การจัดการเรียนรู้สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นการพัฒนาหลักสูตรใหม่หรือการปรับปรุงหลักสูตรเดิมในบางส่วนหรือทั้งหมดโดยต้องคำนึงถึงความสะดวกคล่องกับบริบทของผู้เรียนและสังคมในแต่ละช่วงเวลา

2. องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตรนั้นว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์และมีคุณค่ารวมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ ดังนี้

ชาติชาย ม่วงปทุม (2557) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบทั้งหมด 4 องค์ประกอบ คือ 1) เป้าหมายและวัตถุประสงค์ 2) เนื้อหาสาระรายวิชา 3) การจัดกิจกรรม และ 4) วิธีการประเมินผล

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2561) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบไปด้วย 1) การตั้งเป้าและวัตถุประสงค์ 2) การกำหนดเนื้อหาวิชาการ 3) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ 4) การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

สกอ. (2562) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบทั้งหมด 7 องค์ประกอบ คือ 1) ข้อมูลทั่วไป 2) จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ 3) ลักษณะและการดำเนินการ 4) การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา 5) แผนการสอนและการประเมินผล 6) ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน และ 7) การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

สยาม ชูติมา และคณะ (2563) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมีทั้งหมด 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของหลักสูตร 2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3) สาระของหลักสูตร 4) กิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อการเรียนรู้ และ 6) การประเมินการเรียนรู้

มนสิข ลิทธิสมบุญ (2563) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบไปด้วย 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร 3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ 4) การวัดผลและประเมินผลการเรียน

ไทเลอร์ (1974) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2) วิธีการจัดการเรียนรู้ 3) เนื้อหาสาระ และ 4) การประเมินผล

Saylor (1981) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมี 4 องค์ประกอบ คือ 1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3) การออกแบบและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ 4) การประเมินหลักสูตร

Brown, J.D. (1995) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบไปด้วย

1. การวิเคราะห์ความต้องการ มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1: ตัดสินใจเบื้องต้นเกี่ยวกับความจำเป็นในการวิเคราะห์ความต้องการ

ขั้นตอนที่ 2: รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 3: นำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้

2. เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

3. การทดสอบ

4. สื่อการจัดการเรียนรู้

5. การจัดการเรียนรู้

6. การประเมินหลักสูตร

Hedge Tricia (2000) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบไปด้วย 7 องค์ประกอบ คือ 1) ข้อมูลทั่วไป 2) กำหนดเนื้อหา 3) กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ 4) การวางแผนรายวิชา 5) สื่อการสอน 6) การสอนในชั้นเรียน และ 7) ประเมินผล

Lightfoot (2010) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบคือ 1) ข้อมูลจำเป็นทั่วไปของหลักสูตร 2) เนื้อหาของหลักสูตรและทักษะทางภาษา 3) เป้าหมายของรายวิชาและการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และ 4) การวางแผนรายวิชาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

จากนักวิชาการทั้ง 10 ท่านได้อธิบายถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้แตกต่างกัน และผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรได้ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

[illegible]

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบของหลักสูตร	นักวิชาการ/นักการศึกษา										การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ					ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่คัดเลือก
	ชาติชาย ม่วงปทุม (2557)	ไพฑูรย์ ลิณลารัตน์ (2561)	สกอ. (2562)	สยาม ชูติมา และคณะ (2563)	มนสิช ลิทธิสุมปรัตน์ (2563)	เทเลอร์ (1974)	เชลเลอร์ (1981)	บราวน์ (1995)	Hedge (20000)	Lightfoot (2010)	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5			
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	15	100	/
3. ลักษณะและ การดำเนินงาน			/													1	7	
4. เนื้อหาสาระรายวิชา	/					/					/	/	/	/	/	11	73	/
4.1 การเลือกเนื้อหา สาระ		/			/					/								
4.2 การจัดรวบรวม เนื้อหาสาระ				/														
5. การออกแบบและ พัฒนาการเรียนการสอน										/						15	100	/
5.1 การเลือก ประสบการณ์การเรียนรู้				/			/		/		/	/	/					
5.2 การจัด ประสบการณ์การเรียนรู้		/			/		/											
5.3 การจัดกิจกรรม	/				/									/	/			

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบของหลักสูตร	นักวิชาการ/นักการศึกษา										การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ					ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่คัดเลือก
	1. ชาติชาย ม่วงปทุม (2557)	2. ไพฑูรย์ ลิ้มลาวัณย์ (2561)	3. สกอ. (2562)	4. สยาม ชูติมา และคณะ (2563)	5. มนัส ลิทธิสมบุญ (2563)	6. เทเลอร์ (1974)	7. เซลเลอร์ (1981)	8. บราวน์ (1995)	9. Hedge (20000)	10. Lightfoot (2010)	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5			
5.4 การพัฒนาผลการเรียนรู้			/															
6. การประเมินผลการเรียนรู้	/	/	/	/	/	/	/		/		/	/	/	/	/	14	93	/
6.1 การทดสอบ								/										
7. สื่อการเรียนรู้				/				/	/					/	/	5	33	
7.1 ทรัพยากรการเรียนการสอน			/															
8. การประเมินผลหลักสูตร			/				/	/	/						/	5	33	
รวม	4	4	7	6	4	4	4	6	7	4	6	5	5	6	7			

จากตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ในการคัดเลือก สรุปได้ 5 องค์ประกอบคือ 1) ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร 2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3) เนื้อหาสาระรายวิชา 4) การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน และ 5) การประเมินผลการเรียนรู้ และผู้วิจัยได้ให้นิยามขององค์ประกอบทั้ง 5 ไว้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานหลักสูตร หมายถึง ข้อมูลที่ระบุขอบเขตและลักษณะของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู โดยมุ่งเน้นการกำหนดเนื้อหาไวยากรณ์ที่ใช้ในการสื่อสารทางการสอน ลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับ

สถานการณ์ในชั้นเรียนและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังด้านการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้อง และเหมาะสมในบริบทการจัดการเรียนการสอน

2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร หมายถึง การกำหนดผลการเรียนรู้ด้าน ความรู้ ทักษะและสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู โดยมุ่งเน้นความสามารถ ในการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทวิชาชีพครู การประยุกต์ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ในการสื่อสารและการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การใช้ภาษาเพื่ออธิบายเนื้อหา สังการและปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนรู้ตลอดจน ความสามารถในการสะท้อนและพัฒนาการใช้ภาษาโดยเชื่อมโยงระหว่างรูปแบบ หน้าที่ และความหมายของภาษาในสถานการณ์จริง

3. เนื้อหาสาระรายวิชา หมายถึง ขอบเขตของเนื้อหาความรู้ ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ได้รับการคัดเลือกและจัดลำดับอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียน สามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้จริงในสถานการณ์การสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วย เนื้อหาสาระ 2 ส่วนดังนี้ 1) เนื้อหาด้านองค์ประกอบเชิงโครงสร้างของไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ และ 2) เนื้อหาหลักสูตรไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

4. การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การเลือกสื่อและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นการ ฝึกฝนทักษะไวยากรณ์เชิงปฏิบัติผ่านการสื่อสารการสอนย่อยและการสร้างสรรค์กิจกรรม ในบริบทวิชาชีพครู

5. การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การวัดและประเมินความรู้ ความเข้าใจและความสามารถของผู้เรียนในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตลอดจนการ ประเมินความพึงพอใจและพฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์ในบริบทการสอน ประกอบไปด้วย การวัด 3 ส่วนคือ 1) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์ก่อนเรียน 2) การวัดผลสัมฤทธิ์ ทางไวยากรณ์ระหว่างเรียน และ 3) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์หลังเรียน

3. ประเภทของหลักสูตรรายวิชา

นักวิชาการได้ให้ความหมายหลักสูตรรายวิชา ไว้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) กล่าวว่า หลักสูตรรายวิชาเป็นรูปแบบ หลักสูตรดั้งเดิม โดยเน้นเนื้อหาสาระซึ่งลักษณะหลักสูตรแบบนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจ เนื้อหาสาระซึ่งลักษณะหลักสูตร รายวิชาจะมีลักษณะดังนี้

1 เนื้อหาสาระแต่ละรายวิชาจะแยกจากกัน เช่น วิชาเลขคณิต ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยาสอนแยกออกจากกันเป็นรายวิชา

2 แต่ละวิชาจะมีลำดับของเนื้อหาสาระและมีขอบเขตของความรู้ ที่เรียงลำดับความยากง่ายและไม่เกี่ยวข้องถึงวิชาอื่น ๆ

3 วิชาแต่ละวิชาไม่ได้โยงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับการปฏิบัติในสถานการณ์จริง

4 การเลือกเนื้อหาสาระและการจัดเนื้อหาสาระโดยยึดคุณค่าที่มีอยู่ในตัวของเรื่องที่สอนนั้นโดยมีแนวคิดที่ว่าผู้เรียนสามารถนำไปใช้เมื่อต้องการ

สมนึก ธาตุทอง (2548) กล่าวว่า หลักสูตรรายวิชา คือ หลักสูตรที่เน้นเนื้อหาความรู้เป็นหลักซึ่งประกอบด้วยความคิดรวบยอด ทักษะ ภูมิทัศน์และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เน้นทฤษฎีมากกว่าการประยุกต์ใช้ตัดสินผลการเรียนจากเนื้อหาสาระเท่านั้นไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจหรือความต้องการของนักเรียนทุกคนต้องเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนกัน

เพ็ญศรี แสงเจริญ (2549) กล่าวว่า หลักสูตรรายวิชาเป็นหลักสูตรที่โครงสร้างเนื้อหาวิชาแยกกันเป็นรายวิชาโดยที่ไม่ต้องมีส่วนที่เกี่ยวข้องกันเป็นหลักสูตรที่มีขอบเขตเฉพาะวิชา

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรรายวิชา คือ หลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้เนื้อหาของแต่ละวิชาเป็นลำดับแต่ละวิชาแยกจากกันอย่างชัดเจน มีลำดับเนื้อหาตามความยากง่าย มุ่งให้ผู้เรียนเข้าใจทฤษฎี ภูมิทัศน์และทักษะพื้นฐานโดยไม่เน้นการเชื่อมโยงกับวิชาอื่นหรือการประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักวิชาการต่างประเทศ

4.1. Ralph W. Tyler

Ralph W. Tyler (1949) ได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกด้านการพัฒนาหลักสูตรสมัยใหม่โดยเสนอแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นระบบและมีลำดับขั้นตอนชัดเจนซึ่งเรียกว่า โมเดลเชิงเหตุผลเชิงเส้น แนวคิดนี้ได้กลายเป็นรากฐานสำคัญของการออกแบบหลักสูตรโดยเน้นที่วัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้เป็นหลัก 4 ขั้นตอนหลักของไทเลอร์

4.1.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้ ไทเลอร์เสนอว่า การพัฒนาหลักสูตรควรเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้ที่ชัดเจนโดยอิงจาก 3 แหล่งข้อมูลหลัก ได้แก่

- 1) ความต้องการของผู้เรียน
- 2) ความต้องการของสังคม
- 3) ธรรมชาติของเนื้อหาวิชา

จากนั้นจึงทำการกลั่นกรองวัตถุประสงค์โดยใช้เกณฑ์ 2 ประการ คือ

- 1) ความสำคัญทางการศึกษา
- 2) ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้

4.1.2 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ หลักเกณฑ์ในการเลือกประสบการณ์ มีดังต่อไปนี้

- 1) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้
- 2) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างเป็นรูปธรรม และมีความหมายรวมถึงเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงของผู้เรียน
- 3) มีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล

4.1.3 การจัดลำดับประสบการณ์การเรียนรู้

การจัดลำดับควรมีระบบและยึดหลักการ 3 ประการ ได้แก่:

- 1) มีความต่อเนื่องการเรียนรู้ที่สม่ำเสมอและมีความเชื่อมโยง
- 2) การสั่งสมและการพัฒนาความรู้จากง่ายไปหายาก
- 3) การบูรณาการและการเชื่อมโยงองค์ความรู้จากหลายด้านเข้า

ด้วยกัน

4.1.4 การประเมินผล

การประเมินใช้เพื่อพิจารณาว่าตามข้อคำถามดังต่อไปนี้

- 1) ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่
- 2) เกณฑ์การวัดผลต้องชัดเจนและเป็นระบบ

4.1.5 จุดเด่นของโมเดลไทเลอร์

- 1) โครงสร้างมีความชัดเจนและเป็นระบบ
- 2) ง่ายต่อการประยุกต์ใช้ในบริบทที่หลากหลาย
- 3) เน้นความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ กิจกรรมและการ

ประเมิน

- 4) เหมาะกับระบบที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

4.1.6 จุดจำกัดของโมเดลไทเลอร์

- 1) มุ่งเน้นผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง
- 2) ไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการหรือแบบเกิดขึ้นเอง
- 3) ขาดความยืดหยุ่นในสถานการณ์การเรียนรู้ที่มีความซับซ้อน
- 4) ไม่เหมาะกับการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 อย่าง

สร้างสรรค์

4.2 Hilda Taba (1962)

Taba (1962) เสนอว่า ครู คือ ผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนและเข้าใจปัญหาของการเรียนรู้มากที่สุดจึงควรเป็นผู้ริเริ่มพัฒนาหลักสูตรโดยใช้วิธีพัฒนาจากล่างสู่บนซึ่งเน้นการเริ่มต้นจากครูในระดับชั้นเรียนไม่ใช่จากฝ่ายบริหารหรือผู้กำหนดนโยบายเป็นการขยายบทบาทของครูจากผู้สอนสู่ผู้ออกแบบหลักสูตรและนักวิจัยในชั้นเรียน กระบวนการพัฒนาแบบ 7 ขั้นตอนของทาบ

4.2.1 การวิเคราะห์ความต้องการ ประกอบไปด้วย

- 1) ศึกษาบริบทของผู้เรียนผ่านการเก็บข้อมูลทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เช่น การสัมภาษณ์และวิเคราะห์ชุมชนรวมไปถึงการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2) เน้นการใช้การสืบค้นตามบริบทเพื่อให้หลักสูตรตอบสนองความเป็นจริง

4.2.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ ประกอบไปด้วย

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์ตามแนววัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งสามารถวัดผลได้จริง

- 2) เชื่อมโยงวัตถุประสงค์กับปัญหาที่พบจากขั้นตอนวิเคราะห์

4.2.3 การเลือกเนื้อหา

1) พิจารณาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ที่มีคุณภาพและความถูกต้องตลอดจนความทันสมัยของเนื้อหาควรมีศักยภาพในการส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง

2) เนื้อหาควรมีศักยภาพในการส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง

4.2.4 การจัดลำดับเนื้อหา

1) ใช้หลักการลำดับจากง่ายไปยากอย่างเป็นระบบ

2) พิจารณาทั้งลำดับในเรื่องเดียวกันและข้ามวิชา

4.2.5 การเลือกกิจกรรมการเรียนรู้

1) ออกแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลายและมีความหมาย เช่น โครงงาน การอภิปรายหรือการเรียนรู้เชิงรุก

2) สนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นหรือการมีส่วนร่วมเชิงรุกในการเรียนรู้

4.2.6 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1) ออกแบบกิจกรรมเป็นชุดหรือหน่วยการเรียนรู้

2) ใช้แนวคิดหลักสูตรแบบเกลียวหรือหลักสูตรแบบวนซ้ำเป็นวงเกลียวเพื่อเสริมพัฒนาการทางปัญญา

4.2.7 การประเมินผล

1) ใช้ทั้งการประเมินแบบโดยการประเมินเพื่อพัฒนาและการประเมินผลปลายทางเน้นการสะท้อนกลับของผู้เรียนและใช้ข้อมูลเพื่อปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

4.2.8 จุดแข็ง

1) ส่งเสริมบทบาทครูให้มีความเป็นนักพัฒนาหลักสูตรมืออาชีพ

2) ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของผู้เรียนในบริบทท้องถิ่น และสอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะและหลักสูตรเฉพาะบริบท (หลักสูตรที่อิงบริบท)

4.2.9 ข้อจำกัด

1) ต้องการทักษะสูงจากครูทั้งในด้านการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนหลักสูตรยากต่อการประยุกต์ในระบบการศึกษาขนาดใหญ่ที่มีการควบคุมจากส่วนกลาง

4.3 แนวคิดของ Saylor (1981) มองหลักสูตรว่าเป็นระบบแบบองค์รวม ที่ต้องได้รับการวางแผนอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับนโยบายขององค์กรหรือรัฐ จึงเหมาะกับการใช้ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดหรือชาติซึ่งโมเดลนี้อยู่ภายใต้แนวคิดของโมเดลการวางแผนอย่างมีเหตุผลและได้รับอิทธิพลจากหลักการบริหารจัดการของระบบราชการ เช่น การบริหารโดยใช้วัตถุประสงค์เป็นฐานและการคิดเชิงระบบ

4.3.1 กระบวนการ 5 ขั้นตอนหลัก

- 1) การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์
 - 2) กำหนดกรอบแนวทางระดับมหภาคหรือระดับนโยบาย
- ขนาดใหญ่ เช่น เป้าหมายชาติ สมรรถนะผู้เรียนและพันธกิจของสถาบัน

- 3) เป็นรากฐานของการกำหนดจุดเน้นของหลักสูตร

4.3.2 การออกแบบหลักสูตร

- 1) วางโครงสร้างหลักสูตรในด้านขอบเขต ลำดับขั้น การบูรณาการและความต่อเนื่องรวมถึงความสมดุล
- 2) ออกแบบโครงสร้างรายวิชา หน่วยการเรียนรู้และเกณฑ์การประเมิน

4.3.3 การดำเนินการ

- 1) ถ่ายทอดสู่การปฏิบัติในระดับสถานศึกษาผ่านการอบรมครู การจัดทำคู่มือหลักสูตรและการจัดสรรทรัพยากร
- 2) ใช้เครื่องมือบริหาร เช่น แผนผังกำหนดเวลาการทำงานหรือการบริหารโครงการ

4.3.4 การประเมินผลหลักสูตร

- 1) ใช้เกณฑ์เชิงระบบ เช่น โมเดล CIPP ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์

- 2) ประเมินทั้งกระบวนการและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

4.3.5 การปรับปรุงหลักสูตร

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินเพื่อปรับปรุง
- 2) เน้นการใช้ การตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลเป็นฐาน

4.3.6 จุดแข็ง

- 1) เป็นระบบที่เข้มแข็งโดยใช้งานได้ในระบบการศึกษาขนาดใหญ่

- 2) เหมาะกับการใช้ในเชิงนโยบายและการวางแผนระดับชาติ
- 3) มีเครื่องมือสำหรับการติดตามและประเมินผลได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ

4.3.7 ข้อจำกัด

- 1) สดบบทบาทของครูผู้สอนในกระบวนการเริ่มต้นของการพัฒนาหลักสูตร
- 2) ขาดความยืดหยุ่นและไม่ตอบสนองความแตกต่างเฉพาะบริบทของผู้เรียนหรือชุมชน

4.4 โมเดลหลักสูตรแบบองค์รวมของ Peter F. Oliva

Peter F. Oliva (1982) กล่าวว่า โมเดลหลักสูตรแบบองค์รวมถือเป็นหนึ่งในแนวทางที่ครอบคลุมและเป็นระบบมากที่สุดในวงการศึกษาศึกษาสมัยใหม่ โดยมุ่งเน้นการบูรณาการองค์ประกอบทั้งในระดับจุลภาคและมหภาคของการพัฒนาหลักสูตรผ่านกระบวนการ 12 ขั้นตอนต่อเนื่องและเป็นวงจร โอลิวาได้ยึดหลักปรัชญาการศึกษาและการศึกษาขั้นลึกซึ่งเพื่อให้เกิดแนวทางการพัฒนาที่มีคุณภาพและความเป็นวิชาการที่สูงตามรายละเอียดต่อไปนี้

4.4.1 การกำหนดปรัชญาการศึกษา

การพัฒนาหลักสูตรควรเริ่มต้นด้วยการกำหนดปรัชญาการศึกษาที่ชัดเจนและมีพื้นฐานทางทฤษฎีที่มั่นคง อันเป็นแนวทางสำหรับการพิจารณาเป้าหมายการเรียนรู้เนื้อหาและกระบวนการสอนต่าง ๆ

4.4.2 การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและสังคม

การระบุความต้องการของผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญเพราะความต้องการ การตั้งกล่าวสะท้อนให้เห็นทิศทางที่หลักสูตรควรมุ่งไป นอกจากนี้การศึกษาความต้องการของสังคมและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกจะช่วยให้หลักสูตรมีความเกี่ยวข้องและสามารถเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

4.4.3 การกำหนดวัตถุประสงค์ระดับกว้าง

การตั้งวัตถุประสงค์ในระดับกว้างเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยกำหนดทิศทางโดยรวมของหลักสูตรซึ่งครอบคลุมเป้าหมายหลักที่ผู้เรียนควรบรรลุในภาพรวม

4.4.4 การแปลงเป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะ

วัตถุประสงค์ระดับกว้างต้องถูกเปลี่ยนเป็นเป้าหมายเฉพาะที่สามารถ

วัดผลได้ชัดเจนและตรงประเด็นเพื่อให้ครูและผู้พัฒนาหลักสูตรสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อเป้าหมายดังกล่าวได้อย่างตรงจุด

4.4.5 การเลือกเนื้อหาวิชา

การเลือกเนื้อหาวิชาควรพิจารณาความถูกต้องเชิงวิชาการ ความเกี่ยวข้องต่อความต้องการของผู้เรียนและความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักสูตร เนื้อหาควรมีความหลากหลายและครอบคลุมหัวข้อที่สำคัญในสาขาวิชานั้น ๆ

4.4.6 การจัดลำดับเนื้อหา

เนื้อหาวิชาควรถูกจัดเรียงตามลำดับที่เหมาะสมและเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาแนวคิด ความรู้และทักษะได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการจัดลำดับที่ดีจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และป้องกันความสับสนในกระบวนการเรียน

4.4.7 การเลือกกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ควรถูกคัดเลือกโดยคำนึงถึงความหลากหลาย ความสร้างสรรค์และความเหมาะสมกับเนื้อหาและเป้าหมายเฉพาะ การออกแบบกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสามารถเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีความหมายแก่ผู้เรียน

4.4.8 การจัดกิจกรรม

หลังจากเลือกกิจกรรมการเรียนรู้แล้วกิจกรรมเหล่านั้นต้องถูกจัดเรียงในลำดับที่สอดคล้องกันและเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนด การจัดกิจกรรมอย่างมีระเบียบจะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.4.9 การออกแบบแผนการสอน

การพัฒนาแผนการสอนที่มีโครงสร้างชัดเจนและคำนึงถึงลำดับขั้นตอนอย่างละเอียดจะช่วยให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการของผู้เรียน

4.4.10 การนำไปใช้

การนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาและกิจกรรมที่ได้รับการพัฒนาหากพบข้อบกพร่องการปรับปรุงสามารถดำเนินการได้ในขั้นตอนถัดไป

4.4.11 การประเมินผล

การประเมินผลหลักสูตรต้องครอบคลุมทั้งการประเมินผลสัมฤทธิ์

ของผู้เรียนและการประเมินกระบวนการเพื่อหาข้อบกพร่องหรือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของหลักสูตร

4.4.12 การปรับปรุงหลักสูตร

หลังจากกระบวนการประเมินผล การปรับปรุงหลักสูตรควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและความเปลี่ยนแปลงในบริบททางการศึกษาและสังคม การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจะช่วยรักษาความทันสมัยและความมีประสิทธิภาพของหลักสูตร

4.5 โมเดลหลักสูตรเชิงระบบของจอร์จ

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรของจอร์จ โบซองปี ซึ่งถูกนำเสนอในปี ค.ศ. 1981 เป็นการประยุกต์ใช้ทฤษฎีระบบในวงการการศึกษา โดยโบซองปีมองหลักสูตรเป็นระบบที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน องค์ประกอบสำคัญของโมเดลนี้ได้แก่ ปรัชญา วัตถุประสงค์ นโยบาย การดำเนินการและการประเมินผลซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะต้องทำงานประสานกันภายใต้โครงสร้างที่เป็นหนึ่งเดียวกัน

4.5.1 ขั้นตอนสำคัญในโมเดลหลักสูตรเชิงระบบของโบซองปี

4.5.2 การกำหนดปรัชญาการศึกษาและวัตถุประสงค์ระดับชาติ

ขั้นตอนแรกคือการระบุปรัชญาการศึกษาที่ครอบคลุมซึ่งสะท้อนถึงคุณค่าและเป้าหมายของระบบการศึกษารวมถึงเป้าหมายทางสังคมในระดับชาติ ปรัชญานี้จะเป็นแนวทางพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจในขั้นตอนถัดไปเพื่อให้หลักสูตรสอดคล้องกับความมุ่งหมายหลักของการศึกษาระดับชาติ

4.5.3 การแปลงปรัชญาเป็นนโยบายหลักสูตรหลังจากกำหนด

ปรัชญาการศึกษาแล้วจะต้องแปลงปรัชญาดังกล่าวเป็นนโยบายหลักสูตรที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ นโยบายนี้จะกำหนดทิศทางและขอบเขตของหลักสูตรที่ชี้แจงมาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนสำหรับการเลือกเนื้อหาและวิธีการสอนเพื่อให้มั่นใจว่าหลักสูตรทั้งหมดดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน

4.5.4 การออกแบบหลักสูตรในระดับสถานศึกษาหลังจากกำหนด

นโยบายแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษาโดยคำนึงถึงบริบท

เฉพาะของโรงเรียนในท้องถิ่นพร้อมทั้งยึดแนวทางจากระดับชาติ เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้จะถูกออกแบบให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนและครูรวมถึงพิจารณาความสอดคล้องกับช่วงวัย ความเชื่อมโยงของเนื้อหาและการประยุกต์ใช้แนวทางการบูรณาการในบางกรณี

4.5.5 การจัดการนำหลักสูตรไปใช้ การนำหลักสูตรไปใช้สถานศึกษานับเป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่งซึ่งรวมถึงการวางแผนและจัดระเบียบการดำเนินงาน การฝึกอบรมครูให้มีความเข้าใจและสามารถใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการจัดหาแหล่งทรัพยากรและสิ่งสนับสนุนต่าง ๆ เพื่อให้หลักสูตรสามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่โดยยังคงรักษาความสอดคล้องกับโครงสร้างหลักของระบบ

4.5.6 การประเมินและปรับปรุงระบบหลักสูตรในขั้นตอนนี้จะมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ความมีประสิทธิภาพของการออกแบบและการดำเนินงานของหลักสูตรหรือการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตร การประเมินนี้มีบทบาทสำคัญในการตรวจสอบและรวบรวมข้อมูลเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาและสังคม

4.5.7 จุดเด่นและจุดจำกัดของโมเดลโบซงปี

1) จุดเด่น โมเดลของโบซงปีมีความโดดเด่นในเรื่องของความสอดคล้องและความเป็นหนึ่งเดียวกันในระดับโครงสร้างเป็นแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาหลักสูตรในระดับชาติและการกำหนดนโยบายที่ต้องการมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ ความเป็นระบบช่วยให้มั่นใจได้ว่าหลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและระบบการศึกษาในภาพรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) จุดจำกัด ข้อจำกัดสำคัญของโมเดลนี้คือการให้ความสำคัญกับโครงสร้างและกระบวนการเชิงระบบมากกว่าเรื่องของปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดังนั้นโมเดลนี้อาจไม่สามารถสะท้อนความซับซ้อนของการเรียนการสอนในห้องเรียนได้อย่างเต็มที่อีกทั้งอาจไม่ตอบสนองต่อความแตกต่างของนักเรียนหรือความต้องการเฉพาะในบริบทระดับโรงเรียน

5. รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักการศึกษาไทย

การพัฒนาหลักสูตรมีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดคุณภาพและผลลัพธ์ทางการศึกษาเนื่องและใช้เป็นกรอบสำคัญในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและสนับสนุนการพัฒนาสังคม การพัฒนาหลักสูตรจึงต้องมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ในบริบทประเทศไทยนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบททางการศึกษา เช่น สงัด อุทรานันท์ (2532), วิชัย วงษ์ใหม่ (2537), อ่าง บัวศรี (2542) และชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรในประเทศไทย

5.1 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ สงัด อุทรานันท์ (2532)

5.1.1 แนวคิดพื้นฐานหรือปรัชญาที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ สงัด อุทรานันท์ เน้นกระบวนการที่เป็นวัฏจักรและต่อเนื่องโดยมีรากฐานจากแนวคิดของไทเลอร์ (Tyler) รูปแบบนี้ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานอย่างรอบด้านเพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้หลักสูตรได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอน สงัด อุทรานันท์ มองว่าการพัฒนาหลักสูตรเป็นการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่ให้ดีขึ้นหรือเป็นการสร้างหลักสูตรใหม่ทั้งหมดรวมถึงการผลิตสื่อและเอกสารประกอบการเรียนรู้ แนวคิดนี้ยังให้ความสำคัญกับระบบในการทำงานโดยเชื่อว่าการทำงานอย่างเป็นระบบจะนำไปสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงกว่า

5.1.2 ขั้นตอนหรือกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร

สงัด อุทรานันท์ ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นวัฏจักรและต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอนหลัก ดังต่อไปนี้

- 1) การกำหนดข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญอย่างยิ่ง โดยมุ่งเน้นการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของสังคมและผู้เรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องและสามารถแก้ไขปัญหาได้ การวิเคราะห์นี้ครอบคลุมข้อมูลจากสภาพสังคม วัฒนธรรม การเมือง เทคโนโลยี ความต้องการ ความสนใจ ศักยภาพของผู้เรียน ธรรมชาติของเนื้อหาวิชา ปรัชญาการศึกษาและทฤษฎีการเรียนรู้

2) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นหนึ่งซึ่งดำเนินการภายหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการที่ได้จากการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายที่กำหนดขึ้น ควรสามารถแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของผู้ใช้หลักสูตรได้

3) การคัดเลือกจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ การสอนโดยในขั้นตอนนี้จะมีการพิจารณาและคัดเลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์ที่เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียนรวมถึงเป็นสื่อกลางที่จะนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ซึ่งเนื้อหาที่เลือกควรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

4) การกำหนดมาตรการวัดและประเมินผล ขั้นนี้มุ่งที่จะสร้างเกณฑ์มาตรฐานเพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าจะวัดและประเมินผลอะไรบ้างจึงจะสอดคล้องกับเจตนารมณ์หรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตรซึ่งอาจมีการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ก่อนแล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงเกณฑ์การประเมินผลก่อนนำไปใช้จริง

5) การทดลองใช้หลักสูตร ขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและค้นหาจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องต่างๆ ของหลักสูตร หลังจากที่ได้มีการร่างหลักสูตรเสร็จแล้วเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

6) การประเมินผลการใช้หลักสูตร หลังจากได้มีการยกร่างหรือทดลองใช้หลักสูตรแล้วควรมีการประเมินผลการใช้เพื่อตรวจสอบว่ามีส่วนใดบ้างที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขหากพบจุดอ่อนหรือไม่เหมาะสมจะต้องปรับปรุงให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้จริงต่อไป

7) การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรก่อนนำไปใช้ หลังจากที่ได้มีการตรวจสอบและประเมินผลเบื้องต้นแล้ว หากพบว่าหลักสูตรมีข้อบกพร่องจะต้องปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องหรือเหมาะสมก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาจริงเพื่อให้การใช้หลักสูตรบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

5.1.3 จุดเด่นและข้อจำกัดของรูปแบบ

1) จุดเด่น แม้ว่าเอกสารที่ให้มาจะไม่ได้ระบุจุดเด่นและข้อจำกัดของ

รูปแบบของ สัจต อุทรานันท์ ไว้อย่างชัดเจนแต่จากกระบวนการที่เน้นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานอย่างละเอียดและการประเมินผลอย่างต่อเนื่องสามารถอนุมานได้ว่าจุดเด่นของรูปแบบนี้คือการมีรากฐานที่แข็งแกร่งจากการวิเคราะห์ความต้องการที่แท้จริงและการให้ความสำคัญกับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2) ข้อจำกัดที่อาจมีคือกระบวนการที่ค่อนข้างยาวและอาจต้องใช้ทรัพยากรมากในการดำเนินการทุกขั้นตอนอย่างละเอียด

กล่าวโดยสรุป แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรจากต่างประเทศมุ่งเน้นการวางแผนอย่างเป็นระบบโดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม จากนั้นจึงคัดเลือกและจัดลำดับเนื้อหา รวมถึงกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียนพร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการประเมินผลและการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความสอดคล้องระหว่างเป้าหมาย เนื้อหา การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลอย่างเป็นองค์รวม

5.2 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ วิชัย วงษ์ใหม่ (2537)

5.2.1 แนวคิดพื้นฐานหรือปรัชญาที่เกี่ยวข้อง

วิชัย วงษ์ใหม่ (2537) ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนหลักคือ ระบบร่างหลักสูตร ระบบการใช้หลักสูตรและระบบการประเมินหลักสูตร โดยมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและรูปแบบนี้ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนอย่างชัดเจน นอกจากนี้ วิชัย วงษ์ใหม่ ยังได้จำแนกระดับของหลักสูตรออกเป็น 3 ระดับคือ หลักสูตรระดับชาติ หลักสูตรระดับท้องถิ่นและหลักสูตรระดับห้องเรียน ดังนั้นแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบนี้คือการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบโดยคำนึงถึงสิ่งกำหนดหลักสูตร รูปแบบหลักสูตรและการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร

5.2.2 ขั้นตอนหรือกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหม่ ได้สรุปแนวคิดและขั้นตอนกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

- 1) การกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างและการออกแบบ
หลักสูตรคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรจะใช้ข้อมูลจากสภาพปัญหาและความต้องการ
ของสังคมปัจจุบันโดยพิจารณาหรือกับผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาวิชาอย่างสม่ำเสมอ
- 2) ยกร่างเนื้อหาสาระแต่ละกลุ่มประสบการณ์ซึ่งในแต่ละหน่วย
การเรียนรู้และรายวิชา นักพัฒนาหลักสูตรและผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ จะร่วมกัน
กำหนดผลการเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม วางแผนการสอน สร้างสื่อการสอนและจัด
กิจกรรมการสอน
- 3) นำหลักสูตรที่พัฒนาได้แล้วไปทดลองใช้ในสถานศึกษานำร่อง
และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง หลักสูตรที่ร่างขึ้นจะถูกนำไปทดลองใช้ในสถานศึกษา
นำร่องเพื่อประเมินผลและหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น
- 4) อบรมครู ผู้บริหารทุกระดับและบุคลากรทางการศึกษาให้เข้าใจ
ในหลักสูตรใหม่ก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้จริงโดยจะมีการอบรมให้ความรู้และความเข้าใจ
แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
- 5) นำหลักสูตรไปใช้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนและประกาศใช้
หลักสูตร หลังจากที่ผ่านมาการทดลองและปรับปรุงแก้ไขรวมถึงการอบรมบุคลากรแล้ว
หลักสูตรจะถูกนำไปใช้ในการเรียนการสอนจริงในโรงเรียนและมีการประกาศใช้อย่างเป็นทางการ
โดยมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรใหม่ เช่น การจัดทำวัสดุหลักสูตร
การเตรียมบุคลากรและทรัพยากร การจัดการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้
และประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

5.2.3 จุดเด่นและข้อจำกัดของรูปแบบ

รูปแบบของ วิชัย วงษ์ใหม่ มีจุดเด่นที่ความเป็นระบบและสะท้อน
รายละเอียดของระบบการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ระบบ
การประเมินผลในรูปแบบนี้ยังสะท้อนการประเมินการจัดการเรียนการสอนและ
การประเมินหลักสูตรที่มีความเกี่ยวข้องกัน นอกจากนี้ รูปแบบนี้ยังสะท้อนความเชื่อมโยง
กันระหว่างการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนอย่างชัดเจนและมีกระบวนการที่ครบ
วงจรตั้งแต่การร่าง การนำไปใช้และการประเมินผล อย่างไรก็ตามข้อจำกัดของรูปแบบนี้
อาจอยู่ที่ความซับซ้อนของระบบที่อาจต้องใช้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการนำไปปฏิบัติ

5.3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ อำเภอ บัวศรี (2542)

อำเภอ บัวศรี มองว่าหลักสูตรคือแผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมายการจัดเนื้อหา กิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้เพราะหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาและเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าโรงเรียนมีความมุ่งหมายในการให้การศึกษาแก่เด็กอย่างไรและสามารถให้ความรู้ เสริมสร้างทักษะและทัศนคติในด้านใดได้บ้าง หลักสูตรที่ดีควรมีความคล่องตัวและสามารถปรับปรุงรวมถึงสามารถยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ นอกจากนี้ อำเภอ บัวศรี ยังได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรไว้อย่างน้อย 6 ประการ ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้การสอน เนื้อหาสาระและประสบการณ์ ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล

5.3.1 ขั้นตอนหรือกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร

อำเภอ บัวศรี ได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 10 ขั้นตอนดังนี้ :

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนแรกของการพัฒนาหลักสูตรคือการศึกษาวเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานซึ่งครอบคลุมถึงบริบทของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมและเทคโนโลยีรวมถึงความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและตลาดแรงงานซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นฐานในการพิจารณาความจำเป็นและทิศทางของหลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสถานการณ์และตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 2) การกำหนดจุดหมายของหลักสูตรเนื่องจากจุดหมายของหลักสูตรเป็นภาพรวมของผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรโดยจะต้องสะท้อนถึงเจตนารมณ์ของสถาบัน มาตรฐานการศึกษาและความคาดหวังของสังคม จุดหมายควรอยู่ในระดับกว้างที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- 3) การกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร การกำหนดรูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร คือ การวางแผนระบบและองค์ประกอบหลักของหลักสูตร เช่น ระยะเวลาในการเรียน ระดับชั้นหรือกลุ่มเป้าหมาย โครงสร้างของรายวิชา แผนการ

จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหรือแบบแยกเป็นรายวิชาและลำดับความต่อเนื่องของเนื้อหา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตามพัฒนาการของผู้เรียน

4) การกำหนดจุดประสงค์ของวิชา จุดประสงค์ของวิชาเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้เรียนเรียนจบแต่ละวิชาแล้วจะสามารถทำอะไรได้บ้างโดยจะต้องสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตร และแสดงถึงผลลัพธ์เชิงพฤติกรรมของผู้เรียนและเป็นแนวทางสำคัญในการเลือกเนื้อหา ประสพการณ์การเรียนรู้และการวัดผลการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา

5) การเลือกเนื้อหาเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องคำนึงถึงความสำคัญ ความทันสมัย ความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ของวิชา เนื้อหาควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงลึกที่สามารถเชื่อมโยงกับชีวิตจริงและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตต่าง ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

6) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ หมายถึง รายละเอียดเชิงพฤติกรรมที่แสดงผลลัพธ์ที่ผู้เรียนพึงแสดงออกได้หลังจากการเรียนรู้ โดยต้องชัดเจน และวัดได้และสอดคล้องกับระดับพัฒนาการของผู้เรียน โดยส่วนใหญ่ใช้กรอบแนวคิดของบลูมในการจำแนกระดับของจุดประสงค์ เช่น ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า

7) การกำหนดประสพการณ์การเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพื่อบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ ประสพการณ์ควรมีความหลากหลาย ใช้รูปแบบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ แก้ปัญหาและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งการเรียนรู้แบบเดี่ยว แบบกลุ่มและการเรียนรู้นอกห้องเรียน

8) การกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอน หมายถึง วิธีการและแนวทางที่ครูใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน การสอนแบบโครงงานหรือการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการคิดระดับสูงและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

9) การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนอย่างเป็นระบบโดยใช้ทั้งการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน มีทั้งการประเมิน

เพื่อพัฒนาและการประเมินเพื่อสรุปผลรวมทั้งต้องเลือกเครื่องมือและเกณฑ์การประเมิน ที่เหมาะสม มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้และสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

10) การจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน สื่อและวัสดุการเรียนรู้ที่ดีจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและเอื้อต่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น คู่มือครู หนังสือเรียน สื่อเทคโนโลยี สื่อดิจิทัลหรือแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ซึ่งการจัดทำวัสดุเหล่านี้ต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมกับบริบทผู้เรียนและความสามารถในการเข้าถึงของผู้สอนและผู้เรียนในสถานศึกษา

5.3.2 จุดเด่นและข้อจำกัดของรูปแบบ

รูปแบบของ อารัง บัวศรี มีจุดเด่นที่ความครอบคลุมของขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรซึ่งให้รายละเอียดตั้งแต่การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานไปจนถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้พัฒนาหลักสูตรมีแนวทางที่ชัดเจนในการปฏิบัติ นอกจากนี้รูปแบบนี้ยังเน้นความยืดหยุ่นและความหลากหลายในการเลือกเนื้อหา กิจกรรม และสื่อการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามข้อจำกัดที่อาจมีคือความเป็นนามธรรมของแนวคิดบางอย่างที่อาจต้องอาศัยการตีความและประยุกต์ใช้ด้วยตนเองและอาจต้องใช้เวลาและความพยายามมากในการดำเนินการทุกขั้นตอนอย่างละเอียด

5.4 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557)

5.4.1 ลักษณะเด่นและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ กล่าวว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งหมดที่ถูกวางแผนไว้เพื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้และกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่สังคมคาดหวัง รูปแบบของท่านมีลักษณะเด่นที่การเน้นการพัฒนาครูและการใช้กระบวนการกลุ่ม เช่น ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพและการศึกษาชั้นเรียนเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร รูปแบบนี้ยังอิงกับแนวคิดของไทเลอร์ในการใช้ข้อมูลจากเนื้อหาวิชา สังคมและผู้เรียนในการกำหนดจุดมุ่งหมาย

5.4.2 แนวทางการนำไปใช้

แนวทางการนำรูปแบบของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ ไปใช้เน้นการสร้างและส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในโรงเรียนโดยครูจะร่วมกันวางแผนการสอนและนำแผนไปใช้สังเกตการณ์สอนและสะท้อนผลการสอนร่วมกันเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้

และปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการเน้นบทบาทของการเป็นพี่เลี้ยงในการพัฒนาครู รูปแบบนี้ยังมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้และทักษะของครูในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

5.4.3 ผลกระทบของรูปแบบ

ผลกระทบที่คาดหวังและที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบของ ชัยวัฒน์ สุธิธรินทร์ ไปใช้คือการพัฒนาความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การเสริมสร้างทักษะในการออกแบบ การจัดการ การสะท้อนผลและการปรับปรุง การจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมความร่วมมือและการทำงานร่วมกันระหว่างครูในชุมชน แห่งการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้และส่งเสริมความสนใจของผู้เรียนและการเพิ่มความมั่นใจของครูในการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งรูปแบบนี้ยังได้รับการนำไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถของครูในการวิจัยในชั้นเรียน

5.4.4 จุดเด่นและข้อจำกัดของรูปแบบ

จุดเด่นที่สำคัญของรูปแบบของ ชัยวัฒน์ สุธิธรินทร์ คือการเน้นการพัฒนาครูผ่านกระบวนการกลุ่มและการปฏิบัติจริงในชั้นเรียนเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการศึกษาชั้นเรียนเป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรจากระดับปฏิบัติการ อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดที่อาจมีคือความท้าทายในการสร้างและรักษาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพในทุกบริบทของโรงเรียนและอาจต้องใช้เวลาและความมุ่งมั่นในการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

5.5 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ วิสาร สุธิธว่าง (2551) กล่าวว่า

การพัฒนาหลักสูตรมีขั้นตอน ดังนี้ 1) กำหนดวิสัยทัศน์ 2) กำหนดผลการเรียนรู้ 3) กำหนดสาระการเรียนรู้ 4) กำหนดเวลาเรียน 5) จัดทำคำอธิบายรายวิชา และ 6) จัดทำหน่วยการเรียนรู้

นอกจากนี้ แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของนักการศึกษาไทยได้พัฒนาไปตามบริบททางสังคมและอิทธิพลของแนวคิดจากต่างประเทศในระยะแรกเน้นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและการกำหนดจุดมุ่งหมาย เช่น แนวคิดของ สกอต อูทรานันท์ และ อ่าง บัวศรี

ต่อมาได้ขยายสู่การให้ความสำคัญกับการนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินผลอย่างต่อเนื่องดังที่ปรากฏในแนวคิดของ วิชัย วงษ์ใหม่ และในปัจจุบันการพัฒนาหลักสูตรมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการพัฒนาครูผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันในระดับปฏิบัติการ เช่น แนวคิดของ ชัยวัฒน์ สุธิธีรัตน์ กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิด ของ นักการศึกษาไทยเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อเข้าใจบริบทและความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและสังคม จากนั้นกำหนดวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว ออกแบบโครงสร้าง เนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมควบคู่กับ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้และต่อยอดการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ตลอดจนประเมินผล เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้หลักสูตรมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทของสถานศึกษา

2. หลักการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษ

หลักการออกแบบหลักสูตรเป็นการอธิบายแนวคิดพื้นฐาน ความสำคัญและประเภทของการออกแบบหลักสูตร เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาหลักการออกแบบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษประกอบไปด้วย ความหมายของการออกแบบหลักสูตร หลักการออกแบบหลักสูตรที่ดี ประเภทของการออกแบบหลักสูตร ขั้นตอนของการออกแบบหลักสูตรและการออกแบบหลักสูตรในแต่ละองค์ประกอบ

2.1 ความหมายของการออกแบบหลักสูตร

การออกแบบหลักสูตรเป็นกระบวนการสำคัญในการวางแผนการศึกษา นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

Taba (1962) มองว่าการออกแบบหลักสูตรเป็นกระบวนการที่ควรเริ่มต้นจากระดับปฏิบัติการโดยครูผู้สอนควรมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรที่เน้นกระบวนการที่เป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน ได้แก่ 1) การวินิจฉัยความต้องการ 2) การกำหนด 3) จุดมุ่งหมาย 4) การเลือกเนื้อหาสาระ 5) การจัดลำดับเนื้อหาสาระ 6) การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 7) การจัดลำดับประสบการณ์การเรียนรู้ และ 8) การกำหนดสิ่งที่ต้องประเมินและวิธีการประเมินและทบทวนว่าการออกแบบหลักสูตรคือการวางแผนอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบสำหรับกิจกรรมการเรียนการสอน

Zais (1976) ให้ความหมายของการออกแบบหลักสูตรว่าเป็นการจัดระเบียบองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร ได้แก่ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกันเพื่อให้การดำเนินการตามหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การออกแบบหลักสูตรจึงเปรียบเสมือนพิมพ์เขียวที่กำหนดโครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านี้

Pratt (1980) ให้คำจำกัดความว่า การออกแบบหลักสูตร คือ ชุดของเจตนาหรือความตั้งใจของมนุษย์ที่จัดระบบไว้อย่างดีโดยเน้นที่ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง การออกแบบหลักสูตรจึงเป็นการตัดสินใจล่วงหน้าเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนควรจะได้เรียนรู้และสามารถทำได้หลังจากการเรียนรู้ตามหลักสูตรนั้น ๆ เป็นการวางแผนเชิงเจตนาเพื่อกำหนดทิศทางของการจัดการศึกษา

กล่าวโดยสรุป การออกแบบหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวางแผนและจัดระบบองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร เช่น จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผล อย่างมีเหตุผลและมีขั้นตอนเพื่อสร้างพิมพ์เขียวหรือโครงสร้างที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังหรือตั้งใจไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 หลักการออกแบบหลักสูตรที่ดี

การออกแบบหลักสูตรที่ดีควรคำนึงถึงหลักการสำคัญหลายประการ ตามแนวคิดของ McKernan (2008) เกี่ยวกับความสำคัญของหลักสูตรที่มีคุณภาพ ได้แก่

2.2.1 ความชัดเจนของเป้าหมาย จุดมุ่งหมายต้องชัดเจน วัดผลได้และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม

2.2.2 ความสมดุล ควรมีความสมดุลระหว่างเนื้อหาสาระ ทักษะและเจตคติรวมถึงความสมดุลระหว่างความต้องการของผู้เรียน สังคมและลักษณะของวิชา

2.2.3 ความต่อเนื่องและการบูรณาการ เนื้อหาและทักษะควรมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันจากง่ายไปยากและควรมีการบูรณาการความรู้ข้ามสาขาวิชาถ้าเป็นไปได้

2.2.4 ความยืดหยุ่น หลักสูตรควรมีความยืดหยุ่นพอที่จะปรับให้เข้ากับ ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนและบริบทของท้องถิ่นได้

2.2.5 ความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร เช่น จุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรมการประเมินต้องมีความสอดคล้องกัน

2.2.6 ความเกี่ยวข้องและเป็นปัจจุบัน เนื้อหาสาระและทักษะควรมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงของผู้เรียนต้องทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวิทยาการ

2.2.7 การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญควรคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ พัฒนาการและความแตกต่างของผู้เรียน

2.2.8 ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของหลักสูตรควรออกแบบให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงภายใต้ข้อจำกัดด้านเวลา ทรัพยากรและบุคลากร

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดทิศทางและคุณภาพการศึกษา การออกแบบหลักสูตรเป็นขั้นตอนการวางโครงสร้างหลักภายในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรทั้งหมด การออกแบบหลักสูตรที่ดีต้องอาศัยหลักการที่หลากหลายเพื่อให้ได้หลักสูตรคุณภาพที่ชัดเจน สมดุล ยืดหยุ่นและทันสมัยเน้นผู้เรียนและนำไปปฏิบัติได้จริงซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยรวม

2.3 ประเภทของการออกแบบหลักสูตร

Ornstein and Hunkins (2004) ได้จำแนกประเภทของการออกแบบหลักสูตรโดยพิจารณาจากจุดเน้นที่แตกต่างกันซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มหลัก ดังนี้

2.3.1 การออกแบบหลักสูตรที่เน้นเนื้อหาวิชา หมายถึง การออกแบบหลักสูตรที่เน้นความสำคัญของความรู้และเนื้อหาวิชาเป็นหลัก เป้าหมายคือการถ่ายทอดความรู้ มรดกทางวัฒนธรรมหรือโครงสร้างของศาสตร์นั้น ๆ

2.3.2 การออกแบบหลักสูตรที่เน้นผู้เรียน เน้นความต้องการ ความสนใจ ประสบการณ์และพัฒนาการของผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป้าหมายคือการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนอย่างรอบด้าน

2.3.3 การออกแบบหลักสูตรที่เน้นปัญหาและสังคมโดยเน้นการนำปัญหาในชีวิตจริงตอบสนองปัญหาของสังคมหรือทักษะที่จำเป็นมาเป็นแกนกลางในการเรียนรู้โดยเป้าหมาย คือ การให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาและปรับตัวเข้ากับสังคมได้

2.4 ขั้นตอนของการออกแบบหลักสูตร

Ornstein and Hunkins ให้ความสำคัญต่อการจำแนกประเภทตามจุดเน้น และให้ความสำคัญในกระบวนการออกแบบหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน

2.4.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ การประเมินความต้องการ การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในบริบท ความต้องการของผู้เรียนและข้อกำหนดต่าง ๆ

2.4.2 การกำหนดจุดมุ่งหมาย การตั้งเป้าหมายทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะที่ชัดเจนและวัดผลได้

2.4.3 การเลือกและจัดระเบียบเนื้อหาสาระ การคัดเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและจัดลำดับให้เหมาะสม

2.4.4 การเลือกและจัดระเบียบประสบการณ์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมและวิธีการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย

2.4.5 การประเมินผล การกำหนดวิธีการและเครื่องมือเพื่อประเมินว่าผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่และประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรเอง

2.5 การออกแบบหลักสูตรในแต่ละองค์ประกอบ

การตัดสินใจเลือกใช้การออกแบบประเภทใดประเภทหนึ่ง เช่น เน้นเนื้อหา เน้นผู้เรียนหรือเน้นปัญหาจะส่งผลโดยตรงต่อการออกแบบภายในองค์ประกอบแต่ละส่วนของหลักสูตร ประกอบไปด้วย

2.5.1 จุดมุ่งหมาย การออกแบบที่เน้นเนื้อหาอาจมีจุดมุ่งหมายเพื่อความเชี่ยวชาญในวิชา ขณะที่การออกแบบเน้นผู้เรียนอาจมุ่งพัฒนาตนเองและการออกแบบเน้นปัญหาอาจมุ่งเน้นทักษะการแก้ปัญหา

2.5.2 เนื้อหาสาระ เนื้อหาอาจถูกจัดตามโครงสร้างวิชา คือ เน้นเนื้อหาเลือกตามความสนใจของผู้เรียน คือ เน้นผู้เรียนหรือกำหนดโดยปัญหาที่ต้องการศึกษา คือ เน้นปัญหา

2.5.3 กิจกรรมการเรียนรู้ อาจเป็นการบรรยายหรือการสาธิตที่เน้นเนื้อหา การเรียนรู้ผ่านการค้นพบหรือโครงงานตามความสนใจ คือ เน้นผู้เรียนหรือการอภิปรายหรือแก้ปัญหากลุ่ม คือ เน้นปัญหา

2.5.4 การประเมินผล สามารถใช้แบบประเมินผลได้หลากหลายรูปแบบ เช่น ข้อสอบวัดความรู้ คือ เน้นเนื้อหา การสังเกตหรือแฟ้มสะสมงาน คือ เน้นผู้เรียนหรือการประเมินจากสถานการณ์จริงหรือการแก้ปัญหา คือ เน้นปัญหา

กล่าวโดยสรุป Ornstein and Hunkins ได้จำแนกการออกแบบหลักสูตรเป็น 3 กลุ่มหลักตามจุดเน้น คือ เน้นเนื้อหา เน้นผู้เรียนและเน้นปัญหาซึ่งแต่ละประเภทจะมีแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร เช่น จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินที่แตกต่างกันไป แม้ว่ากระบวนการหรือขั้นตอนพื้นฐานในการออกแบบ

อาจมีลักษณะร่วมกันก็ตามแต่การเลือกใช้การออกแบบประเภทใดขึ้นอยู่กับปรัชญาการศึกษา เป้าหมายและบริบทของการจัดการศึกษานั้น ๆ

ประสิทธิผลของหลักสูตรและประสิทธิภาพของหลักสูตร

1. ประสิทธิผลของหลักสูตร

1.1 ความหมายของประสิทธิผลของหลักสูตร

1.1.1 ความหมายประสิทธิผล

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2544) กล่าวว่า ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบาย

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) กล่าวว่า ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้น

วิทยา ด้านธำรงกุล (2546) กล่าวว่า ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการเลือกเป้าหมายที่เหมาะสมและบรรลุเป้าหมายนั้น ๆ

ทริศม์ชญา พิพัฒน์เพ็ญ (2557) กล่าวว่า ประสิทธิผล หมายถึง กระบวนการทำงานที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมายหรือนโยบายที่กำหนดไว้

Drucker (2006) อธิบายว่า ประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ความสามารถในการเลือกและดำเนินการในสิ่งที่ถูกต้องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ โดยผู้บริหารที่มีประสิทธิผลจะมุ่งเน้นผลลัพธ์และความสำเร็จของงานมากกว่าการทำงานให้รวดเร็วเพียงอย่างเดียว

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของประสิทธิผลที่นักวิชาการหลายท่าน ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของประสิทธิผลได้ว่า ประสิทธิผลหมายถึงระดับความสำเร็จของการดำเนินงานหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงจากการดำเนินการดังกล่าว ทั้งในด้านผลการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อระบบหรือองค์การ

ในบริบทของการวิจัยครั้งนี้ ประสิทธิผลของหลักสูตร หมายถึง ระดับความสำเร็จของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาครูที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้ตามกรอบแนวคิดการประเมินผลการฝึกอบรมของ Kirkpatrick ซึ่งประกอบด้วย 4 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับความพึงพอใจของ

ผู้เรียนต่อหลักสูตร 2) ระดับการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน 3) ระดับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการนำความรู้ไปใช้ และ 4) ระดับผลลัพธ์ที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรและหลักสูตร

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตร

การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรเพื่อให้ได้ผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จำเป็นต้องมีการทดลองและปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังมีข้อบกพร่องหรือปัญหาและที่สำคัญหลักสูตรจะต้องมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพเมื่อนำไปใช้งานต่อไป เกณฑ์ประสิทธิภาพคือ ระดับของประสิทธิภาพของหลักสูตรที่ช่วยให้การดำเนินการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับที่บรรลุผลสำเร็จตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพสามารถกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดให้ E_1 เป็นค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง คือ การประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย ๆ หลายอย่างเรียกว่า กระบวนการของผู้เรียนซึ่งสามารถสังเกตได้จากการทำกิจกรรมกลุ่ม รายงานกลุ่มหรือการปฏิบัติงานรายบุคคล ได้แก่ งานที่ได้รับมอบหมายและกิจกรรมอื่น ๆ ที่ได้รับจากผู้สอน ส่วนการประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย คือ การประเมินผลลัพธ์ เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในเนื้อหาแต่ละหน่วย พิจารณาผลจากการสอบหลังเรียน ส่วนประสิทธิภาพของหลักสูตรพิจารณาจากเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ว่า ผู้เข้าร่วมหลักสูตรสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมไปในระดับไหนจึงจะเป็นที่ยอมรับและที่น่าพอใจ โดยจะกำหนดไว้ในส่วนของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ กำหนดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกหัด หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการฝึกอบรม คือ E_1 และ ร้อยละของผลเฉลี่ยของผลการสอบหลังเรียนของผู้เรียนทุกคน คือ E_2 นั่นคือ E_1/E_2 จะเท่ากับประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เช่น ถ้าตั้งเกณฑ์ค่า $E_1/E_2 = 90/90$ หมายความว่า เมื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เข้ารับการฝึกอบรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 90% และผู้เข้าร่วมหลักสูตรทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 90% นั่นเอง การกำหนด E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นผู้วิจัยจะเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาวิชาที่เป็นความรู้ ความจำจะ

ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาวิชาที่เป็นความรู้ทางด้านทักษะหรือ เจตคติจำเป็นต้องใช้ระยะค่อนข้างยาวนาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะหรือเปลี่ยนแปลงเจตคติได้จะตั้งเกณฑ์ต่ำกว่า เช่น 75/75 หรือ 70/70 เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำจนเกินไปหรือสูงจนเกินไปเพราะจะทำให้ประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมนั้นไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอได้เนื่องจากไม่ได้มีการปรับปรุงแก้ไข โดยทั่วไปแล้วในขั้นตอนของการทดลองขั้นแรก ๆ จะเห็นได้ว่าค่าประสิทธิภาพจะต่ำแต่พอได้รับการปรับปรุงแก้ไข เรียบร้อยแล้ว ค่าประสิทธิภาพก็จะสูงขึ้น แต่ในขณะเดียวกันนั้นหากได้ค่าประสิทธิภาพที่สูงมากก็ไม่ควรยอมรับค่านั้นในทันทีเนื่องจากค่าที่สูงนั้นอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น เนื้อหาว่างเกินไป การสร้างตัวเลือกไม่ดีทำให้เดาได้ง่าย เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยต้องตรวจสอบกระบวนการฝึกอบรมในแต่ละขั้นว่าถูกต้องเหมาะสมเพียงใด

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551) ได้ยกตัวอย่างและกำหนดขั้นตอนและสูตรในการ คำนวณหาประสิทธิภาพของการฝึกอบรม ดังนี้

1. การคำนวณหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล การคำนวณหา ประสิทธิภาพของสื่อการสอนไว้ ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X_1}{NA} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X_1$ คือ คะแนนของแบบฝึกหัดหรืองาน

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชั้นรวมกัน

N คือ จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\sum X_2}{NB} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum X_2$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนนักเรียน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551) กล่าวว่า การคำนวณหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรข้างต้น เป็นการนำคะแนนแบบฝึกหัดหรือผลงานในขณะที่ประกอบกิจกรรมกลุ่มหรือเดี่ยว และคะแนนสอบหลังเรียนมาเข้าตารางแล้วคำนวณหาค่า E_1/E_2 หลังจากที่ได้คำนวณหาค่า E_1 และ E_2 เรียบร้อยแล้ว ผลที่ได้มักจะใกล้เคียงกันหรือต่างกันไม่เกินร้อยละ 5 สามารถยืนยันได้ว่า ผู้เรียนได้มีการเปลี่ยนพฤติกรรมตามลำดับหรือไม่อย่างไร ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนพฤติกรรมขั้นสุดท้ายหรือผู้เรียนทำคะแนนสอบไล่ได้เท่าไร เช่น ผู้เรียนทำคะแนนสอบไล่ได้ร้อยละ 90 ถือว่าผู้เรียนมีความรู้จริงหรือว่าผู้เรียนทำได้เพราะการเดาสุ่ม

2. ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของหลักสูตร ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551) ได้แบ่งการหาประสิทธิภาพของหลักสูตรเป็น 3 ขั้นตอน

2.1 แบบเดี่ยว คือ ทดลองกับนักเรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลางและเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับให้ดีขึ้นโดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดสอบแบบเดี่ยวนี้จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก แต่ไม่ต้องวิตกเมื่อปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้นก่อนนำไปทดลองแบบกลุ่ม ในขั้นนี้ E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60/60

2.2 แบบกลุ่ม คือ ทดสอบกับผู้เรียน 6-10 คน คณะผู้เรียนที่อ่อนและเก่งรวมกัน แล้วคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่า เกณฑ์โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 70/70

2.3 ภาคสนาม คือทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 40-100 คน แล้วคำนวณหาประสิทธิภาพ จากนั้นทำการปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5% ก็ยอมรับ หากแตกต่างกันมากผู้สอนจะต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปใหม่โดยยึดสภาพความเป็นจริงเป็นเกณฑ์ เช่น เมื่อทดสอบหาประสิทธิภาพของบทเรียนแล้วได้ 83.5/85.4 ใกล้เคียงกับเกณฑ์ 85/85 ที่ตั้งไว้ แต่ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 75/75 เมื่อผลการทดลองเป็น 83.5/85.4 ก็อาจเลื่อนเกณฑ์มาเป็น 85/85 ได้

กล่าวโดยสรุป ประสิทธิภาพของหลักสูตร หมายถึง ระดับคุณภาพของกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่ได้กำหนดขึ้นจากความยากง่ายในการพัฒนาผู้เรียนของหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนต่อ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยกำหนดเกณฑ์ของการจัดการเรียนรู้ไว้ (E_1/E_2) ซึ่งอาจจะเป็น 90/90 80/80 หรือ 70/70 ก็ได้

(E_1) หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน เป็นค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ การทำกิจกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน

(E_2) หมายถึง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ เป็นค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของหลักสูตรไว้ที่ $E_1/E_2 = 70/70$ เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแนวคิดของเดิร์กแพทริกกระดับที่ 2 ซึ่งมุ่งวัดการเกิดความรู้และสมรรถนะของผู้เรียน โดยค่า E_1 แสดงถึงประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ระหว่างเรียน และค่า E_2 แสดงถึงผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ทั้งนี้การกำหนดเกณฑ์ในระดับ 70/70 มีความเหมาะสมเนื่องจากหลักสูตรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ผ่านการปฏิบัติในบริบทวิชาชีพครูซึ่งต้องอาศัยทั้งความรู้และความสามารถในการนำไปใช้จริงอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาสู่ระดับพฤติกรรมและผลลัพธ์ในลำดับต่อไป

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2546) อธิบายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือการประเมินความสำเร็จหรือประสพการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมีเกณฑ์การวัดที่ยึดตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนหรือเป้าหมายของการอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ

ปราณี กองจินดา (2549) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความสามารถหรือความสำเร็จที่เกิดจากกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้

เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยโดยจำแนกผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนแต่ละประเภท

จันทิมา เมินประโคน (2555) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความสามารถทางวิชาการของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถประเมินได้จากการทำแบบทดสอบ หรือการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยสามารถวัดได้ทั้งด้านทักษะปฏิบัติผ่าน แบบทดสอบภาคปฏิบัติและด้านความรู้เนื้อหาผ่านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มนชิตา เรืองรัมย์ (2556) ให้คำนิยามว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งนำไปสู่ การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2551) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่ผู้เรียนได้รับหรือเกิดขึ้นภายหลังจากผ่าน กระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดและประเมินผลได้ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสม เพื่อสะท้อนระดับการบรรลุจุดมุ่งหมายหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

Good (1973) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสำเร็จและความ คล่องตัวในการใช้ทักษะหรือความรู้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือ ทักษะที่ได้จากการเรียนรู้ในแต่ละวิชาซึ่งวัดผลโดยครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบด้านการเรียน การสอน

Bloom (1976) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรม หรือความสามารถของผู้เรียนที่เกิดขึ้นภายหลังจากการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนถึงการ เปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และความสามารถตามจุดมุ่งหมายทางการ ศึกษาที่กำหนดไว้ และสามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือประเมินผลที่เหมาะสม

กล่าวโดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจาก กระบวนการเรียนการสอนซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรมโดยสามารถประเมินได้ผ่านการแสดงออกในด้านพุทธิพิสัย ผ่านการวัดและ ประเมินผลตามหลักการวัดผลทางการศึกษา

3.2.2 จุดมุ่งหมายการวัดผลสัมฤทธิ์ในบริบทของภาษาอังกฤษ

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนการสอนในเนื้อหาด้านไวยากรณ์เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนสามารถใช้โครงสร้างทางภาษาได้ถูกต้องในระดับใด อีกทั้งยังเป็นแนวทางหนึ่งในการตรวจสอบประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอน Valette (1978, อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์โสธร, 2544) ได้แบ่งประเภทการทดสอบทางภาษาออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่

3.2.2.1 การทดสอบจุลภาษาและการทดสอบความเข้าใจ

ยกตัวอย่าง เช่น ให้นักศึกษาฟังประโยคสั้น ๆ เช่น "Please, sit down and open your book to page ten." แล้วเลือกคำสั่งที่ได้ยินจากตัวเลือก หรือ การทดสอบความเข้าใจ ยกตัวอย่างการอ่านบทสนทนาในห้องเรียนแล้วตอบคำถาม เช่น Teacher: Let's review yesterday's lesson. What did we talk about? Student: We learned about the water cycle. Question: What was yesterday's topic?

3.2.2.2 การทดสอบแบบรวม เช่น cloze tests และการเขียนตามคำบอก (dictation) เช่น Cloze Test ให้นักศึกษาเติมคำที่หายไปจากบทความ เช่น The teacher asked the students to _____ their homework before the class began. (คำตอบ: submit)

3.2.2.3 การทดสอบเชิงสื่อภาษา เช่น ให้นักศึกษาอ่านบทสนทนาฉบับเต็มในบริบทของครูผู้สอน เช่น Teacher: Now, I'd like you to work in groups. Discuss the topic for five minutes and write your ideas on the board. Student A: Can we use pictures too? Teacher: Yes, that's a great idea. แล้วให้ตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเจตนาการใช้ภาษา เช่น Question: What is the teacher's main purpose in this conversation? A. Giving instructions B. Correcting mistakes C. Asking questions

สำหรับการวัดผลไวยากรณ์มักใช้การทดสอบแบบจุลภาษาซึ่งมุ่งประเมินองค์ประกอบย่อยของภาษาต่าง ๆ เช่น คำศัพท์ โครงสร้างประโยค เสียงและหน้าที่ทางไวยากรณ์โดยลักษณะของข้อสอบสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ แบบเลือกตอบ (ปรนัย) และแบบให้ผู้เรียนตอบเอง (อัตนัย)

3.2.3 รูปแบบของแบบทดสอบไวยากรณ์

นักวิชาการด้านการวัดผลภาษาได้เสนอรูปแบบของแบบทดสอบไวยากรณ์หลายประเภทเพื่อประเมินความรู้ด้านโครงสร้างภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ โดย Hughes (2003) อธิบายว่าการทดสอบไวยากรณ์สามารถออกแบบได้หลายรูปแบบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

3.2.3.1 แบบหาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Error Identification Test)

เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนอ่านประโยคที่กำหนดแล้วระบุส่วนที่ผิดพลาดทางไวยากรณ์ในประโยค เพื่อวัดความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างภาษา

Example

The teacher **give** clear instructions to the students every morning.

→ Error: **give** (should be *gives*)

3.2.3.2 แบบเรียงลำดับคำหรือประโยค (Word Order Test) เป็นแบบ

ทดสอบที่ให้ผู้เรียนเรียงคำหรือวลีให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

Example

Sam / the sea / going to / is

→ Sam is going to the sea.

Swimming / in the pool / are / they

→ They are swimming in the pool.

3.2.3.3 แบบแปลงรูปประโยค (Sentence Transformation Test)

เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนเขียนประโยคใหม่โดยยังคงความหมายเดิมเพื่อวัดความเข้าใจโครงสร้างประโยค

Example

Jim hasn't been home.

→ It's been a long time since Jim was home.

3.2.3.4 แบบเปลี่ยนรูปคำ (Word Form Test) เป็นแบบทดสอบที่ให้

ผู้เรียนเปลี่ยนรูปคำให้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ของประโยค

Example

I have never _____ to Australia. (be)

→ been

3.2.3.5 แบบเชื่อมประโยค (Sentence Combining Test)

เป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนรวมประโยคสองประโยคหรือมากกว่านั้นให้เป็นประโยคเดียว ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

Example

I met a man.

The man went to the same high school I did.

→ I met a man who went to the same high school I did.

3.2.4 ประเภทของข้อสอบไวยากรณ์

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) ได้เสนอรูปแบบข้อสอบที่มุ่งทดสอบทักษะด้านไวยากรณ์โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่

3.2.4.1 แบบเลือกตอบ คือ แบบทดสอบประเภทนี้จะมี คำตอบไว้ให้ผู้ทำข้อสอบเลือกตอบโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดหรือเหมาะสมที่สุด คือ แบบทดสอบไวยากรณ์นั้นมีข้อทดสอบ 2 ประเภท ได้แก่ ข้อทดสอบแบบมีตัวเลือกหลายตัวและข้อทดสอบแบบเลือกตอบชนิดจับคู่

1) แบบหลายตัวเลือก เช่น

1.1) แบบเติมคำในช่องว่าง เช่น Peter _____ come with us tonight, but he isn't sure yet. a) can b) could c) may d) will

1.2) แบบเลือกคำตอบที่ถูกต้องไวยากรณ์และได้ใจความ “Has David passed his test?” a) I think so. b) I know it. c) So know I d) I think yes.

1.3) แบบแปลงความหมาย Tom ought not to have told me.

1.4) แบบหาข้อผิดไวยากรณ์ I didn't see Bill since he went into hospital last month.

3.2.4.2 แบบจับคู่ คือแบบทดสอบที่ให้จับคู่ระหว่างข้อความกับคำตอบ เช่น

1. The little dog swam

2. The train went

3. It was difficult to part the little boy

a) across the wide river.

b) from his pet.

c) through the long tunnel.

3.2.4.2 แบบให้คำตอบเอง คือแบบทดสอบที่ใช้การตอบแบบเติมคำ เช่น

a) The car belongs _____ Bill's father.

b) "_____ you like biscuit?" — "Yes, please."

c) She is _____ her homework.

ข้อดีของแบบทดสอบจุลภาษา Thornbury (2004) อธิบายว่า ข้อสอบจุลภาษามีข้อดีหลายประการ ได้แก่

สร้างได้ง่ายและตรวจให้คะแนนได้สะดวก

สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้เรียน

มีความน่าเชื่อถือ (Reliability) และความเที่ยงตรง (Validity)

ใช้ในการวินิจฉัยจุดอ่อนของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน

3.2.5 แนวทางการออกแบบแบบทดสอบไวยากรณ์

ในการพัฒนาแบบทดสอบไวยากรณ์ที่มีคุณภาพและตอบสนองต่อ

วัตถุประสงค์ทางการเรียนการสอนอย่างแท้จริง Harmer (1987) ได้เสนอหลักเกณฑ์สำคัญ 5 ประการที่ครูและผู้พัฒนาแบบทดสอบควรคำนึงถึง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.2.5.1 การทดสอบเฉพาะสิ่งที่ผู้เรียนเคยเรียนมา

แบบทดสอบที่ดีควรครอบคลุมเฉพาะเนื้อหาที่ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้มาแล้วเท่านั้น การนำเสนอเนื้อหาที่อยู่นอกเหนือหลักสูตรหรืออยู่นอกขอบเขตความรู้ของผู้เรียนอาจส่งผลให้ผลการทดสอบไม่สะท้อนถึงความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน และอาจนำไปสู่การประเมินที่ไม่เป็นธรรม หลักการนี้จึงเน้นย้ำถึงความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาในแบบทดสอบกับประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ผลการประเมินมีความน่าเชื่อถือและยุติธรรม

3.2.5.2 การหลีกเลี่ยงการทดสอบความรู้ทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาหลักสูตร

ข้อสอบไวยากรณ์ควรเน้นเฉพาะทักษะทางภาษาไม่ควรแฝงคำถามที่ต้องอาศัยความรู้รอบตัวหรือความสามารถด้านอื่น เช่น ความรู้ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ที่อาจทำให้ผู้เรียนสับสนหรือรู้สึกว่าการทดสอบไม่ยุติธรรม หลักการนี้มี

เป้า หมายเพื่อแยกความสามารถทางภาษาออกจากความรู้ทั่วไปที่ไม่ใช่เป้าหมายของ การประเมินในบริบทนี้

3.2.5.3 การหลีกเลี่ยงรูปแบบข้อสอบที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของแบบทดสอบโดยไม่เตรียมความพร้อมให้กับ ผู้เรียนล่วงหน้า อาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลหรือเข้าใจผิดเกี่ยวกับวิธีการตอบ คำถาม ซึ่งจะกระทบต่อความถูกต้องของการประเมิน หลักการข้อนี้จึงแนะนำให้ผู้ออกแบบ ข้อสอบยึดรูปแบบที่ผู้เรียนคุ้นเคยหรือถ้าจำเป็นต้องเปลี่ยนรูปแบบใหม่ควรมีการฝึกฝน หรือแจ้งล่วงหน้าอย่างชัดเจน

3.2.5.4 ไม่ควรทดสอบเพียงความแม่นยำทางไวยากรณ์

แม้ว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์จะเป็นสิ่งสำคัญแต่การประเมินที่มี ประสิทธิภาพควรครอบคลุมทั้งด้านความถูกต้องและความคล่องแคล่วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในบริบทการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง การออกแบบข้อสอบควรเน้นทั้งความสามารถ ใน การสร้างประโยคที่ถูกต้องและความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมตามบริบทเพื่อ สะท้อนความสามารถเชิงปฏิบัติของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

3.2.5.5 ควรทดลองแบบทดสอบล่วงหน้าก่อนใช้งานจริง

แบบทดสอบที่ดีควรได้รับการทดลองใช้งานกับกลุ่มตัวอย่างก่อนการ นำไปใช้จริงในชั้นเรียนหรือสนามสอบเพื่อประเมินความเหมาะสมของระดับความยาก ความชัดเจนของคำสั่ง ความตรงของเนื้อหาและการใช้เวลา การทดลองล่วงหน้ายังช่วยให้ ผู้ออกแบบข้อสอบสามารถปรับปรุงข้อผิดพลาดทางเทคนิคหรือเนื้อหา ก่อนนำไปใช้ในการ ประเมินอย่างเป็นทางการซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพของการวัดผลได้อย่างมีนัยสำคัญ

กล่าวโดยสรุป การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์มีบทบาทสำคัญในการ สะท้อนความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านโครงสร้างภาษา ซึ่งผู้วิจัยจะประเมินผลในสองระดับ ได้แก่ E_1 ซึ่งเป็นการวัดผลระหว่างเรียนผ่านการสังเกต พฤติกรรมและแบบทดสอบแบบเลือกตอบเป็นระยะและ E_2 ซึ่งเป็นการวัดผลหลังเรียนด้วย แบบทดสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด ผลการเปรียบเทียบทั้งสองระดับช่วยสะท้อน ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้และเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการปรับปรุงการสอน ต่อไป

3.3 แนวคิดการประเมินผลการฝึกอบรมตามรูปแบบของเคิร์กแพทริก

ในหัวข้อนี้จะกล่าวแนวคิดการประเมินผลการฝึกอบรมตามรูปแบบของเคิร์กแพทริก 2 ด้าน คือ 1. แนวคิดการประเมินผลการฝึกอบรมตามรูปแบบของเคิร์กแพทริก 2. การประยุกต์แนวคิดการประเมินผลการฝึกอบรมของเคิร์กแพทริกเพื่อใช้ประเมินการพัฒนาหลักสูตร

3.3.1 แนวคิดการประเมินผลการฝึกอบรมตามรูปแบบของเคิร์กแพทริก

Kirkpatrick (2005) ได้นำเสนอรูปแบบการประเมินผลการฝึกอบรมที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในระดับสากล ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดในการประเมินผลที่ครอบคลุมหลายมิติที่เรียงลำดับจากพื้นฐานสู่ระดับสูง โดยประกอบด้วย 4 ระดับ ได้แก่

3.3.1.1 การประเมินระดับปฏิกิริยา (Reaction Evaluation)

การประเมินระดับปฏิกิริยามุ่งเน้นการประเมินความรู้สึก ความคิดเห็น และความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อกระบวนการฝึกอบรม เช่น ความเหมาะสมของวิทยากร เนื้อหา รูปแบบกิจกรรม สื่อการสอนและระยะเวลา เป็นต้น การประเมินในระดับนี้มักใช้เครื่องมือ เช่น แบบสอบถาม การสังเกตพฤติกรรมหรือการสัมภาษณ์ ผลการประเมินสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสะท้อนประสิทธิผลของการฝึกอบรมและใช้ปรับปรุงกระบวนการฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.3.1.2 การประเมินระดับการเรียนรู้ (Learning Evaluation)

การประเมินระดับการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการฝึกอบรมผ่านการใช้เครื่องมือที่มีความเที่ยงตรง เช่น แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบวัดเจตคติ การสังเกตพฤติกรรมและการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ผลการประเมินสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมและยังสะท้อนระดับความสำเร็จของการบรรลุวัตถุประสงค์การฝึกอบรมอีกด้วย

3.3.1.3 การประเมินระดับพฤติกรรม (Behavior Evaluation)

การประเมินระดับพฤติกรรมมุ่งเน้นการตรวจสอบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้หรือไม่ โดยเป็นการติดตามผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในสถานที่ปฏิบัติงานจริง โดยปกติมักประเมินภายหลังการฝึกอบรมประมาณ 3-6 เดือน เครื่องมือที่ใช้ประกอบการด้วยการประเมิน

ตนเอง การรายงานตนเอง การสังเกตพฤติกรรมและการสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชาหรือผู้เกี่ยวข้อง

3.3.1.4 การประเมินระดับผลลัพธ์ที่เกิดกับองค์กร (Results Evaluation)

การประเมินระดับผลลัพธ์ที่เกิดกับองค์กรมุ่งประเมินผลที่เกิดขึ้นกับองค์กรในภาพรวมว่าได้รับประโยชน์หรือมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นจากการฝึกอบรมอย่างไร เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การลดข้อผิดพลาด การเพิ่มนวัตกรรมหรือความพึงพอใจของลูกค้า เป็นต้น เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ การตรวจสอบผลการดำเนินงาน การสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม

จากแนวคิดของ Kirkpatrick ระบุว่า การฝึกอบรมมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการประเมินผลการฝึกอบรมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรละเลยเพราะจะช่วยให้สามารถทราบได้ว่า

- 1) การฝึกอบรมก่อให้เกิดประโยชน์หรือผลสัมฤทธิ์ต่อองค์กรในด้านใดบ้าง
- 2) ควรดำเนินโครงการฝึกอบรมต่อไปหรือยุติชั่วคราว
- 3) ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาในส่วนใดของโปรแกรมฝึกอบรม

ตาราง 2 ระดับและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินตามแนวคิดของ Kirkpatrick

ระดับการประเมิน	คำอธิบาย	เครื่องมือที่ใช้
ระดับที่ 1 ปฏิกิริยา	ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อองค์ประกอบของโครงการ	แบบสอบถาม, การสัมภาษณ์, การสังเกต
ระดับที่ 2 การเรียนรู้	ประเมินความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม	แบบทดสอบก่อน-หลัง แบบวัดเจตคติ การสังเกตพฤติกรรม
ระดับที่ 3 พฤติกรรม	ประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในงานจริงภายหลังการฝึกอบรม	แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรมการทำงาน
ระดับที่ 4 ผลลัพธ์	ประเมินผลลัพธ์ของการฝึกอบรมที่ส่งผลต่อองค์กรรวมขององค์กร	แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การตรวจสอบผลงาน

3.4 แนวคิดการประเมินผลของบลูมส์ (Bloom's Taxonomy of Educational Objectives)

3.4.1 หลักการและแนวคิดการประเมินผลของบลูมส์

แนวคิดการประเมินผลของบลูมส์ (1956) ได้มุ่งอธิบายลำดับขั้นของพฤติกรรมการเรียนรู้ทางปัญญาเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์และการวัดประเมินผลทางการศึกษาอย่างเป็นระบบโดยมีเป้าหมายหลักเพื่อให้ผู้สอนสามารถวางแผนการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาการทางความคิดอย่างต่อเนื่องจากระดับต่ำไปสู่ระดับสูงซึ่งบลูมส์ได้แบ่งพฤติกรรมทางปัญญาออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

3.4.1.1 ความรู้ หมายถึง การจดจำข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์หรือแนวคิดพื้นฐาน

3.4.1.2 ความเข้าใจ หมายถึง การอธิบาย แปลความหรือสรุปเนื้อหา

3.4.1.3 การประยุกต์ใช้ หมายถึง การนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง

3.4.1.4 การวิเคราะห์ หมายถึง การจำแนกองค์ประกอบความสัมพันธ์หรือเหตุผลของข้อมูล

3.4.1.5 การสังเคราะห์ หมายถึง การรวมแนวคิดหรือองค์ความรู้เพื่อสร้างสิ่งใหม่

3.4.1.6 การประเมินค่า หมายถึง การตัดสินคุณค่าหรือคุณภาพของสิ่งต่าง ๆ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน

ต่อมา Anderson and Krathwohl (2001) ได้ปรับปรุงโครงสร้างดังกล่าวให้สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นการใช้คำกริยาเพื่อแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างชัดเจน ได้แก่ จำ เข้าใจ ประยุกต์ วิเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์ ซึ่งสะท้อนกระบวนการเรียนรู้เชิงรุกที่ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือคิด วิเคราะห์และ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

กล่าวโดยสรุป การประเมินผลตามแนวคิดของบลูมส์มุ่งเน้นการวัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้โดยให้ความสำคัญกับการประเมินความเข้าใจเชิงลึกและความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้มากกว่าการจดจำ ดังนั้นผู้สอนจึงควรใช้เครื่องมือที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนวิเคราะห์ แก้ปัญหาและสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสะท้อนสมรรถนะทางปัญญาและความสามารถในการใช้ความรู้ในบริบทจริงโดยเฉพาะในการ

เรียนภาษาซึ่งสามารถใช้กรอบบลูมส์ในการประเมินระดับความเข้าใจทางไวยากรณ์และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเป็นระบบ

3.4.2 การประยุกต์แนวคิดการประเมินของบลูมเพื่อยืนยันระดับการประเมินผลที่ 3 และ 4 ของเคิร์กแพททริก

แนวคิดการประเมินของ Donald Kirkpatrick เป็นกรอบที่ใช้วัดประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะในระดับที่ 3 พฤติกรรมและระดับที่ 4 ผลลัพธ์ ซึ่งสะท้อนการนำความรู้ไปใช้จริงและผลลัพธ์เชิงระบบ งานวิจัยนี้จึงมุ่งประเมินความสามารถของนักศึกษาครูในการประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพ เช่น การสื่อสาร การอธิบายเนื้อหาและการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ อันเป็นหลักฐานของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากการเรียนรู้สู่การปฏิบัติจริงเพื่อเสริมความชัดเจนในการตีความ ผู้วิจัยใช้กรอบพุทธิพิสัยของ Benjamin Bloom โดยเน้นระดับการประยุกต์ใช้และการสร้างสรรค์ซึ่งสะท้อนการคิดขั้นสูงและการถ่ายโอนความรู้สู่การใช้งานจริง เมื่อสมรรถนะด้านภาษาของนักศึกษาครูพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม ย่อมส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้และภาพรวมของสถาบันผลิตครูซึ่งสอดคล้องกับการประเมินในระดับผลลัพธ์อย่างเป็นระบบ

ตาราง 3 การเปรียบเทียบการประเมินทักษะการสอนไวยากรณ์กับการประเมินสมรรถนะการใช้ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู

ลำดับ	ประเด็นเปรียบเทียบ	การประเมินสมรรถนะการใช้ไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครู
1	วัตถุประสงค์ของการประเมิน	มุ่งประเมินสมรรถนะของนักศึกษาครูในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและคล่องแคล่วในสถานการณ์วิชาชีพครู เช่น การอธิบายบทเรียน การสื่อสารกับผู้เรียนและการใช้ภาษาในเอกสารทางการสอน
2	ลักษณะพฤติกรรมที่สังเกตได้	เน้นพฤติกรรมด้านการใช้ภาษา เช่น ความถูกต้องของโครงสร้างประโยค การเลือกใช้คำและสำนวน การอธิบายหลักไวยากรณ์ด้วยภาษาที่เป็นธรรมชาติ ความมั่นใจในการสื่อสารและการแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาระหว่างสอน
3	ผลลัพธ์ที่ต้องการวัด	วัดผลลัพธ์เชิงพฤติกรรม ว่านักศึกษาครูสามารถนำความรู้ด้านไวยากรณ์ไปใช้จริงในการสอน การสื่อสารและการสร้างสื่อการเรียนรู้ในบริบทวิชาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4	แนวคิดทางทฤษฎีที่รองรับ	สอดคล้องกับแนวคิดการประยุกต์ใช้ความรู้ตามกรอบของ Bloom และแนวคิดการประเมินผลระดับที่ 3-4 ของ Kirkpatrick ที่มุ่งวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและผลลัพธ์ต่อคุณภาพองค์กร
5	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	เครื่องมือหลักประกอบด้วย - แบบประเมินสมรรถนะการใช้ไวยากรณ์ระหว่างการสอนจริง - แบบประเมินการใช้ภาษาในสถานการณ์วิชาชีพครู เช่น การอธิบายบทเรียน การเขียนแผนการสอนหรือการสื่อสารกับนักเรียน - แบบสัมภาษณ์สะท้อนผลเพื่อประเมินการรับรู้ตนเองด้านการใช้ภาษา - แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพี่เลี้ยงต่อสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็น เปรียบเทียบ	การประเมินสมรรถนะการใช้ไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครู
6	ขอบเขตของผลลัพธ์ ต่อองค์กร	ผลลัพธ์สะท้อนถึงคุณภาพของบัณฑิตครูศาสตร์ในภาพรวม โดยเฉพาะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ใช้ในวิชาชีพครู ซึ่งส่งผลต่อภาพลักษณ์ ความน่าเชื่อถือและคุณภาพของคณะศึกษาศาสตร์ในระดับองค์กร
7	ลักษณะของการถ่าย โอนการเรียนรู้	การถ่ายโอนความรู้เกิดขึ้นในบริบทการปฏิบัติวิชาชีพจริง เช่น การสอนในโรงเรียน การอธิบายบทเรียน การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับผู้เรียน ผู้ปกครองหรือครูพี่เลี้ยงและการเขียนรายงานหรือเอกสารทางการศึกษา
8	ระดับของการคิด ตามกรอบของบลูม	อยู่ในระดับการประยุกต์ใช้และการสร้างสรรค์โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาคูสามารถใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อสร้างองค์ความรู้และสื่อสารในบริบทวิชาชีพได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์
9	ระดับของการ ประเมินตามกรอบ ของเคิร์ก แพททริก	อยู่ในระดับที่ 3-4 คือ การวัดพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ ซึ่งสะท้อนการนำความรู้ไปใช้จริงและผลต่อคุณภาพของบัณฑิตและคณะศึกษาศาสตร์ในภาพรวม

3.5 ความพึงพอใจ

3.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้
ที่มีความสุขหรือความพอใจเมื่อได้รับความสำเร็จหรือได้รับสิ่งที่ต้องการ

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2551) กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึก
ของเราและมีความสัมพันธ์กับโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม
ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกเลว-ดี พอใจ-
ไม่พอใจ สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น

สง่า ภูณรงค์ (2551) ได้ให้ความหมายว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก
ที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับ

ตามวัตถุประสงค์

สมบัติร บารมี (2551) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเป็นสุขที่เกิดจากทัศนคติทางด้านบวกที่มีต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นทั้งจากภายในและภายนอกของปัจเจกบุคคล

จิราพร กำจัดทุกข์ (2552) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นการยอมรับ ความรู้สึกที่ยินดี ความรู้สึกชอบในการได้รับการบริการหรือได้รับการตอบสนองตามความคาดหวังหรือความต้องการที่บุคคลนั้นได้ตั้งไว้

จรัส โพธิ์จันทร์ (2553) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลต่อหน่วยงานซึ่งอาจเป็นความรู้สึกในทางบวก ทางเป็นกลางหรือทางลบ ความรู้สึกเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่กล่าวคือ หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางบวก การปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพสูงแต่หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางลบ การปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพต่ำ

รดาณัฐ เต๋นศักดิ์ตระกูล (2553) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ทำให้เกิดการแสดงออกของบุคคลซึ่งมีสาเหตุมาจากความคาดหวังในผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ต้องการจะได้รับโดยบุคคลจะประเมินจากที่ได้รับผลิตภัณฑ์หรือบริการจริงกับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่คาดหวังไว้

อานนท์ ปรวิเศษ (2554) กล่าวว่า ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นกับประสบการณ์ที่ผ่านมาในอดีต เป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติในทางบวกและความรู้สึกหรือทัศนคติในทางลบซึ่งความรู้สึกหรือทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้นและความรู้สึกหรือทัศนคติด้านลบแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

สุวิมล คำย้อย (2555) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลซึ่งแสดงออกในด้านบวกหรือลบที่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการซึ่งความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้น เมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ต้องการในระดับหนึ่งและความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

ภาณุเดช เพียรความสุข และคณะ (2558) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นการยอมรับ ความรู้สึกชอบ ความรู้สึกที่ยินดีกับการปฏิบัติงานทั้งการให้บริการและการรับบริการในทุกสถานการณ์ ทุกสถานที่

Good (1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพ คุณภาพหรือระดับ ความพึงพอใจซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น

Wolman (1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ความต้องการหรือแรงจูงใจ

Oliver (1997) ได้ให้ความหมายว่าความพึงพอใจ คือการตอบสนองที่แสดง ถึงความประสงค์ของลูกค้าเป็นวิจารณญาณของลูกค้าที่มีต่อสินค้าและบริการ ความพึงพอใจมีมุมมองที่แตกต่างกันแล้วแต่มุมมองของแต่ละคน

Hornby (2001) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีเมื่อประสบ ความสำเร็จหรือได้รับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นเป็นความรู้สึกที่พอใจ

กล่าวโดยสรุป ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวกที่เกิดขึ้น เมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ตรงกับความต้องการ ความคาดหวังหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยอาจเป็น ความรู้สึกยินดี ยอมรับหรือพอใจหรือชอบซึ่งสัมพันธ์กับประสบการณ์ ทัศนคติและสิ่งเร้า ทั้งจากภายในและภายนอกของบุคคล ความพึงพอใจยังสะท้อนถึงการประเมินเปรียบเทียบ ระหว่างสิ่งที่ได้รับจริงกับสิ่งที่คาดหวังไว้และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การแสดงออกและ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์การ

3.4.4 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบ กับระดับความรู้สึกของนักเรียน ดังนั้นในการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้กระทำได้หลาย วิธี โยธิน แสงวดี (2551) กล่าวว่า มาตรวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถามโดยผู้ออกแบบสอบถามจะออกแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือ ตอบคำถามแบบอิสระ

2. การสัมภาษณ์เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่งซึ่งต้องอาศัย เทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกตเป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

กล่าวโดยสรุป การวัดความพึงพอใจมีอยู่ 3 รูปแบบ คือ 1) การสัมภาษณ์ 2) แบบสอบถาม และ 3) การสังเกต ซึ่งแต่ละรูปแบบมีข้อดีข้อเสียที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับรูปแบบที่เราจะวัดผลแต่ที่สำคัญที่สุดคือ เครื่องมือในการวิจัยจะต้องเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ

แนวคิดและความสำคัญของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

1. ความหมาย

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายและความสำคัญของไวยากรณ์ โดยอ้างอิงแนวคิดและคำจำกัดความจากนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม (2537) กล่าวว่า ไวยากรณ์คือกฎและระเบียบทางภาษาที่ผู้เชี่ยวชาญได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานหรือมาตรฐานในการใช้ภาษาสำหรับภาษาอังกฤษนั้น โครงสร้างไวยากรณ์คือการนำคำที่จำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ (Part of Speech) มาจัดเรียงเป็นประโยค (Sentence) เพื่อใช้ในการสื่อสาร ทั้งในรูปแบบภาษาพูดและภาษาเขียน

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544) กล่าวว่า ไวยากรณ์หมายถึงระบบหรือองค์ประกอบหนึ่งของภาษาโดยหน่วยต่าง ๆ ในประโยคมีความสัมพันธ์กันทั้งในด้านหน้าที่และโครงสร้าง นอกจากนี้ ไวยากรณ์ยังรวมถึงวิชาหน่วยคำ (Morphology) ซึ่งศึกษาหน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมาย ตลอดจนกระบวนการที่หน่วยคำรวมกันเป็นคำและการทำหน้าที่ของหน่วยคำนั้น

อนุชิต ธรรมานิตย์ (2544) กล่าวว่า ไวยากรณ์หมายถึงกฎเกณฑ์ของคำและโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องอันเป็นพื้นฐานสำคัญของการใช้ภาษาอย่างมีมาตรฐาน

วิโรจน์ อัสวจุรพันธุ์ (2559) กล่าวว่า ไวยากรณ์มีองค์ประกอบพื้นฐาน 2 ส่วน ได้แก่ 1) กฎเกณฑ์ของไวยากรณ์ และ 2) การศึกษาและการฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ โดยงานวิจัยฉบับนี้ให้ความสำคัญกับการศึกษาและฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์มากกว่าการมุ่งเน้นเฉพาะกฎเกณฑ์

Bowen (1985) กล่าวว่า ไวยากรณ์หมายถึงการอธิบายโครงสร้างของภาษาและระเบียบวิธีในการจัดเรียงคำและวลีภายในประโยคโดยประโยคที่ได้ต้องประกอบด้วยทั้งความหมายและหน้าที่

Dickins and Woods (1988) กล่าวว่า ไวยากรณ์เป็นระบบโครงสร้างของภาษาที่กำหนดรูปแบบของคำเพื่อนำมาเรียบเรียงเป็นประโยคอีกทั้งยังถือว่าไวยากรณ์เป็นทั้งโครงสร้างและความหมายของภาษาเนื่องจากการสื่อความหมายเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่างคำต่าง ๆ ภายในประโยค

Hornby (1989) กล่าวว่า ไวยากรณ์คือกฎของภาษาในการเปลี่ยนรูปของคำและการเชื่อมโยงคำเพื่อสร้างเป็นประโยค ทั้งนี้ไวยากรณ์ถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาและเป็นคำอธิบายกฎเกณฑ์ที่ใช้ในการสร้างประโยคโดยแนว ทางไวยากรณ์แบบดั้งเดิมมักเน้นการวิเคราะห์ในระดับประโยคเป็นหลัก จากความหมายดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของไวยากรณ์ครอบคลุมถึงการจำแนกและอธิบายรูปคำตลอดจนระบบทางภาษาศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ ระบบคำระบบวากยสัมพันธ์และระบบความหมาย

Bolinger (1997) กล่าวว่า ไวยากรณ์คือการนำคำหรือกลุ่มคำมาจัดเรียงให้เป็นประโยคตามโครงสร้างของภาษา โดยมีบทบาทสำคัญในการแสดงความหมายของข้อมูล ซึ่งทำให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจลักษณะและสภาพของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน

Thornbury (1999) กล่าวว่า ไวยากรณ์สามารถแบ่งออกเป็น 2 ขอบข่ายหลัก ได้แก่ 1) ชนิดหรือหน้าที่ของคำ ซึ่งเป็นการจำแนกคำออกเป็นหมวดหมู่ และ 2) ประโยค (Sentence) ซึ่งหมายถึงการนำคำเหล่านั้นมาจัดเรียงเป็นประโยคเพื่อใช้ในการสื่อสาร

Yule (2010) กล่าวว่า ไวยากรณ์คือคำอธิบายโครงสร้างของภาษาและวิธีการรวมหน่วยภาษาต่าง ๆ เช่น คำและวลีให้กลายเป็นประโยคที่สมบูรณ์

กล่าวโดยสรุป ไวยากรณ์ หมายถึง กฎเกณฑ์และระเบียบของภาษาที่ใช้ในการเปลี่ยนรูปคำ การจัดหมวดหมู่ของคำ การจัดเรียงคำและวลีให้เป็นประโยคตลอดจนการอธิบายหน้าที่และความสัมพันธ์ของคำในเชิงโครงสร้างและความหมาย ทั้งนี้ ไวยากรณ์ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการรู้กฎหากแต่รวมถึงการศึกษาและการฝึกฝนการใช้

ไวยากรณ์ในบริบทการสื่อสารจริงเพื่อให้ผู้ใช้ภาษาสามารถถ่ายทอดความหมายได้อย่างถูกต้องชัดเจนและเหมาะสมกับสถานการณ์

2. องค์ประกอบของไวยากรณ์

จากความหมายที่นักวิชาการได้กล่าวไว้สามารถนำมาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ดังต่อไปนี้

กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม (2537) กล่าวว่า ไวยากรณ์ประกอบไปด้วย คำและหน้าที่ของคำ ประโยคและการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544) กล่าวว่า ไวยากรณ์ประกอบไปด้วย หน่วยคำหรือโครงสร้างคำ ความสัมพันธ์ด้านหน้าที่และโครงสร้างประโยค

อนุชิต ธรรมานิตย์ (2544) กล่าวว่า ไวยากรณ์ประกอบไปด้วย กฎเกณฑ์ของคำและโครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง

วิโรจน์ อัครจารุพันธุ์ (2559) กล่าวว่า ไวยากรณ์ประกอบไปด้วย กฎเกณฑ์ของไวยากรณ์ คือ คำและหน้าที่ของคำรวมเป็นวลีไปถึงการฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์

Bowen (1985) กล่าวว่า ไวยากรณ์ประกอบไปด้วยการจัดเรียงคำ วลีในประโยค ความหมายและหน้าที่ของคำ

Dickins and Woods (1988) กล่าวว่า ไวยากรณ์ประกอบไปด้วย คำ โครงสร้างประโยค ความสัมพันธ์ของคำในประโยคและความหมายของภาษา

Oxford Advanced Learner's Dictionary (1989) กล่าวว่า ไวยากรณ์ประกอบไปด้วย การจำแนกและอธิบายรูปคำ ระบบคำ ระบบวากยสัมพันธ์และระบบความหมาย (Semantics)

Bolinger (1997) กล่าวว่า ไวยากรณ์ประกอบไปด้วย คำและกลุ่มคำ โครงสร้างประโยคและความหมายเชิงสื่อสาร

Thornbury (1999) กล่าวว่า ไวยากรณ์ประกอบไปด้วย ชนิดและหน้าที่ของคำและโครงสร้างประโยค

Yule (2010) กล่าวว่า ไวยากรณ์ประกอบไปด้วย คำ วลี และประโยค

จากการให้ความหมายของนักวิชาการต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงได้นำมาสังเคราะห์องค์ประกอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ได้ตามตารางสังเคราะห์องค์ประกอบต่อไปนี้

ตาราง 4 การสังเคราะห์องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

องค์ของไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ	นักวิชาการ/นักการศึกษา										การสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่ศึกษา
	กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม (2537)	อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544)	อนุชิต ธรรมานันต์ (2544)	ศิริโรจน์ อัครจารุพันธ์ (2559)	Bowen (1985)	Dickins and Woods (1988)	Oxford Advanced Learner's Dictionary (1989)	Bolinger (1997)	Thornbury (1999)	Yule (2010)	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5			
1. คำและหน้าที่ของคำ	/			/	/	/		/	/	/	/	/	/	/	/	15	100	/
1.1 การจำแนกและการอธิบายรูปคำ			/				/											
1.2 โครงสร้างของคำ		/									/	/	/	/	/			
2. วลี				/	/		/	/		/	/	/	/	/	/	10	67	/
3. ประโยค	/				/	/	/	/		/	/	/	/	/	/	15	100	/
3.1 โครงสร้างประโยค			/	/					/									
3.2 ความสัมพันธ์ ด้านหน้าที่		/																
4. ความหมาย					/	/	/				/	/	/	/	/	10	67	/
4.1 การสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน	/							/										
รวม	3	3	2	3	4	3	4	4	2	3	5	5	5	5	5			

กล่าวโดยสรุป จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาที่เกณฑ์การผ่านร้อยละ 50 พบองค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) คำและหน้าที่ของคำ 2) วลี 3) ประโยค และ 4) ความหมาย ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญและบทบาทที่แตกต่างกันในการสื่อความหมายและการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. คำและหน้าที่ของคำ หมายถึง หน่วยพื้นฐานที่สุดของภาษาซึ่งประกอบขึ้นเป็นวลีและประโยค โดยแต่ละคำมีหน้าที่ทางไวยากรณ์แตกต่างกัน เช่น นาม กริยา คุณศัพท์ กริยาวิเศษณ์ สรรพนาม บุพบท สันธานและอุทาน การเข้าใจหน้าที่ของคำเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดเรียงคำได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษาและสร้างประโยคที่มีความหมายสมบูรณ์

2. วลี หมายถึง กลุ่มของคำตั้งแต่สองคำขึ้นไปทำงานร่วมกันในฐานะหน่วยเดียวแต่ยังไม่เป็นประโยคสมบูรณ์โดยไม่มีทั้งประธานและกริยา

3. ประโยค หมายถึง หน่วยทางภาษาที่ใหญ่ที่สุดในระดับวากยสัมพันธ์ซึ่งประกอบด้วยคำหรือกลุ่มคำที่เรียงลำดับตามกฎไวยากรณ์เพื่อสื่อความหมายอย่างสมบูรณ์และมีโครงสร้างพื้นฐานของภาคประธานและภาคแสดง โดยอาจประกอบด้วยวลีหรือประโยคย่อยตามระดับความซับซ้อน

4. ความหมาย หมายถึง เนื้อหาหรือสารที่คำ วลีหรือประโยคต้องการสื่อไปยังผู้รับสารซึ่งอาจเป็นทั้งความหมายตรงและความหมายแฝงรวมถึงความหมายเชิงหน้าที่ตามบริบทของการสื่อสาร

3. ความสำคัญของไวยากรณ์

ความสำคัญของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในหัวข้อนี้จะขอกกล่าวถึง 3 ประเด็น คือ 1. ที่มาและความสำคัญของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั่วไป 2. ความสำคัญของไวยากรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน และ 3. การเชื่อมโยงเนื้อหาทางภาษาอังกฤษกับหลักสูตรการศึกษา

3.1 ที่มาและความสำคัญของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั่วไป

ไวยากรณ์มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษในทุกระดับ เนื่องจากเป็นรากฐานของการสร้างคำและประโยค (Thornbury, 2004) และเป็นระบบที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างและความหมายของภาษาในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคำ ประโยคหรือข้อความ นอกจากนี้ไวยากรณ์ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

และมีประสิทธิภาพ (วิโรจน์ อัครวาทพันธุ์, 2559) อย่างไรก็ตามผู้เรียนจำนวนมากมักให้ความสำคัญกับความหมายของคำศัพท์มากกว่าการทำความเข้าใจโครงสร้างภาษาดังนั้นการสอนไวยากรณ์จึงควรออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกใช้โครงสร้างภาษาในบริบทจริงเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและการนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

3.2 ความสำคัญของไวยากรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาโดยเฉพาะการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเนื่องจากช่วยกำหนดโครงสร้างประโยคและความสัมพันธ์ระหว่างคำตลอดจนความหมายของภาษาทำให้การสื่อสารมีความถูกต้องและชัดเจน ผู้เรียนที่มีความรู้ด้านไวยากรณ์ที่ดีจึงสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังสนับสนุนการพัฒนาทักษะภาษา 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง พูด อ่านและเขียน (Thornbury, 2004) อย่างไรก็ตาม การสอนไวยากรณ์ไม่ควรเน้นเพียงการจดจำกฎเกณฑ์ แต่ควรมุ่งให้ผู้เรียนฝึกใช้โครงสร้างภาษาในบริบทจริงผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การสนทนา การเล่าเรื่องหรือการเขียนซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเชิงลึกและสามารถนำไวยากรณ์ไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การเชื่อมโยงเนื้อหาทางภาษาอังกฤษกับกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรป (CEFR) เพื่อการสังเคราะห์เนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นการใช้ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยกรอบมาตรฐานสากลเป็นแนวทางในการกำหนดระดับความสามารถทางภาษา หนึ่งในกรอบที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายคือ กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรปซึ่งแบ่งระดับความสามารถของผู้เรียนออกเป็น 6 ระดับ ตั้งแต่ A1 ถึง C2 และระบุลักษณะการใช้ไวยากรณ์ในแต่ละระดับอย่างชัดเจน (Council of Europe, 2001) การใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรปเป็นฐานในการออกแบบเนื้อหาไวยากรณ์ช่วยให้การเรียนรู้พัฒนาอย่างเป็นลำดับจากง่ายไปยาก เช่น ระดับ A1-A2 เน้นโครงสร้างพื้นฐาน ระดับ B1-B2 เน้นโครงสร้างที่ซับซ้อนมากขึ้น และระดับ C1-C2 มุ่งสู่โครงสร้างเชิงวิชาการและนามธรรม ทั้งนี้ งานวิจัยของ Sulaiman และ Singh (2021) ชี้ว่าการจัดเนื้อหาตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรปช่วยให้เห็นลำดับความซับซ้อนของโครงสร้างภาษาอย่างเป็นระบบและสามารถใช้เป็นฐานในการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมีมาตรฐาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์

เนื้อหาไวยากรณ์จากหนังสือเรียนที่อ้างอิงกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของ
สภายุโรปเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครูอย่างเป็นระบบ ตามรายละเอียดดังนี้

1. Upstream Student's book level 4 or CEFR B1 (2012) ได้เสนอเนื้อหา
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1.1 Tense ได้แก่ Present Simple, Present Continuous, Present Perfect,
Past Simple และ Future Continuous ซึ่งเน้นการใช้กาลเวลาในการบอกเหตุการณ์
ทั้งปัจจุบัน อดีต และอนาคต

1.2 Modal Verb เช่น must และ be going to เพื่อแสดงความสามารถ
ความเป็นไปได้ ความจำเป็นและข้อเสนอแนะ

1.3 Passive Voice ในรูป Present Simple เพื่อฝึกการเปลี่ยนประธานและ
กรรม

1.4 If-Clause ประเภท Zero และ Unreal Present สำหรับการสร้างประโยค
เงื่อนไข

1.5 Indirect Speech เพื่อถ่ายทอดคำพูดของบุคคลอื่นอย่างไม่ตรงตัว

1.6 Gerunds และ Infinitive เพื่อใช้เป็นประธาน กรรมหรือส่วนขยายของ
ประโยค

1.7 Adverb และ Adjective สำหรับการขยายคำกริยา คุณศัพท์หรือคำอื่น ๆ

1.8 Participles ในรูป Present เพื่อสร้างความหมายเพิ่มเติมในประโยค

1.9 Causative Form สำหรับแสดงการให้ผู้อื่นทำสิ่งใดแทนผู้พูด

1.10 Relative Clause และ Participial Phrase/Clause เพื่อขยายหรืออธิบาย
คำนามให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

1.11 Comparative adjective คือ การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์

1.12 adjective คือ คำคุณศัพท์ทำหน้าที่ขยายนามและนามวลี

1.13 Present Participle รูปกริยาที่เติม -ing ต่อท้ายกริยาช่องปกติ เช่น
play → playing, eat → eating, run → running

1.14 Participle Phrase คือ กลุ่มคำที่ขึ้นต้นด้วย Present Participle (V+ing)
หรือ Past Participle (V3) และตามด้วยคำอื่น ๆ (object, modifier, complement) เพื่อขยาย

ความหมาย โดยทั้งกลุ่มคำนี้ทำหน้าที่ขยายคำนามหรือประธานของประโยคคล้ายกับ adjective

2. Upstream Student's book level 5 or CEFR B2 (2023) ได้เสนอเนื้อหา ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

2.1 Tense ได้แก่ Present Simple และ Present Perfect สำหรับการบอก เหตุการณ์ปัจจุบันและผลลัพธ์ของอดีตที่ยังเกี่ยวข้องกับปัจจุบัน

2.2 Modal Verb เช่น Can/Could, May/Might, Will/Would, Ought to, และ must

2.3 Passive Voice ในรูป Past Simple เพื่อฝึกการสร้างประโยคที่เน้น ผู้กระทำมากกว่าผู้รับผล

2.4 If-Clause ประเภท Possible, Unreal Present และ Unreal Past สำหรับการสร้างเงื่อนไขทั้งที่เป็นไปได้และไม่เป็นไปได้

2.5 Gerund คือ กริยาที่เติม -ing แต่ทำหน้าที่เป็น คำนาม (Noun) ในประโยค

2.6 Infinitive สำหรับการทำหน้าที่เป็นประธาน กรรมหรือส่วนขยายของ ประโยค

2.7 Participles ในรูป Past สำหรับสร้างความหมายเพิ่มเติมในประโยค

2.8 Causative Form สำหรับแสดงการให้ผู้อื่นทำสิ่งใดแทนผู้พูด

2.9 Relative Clause เพื่อขยายหรืออธิบายคำนามให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.10 Adverbial Phrase คือ กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เหมือน Adverb ใช้ขยายกริยา (Verb), คุณศัพท์ (Adjective), กริยาวิเศษณ์ (Adverb) ตัวอื่น ๆ หรือทั้งประโยคเพื่อบอก เวลา (time), สถานที่ (place), วิธีการ (manner), เหตุผล (reason), ระดับ (degree) เป็นต้น

3. Upstream Student's book level 6 or CEFR C1 (2023) ได้เสนอเนื้อหา ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

3.1 Tense ได้แก่ Present Simple และ Past Simple

3.2 Modal Verb โดยเฉพาะ used to สำหรับการแสดงพฤติกรรมหรือ สถานการณ์ในอดีต

3.3 Passive Voice ในรูป Past Simple เพื่อฝึกการสร้างประโยคที่เน้นผู้รับ ผลกระทำ

3.4 Quantifier เช่น some, any, no, few/a few, little/ a little, all, both, Either/Neither และ too/enough

3.4 If-Clause ประเภท Zero, Possible และ Unreal Present สำหรับสร้างประโยคเงื่อนไขทั้งที่เป็นจริงและไม่เป็นจริง

3.5 Indirect Speech เพื่อกำยทอดคำพูดของบุคคลอื่นโดยไม่ใช้คำพูดตรง

3.6 Gerunds คือ กริยาที่เติม -ing แต่ทำหน้าที่เป็น คำนาม (Noun)

ในประโยค

3.7 Infinitive คือ รูปกริยาที่ขึ้นต้นด้วย “to + verb ช่อง 1” เช่น *to eat, to go, to study* ทำหน้าที่เหมือน คำนาม (Noun), คำคุณศัพท์ (Adjective), หรือคำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) ในประโยค

3.8 Present Participle รูปกริยาที่เติม -ing ต่อท้ายกริยาช่องปกติ เช่น *play* → *playing*

3.9 Past Participle คือ รูปกริยาช่องที่ 3 (V3) ซึ่งเป็น non-finite verb form ใช้ร่วมกับกริยาช่วย (*have, be*) เพื่อสร้าง Perfect Tenses และ Passive Voice รวมทั้งสามารถทำหน้าที่เป็น คำคุณศัพท์ ขยายคำนามได้ เช่น *written, broken, eaten*.

3.10 Adjective สำหรับขยายคำนามและให้รายละเอียดเพิ่มเติม

3.11 Causative Form สำหรับแสดงการให้ผู้อื่นทำสิ่งใดแทนผู้พูด

3.12 Relative Clause เพื่อขยายหรืออธิบายคำนามให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

4. Evolve Student’s Book Level 4 or CEFR B1 (2023) ได้เสนอเนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

4.1 Tense ได้แก่ Present Simple สำหรับบอกเหตุการณ์ในปัจจุบัน และ Past Perfect บอกอดีตที่สมบูรณ์

4.2 Modal Verb โดยเฉพาะ *used to* สำหรับแสดงพฤติกรรมหรือสถานการณ์ในอดีต

4.3 Quantifier เช่น *too/enough*

4.4 Passive Voice ในรูป Present Perfect เพื่อเน้นผู้รับผลกระทบ

4.5 If-Clause ประเภท Zero, Possible และ Unreal Present สำหรับสร้างประโยคเงื่อนไข

4.6 Indirect Speech สำหรับถ่ายทอดคำพูดของผู้อื่นโดยไม่ตรงตัว

4.7 Infinitive คือ รูปกริยาที่ขึ้นต้นด้วย “to + verb ช่อง 1” เช่น *to eat, to go, to study* ทำหน้าที่เสมือน คำนาม (Noun), คำคุณศัพท์ (Adjective), หรือคำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) ในประโยค

4.8 Causative คือ โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ใช้เพื่อบอกว่าผู้หนึ่งทำให้ผู้อื่นกระทำการใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ลงมือทำเอง แต่ “ทำให้” หรือ “จัดให้” คนอื่นทำแทน

4.9 Relative Clause อนุประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ใช้ขยายคำนามหรือสรรพนามข้างหน้า โดยเริ่มต้นด้วย Relative Pronoun เช่น *who, whom, whose, which, that*

5. Evolve Student’s Book Level 4 or CEFR B2 (2023) ได้เสนอเนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

5.1 Modal Verb เช่น Be

5.2 Passive Voice ในรูป Past Simple และ Past Continuous เพื่อฝึกการสร้างประโยคที่เน้นผู้รับผลกระทบในอดีต

5.3 If-Clause ประเภท Possible และ Unreal Present สำหรับสร้างประโยคเงื่อนไข

5.4 Gerund คือ กริยาที่เติม -ing แต่ทำหน้าที่เป็น คำนาม (Noun) ในประโยค

5.5 Adjective คือ คำคุณศัพท์ทำหน้าที่ขยายนามและนามวลี

5.6 Adverb คือ คำวิเศษณ์ใช้ขยายกริยา คุณศัพท์และวิเศษณ์ด้วยกัน

5.7 Causative คือ โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ใช้เพื่อบอกว่าผู้หนึ่งทำให้ผู้อื่นกระทำการใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ลงมือทำเองแต่ทำให้หรือจัดให้คนอื่นทำแทน

5.8 Relative Clause คือ อนุประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ใช้ขยายคำนามหรือสรรพนามข้างหน้า โดยเริ่มต้นด้วย Relative Pronoun เช่น *who, whom, whose, which, that*

6. Evolve Student's Book Level 6 or CEFR C1 (2023) ได้เสนอเนื้อหา
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

6.1 Modal Verb with be

6.2 Passive Voice ในรูป Past Continuous เพื่อเน้นผู้รับผลกระทบของ
เหตุการณ์ในอดีต

6.3 Connecting word คือ คำหรือวลีที่ใช้เชื่อมคำ กลุ่มคำ ประโยค หรือ
ข้อความเข้าด้วยกันเพื่อให้ความหมายในประโยคหรือย่อหน้ามีความต่อเนื่อง สละสลวย
และชัดเจนยิ่งขึ้น

6.4 Quantifier คือ many, most และ too/enough

6.5 If-Clause ประเภท Possible และ Unreal Past สำหรับสร้างประโยค
เงื่อนไข

6.6 Adverb คือ คำคุณศัพท์ทำหน้าที่ขยายนามและนามวลี

6.7 Adverbial Phrase คือ กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เหมือน Adverb ใช้ขยายกริยา
(Verb), คุณศัพท์ (Adjective), กริยาวิเศษณ์ (Adverb) ตัวอื่น ๆ หรือทั้งประโยค เพื่อบอก
เวลา (time), สถานที่ (place), วิธีการ (manner), เหตุผล (reason), ระดับ (degree) เป็นต้น

7. Eyes Open Student's Book Level 4 or CEFR B1 (2022) ได้เสนอเนื้อหา
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

7.1 Tense ได้แก่ Present Simple, Present continuous, Past Simple, Past
continuous, และ Past Perfect สำหรับการบอกเหตุการณ์ทั้งปัจจุบันและอดีต รวมถึง
เหตุการณ์ในอดีตที่ยังเกี่ยวข้องกับปัจจุบัน

7.2 Modal Verb เช่น used to, may/might, has/have to, สำหรับแสดง
พฤติกรรมในอดีต ความเป็นไปได้ หรือข้อคาดการณ์

7.3 Passive Voice ในรูป Past Simple และ Past continuous เพื่อเน้นผู้รับผล
กระทบของเหตุการณ์ทั้งปัจจุบันและอดีต

7.4 Quantifier ได้แก่ many และ much

7.5 If-Clause ประเภท Unreal Present สำหรับสร้างประโยคเงื่อนไข
ทั้งที่เป็นจริงและไม่เป็นจริง

7.6 Adverb คือ คำคุณศัพท์ทำหน้าที่ขยายนามและนามวลี

7.7 Past participle รูปกริยาช่องที่ 3 ซึ่งเป็น non-finite verb form ใช้ร่วมกับกริยาช่วย (*have, be*) เพื่อสร้าง Perfect Tenses และ Passive Voice รวมทั้งสามารถทำหน้าที่เป็น คำคุณศัพท์ ขยายคำนามได้ เช่น *written, broken, eaten*.

7.8 Noun Clause คือ อนุประโยคย่อย (subordinate clause) ที่ทำหน้าที่เสมือน คำนาม (Noun) ในประโยค สามารถทำหน้าที่เป็น ประธาน (Subject), กรรม (Object), หรือส่วนเติมเต็มได้

7.9 Phrase/Clause ได้แก่ Noun Phrase/Clause, Participial Phrase/Clause, และ Adverbial Phrase/Clause สำหรับขยายความหมายของประโยค

7.10 Subject Verb Agreement คือ หลักไวยากรณ์ที่กำหนดให้ “กริยา (Verb)” ต้องสอดคล้องกับ “ประธาน (Subject)” ทั้งในด้าน เอกพจน์-พหูพจน์ (Singular-Plural) และในบางกรณีด้านบุรุษ (Person) ด้วย

7.11 Present Subjunctive Mood คือ รูปกริยาในภาษาอังกฤษที่ใช้แสดงความต้องการ คำสั่ง ข้อเสนอหรือความจำเป็นโดยกริยาจะคงอยู่ใน รูปกริยาช่องที่ 1 (base form) เสมอ ไม่ผันตามประธาน

8. Eyes Open Student's Book Level 5 or CEFR B2 (2022) ได้เสนอเนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

8.1 Tenses ได้แก่ Present Simple, Past Simple, Past Continuous, Present Perfect

8.2 Modal Verbs เช่น *may/might, ought to* และ *used to* สำหรับแสดงความสามารถ ความเป็นไปได้ ความจำเป็นและข้อเสนอแนะ

8.3 Passive Voice ในรูป Past Simple, Past Continuous และ Future simple เพื่อเน้นผู้รับผลกระทบ

8.4 Conditionals ได้แก่ Possible, Unreal Present และ Unreal Past Condition

8.5 Indirect Speech คือ การเล่าหรือถ่ายทอดคำพูดของผู้อื่นโดยไม่อ้างคำพูดตรง ๆ แต่เล่าโดยปรับรูปประโยคให้สอดคล้องกับกาลเวลา สรรพนาม และ

สถานการณ์

8.6 Gerund คือ กริยาที่เติม -ing แต่ทำหน้าที่เป็น คำนาม (Noun)

ในประโยค

8.7 รูปกริยาที่ขึ้นต้นด้วย “to + verb ช่อง 1” เช่น to eat, to go, to study ทำหน้าที่เสมือน คำนาม (Noun), คำคุณศัพท์ (Adjective), หรือคำกริยาวิเศษณ์ (Adverb)

ในประโยค

8.8 Causative คือ โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ใช้เพื่อบอกว่าผู้หนึ่งทำให้ผู้อื่นกระทำการใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ลงมือทำเอง แต่ “ทำให้” หรือ “จัดให้” คนอื่นทำแทน

8.9 Relative Clause คือ อนุประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ใช้ขยายคำนามหรือ

8.10 Modal Perfect คือ โครงสร้าง Modal Verb + have + Past Participle (V3) ใช้เพื่อแสดง ความเป็นไปได้, ความน่าจะเป็น, ภาระหน้าที่, หรือการคาดเดา เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต

9. Eyes Open Student's Book Level 6 or CEFR C1 (2022) ได้เสนอเนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

9.1 Tenses ได้แก่ Present Simple, Past Simple, Present Perfect, Past Perfect Continuous, Future Continuous และ Future Perfect

9.2 Modal Verbs เช่น may/might และ used to สำหรับแสดงความสามารถ ความเป็นไปได้ ความจำเป็นและข้อเสนอแนะ

9.3 Passive Voice ในรูป Past Perfect และ Future Simple

9.4 Conditionals ได้แก่ First, Second และ Third Conditional สำหรับสร้างประโยคเงื่อนไขทั้งที่เป็นจริงและไม่เป็นจริง

9.5 Reported Speech ได้แก่ Statements, Questions และ Commands สำหรับถ่ายทอดคำพูดของผู้อื่นโดยไม่ตรงตัว

9.6 Relative Clauses ได้แก่ defining และ non-defining สำหรับขยายหรืออธิบายคำนาม

9.7 Gerund คือ กริยาที่เติม -ing แต่ทำหน้าที่เป็น คำนาม (Noun)

ในประโยค

9.8 Infinitive คือ รูปกริยาที่ขึ้นต้นด้วย “to + verb ช่อง 1” เช่น to eat, to go, to study ทำหน้าที่เสมือน คำนาม (Noun), คำคุณศัพท์ (Adjective), หรือคำกริยาวิเศษณ์ (Adverb) ในประโยค

9.9 Connecting word คือ คำหรือวลีที่ทำหน้าที่เชื่อมคำ กลุ่มคำหรือประโยคเข้าด้วยกันเพื่อให้ข้อความมีความต่อเนื่องทางความหมายและสื่อสารได้อย่างชัดเจน

10. Prepare Student's Book Level 6 or CEFR B2 (2022) ได้เสนอเนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

10.1 Tenses ได้แก่ Present Simple, Present Perfect Continuous, Past Continuous, Past Perfect Continuous, Future Simple และ Future Continuous

10.2 Modal Verbs เช่น can/could และ may/might

10.3 Passive Voice ในรูป Present Simple Passive, Past Simple Passive และ Future Passive เพื่อเน้นผู้รับผลกระทำ

10.4 Conditionals ได้แก่ Zero และ First Condition

10.5 Sentence in terms of Pragmatics เช่น Interrogative sentence

10.6 Causative คือ โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ใช้เพื่อบอกว่าผู้หนึ่งทำให้ผู้อื่นกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ลงมือทำเอง แต่ “ทำให้” หรือ “จัดให้” คนอื่นทำแทน

10.7 Relative Clause คือ อนุประโยคย่อยที่ทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ใช้ขยายคำนาม

10.8 If-wish คือ หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับ ประโยคสมมติ (Conditionals) และ ประโยคแสดงความปรารถนา (Wish sentences) ซึ่งทั้งสองแบบนี้ใช้กริยารูปพิเศษ (subjunctive form) เพื่อพูดถึงสิ่งที่ ไม่เป็นจริง (unreal) หรือตรงข้ามกับความจริง

จากเนื้อหาของไวยากรณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนทั้งหมด จำนวน 10 เล่ม ผู้วิจัยได้นำไปแจกแจงรายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรในตาราง 5 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 5 การสังเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ	นักวิชาการ/นักการศึกษา									การสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ									
	Upstream Student's book M.4 (2023)	Upstream Student's book M.5 (2023)	Upstream Student's book M.6 (2023)	Evolve Student's Book M.4 (2023)	Evolve Student's Book M.5 (2023)	Evolve Student's Book M.6 (2023)	Eyes Open Student's Book M.4 (2022)	Eyes Open Student's Book M.5 (2022)	Eyes Open Student's Book M.6 (2022)	Prepare Student's Book B2 Level 6 M. 6 (2022)	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่ศึกษา	
1.Tense																			
1.1 Present Simple	/	/	/				/	/	/	/	/	/	/	/	/	12	80	/	
1.2 Past Simple	/		/				/	/	/		/	/	/	/	/	10	67	/	
1.3 Future Simple										/	/	/	/	/	/	6	40		
2. Modal Verb																			
2.1 used to		/	/	/			/	/	/					/	/	8	53	/	
3. If-Clause																			
3.1 Zero	/	/	/	/					/	/	/	/	/	/	/	11	73	/	
3.2 Possible			/	/			/	/	/	/	/	/	/	/	/	11	73	/	
3.3 Unreal Present	/	/				/	/	/	/		/	/	/	/	/	11	73	/	
3.4 Ureal Past	/	/	/		/			/			/	/	/	/	/	9	60	/	

ตาราง 5 (ต่อ)

องค์ประกอบไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ	นักวิชาการ/นักการศึกษา									การสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ								
	Upstream Student's book M.4 (2023)	Upstream Student's book M.5 (2023)	Upstream Student's book M.6 (2023)	Evolve Student's Book M.4 (2023)	Evolve Student's Book M.5 (2023)	Evolve Student's Book M.6 (2023)	Eyes Open Student's Book M.4 (2022)	Eyes Open Student's Book M.5 (2022)	Eyes Open Student's Book M.6 (2022)	Prepare Student's Book B2 Level 6 M. 6 (2022)	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่ศึกษา
4. Indirect Speech	/		/	/				/	/		/	/	/	/		8	53	/
5.Gerunds		/	/		/			/	/				/	/	/	8	53	/
6. Infinitive		/	/	/				/	/		/	/			/	8	53	/
7. Causative Form			/	/	/			/		/		/	/	/		8	53	/
8. Relative Clause			/	/			/	/	/	/	/	/	/	/	/	11	73	/

หมายเหตุ ตารางนี้แสดงผลการสังเคราะห์องค์ประกอบไวยากรณ์

ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์เอกสารตำราภาษาอังกฤษระดับสากลหลายชุดร่วมกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 5 คน โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกองค์ประกอบไวยากรณ์ที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความจำเป็นของเนื้อหาไวยากรณ์สำหรับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครู ทั้งนี้้องค์ประกอบไวยากรณ์ที่มีค่าความถี่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ผู้วิจัยไม่ได้คัด เลื่อนนำมาเป็นองค์ประกอบหลักของเนื้อหาหลักสูตร เนื่องจากมีระดับความสำคัญหรือการปรากฏในแหล่งข้อมูลต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นรายการเนื้อหาไวยากรณ์ที่ปรากฏในตารางสังเคราะห์จึงเป็นผลจากระบวนการคัดเลือกเชิงระบบตามเกณฑ์ความถี่ดังกล่าว อาจทำให้บางประเด็นไวยากรณ์ที่ปรากฏในการทบทวนวรรณกรรมก่อนหน้านี้ไม่ได้ถูกนำมาแสดงไว้ในตารางนี้ ทั้งนี้ไม่ได้

หมายความว่าเนื้อหาดังกล่าวไม่มีความสำคัญทางวิชาการ แต่เป็นผลจากกระบวนการคัดเลือกตามเกณฑ์เชิงประจักษ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้เพื่อให้ได้องค์ประกอบไวยากรณ์ที่มีความจำเป็นและสอดคล้องกับบริบทของการพัฒนาหลักสูตรอย่างเหมาะสม

กล่าวโดยสรุป ผลการสังเคราะห์เนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ประกอบไปด้วย 1) Present Simple, 2) Past Simple, 3) If-Clause, 4) Indirect Speech, 5) Relative Clause, 6) Used to 7) Gerund, 8) Infinitive, และ 9) Causative และผู้วิจัยได้นำเนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ผ่านเกณฑ์มาให้นิยามเชิงปฏิบัติการได้ดังต่อไปนี้

1. Present Simple หมายถึง การใช้กาลปัจจุบันธรรมดาเพื่อแสดงข้อเท็จจริง กิจวัตรประจำวัน ความเคยชินหรือสภาวะทั่วไปโดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถระบุโครงสร้างประโยคพื้นฐานได้ถูกต้องและเข้าใจการผันกริยารูปปัจจุบันเพื่อใช้ในการสื่อสารเชิงวิชาชีพครู เช่น การอธิบายบทเรียน หรือการบรรยายพฤติกรรมของผู้เรียน

2. Past Simple หมายถึง การใช้กาลอดีตธรรมดาเพื่อบรรยายเหตุการณ์ หรือการกระทำที่เกิดขึ้นและสิ้นสุดในอดีตโดยมุ่งเน้นความเข้าใจในรูปกริยาอดีต การใช้กริยาช่วยและการเรียง ลำดับเวลาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ในการสื่อสารหรือบรรยายเหตุการณ์ทางวิชาชีพได้อย่างถูกต้อง

3. If-Clause หมายถึง โครงสร้างประโยคเงื่อนไขในภาษาอังกฤษที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงื่อนไขและผลลัพธ์ซึ่งใช้ในการสื่อสารในบริบททางวิชาชีพครูและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

4. Indirect Speech หมายถึง โครงสร้างการรายงานคำพูดหรือข้อความของบุคคลอื่นในรูปประโยคทางอ้อมโดยมีการปรับรูปประโยค คำสรรพนามและกาลเวลาให้เหมาะสมกับบริบทการสื่อสารในวิชาชีพครู

5. Relative Clause หมายถึง อนุประโยคที่ทำหน้าที่ขยายคำนามในประโยคหลัก เพื่อเชื่อมโยงและให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำนาม โดยใช้คำสรรพนามเชื่อม เช่น who, which, และ that เพื่อให้ความหมายของประโยคมีความชัดเจนในบริบทการสื่อสารทางภาษาและบริบททางวิชาชีพครู

6. Used to หมายถึง โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ใช้บรรยายกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่เคยเกิดขึ้นเป็นประจำหรือเคยเป็นจริงในอดีต แต่ไม่ได้เกิดขึ้นหรือไม่ได้เป็นเช่นนั้นในปัจจุบัน โดยมักใช้อธิบายร่วมกับโครงสร้าง Past Simple เพื่อแสดงความแตกต่างระหว่างสภาวะในอดีตกับปัจจุบันในบริบทการสื่อสารทางภาษาและบริบททางวิชาชีพครู

7. Gerund หมายถึง รูปกริยาที่เติม -ing และทำหน้าที่เป็นคำนาม ในประโยคเพื่อแสดงการกระทำหรือกิจกรรมโดยใช้เป็นประธาน กรรมหรือส่วนเติมเต็ม ของประโยคและใช้ในการสร้างวลีหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ในบริบทการสื่อสาร ทางภาษาและบริบททางวิชาชีพครู

8. Infinitive หมายถึง รูปกริยาในภาษาอังกฤษที่ปรากฏในรูปพื้นฐาน ของคำกริยา ทั้งในรูป to-infinitive และ bare infinitive ซึ่งใช้เพื่อแสดงจุดประสงค์ ความต้องการหรือหน้าที่เฉพาะในโครงสร้างประโยคและมักปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ต่าง ๆ ในบริบทการสื่อสารทางภาษาและบริบททางวิชาชีพครู

9. Causative หมายถึง โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ใช้แสดงการให้บุคคลอื่น กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแทนผู้พูดหรือผู้กระทำโดยมักปรากฏในรูปแบบ เช่น have/get something done ซึ่งใช้ในการสื่อสารเพื่อแสดงการมอบหมายหรือการดำเนินการผ่านผู้อื่น ในบริบททางภาษาและบริบททางวิชาชีพครู

แนวทางการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบททางวิชาชีพครู

การสอนไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษต่างประเทศ เนื่องจากไวยากรณ์เป็นโครงสร้างพื้นฐานที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มีแนวคิดและวิธีการสอนไวยากรณ์ที่หลากหลายเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการ เรียนรู้และลักษณะของผู้เรียนที่แตกต่างกัน บทนี้จะทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนว ทางการสอนไวยากรณ์ที่สำคัญ 5 วิธี ได้แก่ 1) วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร 2) การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบฟัง-พูด 3) การสอน ไวยากรณ์แบบนิรนัย และ 4) วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบอุปนัยและ 5) การ สอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเน้นรูปแบบในบริบท

1. วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นผู้เรียน

เป็นศูนย์กลาง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวัน แนวคิดนี้ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษาไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงผ่านกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมและภาระงานที่สะท้อนบริบทการสื่อสารในชีวิตจริง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้งานภาษาเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ชัดเจนในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งนี้แม้จะเน้นความคล่องแคล่ว แต่ก็ไม่ใช่ละเลยความถูกต้องของภาษาแต่อย่างใด แนวคิดสำคัญคือการสร้างความสามารถในการสื่อสารซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของแนวทางนี้

Savignon (1982) ได้เสนอองค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 ด้าน ได้แก่

- 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์
- 2) ความสามารถด้านสังคมภาษา
- 3) ความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร
- 4) ความสามารถด้านวาทกรรม

องค์ประกอบพื้นฐานสำคัญที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงในการออกแบบกิจกรรมและการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างแท้จริง นอกจากนี้ในระหว่างการสอนหากเกิดข้อผิดพลาดทางภาษาเล็กน้อยแต่ไม่ส่งผลต่อความเข้าใจหรือประสิทธิภาพในการสื่อสาร ผู้สอนควรหลีกเลี่ยงการขัดจังหวะผู้เรียนโดยทันทีแต่ควรเลือกที่จะแก้ไขในกรณีที่ข้อผิดพลาดนั้นส่งผลกระทบต่อความเข้าใจของการสื่อสารเท่านั้นเพื่อสร้างเจตคติที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนต่อไป

1.2 จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ด้านแนวคิดการสอนภาษาตามแนวการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารนั้น ผู้วิจัยให้ความเห็นว่าจุดประสงค์หลักคือการช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการถ่ายทอดความหมายได้อย่างชัดเจนและเหมาะสมกับบริบทของสังคมจริง ๆ โดยที่ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนในการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทั้งสี่ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนร่วมกัน การสอนภาษาภายใต้แนวทางภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมุ่งเน้นการส่งเสริม

การสื่อสารที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ด้านภาษา ทักษะการใช้ภาษาและความสามารถในการถ่ายทอดความหมายให้เกิดความคล่องแคล่วและถูกต้อง ผู้เรียนจึงเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ในบรรยากาศที่เป็นกันเองและสนุกสนาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นสี่ด้านตามแนวคิดของ Savignon (1982) ดังนี้

- 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ คือความรู้เกี่ยวกับการออกเสียง คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่จำเป็นสำหรับการสื่อสาร
- 2) ความสามารถด้านสังคมภาษา คือการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม เช่น รูปแบบการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ และการรับรู้บทบาทของตนเองรวมถึงคู่สนทนา
- 3) ความสามารถด้านการเชื่อมโยงข้อความ คือความสามารถในการวิเคราะห์และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่าง ๆ ให้เกิดความต่อเนื่องและสมเหตุสมผล
- 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีสื่อความหมาย คือความสามารถในการปรับเปลี่ยนวิธีการสื่อสาร เช่น การพูดอ้อม การใช้ภาษาสุภาพหรือน้ำเสียงที่เหมาะสมเพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่นแม้จะเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน

นอกจากนี้ ตามที่ Larsen-Freeman (2000) ได้กล่าวไว้ เป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพที่จำเป็นต้องมีความรู้ในด้านโครงสร้างภาษา ความหมายและหน้าที่การใช้งานของภาษา ผู้เรียนจึงควรมีความสามารถในการเลือกรูปแบบการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาททางสังคมของผู้ร่วมสื่อสาร อีกทั้งการสอนตามแนวนี้ไม่ได้จำกัดเพียงการให้ความรู้ด้านโครงสร้างภาษาอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงการพัฒนาทักษะการพูด ฟัง อ่านและเขียนควบคู่กันตั้งแต่เริ่มต้นโดยกระบวนการเรียนรู้จะถูกออกแบบให้อยู่ภายใต้กิจกรรมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างแท้จริง โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ

- 1) ช่วงว่างข้อมูลซึ่งเกิดขึ้นเมื่อคู่สนทนามีข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน ส่งผลให้เกิดความต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูล
- 2) การเลือกที่ให้ผู้เรียนมีอิสระในการตัดสินใจว่าจะใช้ภาษาในรูปแบบใดเพื่อสื่อความหมาย

3) ข้อมูลย้อนกลับที่ช่วยให้ผู้เรียนทราบผลลัพธ์ของการสื่อสาร ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว จากปฏิกริยาของคู่สนทนา

กล่าวโดยสรุป ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือใช้ภาษาจริง ๆ มากที่สุดโดยให้ความสำคัญกับการปฏิบัติและการประเมินผลการสื่อสารเฉพาะในส่วนที่ส่งผลต่อความเข้าใจร่วมกันเท่านั้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความล้าหรือความไม่มั่นใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

2. การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบฟัง-พูด

วิธีการสอนแบบฟัง-พูด ถือเป็นกระบวนทัศน์สำคัญในการสอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งรุ่งเรืองอย่างมากในช่วงกลางศตวรรษที่ 20 วิธีการนี้ยังรากลึกจากทฤษฎีจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) และแนวคิดทางภาษาศาสตร์โครงสร้างโดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดเป็นสำคัญก่อนจะขยายไปสู่ทักษะการอ่านและการเขียนในภายหลังเป้าหมายสูงสุดของวิธีการสอนแบบฟัง-พูด คือการสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมายได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วโดยอัตโนมัติเสมือนเป็นปฏิกริยาตอบสนองที่เกิดจากความเคยชิน

หลักการสำคัญในการสอนไวยากรณ์ของวิธีการสอนแบบฟัง-พูด สะท้อนปรัชญาดังกล่าวอย่างชัดเจน ประการแรก คือ การเรียนรู้แบบอุปนัยโดยผู้เรียนจะซึมซับกฎไวยากรณ์จากการสังเกตและฝึกฝนตัวอย่างประโยคจำนวนมาก แทนที่จะเรียนรู้จากคำอธิบายกฎโดยตรง (Larsen-Freeman & Anderson, 2011) ครูจะนำเสนอโครงสร้างผ่านบทสนทนาหรือแบบฝึกหัด และผู้เรียนจะค่อยๆ สร้างกฎเกณฑ์ได้เอง ประการที่สอง การเน้นโครงสร้างประโยคเป็นหัวใจสำคัญเนื่องจากภาษาถูกมองว่าเป็นระบบของโครงสร้างตายตัวที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้และจดจำ ประการที่สามการเลียนแบบและการท่องจำมีบทบาทสำคัญ ผู้เรียนถูกคาดหวังให้เลียนแบบการออกเสียงและรูปแบบประโยคของเจ้าของภาษาอย่างแม่นยำและท่องจำบทสนทนาสำเร็จรูปเพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ประการที่สี่ การฝึกฝนซ้ำๆ ผ่านแบบฝึกหัดหลากหลายรูปแบบ เช่น การฝึกซ้ำ การฝึกแทนที่และการฝึกเปลี่ยนรูปประโยค เป็นเครื่องมือหลักในการสร้างความเคยชินทางภาษา ประการที่ห้า การให้ผลป้อนกลับทันทีเป็นสิ่งจำเป็น การตอบสนองที่ถูกต้องจะได้รับการเสริมแรงทางบวกและข้อผิดพลาดจะได้รับการแก้ไขทันทีเพื่อป้องกันการสร้างนิสัยที่ไม่ถูกต้องและประการสุดท้ายการหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาแม่ในห้องเรียน

เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสและใช้ภาษาเป้าหมายอย่างเต็มที่โดยเชื่อว่าจะช่วยลดการแทรกแซงจากภาษาแม่

เทคนิคการสอนไวยากรณ์ภายใต้วิธีการสอนแบบฟัง-พูด มีความเฉพาะเจาะจงและมุ่งเน้นการฝึกฝนอย่างเข้มข้น การนำเสนอบทสนทนาเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญโดยครูจะนำเสนอบทสนทนาสั้น ๆ ที่มีโครงสร้างไวยากรณ์เป้าหมาย ผู้เรียนฟังและพยายามทำความเข้าใจจากนั้นจึงฝึกพูดตามบทสนทนานั้นต่อด้วยการฝึกซ้ำซึ่งผู้เรียนจะพูดซ้ำประโยคหรือวลีตามครูหรือเทปบันทึกเสียงเพื่อฝึกการออกเสียงและโครงสร้างประโยคให้ถูกต้อง เทคนิคที่สำคัญอีกประการคือการฝึกแทนที่คำทั้งแบบคำเดียวและหลายคำซึ่งผู้เรียนจะต้องแทนที่คำในประโยคตัวอย่างด้วยคำใหม่ที่ครูกำหนด โดยยังคงโครงสร้างเดิมไว้ นอกจากนี้ยังมีการฝึกเปลี่ยนรูปประโยคที่ผู้เรียนต้องเปลี่ยนประโยคจากรูปแบบหนึ่งไปอีกรูปแบบหนึ่ง เช่น จากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถามหรือจากประโยคปัจจุบันกาลเป็นอดีตกาล และ การฝึกถามตอบซึ่งครูถามคำถามและผู้เรียนตอบโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่กำลังฝึกฝน เทคนิคเหล่านี้มักดำเนินไปอย่างรวดเร็วและเน้นความถูกต้องแม่นยำในการตอบสนอง

บทบาทของครูและผู้เรียนในวิธีการสอนแบบฟัง-พูด มีความชัดเจน ครูเปรียบเสมือนผู้ควบคุมวงออเคสตราหรือผู้ฝึกมีหน้าที่เป็นแบบอย่างทางภาษาคือ ควบคุมกิจกรรมการฝึกฝนและแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนอย่างเคร่งครัดส่วนผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้เลียนแบบและผู้ตอบสนองต่อสิ่งที่ครูนำเสนอโดยที่ผู้เรียนจะต้องตั้งใจฟังและพูดตามตลอดจนฝึกฝนโครงสร้างประโยคซ้ำ ๆ จนเกิดความคล่องแคล่วและความถูกต้องโดยอัตโนมัติ

อย่างไรก็ตามวิธีการสอนแบบฟัง-พูด ก็มีทั้งข้อดีและข้อจำกัดในการสอนไวยากรณ์ ข้อดีที่สำคัญคือช่วยพัฒนาการออกเสียงที่ดีเนื่องจากเน้นการฟังและการเลียนแบบเจ้าของภาษาและสร้างความคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างประโยคพื้นฐานได้อย่างรวดเร็วผ่านการฝึกฝนซ้ำ ๆ ซึ่งอาจช่วยสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนในระยะเริ่มต้นได้ แต่ข้อจำกัดของวิธีการสอนแบบฟัง-พูด ก็มีไม่น้อยเช่นกัน ประการสำคัญคือ การเน้นการท่องจำและการเลียนแบบอาจทำให้ผู้เรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ภาษา ไม่สามารถประยุกต์ใช้ภาษาในสถานการณ์ใหม่ ๆ หรือสร้างประโยคที่ซับซ้อนด้วยตนเองได้ (Brown, 2000) ผู้เรียนอาจสามารถผลิตโครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องแต่ขาดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงกฎเกณฑ์และหน้าที่ของโครงสร้างนั้น ๆ การฝึกฝนซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่อง

อาจนำไปสู่ความเบื่อหน่ายและลดแรงจูงใจของผู้เรียน นอกจากนี้การให้ความสำคัญกับความถูกต้องของรูปแบบมากกว่าความหมายและการสื่อสารจริงอาจทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์จริงที่ซับซ้อนและหลากหลายและวิธีการนี้อาจจะเลยความแตกต่างระหว่างบุคคลและรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

3 การสอนไวยากรณ์แบบนิรนัย

การสอนไวยากรณ์แบบนิรนัยหรือที่มักรู้จักในนามการสอนจากกฎคู่ตัวอย่างเป็นกระบวนทัศน์การสอนไวยากรณ์ที่มีมายาวนานและยังคงมีอิทธิพลอย่างต่อเนื่องในวงการการศึกษาภาษาต่างประเทศรวมถึงการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง วิธีการนี้โดดเด่นด้วยการเริ่มต้นจากการนำเสนอและอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์อย่างชัดเจนโดยครูผู้สอน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนนำความเข้าใจในกฎเกณฑ์เหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ผ่านการฝึกฝนด้วยตัวอย่างและแบบฝึกหัดที่หลากหลาย ความเรียงเชิงวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและวิเคราะห์แนวคิดหลักการสำคัญ เทคนิคการสอน บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนตลอดจนข้อเด่นและข้อจำกัดของการสอนไวยากรณ์ด้วยวิธีการแบบนิรนัย โดยอาศัยการอ้างอิงจากเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องรากฐานของการสอนไวยากรณ์แบบนิรนัยตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า การเรียนรู้ภาษาจะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สูงสุดเมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับโครงสร้างและกฎเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติหรือนำไปใช้จริง (Thornbury, 1999) หลักการแกนกลางของแนวทางนี้จึงประกอบด้วยการให้ความสำคัญกับการนำเสนอกฎไวยากรณ์เป็นลำดับแรก โดยครูจะอธิบายกฎเกณฑ์ โครงสร้างทางภาษาหรือรูปแบบที่ต้องการสอนอย่างละเอียดอาจรวมถึงการให้คำจำกัดความ การยกตัวอย่างประกอบและการชี้แจงข้อยกเว้นต่าง ๆ กระบวนการเรียนรู้ในลักษณะนี้จึงเป็นแบบจากบนลงล่าง กล่าวคือ ผู้เรียนเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจในหลักการหรือกฎเกณฑ์ที่เป็นนามธรรมก่อนจากนั้นจึงนำความรู้นั้นไปวิเคราะห์และประยุกต์ใช้กับตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม วิธีการนี้ยังเน้นย้ำความถูกต้องทางไวยากรณ์อย่างยิ่งยวดโดยมองว่าความเข้าใจที่ชัดเจนในกฎเกณฑ์เป็นปัจจัยนำไปสู่การใช้ภาษาที่ถูกต้องแม่นยำจะส่งผลให้บทบาทของครูมีความโดดเด่นและครูได้ทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และผู้เชี่ยวชาญทางไวยากรณ์และท้ายที่สุดการเรียนรู้จะสมบูรณ์ผ่านการฝึกฝนเพื่อสร้างความ

เข้าใจและการจดจำซึ่งผู้เรียนจะได้ทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและช่วยในการจดจำกฎเกณฑ์ที่ได้เรียนรู้ไป

เทคนิคที่ใช้ในการสอนไวยากรณ์แบบนิรนัยมักดำเนินไปตามลำดับขั้นตอนที่ค่อนข้างตายตัวเริ่มจากการนำเสนอกฎโดยครูจะอธิบายกฎไวยากรณ์อย่างชัดเจนอาจมีการใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจเบื้องต้นหรือใช้ภาษาเป้าหมายโดยตรงในกรณีที่ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาเพียงพอ การนำเสนออาจครอบคลุมถึงชื่อของกฎ โครงสร้าง วิธีการใช้ ตัวอย่างประโยคและข้อยกเว้นที่สำคัญ จากนั้นจึงตามด้วยการวิเคราะห์ตัวอย่างซึ่งครูจะยกตัวอย่างประโยคที่หลากหลายเพื่อแสดงการใช้กฎนั้น ๆ และอาจมีการวิเคราะห์ร่วมกับผู้เรียนเพื่อชี้ให้เห็นการประยุกต์ใช้กฎในแต่ละบริบทต่อมาคือขั้นตอนของการฝึกฝนแบบควบคุมซึ่งผู้เรียนจะได้ทำแบบฝึกหัดที่มุ่งเน้นความถูกต้องของโครงสร้าง เช่น แบบฝึกหัดเติมคำในช่องว่าง แบบฝึกหัดเลือกตอบหรือแบบฝึกหัดเปลี่ยนรูปประโยคตามคำสั่ง ท้ายที่สุดคือการฝึกฝนกึ่งควบคุมหรือการฝึกฝนอย่างอิสระที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้กฎไวยากรณ์ในบริบทที่เปิดกว้างและใกล้เคียงกับการสื่อสารจริงมากขึ้น เช่น การแต่งประโยคจากภาพ การเขียนย่อหน้าหรือการสนทนาตามหัวข้อที่กำหนด

ภายใต้วิธีการสอนแบบนิรนัยบทบาทของครูมีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ครูเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนการสอนโดยทำหน้าที่หลักในการเป็นผู้ให้ความรู้ อธิบายกฎเกณฑ์ ผู้ยกตัว อย่างประกอบและผู้ประเมินความถูกต้อง ความรู้ความเชี่ยวชาญของครูในด้านไวยากรณ์และความสามารถในการถ่ายทอดจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการสอนในขณะบทบาทของผู้เรียนโดยหลักคือการเป็นผู้รับความรู้ ผู้เรียนจะต้องตั้งใจฟังคำอธิบายของครูและพยายามทำความเข้าใจกฎเกณฑ์ที่นำเสนอจดจำและนำไปประยุกต์ใช้ในการทำแบบฝึกหัดตามคำแนะนำของครู

วิธีการสอนไวยากรณ์แบบนิรนัยมีข้อดีหลายประการที่ทำให้ยังคงเป็นที่ยอมรับและนำไปใช้อย่างแพร่หลาย ประการแรกคือ ความประหยัดเวลาและตรงประเด็น การอธิบายกฎเกณฑ์โดยตรงช่วยให้ผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เรียนโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อนจะสามารถเข้าใจแนวคิดได้อย่างรวดเร็ว ประการที่สองวิธีการนี้ให้ความชัดเจนซึ่งมักเป็นที่พอใจของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบวิเคราะห์เนื่องจากช่วยให้พวกเขารู้สึกมั่นคงและเข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ประการที่สามเหมาะสมกับผู้เรียนบางกลุ่มโดยเฉพาะผู้ที่คุ้นเคยกับการเรียนแบบดั้งเดิมที่เน้นการจดจำ

กฎเกณฑ์ นอกจากนี้การสอนแบบนิรนัยยังมีประโยชน์สำหรับการเตรียมสอบในระบบการศึกษาที่ยังคงให้ความสำคัญกับการวัดความรู้ทางไวยากรณ์และยังช่วยสร้างความตระหนักรู้ทางภาษาทำให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์โครงสร้างภาษาได้ดียิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม การสอนไวยากรณ์แบบนิรนัยก็เผชิญกับข้อจำกัดและข้อวิพากษ์วิจารณ์เช่นกัน ประการสำคัญคือ วิธีการนี้อาจไม่ส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริงอย่างเต็มที่เนื่องจากการมุ่งเน้นความถูกต้องของกฎเกณฑ์มากเกินไปอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความกังวลและไม่กล้าใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ประการต่อมาคือผู้เรียนอาจเกิดความเบื่อหน่าย หากการสอนเน้นการบรรยายจากครูเป็นหลักและขาดกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น นอกจากนี้การจดจำกฎไม่ได้รับประกันความสามารถในการใช้จริง ผู้เรียนอาจมีความรู้ทางทฤษฎีไวยากรณ์เป็นอย่างดีแต่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วในสถานการณ์การสื่อสารที่แท้จริง (Ellis, 2006) และวิธีการนี้อาจไม่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคนโดยเฉพาะผู้ที่ชอบการเรียนรู้แบบค้นพบด้วยตนเองหรือผู้เรียนในวัยเยาว์ ประการสุดท้ายลักษณะที่เน้นครูเป็นศูนย์กลางอาจจำกัดโอกาสในการพัฒนาความเป็นอิสระในการเรียนรู้และทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน

4. วิธีการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบอุปนัย

การสอนไวยากรณ์แบบอุปนัยซึ่งมักถูกกล่าวถึงในฐานะการเรียนรู้จากการค้นพบหรือแนวทางจากล่างขึ้นบนตั้งอยู่บนฐานคิดที่ว่าผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจในกฎเกณฑ์ทางภาษาได้ดีที่สุดผ่านการสังเกต วิเคราะห์และสรุปแบบแผน จากตัวอย่างการใช้ภาษาที่หลากหลายด้วยตนเอง (Richards & Rodgers, 2014) แทนที่จะเริ่มต้นด้วยการที่ครูนำเสนอกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์โดยตรงแล้วตามด้วยแบบฝึกหัดซึ่งเป็นลักษณะของการสอนแบบนิรนัย แนวทางอุปนัยจะเริ่มต้นด้วยการให้ผู้เรียนเผชิญหน้ากับข้อมูลทางภาษาในบริบทที่มีความหมาย จากนั้นจึงชี้แนะให้ผู้เรียนตั้งสมมติฐานและสร้างองค์ความรู้ทางไวยากรณ์ขึ้นด้วยกระบวนการทางปัญญาของตนเอง

หลักการสำคัญของแนวทางนี้คือการให้ความสำคัญกับบทบาทเชิงรุกของผู้เรียนในการสร้างความรู้ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่เน้นว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนสร้างความหมายให้กับประสบการณ์ของตนเอง การค้นพบกฎเกณฑ์ด้วยตนเองไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์อย่างลึกซึ้งเท่านั้นแต่ยัง

ช่วยส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและการให้เหตุผล นอกจากนี้กระบวนการดังกล่าวยังมีศักยภาพในการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้เนื่องจากผู้เรียนรู้สึกเป็นเจ้าของความรู้ที่ตนเองได้ค้นพบ

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์แบบอุปนัย การจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์แบบอุปนัยมักประกอบด้วยขั้นตอนที่เป็นระบบซึ่งเอื้อให้ผู้เรียนสามารถค้นพบและทำความเข้าใจกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ (Larsen–Freeman & Anderson, 2011)

1. ชี้นำเสนอตัวอย่าง ครูนำเสนอตัวอย่างการใช้โครงสร้างไวยากรณ์เป้าหมายในบริบทที่หลากหลายและมีความหมายต่อผู้เรียน เช่น ผ่านบทสนทนา เรื่องสั้น ประโยคตัวอย่างหรือสื่อทัศนูปกรณ์ ตัวอย่างเหล่านี้ควรแสดงให้เห็นถึงการทำงานของกฎไวยากรณ์นั้น ๆ อย่างชัดเจนและมีจำนวนมากเพียงพอให้ผู้เรียนสามารถสังเกตเห็นแบบแผนได้
2. ชี้นำสังเกตและวิเคราะห์ ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้สังเกตลักษณะเฉพาะของโครงสร้างไวยากรณ์เป้าหมายในตัวอย่างที่ได้รับ ครูอาจใช้คำถามนำเพื่อชี้ชวนให้ผู้เรียนเปรียบเทียบ ค้นหาความเหมือน ความแตกต่างและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในตัวอย่างเหล่านั้น ขั้นตอนนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมการตระหนักรู้เกี่ยวกับรูปแบบภาษา
3. ชี้นำตั้งสมมติฐานและสรุปกฎ จากการสังเกตและวิเคราะห์ ผู้เรียนจะเริ่มตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์นั้น ๆ และพยายามอธิบายหรือสรุปกฎด้วยภาษาของตนเอง ครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกและผู้ชี้แนะ ช่วยกระตุ้นให้เกิดการอภิปราย และสนับสนุนให้ผู้เรียนสรุปกฎเกณฑ์ออกมาแม้ว่ากฎที่ผู้เรียนสรุปได้อาจไม่สมบูรณ์แบบในเชิงภาษาศาสตร์ แต่หากสะท้อนความเข้าใจที่ถูกต้องก็ถือว่าเป็นการเป้าหมาย
4. ชี้นำตรวจสอบและยืนยันกฎ ผู้เรียนตรวจสอบความถูกต้องของกฎที่สรุปได้โดยการทดลองนำไปใช้กับตัวอย่างใหม่ ๆ หรือครูอาจนำเสนอกฎอย่างเป็นทางการในขั้นตอนนี้เพื่อเปรียบเทียบและยืนยันความเข้าใจของผู้เรียน ทำให้เกิดความชัดเจนและมั่นใจมากยิ่งขึ้น
5. ชี้นำฝึกปฏิบัติ ผู้เรียนนำกฎไวยากรณ์ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการสื่อสารที่หลากหลาย เริ่มตั้งแต่การฝึกปฏิบัติแบบควบคุมที่เน้นความถูกต้อง

ของโครงสร้าง ไปจนถึงการฝึกปฏิบัติที่เปิดโอกาสให้ใช้ภาษาอย่างอิสระและมีความหมายมากขึ้นเพื่อสร้างความคล่องแคล่วในการใช้งานจริง

ข้อเด่นของการสอนไวยากรณ์แบบอุปนัย

แนวทางการสอนแบบอุปนัยมีข้อเด่นหลายประการที่ส่งผลดีต่อ

การเรียนรู้ไวยากรณ์ของผู้เรียน ประการแรกการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการค้นพบกฎเกณฑ์ด้วยตนเองช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและจดจำได้ยาวนานกว่าการรับฟังคำอธิบายจากครูเพียงอย่างเดียว ประการที่สอง กระบวนการนี้ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การสังเกตและการแก้ปัญหาซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประการที่สามการสอนแบบอุปนัยสามารถเพิ่มแรงจูงใจภายในของผู้เรียนได้เนื่อง จากผู้เรียนรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของในความรู้ที่ตนเองสร้างขึ้นและเห็นคุณค่าของกระบวนการเรียนรู้ ประการสุดท้ายแนวทางนี้ส่งเสริมความเป็นอิสระในการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในโลกปัจจุบัน (Benson, 2001)

ข้อจำกัดของการสอนไวยากรณ์แบบอุปนัย

แม้ว่าการสอนไวยากรณ์แบบอุปนัยจะมีข้อเด่นหลายประการ

แต่ก็มีข้อพิจารณาและความท้าทายบางประการที่ครูผู้สอนพึงตระหนัก ประการแรก กระบวนการค้นพบอาจต้องใช้เวลาในชั้นเรียนมากกว่าการสอนแบบนิรนัยซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดในบริบทที่มีเวลาจำกัด ประการที่สองผู้เรียนบางกลุ่มโดยเฉพาะผู้ที่คุ้นเคยกับการเรียนแบบพึ่งพาครูเป็นหลักอาจรู้สึกไม่มั่นใจหรือประสบความยากลำบากในช่วงแรกของการปรับตัวเข้ากับวิธีการเรียนรู้แบบค้นพบด้วยตนเอง (Gollin, 1998) ประการที่สามกฎไวยากรณ์บางเรื่องมีความซับซ้อนและมีข้อยกเว้นมากหรือเป็นนามธรรมสูงอาจไม่เหมาะกับการให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเองทั้งหมดหรืออาจต้องใช้ความสามารถในการออกแบบกิจกรรมและคำถามนำของครูในระดับสูง นอกจากนี้บทบาทของครูในการเป็นผู้อำนวยความสะดวกที่มีประสิทธิภาพ การเลือกตัวอย่างที่เหมาะสมและการให้ข้อมูลป้อนกลับที่สร้างสรรค์โดยไม่ชี้นำมากเกินไปถือเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของแนวทางนี้

5. การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเน้นรูปแบบในบริบท

การเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในการพัฒนาสมรรถนะทางภาษาของผู้เรียน ทว่าแนวทางการสอนไวยากรณ์แบบดั้งเดิมซึ่งมุ่งเน้นการจดจำกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางภาษาอย่างเป็นเอกเทศและได้รับการวิพากษ์วิจารณ์

อย่างกว้าง ขวางถึงประสิทธิผลในการนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง (Ellis, 2015) ปรากฏการณ์ดังกล่าวได้นำไปสู่การแสวงหาและพัฒนาแนวทางการสอนทางเลือก โดยหนึ่งในนั้นคือการสอนไวยากรณ์แบบเน้นรูปแบบในบริบทซึ่งได้รับความสนใจในฐานะ กระบวนทัศน์ที่พยายามผสมผสานความใส่ใจต่อรูปแบบภาษาเข้ากับการใช้ภาษาในสถานการณ์ สื่อสารที่มีความหมาย ความเรียงนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แนวคิด หลักการสำคัญ เทคนิคการสอน ตลอดจนอภิปรายถึงประโยชน์และความท้าทายของแนวทางการสอน ดังกล่าวโดยสังเขปจากองค์ความรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเสนอภาพรวมเชิงลึก สำหรับการประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

รากฐานสำคัญของการสอนไวยากรณ์แบบเน้นรูปแบบในบริบทตั้งอยู่บนการ บูรณาการระหว่างรูปแบบและความหมายในกระบวนการเรียนรู้ภาษา Long (1991) ได้นิยามแนวทางนี้ว่าเป็นการดึงความสนใจของผู้เรียนไปยังลักษณะเฉพาะทางภาษาไม่ว่า จะเป็นโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์หรือการออกเสียง ขณะที่ผู้เรียนกำลังมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการสื่อสารที่มุ่งเน้นความหมายเป็นหลักซึ่งแตกต่างอย่างชัดเจนกับการสอนแบบ เน้นรูปแบบในบริบทที่แยกการสอนไวยากรณ์ออกจากบริบทการใช้งานและแนวทางเน้น ความหมายที่อาจจะเลยความถูกต้องทางภาษาไป หลักการแกนกลางของเน้นรูปแบบ ในบริบทจึงประกอบด้วยการสร้างสภาวะที่ผู้เรียนสังเกตเห็นรูปแบบภาษาเป้าหมาย ในข้อมูลนำเข้าหรือระหว่างการปฏิสัมพันธ์ ซึ่ง Schmidt (1990) ว่าเป็นเงื่อนไขจำเป็น เบื้องต้นของการเรียนรู้ นอกจากนี้ ความจำเป็นในการสื่อสารยังทำหน้าที่เป็นตัวกระตุ้นให้ เกิดการใส่ใจต่อรูปแบบโดยผู้สอนอาจใช้เทคนิคทำให้รูปแบบนั้นเด่นชัดขึ้น ทั้งนี้การให้ ความสนใจต่อรูปแบบสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งอย่างชัดเจน เช่น การอธิบายกฎสั้น ๆ หรือ โดยนัย เช่น การเน้นเสียงหรือการตั้งคำถามขึ้นนำภายใต้บริบทกิจกรรมที่มีความหมายและ เชื่อมโยงกับผู้เรียนในการนำหลักการข้างต้นไปสู่การปฏิบัติ ผู้สอนสามารถเลือกใช้เทคนิค และกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ไวยากรณ์ในบริบทได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น การใช้ข้อมูลรับที่ปรับแต่งโดยการทำให้รูปแบบไวยากรณ์เป้าหมายมีความ โดดเด่นในสื่อการสอนเพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนสังเกตเห็นภาระงานที่เน้นรูปแบบ ซึ่งออกแบบมาเพื่อกระตุ้นการใช้โครงสร้างเป้าหมายในการบรรลุวัตถุประสงค์ของงานถือเป็นอีกกลยุทธ์สำคัญ นอกจากนี้การให้ข้อมูลป้อนกลับเชิงแก้ไขในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การปรับแก้ไขให้ถูกต้อง การขอให้พูดให้ชัดเจนขึ้น การให้ข้อมูลป้อนกลับเชิงอภิภาษาหรือ การชี้แนะเกี่ยวกับภาษาหรือการกระตุ้นให้ผู้เรียนแก้ไขด้วยตนเองอีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญ

ในการช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงข้อผิดพลาดและปรับปรุงการใช้ภาษาให้ถูกต้องยิ่งขึ้นและ กิจกรรมที่ส่งเสริมการตระหนักรู้ทางภาษา ซึ่งผู้เรียนได้สำรวจและค้นพบกฎเกณฑ์ ทางไวยากรณ์ด้วยตนเองก็เป็นที่ยอมรับเช่นกัน การนำเสนอไวยากรณ์ผ่านสื่อที่น่าสนใจและ มีความหมายอย่างเรื่องเล่า เพลงหรือสื่อมัลติมีเดียและการใช้แนวทางการสอนแบบอุปนัย ที่ผู้เรียนสรุปกฎจากตัวอย่าง

ประโยชน์ของการประยุกต์ใช้แนวทางการสอนแบบเน้นรูปแบบในบริบทได้รับการ ยืนยันจากงานวิจัยจำนวนมาก ประการสำคัญที่สุดคือการพัฒนาความถูกต้อง ทางไวยากรณ์ควบคู่ไปกับความคล่องแคล่วในการสื่อสารซึ่งตอบโจทย์เป้าหมายสูงสุด ของการเรียนรู้ภาษา แนวทางนี้ยังช่วยเสริมสร้างความสามารถในการสังเกตและตระหนักรู้ ทางภาษาของผู้เรียนซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาที่สอง การเรียนไวยากรณ์ ผ่านกิจกรรมและเนื้อหาที่สัมพันธ์กับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียนยังทำให้ กระบวนการเรียนรู้มีความหมายและน่าสนใจยิ่งขึ้นส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนกว่า การ ท่องจำกฎเกณฑ์แบบผิวเผิน (Doughty & Williams, 1998) นอกจากนี้ การที่ไวยากรณ์ถูก นำเสนอในบริบทการใช้ภาษาจริงยังเอื้อต่อการพัฒนาทักษะภาษาทั้งสี่อย่างบูรณาการและ สามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์เมื่อผู้เรียนมองเห็นคุณค่าของไวยากรณ์ใน ฐานะเครื่องมือเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม การนำแนวทางการสอนแบบเน้นรูปแบบในบริบทไปปฏิบัติอย่าง มีประสิทธิผลยังคงเผชิญกับความท้าทายหลายประการ การสร้างสมดุลระหว่างการเน้น รูปแบบและความหมายถือเป็นประเด็นสำคัญ เนื่องจากผู้สอนอาจให้น้ำหนักแก่ด้านใด ด้านหนึ่งมากเกินไป (Ellis, 2015) การเลือกรูปแบบภาษาที่เหมาะสมกับระดับและความ ต้องการของผู้เรียนรวมถึงการตัดสินใจว่าจะให้ความสนใจเมื่อใดและอย่างไร ก็เป็นอีก ปัจจัยที่ต้องการการพิจารณาอย่างรอบคอบและความพร้อมและทักษะของผู้สอนเอง ทั้งในด้านความรู้ทางไวยากรณ์ ความเข้าใจในเทคนิคการสอนที่หลากหลายและ ความสามารถในการให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ถือเป็นเงื่อนไขสำคัญ นอกจากนี้ ข้อจำกัดด้านเวลาหลักสูตรที่อาจไม่เอื้ออำนวยขนาดของชั้นเรียนและอิทธิพลของภาษา แม่ล้วนเป็นอุปสรรคที่ผู้สอนต้องพิจารณาแนวทางแก้ไข เช่น การวางแผนอย่างยืดหยุ่น การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและการปรับประยุกต์กิจกรรมให้สอดคล้องกับบริบท เฉพาะ

กล่าวโดยสรุป งานวิจัยนี้ได้ยึดแนวทางการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทวิชาชีพจำนวน 5 วิธี ได้แก่ 1) การสอนแบบเน้นการสื่อสาร 2) การสอนแบบฟัง-พูด 3) การสอนแบบนิรนัย 4) การสอนแบบอุปนัย และ 5) การสอนแบบเน้นรูปแบบในบริบทซึ่งแต่ละวิธีต่างมีจุดเด่นที่ช่วยเสริมสร้างทั้งความเข้าใจโครงสร้างทางภาษาและทักษะการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวทางการสอนแบบผสมผสานโดยบูรณาการทั้งห้าวิธีให้สอดคล้องกับบริบทของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของรายวิชาเพื่อให้การเรียนการสอนไวยากรณ์สามารถพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารในวิชาชีพครูได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

หลักการทำคู่มือ

1 แนวคิดและทฤษฎี

1.1 ความหมายของคู่มือ

คู่มือการปฏิบัติงานเป็นเอกสารสำคัญที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบโดยเนื้อหาภายในคู่มือมักประกอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับภาระงานหรือหน้าที่ความรับผิดชอบที่กำหนดไว้โดยมุ่งหมายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถศึกษาทำความเข้าใจและนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปราณี กรุณวงษ์ (2546) อธิบายว่า คู่มือหมายถึงหนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ควบคู่กับการปฏิบัติงานหรือการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ใช้งานสามารถศึกษา ทำความเข้าใจ และปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง จนสามารถดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

เยาวภา อุส่าห์ฤทธิ์ (2547) ให้ความหมายว่า คู่มือเป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ใช้เครื่องมือหรือผู้ปฏิบัติงาน โดยช่วยให้สามารถศึกษา ทำความเข้าใจ และนำไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก ถูกต้อง และง่ายต่อการปฏิบัติตาม

นิชาภา เจริญรุ่งเรืองชัย (2547) อธิบายว่า คู่มือหมายถึงหนังสือหรือเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

เพื่อช่วยให้ผู้ใช้สามารถดำเนินงานได้ด้วยตนเองอย่างถูกต้อง เป็นระบบ และเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้

คณิต จิตเจริญทริโชค (2548) กล่าวว่า คู่มือเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่านเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมหรือการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมุ่งให้ผู้อ่านสามารถศึกษา ทำความเข้าใจด้วยตนเอง และนำความรู้ที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ปรัชญา ศิริภูรี (2550) อธิบายว่า คู่มือการปฏิบัติงานเป็นเอกสารที่จัดเตรียมขึ้นสำหรับบุคลากรในองค์กร โดยภายในคู่มือจะประกอบด้วยรายละเอียดของระบบงานอย่างครบถ้วน เช่น สรุปรขั้นตอนการทำงาน ผังงานของระบบ วิธีการติดตั้งระบบ ขั้นตอนการสำรองข้อมูล และวิธีการกู้คืนข้อมูล ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

กล่าวโดยสรุป คู่มือ หมายถึง เอกสารหรือหนังสือแนะแนวทางปฏิบัติงานที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถศึกษาทำความเข้าใจและดำเนินการได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับระบบงานที่กำหนดไว้โดยมีลักษณะสำคัญคือการจัดลำดับขั้นตอนการดำเนินงานอย่างชัดเจนและมีเนื้อหาครอบคลุมกฎหมาย ระเบียบรวมถึงข้อบังคับหรือหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำแนะนำวิธีการใช้งานรวมถึงข้อมูลประกอบอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ใช้ในทุกบริบท

1.2 องค์ประกอบของคู่มือ

นักวิชาการหลายท่านกล่าวไว้องค์ประกอบของคู่มือ ไว้ดังนี้

เครือวัลย์ เผ่าผึ้ง (2548) ได้สรุปองค์ประกอบของการจัดทำคู่มือไว้

6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) คำชี้แจงการใช้คู่มือ 2) เนื้อหาสาระและกระบวนการหรือขั้นตอน 3) คำชี้แจง เกี่ยวกับการเตรียมการที่จำเป็นต่าง ๆ เช่น วัตถุประสงค์ สื่อ 4) ความรู้เสริมหรือ แบบฝึกหัดหรือแบบฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยในการฝึกฝน 5) ปัญหาและคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา 6) แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ

มนตรี ชมชื่น (2548) ได้สรุปองค์ประกอบของคู่มือควรมี 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) คำชี้แจงในการใช้คู่มือ 2) เนื้อหาของเรื่องที่จะค้นคว้าในทุกด้าน 3) วิธีการนำไปใช้ 4) การแนะนำแหล่งความรู้อ้างอิงต่าง ๆ

นันทมนัส รอดทัศนาศนา (2554) ได้สรุปองค์ประกอบของคู่มือควรมี 6 ส่วน ได้แก่ 1) คำชี้แจง 2) เนื้อหาสาระ 3) กิจกรรม ขั้นตอน วิธีการ และ

ระยะเวลาดำเนินการ 4) สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสื่อต่าง ๆ 5) ข้อเสนอแนะ และ 6) การวัดผลและประเมินผล

มนภัทร ตำนวชิรา (2554) ได้สรุปคู่มือควรประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ ได้แก่ 1) คำชี้แจงในการใช้คู่มือ และ 2) เนื้อหาสาระและกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของบทเรียน ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อที่ใช้ วิธีการวัดและประเมินผล พร้อมทั้งมีแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน คำแนะนำในการใช้และเอกสารอ้างอิง

จากการสังเคราะห์แนวคิดของ เครือวัลย์ เผ่าผึ้ง (2548), มนตรี ชมชื่น (2548), นันทมนัส รอดทัศนาศนา (2554) และมนภัทร ตำนวชิรา (2554) สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของคู่มือประกอบด้วย 6 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

1. คำชี้แจงในการใช้คู่มือ เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ แนวทางและวิธีการใช้คู่มือให้เกิดประสิทธิภาพ
2. เนื้อหาสาระ ซึ่งเป็นข้อมูล ความรู้ หรือรายละเอียดของเรื่อง ที่นำเสนอในคู่มืออย่างครบถ้วน
3. กระบวนการ ขั้นตอน หรือกิจกรรมการดำเนินงาน ที่แสดงลำดับวิธีปฏิบัติอย่างชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้จริง
4. สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหรือการเรียนรู้ตามคู่มือ
5. การวัดและประเมินผล พร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุง เพื่อใช้ตรวจสอบผลการดำเนินงานและพัฒนาการใช้คู่มือให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
6. เอกสารอ้างอิงและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้ใช้สามารถศึกษาค้นคว้าและตรวจสอบข้อมูลได้อย่างถูกต้องและน่าเชื่อถือ

อย่างไรก็ตามงานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ซึ่งมีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากคู่มือทั่วไป เนื่องจากเป็นคู่มือที่ใช้กับการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้นนอกจากองค์ประกอบพื้นฐานของคู่มือแล้ว จำเป็นต้องมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการหลักสูตรเพื่อให้ผู้ใช้หลักสูตรสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงนำองค์ประกอบของคู่มือทั่วไปมาประยุกต์ร่วมกับหลักการดำเนินงานหลักสูตรโดยองค์ประกอบคำชี้แจงในการใช้คู่มือ

ได้ขยายขอบเขตให้ครอบคลุมความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตรรวมถึงคำแนะนำในการใช้คู่มือ เพื่อให้ผู้ใช้เข้าใจแนวคิด หลักการ วัตถุประสงค์และแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างชัดเจน ส่วนองค์ประกอบ เนื้อหาสาระได้พัฒนาเป็นแผนการเรียนรู้และเนื้อหาสาระของหลักสูตรเพื่อแสดงรายละเอียดของโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหารายวิชาและแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังสำหรับองค์ประกอบด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์และทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ขยายรายละเอียดเป็นการเตรียมความพร้อมและทรัพยากรที่จำเป็นเนื่องจากการนำหลักสูตรไปใช้จำเป็นต้องเตรียมความพร้อมทั้งด้านสื่อการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์ ทรัพยากรทางการศึกษาตลอดจนการเตรียมความพร้อมของผู้สอนก่อนการดำเนินการตามหลักสูตร นอกจากนี้จากการวิเคราะห์บริบทของการใช้หลักสูตรพบว่า การดำเนินการหลักสูตรเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้เรียนและบุคลากรทางการศึกษาจึงได้เพิ่มองค์ประกอบบทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการหลักสูตรขึ้นเพื่อกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจนซึ่งไม่ปรากฏเด่นชัดในองค์ประกอบของคู่มือทั่วไป

ในส่วนขององค์ประกอบกระบวนการ ขั้นตอนหรือกิจกรรมการดำเนินงานที่ผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาเป็นขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการใช้หลักสูตรโดยกำหนดลำดับการดำเนินงานตั้งแต่การเตรียมการ การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อและทรัพยากรไปจนถึงการติดตามผล เพื่อให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ขณะที่องค์ประกอบการวัดและประเมินผลได้ขยายเป็นการประเมินผลและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการใช้หลักสูตร เพื่อให้ครอบคลุมทั้งการติดตามผล การประเมินประสิทธิผลและการปรับปรุงหลักสูตรในอนาคต ส่วนองค์ประกอบเอกสารอ้างอิงและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมยังคงไว้ตามแนวคิดเดิม เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนความน่าเชื่อถือของคู่มือและส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมของผู้ใช้ด้วยเหตุผลดังกล่าว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงและพัฒนาองค์ประกอบของคู่มือทั่วไปมาเป็นองค์ประกอบของคู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูที่ประกอบไปด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) แผนการเรียนรู้และเนื้อหาสาระของหลักสูตร 3) การเตรียมความพร้อมและทรัพยากรที่จำเป็น 4) บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการหลักสูตร 5) ขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการใช้หลักสูตร 6) การประเมินผลและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการใช้หลักสูตร และ 7) เอกสารอ้างอิงและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำคู่มือร่วมกับหลักการบริหารและการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อให้คู่มือมีความครบถ้วนทั้งในเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติ สามารถใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 แนวทางการพัฒนาคู่มือ

เรื่องชัย จรุงศิริวัฒน์ (2554) กล่าวว่า การพัฒนาคู่มือควรมุ่งเน้นการนำไปใช้ปฏิบัติเป็นสำคัญ โดยต้องเขียนขั้นตอนการดำเนินงานให้ชัดเจน สามารถปฏิบัติตามได้จริง และควรมีภาพ แผนภูมิ หรือแผนผังประกอบเพื่อช่วยให้ผู้ใช้เข้าใจและนำไปใช้ได้สะดวก ทั้งนี้ การเขียนคู่มือควรใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และมีรายละเอียดครอบคลุมประเด็นสำคัญ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

พิศุจน์ มีโปล์ (2549) นำเสนอแนวทางการพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีสตอรี่ไลน์ ซึ่งเน้นความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหากับการปฏิบัติ โดยได้กำหนดลักษณะของคู่มือที่ดีไว้ 3 ประการ ได้แก่ 1) มีลำดับขั้นตอนการนำเสนออย่างเป็นระบบ 2) ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายพร้อมด้วยตัวอย่างและแผนภาพประกอบ และ 3) มีการทดลองใช้จริงเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและทักษะของผู้ใช้

จากการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาคู่มือในเชิงวิชาการ สามารถสรุปได้ว่าคู่มือที่มีคุณภาพควรได้รับการพัฒนาจากฐานข้อมูลทางวิชาการอย่างรอบด้านใช้ภาษาที่กระชับชัดเจนและมีโครงสร้างพร้อมองค์ประกอบที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง นอกจากนี้ควรมีการนำไปทดลองใช้เพื่อประเมินผลและปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงของระบบงานหรือเทคโนโลยีในอนาคต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ

สุเทพ อ่วมเจริญ และคณะ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยด้านกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การที่ผู้สอนให้แนวทางและใช้คำถามเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง รองลงมา ได้แก่

กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ด้วยตนเอง และภาระงานการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ได้ตามลำดับ ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การใช้คำถาม กระตุ้นการคิด การปฏิบัติผ่านภาระงาน และการสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่นำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู โดยมุ่งออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนวิเคราะห์และค้นพบหลักการใช้ไวยากรณ์จากบริบทวิชาชีพครู ฝึกปฏิบัติผ่านภาระงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และประเมินการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบวิชาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภูริชญา เผือกพรหม และฤติรัตน์ ชุชนะโชติ (2563) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้ โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาหลักสูตรที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบโดยอาศัย การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถทำให้หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สอดคล้องและสนับสนุนการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความรู้ทางภาษาเข้ากับบริบทการใช้งานจริงยังช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างมีความหมาย ผลการวิจัยดังกล่าวจึงเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู โดยมุ่งเน้นการออกแบบหลักสูตรที่เชื่อมโยงความรู้ด้านไวยากรณ์กับการนำไปใช้ในสถานการณ์ทางวิชาชีพครูอย่างเหมาะสม

วิษชุดา ขำประถม (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติด้วยการจัดการเรียนรู้ด้านการฟังและการอ่านสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษที่มุ่งเสริมทักษะการฟังและการอ่านเพื่อการสื่อสารในบริบทสากล ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพในระดับดีมากและสามารถ

พัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สูงขึ้นหลังเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากหลักสูตรได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบและมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะทางภาษา ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษที่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนและกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบสามารถส่งเสริมสมรรถนะทางภาษาได้ ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

Uktolseja (2020) ได้ทำการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในเนื้อเพลง ยอดนิยม (An Analysis of Grammatical Errors in Song Lyrics) ผลการวิจัยพบข้อผิดพลาดจำนวนมาก เช่น การใช้ Conditional Sentences, Subject-Verb Agreement, Pronouns และ Negators อย่างไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนซึมซับรูปแบบไวยากรณ์ที่ผิดจากสื่อเพลง โดยไม่รู้ตัว งานนี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นของหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาไวยากรณ์อย่างมีมาตรฐานเพื่อเสริมสร้างความถูกต้องในการใช้ภาษา

Tichachart (2020) ในงาน ความสำคัญของไวยากรณ์: การบูรณาการการสอนไวยากรณ์ในแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารชี้ให้เห็นว่าผู้สอนหลายคนเข้าใจผิดว่าการสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ไม่จำเป็นต้องสอนไวยากรณ์ทั้งที่จริงแล้วไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการสื่อสาร งานวิจัยเสนอแนวทางบูรณาการไวยากรณ์เข้ากับกิจกรรมเชิงสื่อสาร เช่น บทบาทสมมติ การแก้ปัญหาและงานสนทนา ซึ่งช่วยพัฒนาความแม่นยำและความคล่องแคล่วไปพร้อมกัน

Normawati (2023) ได้ศึกษาทัศนะของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศต่อไวยากรณ์ในทักษะการพูดและเขียน (How EFL Learners Perceive Grammar in Speaking and Writing) พบว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษตระหนักถึงความสำคัญของไวยากรณ์ต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียนโดยเฉพาะการเขียนที่ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้องเพื่อสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ขณะเดียวกันทัศนคติที่มีต่อไวยากรณ์ยังส่งผลต่อแรงจูงใจและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น ผลการวิจัยดังกล่าวจึงสนับสนุนความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์อย่างเหมาะสมและเตรียมความพร้อมสำหรับการสื่อสารในวิชาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่างานวิจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษในช่วงที่ผ่านมาส่วนใหญ่มุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในภาพรวมไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนโดยให้ความสำคัญกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้เชิงรุก การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงตลอดจนการพัฒนาสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ขณะที่ยังมีงานวิจัยอีกส่วนหนึ่งมุ่งศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้และนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในบริบทต่าง ๆ ในด้านการวิจัยเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งศึกษาความสำคัญของไวยากรณ์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของผู้เรียน การพัฒนาวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนไวยากรณ์รวมถึงการบูรณาการการเรียนการสอนไวยากรณ์เข้ากับการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม อย่างไรก็ตามงานวิจัยเหล่านี้มักมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในฐานะองค์ประกอบหนึ่งของการเรียนภาษา ภาษาอังกฤษโดยทั่วไปมากกว่าการพัฒนาเป็นหลักสูตรรายวิชาเฉพาะที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาความรู้และทักษะไวยากรณ์อย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและพัฒนาครูภาษาอังกฤษ ยังพบว่ามีงานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ การพัฒนาความสามารถทางภาษา ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครูอยู่จำนวนหนึ่ง แต่ยังปรากฏงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพครูโดยตรงค่อนข้างจำกัด ทั้งนี้ นักศึกษาครูเป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีความจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องแม่นยำเพื่อใช้ทั้งในการสื่อสารทางวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การผลิตสื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลตลอดจนการเป็นแบบอย่างทางภาษาแก่ผู้เรียนในอนาคต ในบริบทของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ครูภาษาอังกฤษไม่ได้มีบทบาทเพียงผู้ถ่ายทอดความรู้ทางภาษาเท่านั้น แต่ยังต้องสามารถประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานวิชาชีพ การสื่อสารในสังคมวิชาชีพ การพัฒนาตนเองทางวิชาการและการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูจึงควรเชื่อมโยงกับสถานการณ์และภารกิจทางวิชาชีพครู

อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางไวยากรณ์ไปประยุกต์ใช้ได้จริง ไม่ใช่เพียงการจดจำกฎเกณฑ์ทางภาษาเท่านั้น

จากช่องว่างขององค์ความรู้ดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาครู โดยมุ่งบูรณาการองค์ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเข้ากับบริบท การปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างเป็นระบบที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะและ การประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงอันจะช่วยเสริมสร้างสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของ นักศึกษาครูให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ตลอดจน ตอบสนองต่อความต้องการของการผลิตครูคุณภาพในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับ เป้าหมายการพัฒนากำลังคนทางการศึกษาของประเทศในอนาคต

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษที่มุ่งเสริมสร้างทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาครู โดยดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนาอย่างเป็นระบบที่ครอบคลุมตั้งแต่การศึกษาค้นคว้าประกอบของหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร การทดลองใช้ไปจนถึงการประเมินผลหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ทั้งนี้ การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ซึ่งมีเป้าหมายและขั้นตอนที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นลำดับ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาค้นคว้าประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษและการสำรวจความต้องการทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร

ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

ระยะที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษและ การสำรวจความต้องการทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ในระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทั้งหมด 4 ส่วน คือ 1) การศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ 2) การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร องค์ประกอบของไวยากรณ์และเนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครู และ 3) การสำรวจความต้องการทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และ 4) การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

1.1. การศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย

1.1.1 แหล่งข้อมูลที่ศึกษา

1.1.1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

1) ชาดิชาย ม่วงปฐุม (2557), 2) ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์ (2561), 3) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2562), 4) สยาม ชุติมาและคณะ (2563), 5) ทาบา (1962), 6) ไทเลอร์ (1979), 7) เซลเลอร์ (1981), 8) บราวน์ (1995), 9) Hedge (2000), และ 10) Lightfoot (2010) แล้วนำมาสังเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

1.1.1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบหลักของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1) Bowen (1985), 2) Dickens and Woods (1988), 3) Bolinger (1997), 4) Thornbury (1999), 5) Greenbaum and Nelson (2003), 6) Nunan (2003), 7) Lasen Freeman (2003), 8) Chowhury (2014), 9) ราชบัณฑิตยสถาน (2553) และ 10) คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)

1.1.1.3 วิจัยได้ศึกษาสังเคราะห์เนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษในระดับ B1-C1 จำนวน 10 เล่มดังนี้

1) Upstream Student's book level 4 or CEFR B1	จำนวน 1 เล่ม
2) Upstream Student's book level 5 or CEFR B2	จำนวน 1 เล่ม
3) Upstream Student's book level 6 or CEFR C1	จำนวน 1 เล่ม
4) Evolve Student's Book Level 4 or CEFR B1	จำนวน 1 เล่ม

5) Evolve Student's Book Level 5 or CEFR B2	จำนวน 1 เล่ม
6) Evolve Student's Book Level 6 or CEFR C1	จำนวน 1 เล่ม
7) Eyes Open Student's Book Level 4 or CEFR B1	จำนวน 1 เล่ม
8) Eyes Open Student's Book Level 5 or CEFR B2	จำนวน 1 เล่ม
9) Eyes Open Student's Book Level 6 or CEFR C1	จำนวน 1 เล่ม
10) Prepare Student's Book Level 6 or CEFR B2	จำนวน 1 เล่ม

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในระยะนี้ คือ แบบสังเคราะห์เอกสาร

โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) แบบสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นแบบสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับนิยาม หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของนักศึกษาครู

2) แบบสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีและตำราภาษาอังกฤษในระดับ B1-C1 เพื่อใช้ในการกำหนดเนื้อหาในหลักสูตรรายวิชา

3) แบบสังเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรเพื่อรวบรวมและสังเคราะห์เนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อระบุหัวข้อหน่วยการเรียนรู้และเนื้อหาที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้และบริบทของนักศึกษาครู

1.1.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1) แบบสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

1.1) ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษทั้งจากแนวคิดของนักวิชาการ นักวิจัยและเกณฑ์ของหน่วยงานด้านการศึกษา เช่น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และคุรุสภา

1.2) ผู้วิจัยจัดทำแบบสังเคราะห์เอกสารในรูปแบบตาราง โดยแยกองค์ประกอบตามหัวข้อสำคัญ เช่น จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างรายวิชา เนื้อหาและวิธีการจัดการเรียนการสอน

1.3) ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสังเคราะห์เอกสารโดยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาคณะวิทยานิพนธ์เพื่อขอข้อเสนอแนะและดำเนินการปรับปรุงให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในขั้นตอนถัดไป

2) แบบสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2.1) ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและตำราหลักที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทการเรียนการสอนในระดับ B1-C1 เพื่อให้ครอบคลุมโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับนักศึกษาครู

2.2) ผู้วิจัยจัดทำแบบสังเคราะห์เอกสารโดยจัดองค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษออกเป็นหมวดหมู่

2.3) จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสังเคราะห์เอกสารที่จัดทำขึ้นในข้อ 2.2 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาคณะวิทยานิพนธ์เพื่อประเมินความครบถ้วนของเนื้อหาและความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรในขั้นตอนต่อไป

3) แบบสังเคราะห์เนื้อหาหลักสูตร

3.1) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและสังเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากตำราเรียนภาษาอังกฤษที่คัดเลือกไว้ในหัวข้อก่อนหน้านี้เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลสำคัญในการออกแบบหลักสูตรรายวิชา

3.2) การวิเคราะห์เน้นไปที่หัวข้อไวยากรณ์หลักและประเด็นย่อยที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในบริบทนักศึกษาครู โดยมีการบันทึกและจัดหมวดหมู่ข้อมูลเชิงระบบ

1.1.2.3 ผู้วิจัยจัดทำตารางสังเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรเพื่อรวบรวมและเปรียบเทียบข้อมูลจาก 3 แหล่งสำคัญ ได้แก่

1) แนวคิดจากนักวิชาการและเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง

- 2) ข้อมูลจากตำราเรียนภาษาอังกฤษที่ศึกษา
- 3) ความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิผ่านการสัมภาษณ์
- 4) ผู้วิจัยนำร่างตารางสังเคราะห์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาฯ อนุมัติ

เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนและความเหมาะสมพร้อมปรับปรุงตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรในระยะถัดไป

1.1.3 การเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1.1.3.1 การกำหนดขอบเขตและประเภทของข้อมูล

1) ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของข้อมูลโดยอิงจากวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2) ประเภทของข้อมูลที่เก็บรวบรวมประกอบด้วย

2.1) ข้อมูลเชิงเอกสาร ได้แก่ เอกสารทางวิชาการ หนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษและการสอนไวยากรณ์

2.2) ข้อมูลเชิงความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้มาจากการปรึกษาและขอข้อเสนอแนะเพื่อยืนยันความครบถ้วนขององค์ประกอบที่สังเคราะห์ได้

1.1.3.2 กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู

2) ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลโดยคัดเลือกเฉพาะเอกสารที่ผ่านการรับรองทางวิชาการและแหล่งข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ

3) นำข้อมูลทั้งหมดมาจัดระบบ แยกประเภทและจัดหมวดหมู่ตามประเด็นการวิจัย เช่น แนวคิดหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร แนวทางการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล

4) รวบรวมข้อคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อใช้ในการตรวจสอบความสมบูรณ์และความเหมาะสมของข้อมูลก่อนการสังเคราะห์

1.1.3.3 การจัดระบบและตรวจสอบข้อมูล

1) ผู้วิจัยจัดทำแบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลและบันทึกผลการสังเคราะห์เอกสารในรูปแบบตารางและหมวดหมู่เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์และออกแบบหลักสูตรได้อย่างเป็นระบบ

2) นำข้อมูลที่ผ่านการจัดระบบไปตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อประเมินความครบถ้วนและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3) ปรับปรุงข้อมูลตามข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลหลักสำหรับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาในขั้นตอนต่อไป

1.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้มุ่งเน้นการสังเคราะห์สารสนเทศจากเอกสารตำราเรียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และการจัดทำตารางสังเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบที่ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1.1.4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยรวบรวมและเปรียบเทียบองค์ประกอบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วจำแนกและจัดกลุ่มข้อมูลตามประเด็นสำคัญ จากนั้นคัดเลือกองค์ประกอบที่ปรากฏความถี่ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไปเพื่อยืนยันความสำคัญและนำมาสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบหลักของหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทวิชาชีพครู

1.1.4.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากตำราเรียนและบทความทางวิชาการเกี่ยวกับการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อระบุโครงสร้างไวยากรณ์ที่จำเป็นต่อการสื่อสารในชั้นเรียน

โดยจัดหมวดหมู่ตามลักษณะทางไวยากรณ์ จากนั้นคัดเลือกหัวข้อที่มากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 50 เพื่อกำหนดเป็นองค์ประกอบไวยากรณ์หลักที่จำเป็นต่อการออกแบบหลักสูตร

1.1.4.3 การสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำร่างเนื้อหาหลักสูตรไวยากรณ์

ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยสังเคราะห์หัวข้อไวยากรณ์จากตำราเรียนภาษาอังกฤษที่อ้างอิงกรอบความสามารถทางภาษาของสภายุโรประดับ B1 ขึ้นไป จำนวน 10 เล่ม โดยจัดทำตารางเปรียบเทียบความถี่ของหัวข้อที่ปรากฏในแต่ละเล่มแล้วคัดเลือกเฉพาะหัวข้อที่มีการปรากฏซ้ำตั้งแต่ ร้อยละ 50 ขึ้นไป เพื่อสรุปเป็นร่างเนื้อหาหลักสูตรไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเบื้องต้นซึ่งจะใช้เป็นฐานข้อมูลสำคัญในการออกแบบหลักสูตรในระยะต่อไป

1.1.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ความถี่และร้อยละ

1.2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร องค์ประกอบของไวยากรณ์และเนื้อหาหลักสูตร

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร และองค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษรวมถึงเนื้อหาหลักสูตรเพื่อจัดทำร่างองค์ประกอบหลักของหลักสูตร โดยมีส่วนประกอบ 5 ส่วน ดังนี้

1.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีจำนวน 5 คน โดยผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจงจากผู้ที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ ดังนี้

1.2.1.1 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางการสอนภาษาอังกฤษขึ้นไป จำนวน 3 คน

1.2.1.2 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีคุณวุฒิปริญญาโทการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างน้อย 10 ปี จำนวน 2 คน

1.2.2 เครื่องมือในการวิจัย

1.2.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับ 1) องค์ประกอบของหลักสูตร 2) องค์ประกอบของไวยากรณ์ และ 3) เนื้อหาหลักสูตร

และในแบบสัมภาษณ์ที่ประกอบไปด้วย 1) ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ 2) ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ องค์ประกอบของไวยากรณ์และเนื้อหาหลักสูตร และ 3) ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1.2.2.2 การสร้างเครื่องมือในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาหลักการและงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษานิยาม แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาหลักสูตรที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครูเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบคำถามสัมภาษณ์

2) จัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างโดยกำหนดประเด็นคำถามใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ 2) องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ และ 3) องค์ประกอบของไวยากรณ์และเนื้อหาหลักสูตร

1.2.2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยอาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูษุณิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหาเพื่อให้มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์สามารถสะท้อนข้อมูลที่ต้องการศึกษาได้อย่างครบถ้วนและตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.2.4 การปรับปรุงและจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์

ภายหลังจากได้รับข้อเสนอแนะและคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแบบสัมภาษณ์ให้มีความสมบูรณ์เหมาะสมและพร้อมนำไปใช้จริงในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.3 การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสืออนุญาตจากหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อมูล จากนั้นดำเนินการประสานเพื่อนัดหมายวัน เวลาและสถานที่ในการสัมภาษณ์แบบรายบุคคลโดยเก็บรวบรวมข้อมูลตามแนวคำถามที่กำหนดพร้อมทั้งบันทึกเสียงเพื่อความถูกต้องในการถอดความข้อมูล

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาในการจัดหมวดหมู่ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยจำแนกกลุ่มข้อมูลที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันไว้ในหมวดเดียวกันแล้วนำมาสังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจากการศึกษาทบทวนเอกสารเพื่อสรุปเป็นร่างองค์ประกอบของหลักสูตร องค์ประกอบของไวยากรณ์และเนื้อหาหลักสูตร

1.3 การสำรวจความต้องการของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

การสำรวจความต้องการของทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครู เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเรื่องไวยากรณ์ และผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิรวมถึงอาจารย์สอนภาษาอังกฤษโดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1.3.1.1 อาจารย์ผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา อย่างน้อย 10 ปีขึ้นไปและมีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษในระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 3 คน

1.3.1.3 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีคุณวุฒิปริญญาโทการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างน้อย 10 ปี จำนวน 2 คน

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสำรวจความต้องการไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชา ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert เพื่อใช้ในการประเมินระดับความต้องการของเนื้อหาหลักสูตร ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.3.2.1 การกำหนดโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำราเรียนภาษาอังกฤษและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครูเพื่อกำหนดโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ให้ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก ดังนี้

1) ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล เช่น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษและตำแหน่งทางวิชาการเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและจำแนกลักษณะของผู้ให้ข้อมูล

2) ผู้วิจัยดำเนินการประเมินระดับความต้องการของเนื้อหาไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและให้คะแนนตามมาตราส่วนประมาณค่าแบบ 5 ระดับของ Likert ดังนี้ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด

3) ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญสามารถเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหา แนวทางการจัดการเรียนการสอนและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่จะช่วยปรับปรุงหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนความคิดเห็นประสบการณ์และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิรวมไปถึงครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างละเอียด โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1.3.1.1 การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษจากสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนทั้งเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติ

1.3.3.2 การดำเนินการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือหลัก โดยนัดหมายผู้ให้ข้อมูลตามวัน เวลาและสถานที่ที่เหมาะสมเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาที่จำเป็นต่อการสอนในบริบทวิชาชีพครูเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและรอบด้านมากที่สุด

1.3.3.3 การบันทึกและจัดเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งจดบันทึกประกอบเพื่อเก็บรายละเอียดของคำตอบและท่าทีของผู้ให้สัมภาษณ์อย่างครบถ้วน จากนั้นนำ

ข้อมูลทั้งหมดมาถอดความอย่างเป็นระบบและตรวจสอบความถูกต้องโดยเปรียบเทียบกับไฟล์เสียงต้นฉบับก่อนเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิและครูผู้สอนภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเพื่อสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับความต้องการของทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครูโดยดำเนินการอ่านและตรวจสอบพร้อมจัดหมวดหมู่ข้อมูลตามประเด็นที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับบริบทวิชาชีพครูต่อไป

1.4 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ขององค์ประกอบของหลักสูตร องค์ประกอบหลักของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาของหลักสูตร

ผู้วิจัยประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นโดยพิจารณาองค์ประกอบของหลักสูตร องค์ประกอบไวยากรณ์และเนื้อหาเพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

1.4.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งประกอบด้วย

1.4.1.1 อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 3 คน

1.4.1.2 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีคุณวุฒิปริญญาโทการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาอย่างน้อย 10 ปี จำนวน 2 คน

1.4.2 การออกแบบเครื่องมือประเมิน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบเครื่องมือประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.4.2.1 การกำหนดกรอบการประเมิน ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการประเมินให้ครอบคลุม 3 ด้านหลัก ได้แก่ 1) ความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตร 2) ความ

เหมาะสมขององค์ประกอบหลักของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และ 3) ความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตร

1.4.2.2 การสร้างเครื่องมือประเมิน ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินในรูปแบบแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อใช้วัดระดับความเหมาะสมของแต่ละด้าน โดยกำหนดระดับความคิดเห็นตั้งแต่ระดับน้อยที่สุดถึงมากที่สุดพร้อมทั้งจัดให้มีช่องแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในลักษณะปลายเปิดเพื่อให้ผู้ประเมินสามารถให้ข้อเสนอแนะเชิงคุณภาพได้อย่างอิสระ

1.4.2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความชัดเจนของถ้อยคำและความครอบคลุมของประเด็นที่ต้องการวัดรวมทั้งความเหมาะสมของรูปแบบมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ

1.4.2.4 การปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษามารับปรุงแก้ไขแบบประเมินในด้านเนื้อหาภาษาและรูปแบบของข้อความเพื่อให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.4.2.5 การจัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแบบประเมินฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตร องค์ประกอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาหลักสูตร

1.4.3 การเก็บรวบรวม

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยแจกแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษให้กับผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน เพื่อให้ทำการประเมินรายบุคคลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1.4.3.1 ผู้วิจัยติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการประเมินและขอความยินยอมเข้าร่วมการประเมิน

1.4.3.2 แจกแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและประเมินในแต่ละรายการตามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ

1.4.3.3 เปิดโอกาสให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในส่วนข้อเสนอนแนะเชิงคุณภาพเพื่อสะท้อนความคิดเห็นและแนวทางการปรับปรุงหลักสูตร

1.4.3.4 ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินเพื่อตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ผลการประเมินในขั้นตอนถัดไป

1.4.4 การวิเคราะห์ผลการประเมิน

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากแบบประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.4.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบประเมินมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อสรุประดับความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบของหลักสูตรอย่างเป็นระบบและชัดเจน

1.4.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณควบคู่กัน

ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะและความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจำแนกประเด็นออกเป็นหมวดหมู่เพื่อสังเคราะห์แนวคิดสำคัญที่สะท้อนจุดเด่น จุดที่ควรปรับปรุงและแนวทางพัฒนาหลักสูตร จากนั้นผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ มาบูรณาการร่วมกับข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อยืนยันความสอดคล้องของข้อมูลทั้งสองส่วน และใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงองค์ประกอบหลักสูตร องค์ประกอบไวยากรณ์และเนื้อหาหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทวิชาชีพครูมากยิ่งขึ้น

1.4.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร

การดำเนินงานในระยะที่ 2 มุ่งเน้นการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาจากเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตของคุรุสภาและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) รวมไปถึงเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานระดับชาติและเหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนการสอน

1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรทางการศึกษาเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบและยกร่างหลักสูตรตามองค์ประกอบที่กำหนด

1.3 ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านองค์ประกอบของไวยากรณ์และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร จากนั้นนำมาสังเคราะห์และคัดเลือกองค์ประกอบที่มีระดับความเห็นชอบตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป เพื่อใช้ในการกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร

1.4 การออกแบบโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้และกรอบแผนการจัดการเรียนรู้

1.4.1 ผู้วิจัยดำเนินการออกแบบโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้และกรอบแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยยึดหัวข้อไวยากรณ์ที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยและกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษายุโรปร่วมกับข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.4.2 ผู้วิจัยจัดลำดับเนื้อหาการเรียนรู้ให้มีความต่อเนื่องจากระดับพื้นฐานไปสู่การประยุกต์ใช้ในบริบทการสอนจริง

1.4.3 ผู้วิจัยกำหนดกรอบโครงสร้างของแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย โดยครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ หัวข้อไวยากรณ์ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1.4.4 ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามลำดับขั้นตอนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 ลำดับขั้นตอนการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร

ลำดับ ขั้น	ขั้นตอนการ ดำเนินการ	รายละเอียดการดำเนินงาน
1	การกำหนดหัวข้อ ไวยากรณ์ของรายวิชา	วิเคราะห์และคัดเลือกหัวข้อไวยากรณ์จากผลการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษายุโรปเพื่อใช้เป็น เนื้อหาหลักของรายวิชา
2	การจัดลำดับหน่วยการ เรียนรู้	จัดเรียงหัวข้อไวยากรณ์จากระดับพื้นฐานไปสู่การประยุกต์ใช้เพื่อให้ การเรียนรู้มีความต่อเนื่องและเป็นลำดับขั้น
3	การกำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้	ระบุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละหน่วยทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาในบริบทการสอน
4	การออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้	กำหนดแนวทางกิจกรรม เช่น การวิเคราะห์โครงสร้างประโยค การฝึกใช้ไวยากรณ์ในสถานการณ์การสอน การอภิปรายและ การออกแบบตัวอย่างการสอน
5	การกำหนดสื่อและ แหล่งเรียนรู้	คัดเลือกเอกสาร ตัวอย่างบทสนทนา ใบงานและสื่อการสอน ที่สอดคล้องกับบริบทการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน
6	การกำหนดแนว ทางการวัดและ ประเมินผล	วางแผนการประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนรวมถึง การประเมินการนำความรู้ไปใช้ในการสอน
7	การตรวจสอบความ สอดคล้องของแผน	ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และ ผลลัพธ์การเรียนรู้เพื่อเตรียมพัฒนาเป็นแผนสอนฉบับสมบูรณ์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและ
การจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย
2 ประเภทหลัก ได้แก่ 1) หลักสูตรและแบบประเมินหลักสูตร และ 2) แบบประเมิน

2.1 เครื่องมือพัฒนาและประเมินหลักสูตร ประกอบไปด้วย

2.1.1 แบบยกร่างเอกสารประกอบหลักสูตร เป็นเอกสารหลักที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู โดยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งทำหน้าที่กำหนดโครงสร้างของการจัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยระบุเป้าหมายการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ วิธีการจัดกิจกรรมและแนวทางการประเมินผลให้ชัดเจน

2.1.2 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร

ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นโดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.3.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน เช่น ชื่อ-สกุล ตำแหน่ง หน่วยงานและประสบการณ์สอน

2.1.3.2 ส่วนที่ 2 รายการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความเป็นมาของหลักสูตร 2) คำอธิบายรายวิชา 3) วัตถุประสงค์รายวิชา 4) เนื้อหาการเรียนรู้ 5) การออกแบบและพัฒนากาการจัดการเรียนรู้ และ 6) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.1.3.3 ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประเมินให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร

2.2 แบบประเมิน

ผู้วิจัยได้จัดทำและพัฒนาเครื่องมือวิจัยเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบโดยมีเครื่องมืออยู่ 5 ประเภท ได้แก่

2.2.1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

2.2.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างข้อสอบและการวัดผลจากหนังสือการวัดผลและการประเมินผลทางการศึกษา

2.2.1.2 วิเคราะห์เนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้ของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถสร้างข้อสอบได้ตรงและครอบคลุม

2.2.1.3 ออกแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด จำนวน 70 ข้อ

2.2.1.4 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์
ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่เสนอแนะ

2.2.1.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ
5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วปรับปรุงแก้ไขตามที่เสนอแนะ โดยการหาค่า
ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.2.1.6 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไปมาใช้
ดำเนินการวิจัย

2.2.1.7 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นปี 3 คณะศึกษาศาสตร์
และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบโดยการ
หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

สูตรการคำนวณค่าความยาก (P)

$$P = \frac{n}{N}$$

P = ค่าความยากของข้อสอบ (Difficulty Index)

n = จำนวนนักเรียนที่ตอบคำถามข้อนั้นได้ถูกต้อง

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำข้อสอบข้อนั้น

ตาราง 7 การแปลความหมายของค่าความยาก

ค่าความยากง่ายของข้อสอบ (p)	ความยากง่ายของข้อสอบ (p)
0.81-1.00	ง่ายมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
0.60-0.80	ค่อนข้างง่าย (ดี)
0.40-0.59	ยากพอเหมาะ (ดีมาก)
0.20 - 0.39	ค่อนข้างยาก (ดี)
0.-0.19	ยากมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกได้จากหลักสูตร Point Biserial Correlation (r_{pbis})

r_{pbis} = ค่าอำนาจจำแนก

M_r = ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของคนที่ชอบ

M_t = ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของทุกคนที่สอบ

S_t = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวม

P = สัดส่วนของจำนวนคนตอบถูกต้องจำนวนคนสอบทั้งหมดหรือค่าความยากของข้อสอบ

q = สัดส่วนของจำนวนคนตอบถูกต้องจำนวนคนสอบทั้งหมด เกณฑ์การแปลความหมายของค่าอำนาจจำแนก ดังตาราง 8 การแปลความหมายของค่าอำนาจจำแนก ตาราง 8 ตารางแสดงอำนาจค่าจำแนกของข้อสอบ

อำนาจค่าจำแนกของข้อสอบ (r)	ความหมาย
0.60–1.00	อำนาจจำแนกดีมาก
0.40–0.59	อำนาจจำแนกดี
0.20–0.39	อำนาจจำแนกพอใช้
0.10–0.19	อำนาจจำแนกต่ำ (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
–1.00–0.09	อำนาจจำแนกต่ำมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

2.2.1.8 นำผลที่ได้ไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
ทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder–Richardson

2.2.2 แบบประเมินพฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1) ศึกษาแนวทางการสร้างแบบประเมินพฤติกรรมและการให้
คะแนนแบบรูปริกจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบประเมินพฤติกรรมโดยประเมินทั้งกระบวนการ
ปฏิบัติงานและชิ้นงานที่เกิดจากการปฏิบัติกำหนดการให้คะแนนแบบรูปริกแยกส่วนและรูปริก
แบบทั่วไปโดยแบบประเมินทักษะจะประเมินผ่านแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 15 แผน

3) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยแบบประเมินพฤติกรรมที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาคณะกวีนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

2.2.3.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจและแนวทางการวัดความพึงพอใจจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ

2.2.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษโดยประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอนตลอดหลักสูตร

2.2.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาคณะกวีนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.2.4 แบบประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์

2.2.4.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์รายวิชาเพื่อใช้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1) กำหนดกรอบวัตถุประสงค์รายวิชา

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์วัตถุประสงค์รายวิชาจากเอกสารหลักสูตรเพื่อระบุสมรรถนะและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนพึงมีในด้านความรู้ ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครู

2) ผู้วิจัยสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบโดยกำหนดความเชื่อมโยงระหว่างวัตถุประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อสอบครอบคลุมเนื้อหาและทักษะที่ต้องการวัดอย่างเหมาะสม

3) จัดทำแบบฟอร์มตรวจสอบความสอดคล้อง

ผู้วิจัยจัดทำแบบฟอร์มวิเคราะห์ข้อสอบโดยกำหนดรายการข้อสอบแต่ละข้อพร้อมช่องให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินระดับความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์รายวิชาในระดับ 3 ระดับ ได้แก่

+1 หมายถึง ข้อสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจหรือไม่ชัดเจน

-1 หมายถึง ข้อสอบไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา

4) นำส่งผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้อง

ผู้วิจัยได้ส่งแบบฟอร์มให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนเพื่อทำการประเมิน

หาค่าความสอดคล้องของข้อสอบ

5) วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือ

หลังจากได้รับผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยได้คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์รายวิชาของแต่ละข้อ โดยใช้สูตรของ Rovinelli และ Hambleton (1977) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R_i}{N}$$

โดยที่

R_i = ค่าคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญให้ (+1, 0, -1)

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

เกณฑ์การแปลผล

IOC ระหว่าง 0.50 – 1.00 หมายถึง ข้อสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชาในระดับเหมาะสม

IOC ต่ำกว่า 0.50 หมายถึง ข้อสอบไม่สอดคล้อง ควรปรับปรุงหรือแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

7) ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปเพื่อนำไปใช้และปรับปรุงข้อสอบที่มีค่าความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 ตามข้อเสนอแนะของ

ผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ข้อสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและสามารถวัดสมรรถนะการใช้
ไวยากรณ์ของนักศึกษาครูได้อย่างเหมาะสมก่อนนำไปใช้ในภาคทดลอง

2.2.5 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์

2.2.5.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินผลสัมฤทธิ์เพื่อใช้ประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร
โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์ของเครื่องมือเพื่อประเมินความคิดเห็นของ
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับองค์กรเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรต่อการยกระดับคุณภาพ
นักศึกษาครูและภาพลักษณ์ของคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา

2) การกำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามโดยผู้วิจัยได้แบ่ง
แบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น ตำแหน่ง
หน่วยงาน ประสบการณ์ เป็นต้น

ตอนที่ 2 ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร
ใช้มาตราประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งครอบคลุม 3 ด้านหลัก ได้แก่ 1) โรงเรียนเครือข่าย 2) คณะ
ศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา และ 3) หลักสูตร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4) การตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา
ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ
เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและปรับปรุง
แก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

3.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์โดยอิงผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับหลักสูตร
ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้เลือกผู้เชี่ยวชาญด้วยวิธี
การเลือกแบบเจาะจงจำนวน 5 คน โดยเกณฑ์คัดเลือกประกอบด้วย

3.1.1 อาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาอย่างน้อย 10 ปี และจบปริญญาโทสาขาทางด้านภาษาอังกฤษหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 คน

3.1.2 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีคุณวุฒิปริญญาโทการสอนภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาอย่างน้อย 10 ปี จำนวน 2 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีขั้นตอนอย่างเป็นระบบดังนี้

4.1 การเก็บข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1.1 ผู้วิจัยศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือและตำราที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา

4.1.2 ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตของคุรุสภาและเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร

4.1.3 ผู้วิจัยทบทวนงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ

4.1.4 ผู้วิจัยสังเคราะห์แนวคิดและองค์ประกอบรวมถึงกรอบเนื้อหาที่เหมาะสมกับบริบทของนักศึกษาครูเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

4.2 การเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ

4.2.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแบบยกร่างหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครูและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและคุณภาพของเครื่องมือในด้านต่าง ๆ

4.2.2 หลังจากที่ได้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านได้รับเอกสารร่างหลักสูตรและแบบทดสอบที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นพร้อมแบบฟอร์มการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรและแบบตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์รายวิชาแล้ว ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

พิจารณาให้คะแนนในระดับ +1, 0, และ -1 เพื่อสะท้อนระดับความสอดคล้องของแต่ละข้อกับ
วัตถุประสงค์รายวิชา

4.2.3 ผู้วิจัยได้รวบรวมผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำมาคำนวณค่า
ดัชนีความสอดคล้องของแต่ละข้อเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุงเนื้อหาใน
หลักสูตรและแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้งในด้านเนื้อหาทางไวยากรณ์
ความชัดเจนของถ้อยคำลำดับความยากง่ายของหัวข้อและความเหมาะสมของกิจกรรม
การเรียนรู้เพื่อให้หลักสูตรและแบบทดสอบมีความถูกต้องครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ประสงค์ของรายวิชาอย่างแท้จริงก่อนนำไปใช้ในขั้นตอนการทดลองภาคสนามในระยะต่อไป

4.3 การเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักศึกษาครู

หลังจากปรับปรุงหลักสูตรตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยได้
ดำเนินการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากนักศึกษาครูที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายจริง
จำนวน 30 คน เพื่อใช้ในการทดสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แบบประเมินทักษะทางภาษาและแบบสอบถามความพึงพอใจโดยดำเนินการในสภาพแวดล้อม
การเรียนรู้จริงภายใต้การควบคุมของผู้วิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยระยะที่ 2 ประกอบด้วย 2 ลักษณะหลัก คือ
การวิเคราะห์เชิงคุณภาพและการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ
องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทของ
นักศึกษาครู

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถาม แบบประเมินและแบบทดสอบที่ได้รับการ
วิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีทางสถิติ ดังนี้

5.2.1 วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามและข้อสอบ
เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

5.2.2 วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบ เพื่อประเมินคุณภาพของข้อสอบ

5.2.3 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือแต่ละประเภทด้วยสูตร KR-20 สำหรับแบบทดสอบและค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha)

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในงานวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐานและสถิติวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

6.1 สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ

6.2 สถิติสำหรับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นแบบ KR-20 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

6.3 เกณฑ์การแปลผล

ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องในระดับเหมาะสม

ค่า p ระหว่าง 0.40–0.80 ถือว่ามีความยากง่ายเหมาะสม

ค่า r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ถือว่ามีความอำนาจจำแนกในระดับยอมรับได้

ค่า Cronbach's Alpha ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป ถือว่ามีความเชื่อมั่นในระดับมาก

ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

3.1 เนื้อหาในการวิจัย

เนื้อหาในการวิจัยระยะที่ 3 มีดังต่อไปนี้

- 1.1 ความพึงพอใจของนักศึกษาครูที่มีต่อหลักสูตร
- 1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู
- 1.3 พฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูในบริบทวิชาชีพ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 120 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผลคะแนนสอบของรายวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ผ่านมา ดังนี้

3.2.2.1 เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1) เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2568

2) เป็นนักศึกษาที่มีผลคะแนนสอบปลายภาคของรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในช่วง 50–64 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งถือเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างปานกลางและมีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

3) เป็นนักศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัยและยินยอมให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้เมื่อผู้วิจัยคัดเลือกนักศึกษาตามเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นจากประชากรทั้งหมด 120 คน พบว่ามีนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 30 คน ซึ่งนักศึกษาทั้ง 30 คนนี้ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

เกณฑ์คะแนนสอบปลายภาค	ระดับผลสัมฤทธิ์	จำนวนนักศึกษา (คน)	คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง
ต่ำกว่า 50 คะแนน	ต่ำกว่าเกณฑ์	-	ไม่คัดเลือก
50-64 คะแนน	ปานกลาง	30	คัดเลือก
65 คะแนนขึ้นไป	สูงกว่าเกณฑ์	-	ไม่คัดเลือก
รวมกลุ่มตัวอย่าง			30

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครูที่ได้รับการพัฒนามาแล้วในระยະที่ 2

3.3.2 แบบทดสอบ ประกอบด้วย

3.3.2.1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 1) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
- 2) แบบทดสอบระหว่างเรียน
- 2) แบบฝึกหัด

3.3.3 แบบประเมิน ได้แก่

3.3.3.1 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตร

3.3.3.2 แบบประเมินพฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตร โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มทดลองและผู้เชี่ยวชาญ แบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองและหลังการทดลอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.4.1 การเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากกลุ่มตัวอย่างโดยมีจุดประสงค์เพื่อประเมินระดับความรู้พื้นฐานก่อนเรียนและเปรียบเทียบกับผลลัพธ์หลังการทดลอง ทั้งนี้ใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลองตามแนวทางของอำไพ เกียรติชัย และคณะ (2546) ซึ่งมีโครงสร้างดังนี้

ตาราง 10 แบบแผนการทดลองแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน

(One Group Pretest – Posttest Design)

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
Y ₁	X	Y ₂

X = แทนการจัดกระทำ (Treatment) หรือตัวแปรอิสระ

Y₁ = แทนการวัดก่อนการจัดทำ (Pretest)

Y₂ = แทนการวัดหลังการจัดกระทำ (Posttest)

ทั้งนี้ในการทดลองใช้หลักสูตร ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551) มาใช้เป็นกรอบในการพิจารณาประสิทธิภาพของหลักสูตร โดยแนวคิดดังกล่าวเสนอขั้นตอนการหาประสิทธิภาพไว้ 3 ขั้น ได้แก่ การทดลองแบบเดี่ยว การทดลองแบบกลุ่มและการทดลองภาคสนาม อย่างไรก็ตามเนื่องจากหลักสูตร

และเครื่องมือวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ได้ผ่านกระบวนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิแล้วในระยะก่อนหน้า ผู้วิจัยจึงนำหลักสูตรไปทดลองใช้ในลักษณะการทดลอง แบบกลุ่มและการทดลองภาคสนามกับกลุ่มตัวอย่างในสภาพการจัดการเรียนการสอนจริง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร

ขั้นตอนการเก็บข้อมูลก่อนการทดลองมีรายละเอียดดังนี้:

3.4.1.1 เตรียมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือ ที่ได้ผ่านการสร้างและตรวจสอบคุณภาพในขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรแล้ว ทั้งด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความยากง่าย อำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น (KR-20) ผู้วิจัยจึงนำแบบทดสอบดังกล่าวมาใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

3.4.1.2 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรไปทดลองใช้ในลักษณะการทดลองแบบกลุ่มและการทดลองภาคสนามในสภาพการจัดการเรียนการสอนจริง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ ได้แก่ นักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเดียวกับกลุ่มทดลองจริง ใช้สำหรับการทดลองใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยก่อนนำไปใช้จริง

2) กลุ่มทดลองใช้หลักสูตร ได้แก่ นักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โดยคัดเลือกจากนักศึกษาที่มีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 อยู่ในช่วงคะแนน 50-64 ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

3.4.1.3 ดำเนินการสอบก่อนเรียน

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อวัดระดับความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน โดยแบบทดสอบมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาตามโครงสร้างหลักสูตร

3.4.1.4 บันทึกผลการทดสอบก่อนเรียน

ผลคะแนนจากการสอบก่อนเรียนได้รับการจัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบเพื่อใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบกับคะแนนหลังการเรียนในการประเมินพัฒนาการทางการเรียนรู้ของนักศึกษา

3.4.2 การเก็บข้อมูลระหว่างการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านพฤติกรรมการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากระยะระหว่างการทดลองถูกนำไปใช้ในการคำนวณประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ (E_r) ตามแนวคิดการหาประสิทธิภาพของบทเรียน รายละเอียดของขั้นตอนมีดังต่อไปนี้รายละเอียดขั้นตอนมีดังนี้

3.4.2.1 การใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 15 แผนไปใช้จริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2) ในรายละเอียดของแผนแต่ละแผนมีแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้แนบอยู่ท้ายแผนเพื่อใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ในการสื่อสารและการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา

3.4.2.2 การสังเกตและบันทึกพฤติกรรม

- 1) ผู้วิจัยบันทึกพฤติกรรมของนักศึกษาระหว่างการเรียนการสอน
- 2) พฤติกรรมดังกล่าวถูกบันทึกลงในแบบประเมินทักษะทางภาษา ซึ่งออกแบบในรูปแบบรูปรึกเพื่อสะท้อนระดับความสามารถด้านการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

3.4.2.3 การประเมินผลการเรียนจากแบบฝึกหัด

- 1) นักศึกษาส่งแบบฝึกหัดที่เกิดจากการเรียนการสอนแต่ละหน่วย
- 2) ผู้วิจัยนำผลงานดังกล่าวมาประเมินโดยใช้เกณฑ์รูบริกเพื่อสะท้อนถึงทักษะการใช้ไวยากรณ์ ความถูกต้องทางภาษา ความคิดสร้างสรรค์และการสื่อสาร

3.4.2.4 การทดสอบย่อยระหว่างการทดลอง

- 1) ทำการทดสอบย่อยก่อนและหลังการเรียนในแต่ละบทเพื่อสะท้อนพัฒนาการเรียนรู้เป็นระยะ
- 2) วิเคราะห์ผลการทดสอบย่อยเพื่อวิเคราะห์ความก้าวหน้าของผู้เรียน และปรับปรุงกระบวนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการจริง

3.4.2.5 การบันทึกผลการเรียนของผู้เรียน

- 1) ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรม แบบฝึกหัด และการทดสอบย่อย
- 2) คะแนนดังกล่าวได้รับการบันทึกและจัดเก็บอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปวิเคราะห์ร่วมกับผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลในการคำนวณประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ (E_1) และใช้ประกอบการพิจารณาประสิทธิผลของหลักสูตรต่อไป

3.4.3 การเก็บข้อมูลหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.4.3.1 การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 1) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนมาใช้ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ผู้วิจัยทำการเก็บคะแนนหลังเรียนและนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียนเพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางการเรียนรู้
- 3) ผู้วิจัยประเมินประเมินพฤติกรรมผลการเรียนรู้ด้วยแบบประเมินพฤติกรรมชุดเดิมประเมินซ้ำอีกครั้งเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของนักศึกษา กับผลที่ได้

ระหว่างการทดลอง

หมายเหตุ ผลคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนถูกนำไปใช้ในการคำนวณ ทั้งประสิทธิภาพของหลักสูตรและประสิทธิภาพของหลักสูตร (E_2) และนำมาเปรียบเทียบกับ คะแนนระหว่างเรียน (E_1) เพื่อพิจารณาประสิทธิภาพของหลักสูตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.4.3.2 การเก็บข้อมูลความพึงพอใจของผู้เรียน

การเก็บข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามมาตรฐานค่า 5 ระดับ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยแจกแบบสอบถามที่ครอบคลุม 4 ด้านสำคัญ ได้แก่ 1) เป้าหมายของหลักสูตร 2) หลักสูตร 3) การจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร และ 4) ความพึงพอใจผลลัพธ์เชิงองค์รวมต่อหลักสูตร หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลหลังการทดลอง

ภายหลังจากการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้หลักสูตร โดยแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษและ 3) การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนตามขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.5.1.1 ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนของนักศึกษา

3.5.1.2 ผู้วิจัยนำคะแนนทั้งสองชุดมาเปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test สำหรับ กลุ่มตัวอย่างที่สัมพันธ์กัน (t-test for Dependent Samples)

3.5.1.3 ผู้วิจัยตรวจสอบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีการพัฒนาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือไม่

3.5.1.4 ผู้วิจัยคำนวณค่าประสิทธิภาพของหลักสูตร (E_1/E_2) โดยใช้คะแนน ระหว่างเรียน (E_1) และคะแนนหลังเรียน (E_2)

3.5.1.5 ผู้วิจัยเปรียบเทียบค่าที่ได้กับเกณฑ์ที่ 70/70 เพื่อพิจารณาว่า
หลักสูตรมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่

3.5.2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียน

3.5.2.1 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น
ในรูปแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน

3.5.2.2 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.2.3 ผู้วิจัยแปลผลลัพธ์ตามเกณฑ์ระดับความคิดเห็น ได้แก่ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.5.2.4 ผู้วิจัยใช้ผลการวิเคราะห์เป็นข้อมูลสะท้อนคุณภาพของหลักสูตร
ในมุมมองของผู้เรียนและนำข้อมูลไปใช้ประกอบการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรในอนาคต

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา
ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ รวมทั้งสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบ
ค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่สัมพันธ์กัน (t-test for Dependent Samples) ตลอดจนการคำนวณ
ค่าประสิทธิภาพของหลักสูตร (E_1/E_2)

ระยะที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

การประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

4.1 แหล่งข้อมูล

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอก
ภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จากนักศึกษาที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำถึงปานกลางและสมัครใจ
เข้าร่วมการวิจัย โดยกำหนดให้เป็นกลุ่มทดลองในการศึกษาค้างนี้

4.1.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลเชิงปริมาณได้มาจาก นักศึกษาครู หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา นวัตกรรมจัดการการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างหลัก ที่ได้รับการจอบรมจากหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่และเป็นผู้ให้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม การทำแบบ ทดสอบและได้รับการสังเกตพฤติกรรมในระหว่างการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรตามกรอบแนวคิดของ Kirkpatrick และ 2) ผลการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตร และ 3) ผลการประเมินความเหมาะสมของ คู่มือการใช้หลักสูตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1.1 ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรตามกรอบแนวคิดของ Kirkpatrick

- 1) ระดับที่ 1 ความพึงพอใจ ได้ข้อมูลจากคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาครูต่อหลักสูตร ซึ่งสะท้อนความคิดเห็นและทัศนคติของผู้เรียนต่อเนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้และการประเมินผล โดยใช้มาตราประมาณค่า 5 ระดับ
- 2) ระดับที่ 2 การเรียนรู้ ได้ข้อมูลจากแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน เพื่อสะท้อนพัฒนาการด้านความรู้และความเข้าใจในโครงสร้างทางไวยากรณ์รวมถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้ในบริบทวิชาชีพ
- 3) ระดับที่ 3 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ได้ข้อมูลจากแบบประเมิน พฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

4) ระดับที่ 4 ผลลัพธ์ ได้ข้อมูลจากแบบประเมินผลลัพธ์

4.1.1.2 ผลการประเมินประสิทธิภาพหลักสูตร ได้จากการประเมินคะแนน ระหว่างเรียน (E_1) และ คะแนนหลังเรียน (E_2)

4.1.1.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตร โดยทำการ ประเมินจากองค์ประกอบทั้ง 6 ด้านคือ) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) แผนการเรียนรู้และเนื้อหาสาระของหลักสูตร 3) การเตรียมความพร้อมและทรัพยากร ที่จำเป็น 4) บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร 5) ขั้นตอนและกระบวนการ ดำเนินการใช้หลักสูตร และ 6) การประเมินผลและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการใช้หลักสูตร

4.1.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเชิงคุณภาพได้มาจากนักศึกษาครู หลักสูตรนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร หัวหน้าสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและคณบดีคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษารวมไปถึงข้อเสนอในรูปแบบประเมินพฤติกรรม

4.2 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการประเมินผลหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับแหล่งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ตามแนวคิดการประเมิน 4 ระดับของ Kirkpatrick ได้แก่ ระดับที่ 1 ปฏิบัติการ ระดับที่ 2 การเรียนรู้ ระดับที่ 3 พฤติกรรม และระดับที่ 4 ผลลัพธ์ โดยสามารถจำแนกเครื่องมือวิจัยได้ดังนี้

4.2.1 เครื่องมือเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

เครื่องมือเก็บข้อมูลเชิงปริมาณใช้สำหรับเก็บข้อมูลจากนักศึกษาครู หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างหลักของการทดลองใช้หลักสูตร โดยมีเครื่องมือดังต่อไปนี้

4.2.1.1 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตร ใช้สำหรับประเมินระดับที่ 1 ปฏิบัติการ เพื่อวัดความคิดเห็นและทัศนคติของนักศึกษาครูต่อนเนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ บรรยายภาคการเรียนและการประเมินผลของหลักสูตร โดยใช้มาตราส่วนค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ

4.2.1.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สำหรับประเมินระดับที่ 2 การเรียนรู้เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ก่อนและหลังการเรียนรู้จากหลักสูตรเพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพ

4.2.1.3 แบบประเมินพฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษใช้สำหรับประเมินระดับที่ 3 พฤติกรรม เพื่อประเมินพฤติกรรมการใช้ทักษะไวยากรณ์ของนักศึกษาครู

4.2.1.4 แบบประเมินผลลัพธ์ต่อเพื่อประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตรที่ส่งผลต่อ
โรงเรียนเครือข่าย คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษาและหลักสูตร

4.2.2 เครื่องมือเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

เครื่องมือเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพใช้สำหรับเก็บข้อมูลจากนักศึกษาครู อาจารย์
ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการเพื่อสะท้อนความคิดเห็น ประสิทธิภาพและ
ข้อเสนอแนะเชิงลึกต่อคุณภาพของหลักสูตร คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างโดยมีการ
สัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา
ทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ แบ่งออกเป็น
2 ประเภทหลัก ได้แก่ ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการเก็บรวบรวม
ในระยยะทดลองใช้หลักสูตร ประกอบด้วยผลคะแนนจากแบบทดสอบ แบบประเมินพฤติกรรม
และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.3.1.1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหลักสูตร (E_1/E_2)

1) วัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
และหลักสูตร

2) เครื่องมือ ได้แก่ 1) แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียน
และ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

4.3.1.2 วิธีวิเคราะห์ ใช้สูตรการคำนวณค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 โดย

E_1 = ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินระหว่างเรียน

E_2 = ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินผลหลังเรียน

4.3.1.3 สถิติที่ใช้ คือ คำนวณค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยโดยเกณฑ์
มาตรฐานหลักสูตรถือว่ามีประสิทธิภาพเมื่อ $E_1/E_2 = 70/70$

4.3.1.2 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

1) วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน

2) เครื่องมือ คือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการ ตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

3) วิธีวิเคราะห์ ใช้สถิติ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่สัมพันธ์กัน (Dependent Samples t-test) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยกำหนด ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

4) สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t-test

4.3.1.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

1) วัตถุประสงค์เพื่อประเมินพฤติกรรมการใช้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูในระหว่างการเรียนรู้และระหว่างการสอน โดยใช้ข้อมูลจากแบบ ประเมินพฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้เพื่อสะท้อนการ เปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมตามแนวคิดการประเมินระดับที่ 3 ของ Kirkpatrick

2) เครื่องมือ คือ แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดเกณฑ์ ผ่าน $\geq 70\%$

3) วิธีวิเคราะห์ คือ คำนวณคะแนนเป็นค่าร้อยละและเปรียบเทียบกับ เกณฑ์มาตรฐาน

4) สถิติที่ใช้ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

4.3.1.4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตร

1) วัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อ หลักสูตรในด้านต่าง ๆ ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้ การสื่อสารของผู้สอนและการใช้สื่อ

2) เครื่องมือ คือ แบบสอบถามความพึงพอใจมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3) วิธีวิเคราะห์ คือ คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้ว ตีความตามเกณฑ์การแปลความหมายมาตราส่วน 5 ระดับ

4) สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ

4.3.1.5 การวิเคราะห์ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับที่ 4 (ผลลัพธ์ต่อองค์กรและหลักสูตร)

1) วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินผลลัพธ์เชิงระบบของการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพที่มีต่อโรงเรียนเครือข่าย คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษาและหลักสูตร

2) เครื่องมือ ได้แก่ แบบประเมินผลลัพธ์ต่อองค์กร แบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องและข้อมูลสะท้อนผลจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา

3) วิธีวิเคราะห์ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละเพื่อสะท้อนระดับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงจากการใช้หลักสูตรรวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

4) สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ

4.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา การสัมภาษณ์แบบฝึกหัดและการบันทึกสะท้อนผลหลังการสอนจริงโดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

4.3.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรม

1) วัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาในห้องเรียนและสถานศึกษา

2) เครื่องมือ คือ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

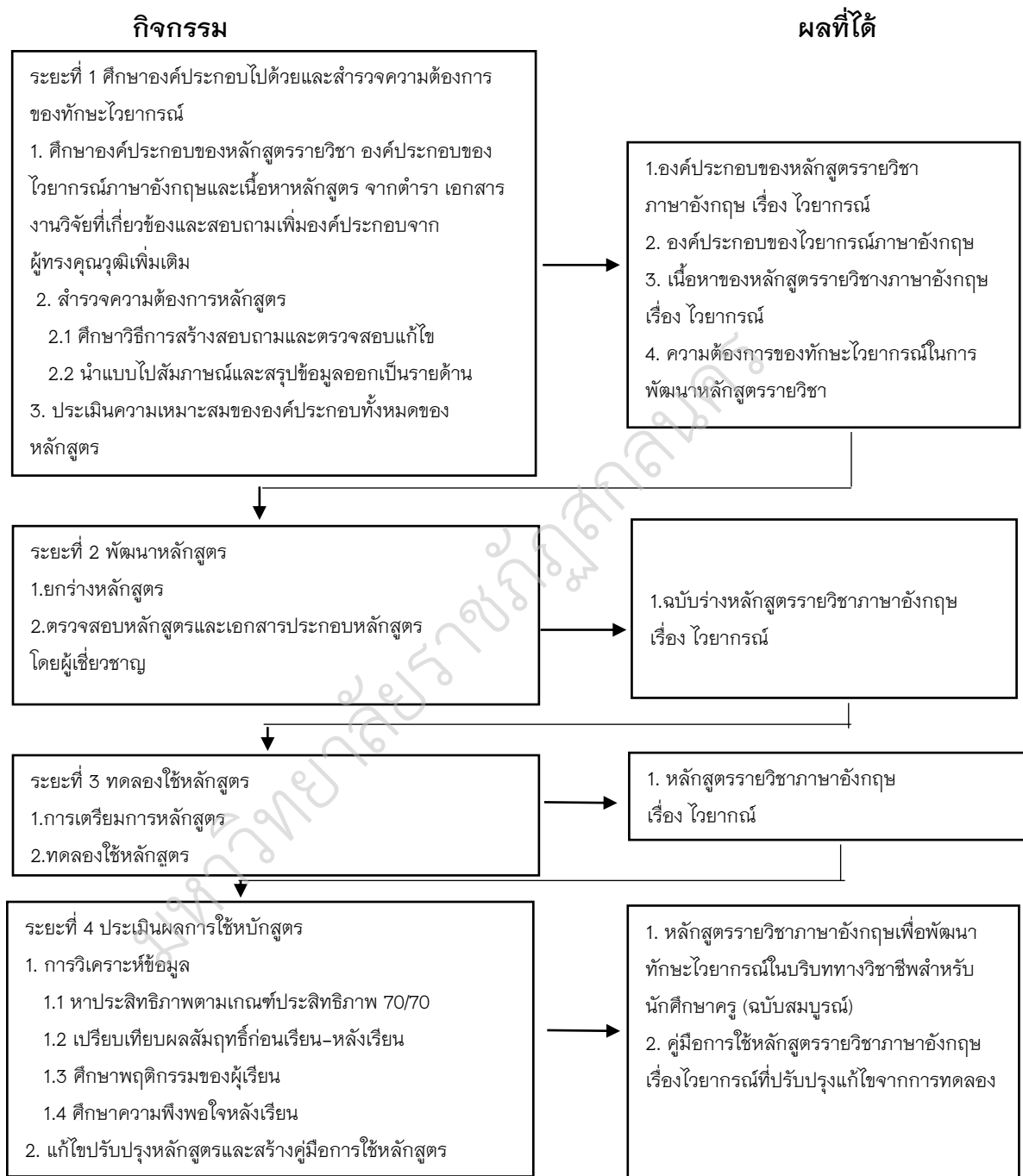
3) วิธีวิเคราะห์ คือ การถอดบันทึกการสังเกต จัดหมวดหมู่พฤติกรรมและสรุปแนวโน้มโดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

4.3.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

1) วัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษา

2) เครื่องมือ คือ แบบสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ

3) วิธีวิเคราะห์โดยถอดข้อความจากการสัมภาษณ์และจัดกลุ่มประเด็นเพื่อสรุปเป็นสาระัตถะ เช่น จุดเด่นของหลักสูตร ปัญหาที่พบและข้อเสนอแนะ



ภาพประกอบ 2 ระยะการวิจัยหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ตาราง 11 ตารางสรุปกิจกรรมการดำเนินการวิจัยทั้ง 4 ระยะ

ระยะการวิจัย	วัตถุประสงค์	กิจกรรมหลัก	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลลัพธ์ที่ได้
ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและสำรวจความต้องการทักษะไวยากรณ์	เพื่อศึกษาองค์ประกอบหลักสูตรและความต้องการด้านไวยากรณ์	- ศึกษาเอกสาร/งานวิจัย - - สังเคราะห์องค์ประกอบหลักสูตรและไวยากรณ์ - สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ - สำรวจความต้องการ - - ประเมินความเหมาะสม	- แบบสังเคราะห์เอกสาร - แบบสัมภาษณ์ - แบบสอบถาม - แบบประเมิน	- วิเคราะห์เชิงเนื้อหา - ค่าความถี่และร้อยละ - ค่าเฉลี่ยและ S.D.	เดือนที่ 1-3	- องค์ประกอบหลักสูตร - เนื้อหาไวยากรณ์ที่จำเป็น - ความต้องการของผู้เชี่ยวชาญ
ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร	เพื่อออกแบบและพัฒนาหลักสูตร	- ศึกษามาตรฐานหลักสูตร - ยกร่างหลักสูตร - ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ (15 แผน) - พัฒนาเครื่องมือ - ตรวจสอบคุณภาพ - ปรับปรุงตามผู้เชี่ยวชาญ	- เอกสารหลักสูตร - แผนการสอน - แบบทดสอบ - แบบประเมิน - แบบสอบถาม	- วิเคราะห์ IOC - ค่าความยากง่าย (p) - ค่าอำนาจจำแนก (r) - KR-20 / Cronbach's Alpha - วิเคราะห์เชิงเนื้อหา	เดือนที่ 4-6	- หลักสูตรฉบับสมบูรณ์ - แผนการสอน 15 แผน - เครื่องมือที่มีคุณภาพ

ตาราง 11 (ต่อ)

ระยะการวิจัย	วัตถุประสงค์	กิจกรรมหลัก	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผลลัพธ์ที่ได้
ระยะที่ 3 การทดลอง ใช้หลักสูตร	เพื่อทดลองใช้และเก็บข้อมูล ผลการเรียนรู้	- คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง - ดำเนินการสอน - วัดผลก่อนและหลังเรียน - ประเมินพฤติกรรม - เก็บความพึงพอใจ	- แบบทดสอบก่อนและหลัง - แบบประเมินพฤติกรรม - แบบสอบถามความพึงพอใจ	- ค่าเฉลี่ยและ S.D. - เปรียบเทียบก่อนและหลัง (t-test) - วิเคราะห์พฤติกรรมเชิงพรรณนา	เดือนที่ 7-9	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน - พฤติกรรมการใช้ภาษา - ความพึงพอใจ
ระยะที่ 4 การ ประเมินผลหลักสูตร	เพื่อประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผล	- วิเคราะห์ E1/E2 - วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ - วิเคราะห์ความพึงพอใจ - วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ - สังเคราะห์ผล	- แบบทดสอบ - แบบประเมิน - แบบสอบถาม - ข้อมูลเชิงคุณภาพ	- วิเคราะห์ประสิทธิภาพ (E₁/E₂) - t-test - ค่าเฉลี่ยและ S.D. - วิเคราะห์เชิงเนื้อหา	เดือนที่ 10-12	- ค่าประสิทธิภาพหลักสูตร - ผลการพัฒนา - แนวทางปรับปรุงหลัก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการพัฒนาหลักสูตรทั้งในรูปแบบการบรรยายและตารางโดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษและผลการสำรวจความต้องการของทักษะไวยากรณ์ต่อการพัฒนาหลักสูตร

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ตอนที่ 4 ผลการจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครู

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผล

n = กลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t = การทดสอบ t

Sig. = มีนัยสำคัญทางสถิติ

** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

E_1 = ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน เป็นค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบและแบบทดสอบในระหว่างเรียน

E_2 = ค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ เป็นค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่ศึกษาได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

**ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ องค์ประกอบ
ของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาหลักสูตรรวมถึงผลการสำรวจความต้องการ
ของทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษต่อการพัฒนาหลักสูตร**

ผลการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษและผลการสำรวจ
ความต้องการของทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษต่อการพัฒนาหลักสูตร แบ่งออกเป็น
4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ
องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาหลักสูตร พบว่า

1.1 องค์ประกอบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ข้อมูล
พื้นฐานของหลักสูตร 2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3) เนื้อหาสาระรายวิชา 4) การ
ออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน และ 5) การประเมินผลการเรียนรู้

1.2 องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ
ได้แก่ 1) คำและหน้าที่ของคำ 2) วลี 3) ประโยค และ 4) ความหมาย

1.3 เนื้อหาหลักสูตร ได้แก่ 1) Present Simple, 2) Past Simple, 3) If-Clause,
4) Indirect Speech, 5) Relative Clause, 6) Used to 7) Gerund, 8) Infinitive, และ
9) Causative Form

ตอนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อสำรวจความต้องการทักษะ
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครู พบว่า

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 กล่าวว่า ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสำคัญ
อย่างยิ่งต่อบทบาทของครูในฐานะผู้ถ่ายทอดความรู้ โดยเฉพาะการใช้โครงสร้างที่แสดง
ข้อเท็จจริง หลักการและกิจวัตรในชั้นเรียนอย่างชัดเจนและครูต้องสามารถอธิบายเนื้อหา
รวมไปถึงการกำหนดแนวปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเป็นระบบเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน
ระหว่างครูกับผู้เรียน

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 กล่าวว่านักศึกษาครูยังมีข้อจำกัดในการสะท้อนเหตุ
การณ์หรือกิจกรรมที่ผ่านมาอย่างแม่นยำแม้จะมีความรู้ด้านกฎเกณฑ์แต่เมื่ออยู่ใน
สถานการณ์จริงกลับไม่สามารถถ่ายทอดประสบการณ์หรือรายงานผลการเรียนรู้ได้อย่าง
เป็นธรรมชาติ จึงควรพัฒนาโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเหตุการณ์และการสะท้อนผล
อย่างเป็นระบบ

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 กล่าวว่า โครงสร้างภาษาที่แสดงความสัมพันธ์เชิงเงื่อนไข มีความจำเป็นอย่างมากต่อการจัดการชั้นเรียน ครูต้องสามารถกำหนดกติกาและแสดงผลลัพธ์ของการกระทำพร้อมทั้งอธิบายเหตุและผลได้อย่างชัดเจนหาขนาดความแม่นยำในส่วนนี้อาจส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรียนรู้

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4 กล่าวว่า ในการปฏิบัติหน้าที่จริงครูต้องรายงานข้อมูลถ่ายทอดความคิดเห็นของผู้เรียนและสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การปรับปรุงประโยคเมื่อต้องถ่ายทอดย่อคำหรือข้อมูลจากผู้อื่นจึงเป็นทักษะสำคัญที่ควรได้รับการพัฒนาเพื่อรักษาความถูกต้องของความหมายและความเป็นทางการทางวิชาการ

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 กล่าวว่า การพัฒนาทักษะไวยากรณ์ควรเชื่อมโยงกับสถานการณ์การสอนจริงโดยเน้นการใช้โครงสร้างภาษาเพื่ออธิบายหลักการ การสะท้อนประสบการณ์ การกำหนดเงื่อนไขและการรายงานผลการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้กฎในเชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียวทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและความมั่นใจในการสื่อสารเชิงวิชาชีพ

จากการสังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน พบว่าโครงสร้างไวยากรณ์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ครูในบริบทการสอนจริงควรครอบคลุมมิติของเวลาอย่างครบถ้วน ทั้งการอธิบายข้อเท็จจริงในปัจจุบัน การสะท้อนเหตุการณ์ในอดีตตลอดจนความสามารถในการกำหนดเงื่อนไขและรายงานข้อมูลจากผู้อื่นอย่างถูกต้อง เมื่อพิจารณาในเชิงโครงสร้างภาษาที่สามารถเชื่อมโยงกับหัวข้อไวยากรณ์สำคัญ ได้แก่ Present Simple สำหรับการอธิบายหลักการและกิจวัตรในชั้นเรียน Past Simple สำหรับการสะท้อนกิจกรรมหรือผลการดำเนินงานที่ผ่านมา If-Clauses สำหรับการกำหนดเงื่อนไขและแสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุผล และ Indirect Speech สำหรับการรายงานข้อมูลหรือความคิดเห็นของผู้อื่น ดังนั้นโครงสร้างทั้งสี่นี้จึงถือเป็นแกนกลางของการสื่อสารเชิงวิชาชีพครูที่ครอบคลุมมิติอดีตและปัจจุบันควบคู่กับการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผลและถูกต้อง ซึ่งควรกำหนดเป็นโครงสร้างหลักของรายวิชาในการพัฒนาหลักสูตรต่อไปอย่างเป็นระบบ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาหลักสูตร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 12 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

หมวดองค์ประกอบ	ลำดับ	องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
องค์ประกอบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ	1	ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร	4.64	0.49	เหมาะสมมากที่สุด
	2	วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.72	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
	3	เนื้อหาสาระรายวิชา	4.78	0.40	เหมาะสมมากที่สุด
	4	การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน	4.71	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
	5	การประเมินผลการเรียนรู้	4.69	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
ผลรวมเฉลี่ย			4.71	0.17	เหมาะสมมากที่สุด

จากตาราง 12 พบว่า องค์ประกอบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่าทุกองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาสาระรายวิชา ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.40) รองลงมาคือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.45) และการออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.46) ตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบด้านการประเมินผลการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.47) และข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49) ซึ่งทุกองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ตาราง 13 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

หมวดองค์ประกอบ	ลำดับ	องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	1	คำและหน้าที่ของคำ	4.63	0.50	เหมาะสมมากที่สุด
	2	วลี	4.59	0.52	เหมาะสมมากที่สุด
	3	ประโยค	4.70	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
	4	ความหมาย	4.61	0.51	เหมาะสมมากที่สุด
ผลรวมเฉลี่ย			4.63	0.29	เหมาะสมมากที่สุด

จากตาราง 13 พบว่า องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่าทุกองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยองค์ประกอบด้านประโยคมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.46) รองลงมาคือคำและหน้าที่ของคำ ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.50) และความหมาย ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.51) ตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบด้านวลีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.52) ซึ่งทุกองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตร

หมวดองค์ประกอบ	ลำดับ	องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
เนื้อหาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ	1	Present Simple	4.77	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
	2	Past Simple	4.73	0.44	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

หมวดองค์ประกอบ	ลำดับ	องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
เนื้อหาหลักสูตรรายวิชา ภาษาอังกฤษ	3	Used to	4.53	0.53	เหมาะสมมากที่สุด
	4	If-Clause	4.71	0.46	เหมาะสมมากที่สุด
	5	Indirect Speech	4.76	0.48	เหมาะสมมากที่สุด
	6	Gerunds	4.60	0.52	เหมาะสมมากที่สุด
	7	Infinitive	4.62	0.50	เหมาะสมมากที่สุด
	8	Causative Form	4.61	0.51	เหมาะสมมากที่สุด
	9	Relative Clause	4.63	0.49	เหมาะสมมากที่สุด
ผลรวมเฉลี่ย			4.66	0.25	เหมาะสมมากที่สุด

จากตาราง 14 พบว่า เนื้อหาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษโดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็น รายเนื้อหาพบว่าทุกหัวข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยหัวข้อ Present Simple มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.41) รองลงมาคือ Indirect Speech ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.48) และ Past Simple ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.44) ตามลำดับ ขณะที่ If-Clause มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.46) ส่วน Relative Clause มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.49) Infinitive มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.50) Causative Form มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.51) และ Gerunds มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.52) ตามลำดับ โดย Used to มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.53) ซึ่งทุกหัวข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้แสดงไว้ในตาราง 14

ตาราง 15 ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ลำดับ	องค์ประกอบของหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1	ความเป็นมาของหลักสูตร	4.72	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2	คำอธิบายรายวิชา	4.76	0.43	เหมาะสมมากที่สุด
3	วัตถุประสงค์ของรายวิชา	4.82	0.40	เหมาะสมมากที่สุด
4	เนื้อหาการเรียนรู้	4.86	0.38	เหมาะสมมากที่สุด
5	การออกแบบและพัฒนากิจการการเรียนรู้	4.79	0.41	เหมาะสมมากที่สุด
6	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.75	0.44	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้งหมด		4.78	0.22	เหมาะสมมากที่สุด

จากตาราง 15 พบว่า ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา
ทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน
โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.22)
เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่าทุกองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสม
มากที่สุด โดยองค์ประกอบด้านเนื้อหาการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.86$, S.D. =
0.38) รองลงมาคือวัตถุประสงค์ของรายวิชา ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.40) และการออกแบบ
และพัฒนากิจการการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.41) ตามลำดับ ส่วนคำอธิบายรายวิชา
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.43) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.44) และความเป็นมาของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.45) ซึ่งทุกองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

**ตอนที่ 3 ผลการศึกษาประสิทธิผลตามแนวคิดของเคร็กแพทริก 4 ระดับและ
ผลการศึกษาประสิทธิภาพของการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา
ทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ดังนี้**

3.1 ผลการศึกษาประสิทธิผลตามแนวคิดของเคร็กแพทริก 4 ระดับของ
การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า

3.1.1 ผลการประเมินความพึงพอใจ

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรรายวิชา
ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู มีรายละเอียด
ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบททางวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษา
ครู

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.
ด้านที่ 1 เป้าหมายของหลักสูตร			
1	ความพึงพอใจต่อความชัดเจนของเป้าหมายของหลักสูตร	4.83	0.38
2	ความพึงพอใจต่อความสอดคล้องของเป้าหมายกับการใช้ไวยากรณ์ในบริบท ห้องเรียน	4.80	0.41
3	ความพึงพอใจต่อความสอดคล้องของเป้าหมายกับบทบาทนักศึกษาครูระหว่าง การฝึกประสบการณ์	4.73	0.52
4	ความพึงพอใจต่อการกำหนดเป้าหมายที่มุ่งพัฒนาความถูกต้องและความ เหมาะสมทางภาษา	4.73	0.45
5	ความพึงพอใจโดยรวมต่อเป้าหมายของหลักสูตร	4.80	0.41
ผลรวมเฉลี่ย		4.78	0.32
ด้านที่ 2 หลักสูตร			
6	ความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของเนื้อหาไวยากรณ์สำหรับการสอน ในห้องเรียน	4.87	0.41
7	ความพึงพอใจต่อการจัดลำดับเนื้อหาอย่างเป็นระบบ	4.80	0.50
8	ความพึงพอใจต่อความชัดเจนของตัวอย่างภาษาและสถานการณ์ที่ใช้ ประกอบการเรียน	4.77	0.38
9	ความพึงพอใจต่อความครอบคลุมของเนื้อหาในการเตรียมความพร้อมก่อน ฝึกสอน	4.83	0.41

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.
10	ความพึงพอใจต่อความสมดุลระหว่างการเรียนรู้เชิงทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ	4.80	0.31
11	ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงสร้างของหลักสูตร	4.90	0.38
ผลรวมเฉลี่ย		4.81	0.29
ด้านที่ 3 การจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร			
12	ความพึงพอใจต่อวิธีการสอนที่เน้นการใช้ไวยากรณ์ในสถานการณ์ห้องเรียนจริง	4.77	0.38
13	ความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการสอน	4.77	0.41
14	ความพึงพอใจต่อการฝึกปฏิบัติหรือการจำลองสถานการณ์ห้องเรียน	4.80	0.41
15	ความพึงพอใจต่อข้อเสนอแนะที่ได้รับเพื่อนำไปพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ	4.80	0.50
16	ความพึงพอใจต่อโอกาสในการนำความรู้ไปใช้ระหว่างการฝึกประสบการณ์	4.60	0.47
17	ความพึงพอใจโดยรวมต่อการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร	4.77	0.5
ผลรวมเฉลี่ย		4.75	0.31
ด้านที่ 4 ความพึงพอใจต่อผลลัพธ์เชิงองค์รวมที่รับรู้ได้			
4.1 ผลลัพธ์เชิงองค์รวมในระดับห้องเรียนที่สะท้อนประสิทธิผลของหลักสูตรต่อระบบการเรียนรู้			
18	ความชัดเจนของการสื่อสารในห้องเรียนจากการใช้ภาษาอังกฤษ	4.70	0.38
19	ความราบรื่นของการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างการฝึกสอน	4.77	0.38
20	ระดับความเข้าใจของผู้เรียนที่สังเกตเห็นระหว่างการสอน	4.80	0.35
ผลรวมเฉลี่ย		4.75	0.45
4.2 ผลลัพธ์ของหลักสูตรที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเครือข่าย			
21	ผลสะท้อนจากครูพี่เลี้ยงเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ	4.77	0.41
22	การยอมรับของบุคลากรในโรงเรียนต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษ	4.83	0.38
23	การใช้ภาษาอังกฤษช่วยให้การปฏิบัติงานในโรงเรียนเป็นไปอย่างเหมาะสม	4.83	0.41
ผลรวมเฉลี่ย		4.71	0.39

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.
4.3	ผลกระทบของหลักสูตรต่อภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของคณะ		
24	หลักสูตรช่วยเสริมภาพลักษณ์ความเป็นมืออาชีพของนักศึกษาครู	4.87	0.45
25	หลักสูตรสนับสนุนเป้าหมายการผลิตครูของคณะ	4.77	0.41
26	ความพึงพอใจโดยรวมต่อผลลัพธ์ที่หลักสูตรมีต่อการปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษา	4.80	0.43
ผลรวมเฉลี่ย		4.81	0.34

จากตาราง 16 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาครูที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาจากผลรวมเฉลี่ยรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและด้านผลกระทบของหลักสูตรต่อภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของคณะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.29 และ 0.34 ตามลำดับ) รองลงมา ได้แก่ ด้านเป้าหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.32) ด้านผลลัพธ์เชิงองค์รวมในระดับห้องเรียนที่สะท้อนประสิทธิผลของหลักสูตรต่อระบบการเรียนรู้ และด้านการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.45 และ 0.31 ตามลำดับ) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านผลลัพธ์ของหลักสูตรที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเครือข่าย ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.39) โดยทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการหาคุณภาพเครื่องมือของแบบทดสอบ

1.1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวม พบว่า แบบทดสอบมีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาระหว่างข้อคำถามกับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60–1.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบมีความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับเหมาะสม นอกจากนี้ แบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นตามสูตร KR-20 เท่ากับ 0.97 สะท้อนให้เห็นว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมากและเหมาะสมสำหรับใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

1.2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า แบบทดสอบมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.40–0.60 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20–0.80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้วัดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูจากการประเมินผลระหว่างเรียน

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูจากการประเมินผลระหว่างเรียน

ลำดับ	แผนการเรียนรู้	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม (50)	ร้อยละของ คะแนน	ผ่านเกณฑ์ E1=70
1	แผนที่ 1	30	38.50	77.00	ผ่านเกณฑ์
2	แผนที่ 2	30	38.70	77.40	ผ่านเกณฑ์
3	แผนที่ 3	30	38.90	77.80	ผ่านเกณฑ์
4	แผนที่ 4	30	39.00	78.00	ผ่านเกณฑ์
5	แผนที่ 5	30	39.10	78.20	ผ่านเกณฑ์
6	แผนที่ 6	30	38.80	77.60	ผ่านเกณฑ์
7	แผนที่ 7	30	39.20	78.40	ผ่านเกณฑ์
8	แผนที่ 8	30	39.30	78.60	ผ่านเกณฑ์
9	แผนที่ 9	30	39.40	78.80	ผ่านเกณฑ์
10	แผนที่ 10	30	39.50	79.00	ผ่านเกณฑ์
11	แผนที่ 11	30	39.60	79.20	ผ่านเกณฑ์
11	แผนที่ 11	30	39.60	79.20	ผ่านเกณฑ์
12	แผนที่ 12	30	39.70	79.40	ผ่านเกณฑ์
13	แผนที่ 13	30	39.80	79.60	ผ่านเกณฑ์
14	แผนที่ 14	30	39.90	79.80	ผ่านเกณฑ์
15	แผนที่ 15	30	40.00	80.00	ผ่านเกณฑ์
ผลรวมเฉลี่ย			39.16	78.32	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 17 พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 39.16 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50

คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 78.32 เมื่อพิจารณารายแผนการเรียนรู้ทั้ง 15 แผน พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 38.50–40.00 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 77.00–80.00 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างสูงตลอดกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งรายวิชา

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังการเรียนรู้

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

ช่วงการวัด	Mean	S.D.	ค่าเฉลี่ย ของ ผลต่าง	S.D. ค่าเฉลี่ย ผลต่าง	t	df	Sig
ก่อนเรียน	40.77	6.68	13.80	3.48	21.67**	29	0.000
หลังเรียน	54.57	4.68					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาครูจากการทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพพบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 40.77 คะแนน (S.D. = 6.68) ขณะที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 54.57 คะแนน (S.D. = 4.68) โดยมีค่าเฉลี่ยของผลต่างเท่ากับ 13.80 คะแนน (S.D. = 3.48) ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนด้วยสถิติ Paired Samples t-test พบว่า ค่า t เท่ากับ 21.67 ที่ระดับอิสระ df = 29 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1.3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ทักษะไวยากรณ์ของนักศึกษา
ในบริบทวิชาชีพครู ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3.3 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ทักษะไวยากรณ์ของนักศึกษาในบริบทวิชาชีพ
ครู

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
มิติที่ 1 ความถูกต้องและการควบคุมโครงสร้างในการใช้ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ				
1	นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องและ สอดคล้องกับเนื้อหาทางวิชาการระหว่างการอธิบายบทเรียน	4.68	0.58	มากที่สุด
2	นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์การสื่อสารจริงภายใน ชั้นเรียน	4.60	0.57	มากที่สุด
3	นักศึกษาสามารถควบคุมความถูกต้องของรูปประโยคได้อย่าง สม่ำเสมอโดยลดข้อผิดพลาดที่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจ ของผู้เรียน	4.66	0.57	มากที่สุด
4	นักศึกษาสามารถเลือกใช้กาล รูปแบบประโยคและโครงสร้าง ทางไวยากรณ์ได้สอดคล้องกับบริบทของกิจกรรมการเรียน การสอน	4.55	0.65	มากที่สุด
5	นักศึกษาสามารถตรวจสอบ แก้ไข และปรับปรุงความถูกต้อง ทางไวยากรณ์ของตนเองระหว่างการสื่อสารหรือการจัดการ เรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	4.55	0.60	มากที่สุด
ผลรวมเฉลี่ยมิติที่ 1		4.61	0.28	มากที่สุด

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึง พอใจ
มิตินี้ 2 การประยุกต์ใช้ไวยากรณ์เพื่อการจัดการเรียนรู้				
6	นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างประโยคได้เหมาะสมในการให้คำสั่ง ชี้แจงขั้นตอนและมอบหมายกิจกรรม	4.51	0.60	มากที่สุด
7	นักศึกษาสามารถตั้งคำถามโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
8	นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างรายงานคำพูดได้ถูกต้อง เมื่อสะท้อนหรือถ่ายทอดคำตอบของผู้เรียน	4.58	0.59	มากที่สุด
9	นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่ออธิบาย วัตถุประสงค์ได้อย่างชัดเจน	4.61	0.57	มากที่สุด
10	นักศึกษาสามารถเลือกและปรับใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนและบริบทของ กิจกรรมการเรียนรู้	4.55	0.58	มากที่สุด
ผลรวมเฉลี่ยมิตินี้ 2		4.58	0.43	มากที่สุด
มิตินี้ 3 การบูรณาการและการปรับใช้ในบริบทจริง				
11	นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างไวยากรณ์หลากหลายรูปแบบอย่าง เป็นธรรมชาติและต่อเนื่องระหว่างการสอน	4.57	0.60	มากที่สุด
12	นักศึกษาสามารถปรับใช้รูปแบบภาษาให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียน และสถานการณ์ในชั้นเรียน	4.62	0.55	มากที่สุด
13	นักศึกษาสามารถลดความคลาดเคลื่อนทางไวยากรณ์ที่ส่งผลต่อ ความเข้าใจของผู้เรียน	4.57	0.63	มากที่สุด

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
มิตินี้ 3 การบูรณาการและการปรับใช้ในบริบทจริง				
14	นักศึกษาสามารถแสดงพัฒนาการด้านความถูกต้อง ความมั่นใจ และความสม่ำเสมอในการใช้ไวยากรณ์เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเริ่มต้นของการปฏิบัติการสอน	4.57	0.58	มากที่สุด
15	นักศึกษาสามารถบูรณาการโครงสร้างไวยากรณ์เข้ากับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอธิบายเนื้อหา และการสื่อสารปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทจริง	4.55	0.58	มากที่สุด
ผลรวมเฉลี่ยมิตินี้ 3		4.58	0.44	มากที่สุด

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ทักษะไวยากรณ์ของนักศึกษาในบริบทวิชาชีพครู พบว่า โดยภาพรวมทั้ง 3 มิตินี้อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาครูมีความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์การจัดการเรียนรู้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีมิตินี้ที่มีค่าเฉลี่ยรวมสูงสุด คือ มิตินี้ 1 ความถูกต้องและการควบคุมโครงสร้างในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.28) รองลงมาคือ มิตินี้ 2 การประยุกต์ใช้ไวยากรณ์เพื่อการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.43) และมิตินี้ 3 การบูรณาการและการปรับใช้ในบริบทจริง ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.44) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดรายมิติ พบว่า มิตินี้ 1 ความถูกต้องและการควบคุมโครงสร้างในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหาทางวิชาการระหว่างการอธิบายบทเรียน ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ นักศึกษาสามารถควบคุมความถูกต้องของรูปประโยคได้อย่างสม่ำเสมอโดยลดข้อผิดพลาดที่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.57) และนักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์การสื่อสารจริงภายในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ นักศึกษาสามารถเลือกใช้

กาล รูปแบบประโยคและโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้สอดคล้องกับบริบทของกิจกรรม การเรียนการสอนและนักศึกษาสามารถตรวจสอบแก้ไขและปรับปรุงความถูกต้องทาง ไวยากรณ์ของตนเองระหว่างการสื่อสารหรือการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.65 และ 0.60 ตามลำดับ) โดยทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับมิติที่ 2 การประยุกต์ใช้ไวยากรณ์เพื่อจัดการเรียนรู้พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาสามารถตั้งคำถามโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องและ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือ นักศึกษา สามารถใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.57) และนักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างรายงานคำพูดได้ถูกต้องเมื่อสะท้อนหรือ ถ่ายทอดคำตอบของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ ส่วนรายการที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างประโยคได้เหมาะสมในการให้คำสั่ง ชี้แจง ขั้นตอนและมอบหมายกิจกรรม ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.60) โดยทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุด

มิติที่ 3 การบูรณาการและการปรับใช้ในบริบทจริง พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ นักศึกษาสามารถปรับใช้รูปแบบภาษาให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียนและ สถานการณ์ในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.55) รองลงมาคือ นักศึกษาสามารถใช้ โครงสร้างไวยากรณ์หลากหลายรูปแบบอย่างเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องระหว่างการสอน นักศึกษาสามารถลดความคลาดเคลื่อนทางไวยากรณ์ที่ส่งผลต่อความเข้าใจของผู้เรียน และนักศึกษาสามารถพัฒนาการด้านความถูกต้อง ความมั่นใจและความสม่ำเสมอ ในการใช้ไวยากรณ์เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเริ่มต้นของการปฏิบัติการสอน ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.60, 0.63 และ 0.58 ตามลำดับ) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักศึกษา สามารถบูรณาการโครงสร้างไวยากรณ์เข้ากับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอธิบาย เนื้อหา และการสื่อสารปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทจริง ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.58) โดยทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุด

3.1.4 ผลการวิเคราะห์ผลลัพธ์ของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา ทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูที่ส่งผลกระทบต่อกร ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3.4 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ผลลัพธ์ของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
มิติที่ 1 ผลลัพธ์ต่อโรงเรียนเครือข่าย				
1	ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษและสามารถใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องมากขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	4.68	0.58	มากที่สุด
2	ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น	4.60	0.57	มากที่สุด
3	การจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมและพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนในชั้นเรียน	4.66	0.57	มากที่สุด
4	การปฏิบัติการสอนของนักศึกษาครูช่วยยกระดับบรรยากาศและคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	4.55	0.65	มากที่สุด
5	โรงเรียนเครือข่ายและครูพี่เลี้ยงมีความพึงพอใจ และเห็นว่าสมรรถนะของนักศึกษาครูสามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนได้จริง	4.55	0.60	มากที่สุด
ผลค่าเฉลี่ยรวมมิติที่ 1		4.61	0.49	มากที่สุด
มิติที่ 2 ผลลัพธ์ต่อคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา				
6	นักศึกษาครูที่ผ่านหลักสูตรมีสมรรถนะทางไวยากรณ์เชิงวิชาชีพในระดับที่สะท้อนคุณภาพการผลิตบัณฑิตของคณะอย่างชัดเจน	4.51	0.60	มากที่สุด
7	คณะศึกษาศาสตร์ได้นำแนวทางหรือองค์ความรู้จากหลักสูตรไปใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายวิชาที่เกี่ยวข้องจริง	4.66	0.47	มากที่สุด
8	หลักสูตรนี้ถูกนำไปใช้เป็นตัวแบบในการออกแบบหรือพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาชีพในคณะ	4.58	0.59	มากที่สุด
9	ผลการดำเนินหลักสูตรมีส่วนช่วยยกระดับมาตรฐานทางวิชาการด้านการผลิตครูภาษาอังกฤษของคณะ	4.61	0.57	มากที่สุด
10	คณะศึกษาศาสตร์ได้รับการยอมรับหรือมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นจากโรงเรียนเครือข่ายอันเป็นผลจากคุณภาพของนักศึกษาครู	4.55	0.58	มากที่สุด
ผลค่าเฉลี่ยรวมมิติที่ 2		4.58	0.42	มากที่สุด

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึง พอใจ
มิติที่ 3 ผลลัพธ์ต่อหลักสูตร				
11	หลักสูตรรายวิชานี้สามารถพัฒนาสมรรถนะการใช้ไวยากรณ์เชิงวิชาชีพของนักศึกษาได้ตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน	4.57	0.60	มากที่สุด
12	โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรมีความสอดคล้องและสนับสนุนการนำไวยากรณ์ไปใช้ในการสื่อสารในบริบทวิชาชีพได้จริง	4.62	0.55	มากที่สุด
13	หลักสูตรนี้ถูกนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบหรือปรับปรุงรายวิชาที่เกี่ยวข้องภายในคณะ	4.57	0.63	มากที่สุด
14	การดำเนินหลักสูตรมีส่วนช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมของหลักสูตรครุศาสตร์	4.57	0.58	มากที่สุด
15	หลักสูตรนี้ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาชีพในระดับหลักสูตร	4.62	0.57	มากที่สุด
ผลค่าเฉลี่ยรวมมิติที่ 3		4.59	0.48	มากที่สุด

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ผลลัพธ์ของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูที่ส่งผลต่อองค์กร พบว่า โดยภาพรวมทั้ง 3 มิติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยมิติที่มีค่าเฉลี่ยรวมสูงสุด คือ มิติที่ 1 ผลลัพธ์ต่อโรงเรียนเครือข่าย ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ มิติที่ 3 ผลลัพธ์ต่อหลักสูตร ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.48) และมิติที่ 2 ผลลัพธ์ต่อคณะศึกษาศาสตร์ และนวัตกรรมการศึกษา ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.42) ตามลำดับ ซึ่งทุกมิติอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละมิติ พบว่า มิติที่ 1 ผลลัพธ์ต่อโรงเรียนเครือข่าย รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษและสามารถใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องมากขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมและพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.57) และผู้เรียนมีความ

สามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การปฏิบัติการสอนของนักศึกษาครูช่วยยกระดับบรรยากาศและคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนและโรงเรียนเครือข่ายและครูพี่เลี้ยงมีความพึงพอใจและเห็นว่าสมรรถนะของนักศึกษาครูสามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนได้จริง ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.65 และ 0.60 ตามลำดับ) โดยทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับมิติที่ 2 ผลลัพธ์ต่อคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คณะศึกษาศาสตร์ได้นำแนวทางหรือองค์ความรู้จากหลักสูตรไปใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายวิชาที่เกี่ยวข้องจริง ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือ ผลการดำเนินหลักสูตรมีส่วนช่วยยกระดับมาตรฐานทางวิชาการด้านการผลิตครูภาษาอังกฤษของคณะ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.57) และหลักสูตรนี้ถูกนำไปใช้เป็นต้นแบบในการออกแบบหรือพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาชีพในคณะ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักศึกษาครูที่ผ่านหลักสูตรมีสมรรถนะทางไวยากรณ์เชิงวิชาชีพในระดับที่สะท้อนคุณภาพการผลิตบัณฑิตของคณะอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.60) โดยทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุด ในมิติที่ 3 ผลลัพธ์ต่อหลักสูตร พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรมีความสอดคล้องและสนับสนุนการนำไวยากรณ์ไปใช้ในการสื่อสารในบริบทวิชาชีพได้จริง และหลักสูตรนี้ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาชีพในระดับหลักสูตร ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.55 และ 0.57 ตามลำดับ) รองลงมาคือ หลักสูตรรายวิชานี้สามารถพัฒนาสมรรถนะการใช้ไวยากรณ์เชิงวิชาชีพของนักศึกษาได้ตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน หลักสูตรนี้ถูกนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบหรือปรับปรุงรายวิชาที่เกี่ยวข้องภายในคณะ และการดำเนินหลักสูตรมีส่วนช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมของหลักสูตรครุศาสตร์ ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.60, 0.63 และ 0.58 ตามลำดับ) โดยทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดตามตาราง 21 ดังต่อไปนี้

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	เกณฑ์ มาตรฐาน	ผลการพิจารณา
ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ระหว่างเรียน (E_1)	78.32	70	สูงกว่าเกณฑ์
ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (E_2)	76.16	70	สูงกว่าเกณฑ์
ค่าประสิทธิภาพของหลักสูตร (E_1/E_2)	78.32 / 76.16	70 / 70	ผ่านเกณฑ์
ค่าความแตกต่างระหว่าง E_1 และ E_2	2.16	ไม่เกิน 5	อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ระหว่างเรียน (E_1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 78.32 ขณะที่ ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (E_2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 76.16 ส่งผลให้ ค่าประสิทธิภาพของหลักสูตรเท่ากับ $E_1/E_2 = 78.32/76.16$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 70/70 เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างค่า E_1 และ E_2 พบว่ามีค่าความแตกต่างเท่ากับ 2.16 คะแนน ซึ่งเป็นค่าความแตกต่างที่ไม่เกิน 5 คะแนน แสดงให้เห็นว่า คะแนนจากการประเมินผลระหว่างเรียนและคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีความใกล้เคียงกันและอยู่ในระดับที่สอดคล้องกันตามเกณฑ์การพิจารณาประสิทธิภาพของหลักสูตร

**ตอนที่ 4 ผลการประเมินการจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครู**

ผลการประเมินการจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา
ทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครู พบว่า

ตาราง 22 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ด้าน ที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ เหมาะสม
1	ความเป็นมาและความสำคัญของ หลักสูตร	4.80	0.41	มากที่สุด
2	แผนการเรียนรู้และเนื้อหาสาระของ หลักสูตร	4.75	0.44	มากที่สุด
3	การเตรียมความพร้อมและ ทรัพยากรที่จำเป็น	4.72	0.46	มากที่สุด
4	บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการดำเนินการหลักสูตร	4.78	0.42	มากที่สุด
5	ขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการใช้ หลักสูตร	4.76	0.43	มากที่สุด
6	การประเมินผลและข้อเสนอแนะ เพื่อการพัฒนาหลักสูตร	4.74	0.45	มากที่สุด
7	เอกสารอ้างอิงและแหล่งข้อมูล เพิ่มเติม	4.71	0.39	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.75	0.36	มากที่สุด

จากตาราง 22 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตร
รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู
โดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.36)
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน

โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41) รองลงมาคือ ด้านบทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการหลักสูตร ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.42) และด้านขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการใช้หลักสูตร ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.43) ตามลำดับ ส่วนด้านแผนการเรียนรู้และเนื้อหาสาระของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.44) และด้านการประเมินผลและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.45) ขณะที่ด้านการเตรียมความพร้อมและทรัพยากรที่จำเป็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.46) สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านเอกสารอ้างอิงและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.39) อย่างไรก็ตามยังคงอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าคู่มือการใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมในทุกองค์ประกอบโดยรวม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาและประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตรและศึกษาความต้องการใช้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครู
- 2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ
- 3) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน $E_1/E_2 = 70/70$ และ
- 4) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรตามกรอบการประเมินของเคิร์กแพทริกทั้ง 4 ระดับ ได้แก่ ระดับปฏิกิริยา ระดับการเรียนรู้ ระดับพฤติกรรมและระดับผลลัพธ์ เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรรวมถึงการจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตร โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

- 1) ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษและการสำรวจความต้องการทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

- 2) ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร

- 3) ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

- 4) ระยะที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย สรุปผลได้ดังนี้

1. องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร 2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3) เนื้อหาสาระรายวิชา ประกอบไปด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ 3.1) องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และ 3.2) เนื้อหาหลักสูตร ดังนี้ คือ 3.1) องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย 3.1.1) คำและหน้าที่ของคำ 3.1.2) วลี 3.1.3) ประโยค และ 3.1.4) ความหมาย และ 3.2) เนื้อหาหลักสูตร ประกอบไปด้วย 3.2.1) Present Simple, 3.2.2) Past Simple, 3.2.3) Used to, 3.2.4) If-Clause, 3.2.5) Indirect Speech, 3.2.6) Relative Clause, 3.2.7) Gerund, 3.2.8) Infinitive และ 3.2.9) Causative Form 4) การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน ประกอบไปด้วย 4.1) การสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสาร 4.2) การสอนแบบฟังพูด 4.3) การสอนแบบนิรนัย 4.4) การสอนแบบอุปนัย 4.5) การสอนแบบเน้นรูปแบบในบริบท และ 5) การประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 5.1) การประเมินผลก่อนเรียน 5.2) การประเมินผลระหว่างเรียน และ 5.3) การประเมินผลหลังเรียน โดยมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ผลการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิสรุปได้ว่า ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูควรเชื่อมโยงกับการปฏิบัติงานจริงในวิชาชีพครูโดยไวยากรณ์ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ การสื่อสารทางวิชาการและการปฏิบัติงานในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู พบว่า หลักสูตรประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ความเป็นมาของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์ของรายวิชา เนื้อหาการเรียนรู้ การออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ โดยผลการประเมินทั้งภาพรวมและรายองค์ประกอบอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและมีความพร้อมสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการศึกษาประสิทธิผลและประสิทธิภาพของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

3.1 ผลการวิจัยประสิทธิผลของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู พบว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพในทุกระดับตามกรอบแนวคิดการประเมินของ Kirkpatrick ซึ่งประกอบด้วย 4 ระดับ ได้แก่ ระดับความพึงพอใจ ระดับการเรียนรู้ ระดับพฤติกรรมและระดับผลลัพธ์ ต่อองค์กร โดยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ประการแรก ระดับความพึงพอใจ พบว่านักศึกษาครูมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในทุกด้านสะท้อนถึงความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีความชัดเจนและเป็นระบบ ผู้เรียนสามารถมองเห็นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรมได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามประเด็นที่ยังควรพัฒนาคือโอกาสในการนำความรู้ไปใช้จริงในช่วงฝึกประสบการณ์วิชาชีพซึ่งเป็นข้อจำกัดจากบริบทภายนอกที่ยังต้องได้รับการส่งเสริมเพิ่มเติม

ประการที่สอง ระดับผลการเรียนรู้ หลักสูตรสามารถพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ไปสู่ความสามารถเชิงปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านการจัดลำดับเนื้อหาจากพื้นฐานสู่การประยุกต์ใช้ในบริบทวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในลักษณะของการบูรณาการไวยากรณ์เข้ากับอัตลักษณ์ความเป็นครูทำให้ผู้เรียนไม่เพียงเข้าใจหลักภาษาในเชิงทฤษฎีแต่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและมีความหมาย

ประการที่สาม ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ พบว่านักศึกษาครูสามารถใช้ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพได้ในระดับมากที่สุดโดยเฉพาะในด้านความถูกต้องของโครงสร้างภาษา การประยุกต์ใช้เพื่อการจัดการเรียนรู้และการบูรณาการในสถานการณ์สอนจริงผู้เรียนมีความสามารถในการอธิบายเนื้อหา ตั้งคำถามและปรับระดับภาษาให้เหมาะสม สอดคล้องกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามความท้าทายยังคงอยู่ที่การใช้ภาษาอย่างยืดหยุ่นในสถานการณ์เฉพาะหน้าและการบูรณาการหลายทักษะพร้อมกันซึ่งจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์และการฝึกฝนเพิ่มเติม

ประการสุดท้าย ระดับผลลัพธ์เชิงระบบ หลักสูตรก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในระดับโรงเรียนเครือข่ายและระดับคณะศึกษาศาสตร์ โดยในโรงเรียนพบการปรับรูปแบบการสอนสู่การใช้ภาษาในบริบทจริงส่งผลให้ผู้เรียนมีความถูกต้องและความกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น ขณะที่ในระดับคณะหลักสูตรทำหน้าที่เป็นต้นแบบในการพัฒนารายวิชาอื่นและยกระดับมาตรฐานทางวิชาการโดยรวม นอกจากนี้

หลักสูตรยังสามารถแปรผลลัพธ์การเรียนรู้เชิงนามธรรมให้เป็นสมรรถนะเชิงปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและลดช่องว่างระหว่างความรู้กับการใช้จริงรวมถึงนำไปสู่การพัฒนาเชิงโครงสร้างอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

3.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู พบว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพทั้งในด้านกระบวนการเรียนรู้ระหว่างเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดและผ่านเกณฑ์การพิจารณา ประสิทธิภาพของหลักสูตร นอกจากนี้ความแตกต่างระหว่างผลการประเมินระหว่างเรียน และหลังเรียนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้สะท้อนให้เห็นว่าผลการเรียนรู้มีความสอดคล้องและต่อเนื่องกันอย่างเหมาะสมจึงกล่าวสรุปได้ว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4. ผลการจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตร

ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู พบว่า คู่มือการใช้หลักสูตรประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร 2) แผนการเรียนรู้และเนื้อหาสาระของหลักสูตร 3) การเตรียมความพร้อม และทรัพยากรที่จำเป็น 4) บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร 5) ขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการใช้หลักสูตร 6) การประเมินผลและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการใช้หลักสูตร และ 7) เอกสารอ้างอิงและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม โดยผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน สะท้อนให้เห็นว่าคู่มือการใช้หลักสูตรมีความครบถ้วนชัดเจนและเหมาะสมสำหรับใช้เป็นแนวทางในการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ ไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู สามารถอภิปรายผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ 4 ประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

ประการที่แรก ผลการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรและความต้องการ ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครู

ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบของหลักสูตรที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนา ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครูประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระรายวิชา การออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งองค์ประกอบ ทั้งหมดได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าการออกแบบหลักสูตรในครั้งนี้มีลักษณะเป็นระบบที่เชื่อมโยงระหว่าง องค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรอย่างเป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ถูกกำหนดขึ้นเพื่อเป็นกรอบนำในการคัดเลือกเนื้อหาสาระ การออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้และการกำหนดวิธีการประเมินผล ซึ่งทำให้โครงสร้างหลักสูตรมีความ สอดคล้องและมีทิศทางเดียวกัน

ข้อค้นพบดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรที่มี ประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยการออกแบบเชิงระบบที่เชื่อมโยงองค์ประกอบของหลักสูตร อย่างเป็นลำดับขั้นตอน ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ไปจนถึงการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของการเรียนรู้ แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ Tyler (1949) ที่เสนอว่าหลักสูตรควรถูก พัฒนาโดยยึดหลักความ สัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ประสพการณ์การเรียนรู้ การจัดลำดับประสพ การณ์และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ Omstein and Hunkins (2018) ยังอธิบายว่าหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีโครงสร้างที่ชัดเจนและ มีความเชื่อมโยงกันระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร เพื่อให้กระบวนการเรียนรู้ สามารถดำเนินไปอย่างมีทิศทางและเกิดผลลัพธ์ทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาในมิติขององค์ประกอบด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบด้านคำและหน้าที่ของคำ วลี ประโยคและความหมาย ได้รับการประเมินว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการจัดโครงสร้าง เนื้อหาไวยากรณ์ในหลักสูตรนี้ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการเรียนรู้รูปแบบโครงสร้างทางภาษา

เท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงมิติของความหมายและการใช้ภาษาในบริบทจริงซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของการเรียนรู้ไวยากรณ์ในแนวทางภาษาศาสตร์สมัยใหม่สอดคล้องกับแนวคิดของ Larsen–Freeman (2015) ที่เสนอว่าไวยากรณ์ควรถูกมองในฐานะระบบพลวัตของภาษาที่ประกอบด้วยความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบ ความหมายและการใช้ภาษาโดยการเรียนรู้ไวยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพควรช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงโครงสร้างทางภาษาเข้ากับการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ นอกจากนี้ Ellis (2015) ยังอธิบายว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์จะเกิดประสิทธิผลสูงสุดเมื่อผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เชิงโครงสร้างของภาษาเข้ากับการใช้ภาษาในบริบทการสื่อสารจริงซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นในงานวิจัยครั้งนี้ ในอีกหนึ่งมิติคือผลการศึกษาความต้องการทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครูยังสะท้อนให้เห็นว่าไวยากรณ์ไม่ได้เป็นเพียงความรู้พื้นฐานของภาษาแต่เป็นเครื่องมือสำคัญของการปฏิบัติวิชาชีพครูภาษาอังกฤษ กล่าวคือครูจำเป็นต้องใช้โครงสร้างไวยากรณ์อย่างถูกต้องและเหมาะสมในการอธิบายเนื้อหาการเรียนรู้ การให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน การตั้งคำถามในชั้นเรียนและการจัดการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาในชั้นเรียน ดังนั้นการออกแบบหลักสูตรไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครูจึงควรคำนึงถึงการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการปฏิบัติวิชาชีพควบคู่ไปกับการพัฒนาความรู้เชิงโครงสร้างของภาษา

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสะท้อนให้เห็นว่าการออกแบบองค์ประกอบของหลักสูตรและโครงสร้างเนื้อหาไวยากรณ์ที่เชื่อมโยงกับบริบทวิชาชีพครูสามารถสร้างรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะทางภาษาของนักศึกษาครู ซึ่งไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของภาษาได้อย่างถูกต้องเท่านั้นแต่ยังช่วยให้สามารถนำความรู้ทางไวยากรณ์ไปใช้ในการสื่อสารทางวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่สอง ผลการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู พบว่าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนว่าหลักสูตรได้รับการออกแบบอย่างเป็นระบบและมีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา การจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผลซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของ Richards (2017) และแนวคิดการจัดการศึกษาแบบมุ่ง

ผลลัพธ์ของ Spady (2023) ที่เน้นการออกแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์ที่คาดหวัง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากเนื้อหามุ่งพัฒนาการใช้ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครูและเชื่อมโยงกับการปฏิบัติงานจริงที่สอดคล้องกับแนวคิดของ Harmer (2015) ที่เน้นการเรียนรู้ภาษาและการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีความหมาย ส่วนด้านวัตถุประสงค์และการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรมีเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถนำไปสู่การออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการฝึกปฏิบัติของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ขณะที่ด้านการวัดและประเมินผลแม้มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าองค์ประกอบอื่นเล็กน้อยแต่ยังอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ Fulcher (2015) ที่เสนอว่าการประเมินควรสะท้อนความสามารถในการใช้ภาษาในบริบทจริง นอกจากนี้ความเป็นมาของหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชาที่ได้รับการประเมินในระดับมากที่สุดแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรมีกรอบแนวคิดและขอบเขตเนื้อหาที่ชัดเจนซึ่งสอดคล้องกับกรอบความสามารถทางภาษาของ Council of Europe (2020) ที่เน้นการพัฒนาความสามารถทางภาษาอย่างเป็นระบบ กล่าวโดยสรุปหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและความเหมาะสมในระดับสูงสามารถตอบสนองต่อบริบทวิชาชีพครูและส่งเสริมการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่สาม ผลการศึกษาประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ผลการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ผลการวิจัยในระดับความพึงพอใจ ตามกรอบการประเมินของ Kirkpatrick and Kirkpatrick (2005) สะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาครูได้อย่างชัดเจน โดยนักศึกษาครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านโครงสร้างหลักสูตรและผลลัพธ์ของการเรียนรู้แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนรับรู้ได้ว่าหลักสูตรมีความชัดเจนและมีลำดับที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทวิชาชีพครู และผลการวิจัยยังสะท้อนว่าการจัดลำดับเนื้อหาไวยากรณ์อย่างเป็นขั้นตอนและเชื่อมโยงกับ

สถานการณ์จริง ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและเห็นคุณค่าของการเรียนรู้มากขึ้น ผู้เรียนไม่ได้มองไวยากรณ์เป็นเพียงกฎภาษาแต่เห็นถึงการนำไปใช้ในการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Richards (2017) ที่มองว่าการเรียนภาษาและไวยากรณ์ควรเชื่อมโยงกับการใช้ภาษาในบริบทจริง อีกประเด็นที่น่าสนใจ คือ ผู้เรียนสามารถรับรู้ผลลัพธ์ของหลักสูตรได้อย่างเป็นรูปธรรมทั้งต่อตนเองและต่อการฝึกสอนในโรงเรียนเครือข่ายรวมไปถึงภาพลักษณ์ทางวิชาชีพของคณะ จึงสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรไม่ได้สร้างผลเฉพาะในระดับห้องเรียนแต่ยังสามารถขยายผลไปสู่บริบทการปฏิบัติงานจริงได้ อย่างไรก็ตามแม้ผลการประเมินจะอยู่ในระดับสูงมากแต่ประเด็นเรื่องโอกาสในการนำความรู้ไปใช้ระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น สะท้อนว่าการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาครูยังขึ้นอยู่กับการปฏิบัติของโรงเรียนและโอกาสในการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hedge (2000) ที่ชี้ว่าการเรียนรู้ภาษาจะเกิดประสิทธิผลสูงสุดเมื่อผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริงอย่างต่อเนื่อง

ระดับที่ 2 ผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินจากแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 15 แผนสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรมีการออกแบบเนื้อหาไวยากรณ์อย่างเป็นลำดับพัฒนาการโดยเริ่มจากโครงสร้างพื้นฐานและค่อย ๆ เชื่อมสู่การใช้ภาษาในบริบทวิชาชีพครู ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาจากความรู้เชิงทฤษฎีไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาได้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของ DeKeyser (2020) ที่อธิบายว่าความรู้ทางไวยากรณ์จะพัฒนาเป็นทักษะได้เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกใช้ในบริบทที่มีความหมายอย่างต่อเนื่อง และข้อค้นพบสำคัญของงานวิจัยนี้ คือ การจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ที่เชื่อมโยงกับบริบทวิชาชีพครูอย่างเป็นลำดับพัฒนาการสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาจากความรู้เชิงทฤษฎีไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการปฏิบัติงานจริงได้อย่างเป็นระบบ โดยไวยากรณ์ถูกออกแบบให้สัมพันธ์กับบทบาทการสื่อสารของครูตั้งแต่การใช้ในชั้นเรียนพื้นฐานจนถึงการฝึกปฏิบัติในสถานศึกษา

ระดับที่ 3 ด้านพฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพ พบว่านักศึกษาครูมีพฤติกรรมการใช้ไวยากรณ์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกมิติ สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาครูสามารถนำความรู้ด้านไวยากรณ์ไปใช้จริงในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มิตินี้ 1 ความถูกต้องและการควบคุมโครงสร้างทางไวยากรณ์ พบว่า นักศึกษาคูสามารถใช้โครงสร้างไวยากรณ์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาการระหว่างการอธิบายบทเรียนได้ดีที่สุดแสดงให้เห็นว่านักศึกษาคูไม่ได้เพียงรู้กฎไวยากรณ์ แต่สามารถเชื่อมโยงความรู้ทางภาษาเข้ากับการสอนได้จริง Tavares (2023) ที่ชี้ว่าความตระหนักรู้ทางภาษาเป็นพื้นฐานสำคัญของสมรรถนะครูภาษา อย่างไรก็ตามการเลือกใช้ กาลและ การปรับโครงสร้างภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์เฉพาะหน้ายังมีคะแนนต่ำกว่าด้านอื่นเล็กน้อย สะท้อนว่าการใช้ภาษาอย่างยืดหยุ่นในสถานการณ์จริงยังต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม

มิตินี้ 2 การประยุกต์ใช้ไวยากรณ์เพื่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาคูสามารถตั้งคำถามโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในระดับสูงที่สุดซึ่งถือเป็นผลที่น่าสนใจอย่างมากเพราะการตั้งคำถามในชั้นเรียนเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและสะท้อนสมรรถนะการสอนโดยตรงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tong, An และ Cui (2024) ขณะเดียวกันการใช้ภาษาเพื่อออกคำสั่งและมอบหมายกิจกรรมมีระดับต่ำกว่าด้านอื่นเล็กน้อยแสดงให้เห็นว่าการใช้ภาษาเพื่อควบคุมชั้นเรียนต้องอาศัยทั้งความชัดเจน ความสุภาพและความเหมาะสมกับบริบทไปพร้อมกัน นอกจากนี้ผลการศึกษายังสะท้อนองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญว่าโครงสร้างการรายงานคำพูดไม่ได้เป็นเพียงเนื้อหาไวยากรณ์แต่ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูสะท้อนและต่อยอดความคิดของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มิตินี้ 3 การบูรณาการไวยากรณ์ในบริบทการสอนจริง พบว่านักศึกษาคูสามารถปรับรูปแบบภาษาให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียนและสถานการณ์ในชั้นเรียนได้ดีที่สุด สะท้อนสมรรถนะด้านการใช้ภาษาเชิงวิชาชีพที่เกิดขึ้นจากการฝึกประสบการณ์จริง สอดคล้องกับแนวคิดของ Wyatt และ Foez (2024) ที่ระบุว่าประสบการณ์สอนจริงเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นทางวิชาชีพของครูภาษา อย่างไรก็ตามการบูรณาการไวยากรณ์หลายรูปแบบพร้อมกับการอธิบายเนื้อหาและการสื่อสารในชั้นเรียนยังเป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องใช้เวลาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ระดับที่ 4 ผลกระทบ

ผลกระทบของหลักสูตรต่อโรงเรียนเครือข่าย คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษาและต่อหลักสูตรอื่น ๆ ในคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยในมิติด้านโรงเรียนเครือข่าย

ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าสมรรถนะของนักศึกษาครูสามารถส่งต่อผลเชิงบวกไปยังโรงเรียนเครือข่ายได้อย่างเป็นระบบไม่เพียงเปลี่ยนรูปแบบการสอนจากการเน้นอธิบายทฤษฎีไปสู่งานปฏิบัติจริง แต่ยังช่วยยกระดับพฤติกรรมการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในชั้นเรียนอย่างชัดเจนโดยผู้เรียนมีความกล้าในการใช้ภาษา และปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้มากขึ้นรวมถึงสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องควบคู่กับการสื่อสารจริง ขณะเดียวกันผลการวิจัยยังสะท้อนให้เห็นความสำคัญของการจัดการชั้นเรียนและการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการสื่อสารซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ในภาพรวม ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการใช้ทฤษฎีเชิงสื่อสารควบคู่กับทักษะการจัดการชั้นเรียน สามารถส่งต่อต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเครือข่ายได้อย่างเป็นรูปธรรมทั้งในด้านการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Richards (2015) ที่มองว่าการสอนทฤษฎีที่มีประสิทธิภาพควรเชื่อมโยงโครงสร้างภาษาเข้ากับการสื่อสารและการใช้ภาษาในบริบทจริง

ผลการวิจัยในมิติด้านคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา

ผลการวิจัยสะท้อนว่าหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพไม่ได้สร้างผลลัพธ์เฉพาะกับผู้เรียนเท่านั้นแต่ยังทำหน้าที่เป็นต้นแบบเชิงระบบที่ช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษาในภาพรวมทั้งด้านการออกแบบรายวิชา การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้และการจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับสมรรถนะวิชาชีพครูอย่างชัดเจน จุดสำคัญของหลักสูตรนี้ คือ การทำให้แนวปฏิบัติทางการสอนสามารถถ่ายทอดและขยายผลไปสู่รายวิชาอื่นได้จริงโดยอาจารย์ผู้สอนสามารถนำรูปแบบกิจกรรม เทคนิคการสอนและแนวทางประเมินผลไปประยุกต์ใช้ต่อส่งผลให้เกิดความต่อเนื่องของแนวทางการจัดการเรียนรู้ภายในคณะและช่วยยกระดับมาตรฐานทางวิชาการร่วมกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Darling-Hammond et al. (2017) ที่มองว่าหลักสูตรที่มีคุณภาพควรส่งต่อการพัฒนาระบบการเรียนรู้ของสถาบันไม่ใช่เพียงระดับรายวิชา และข้อค้นพบสำคัญของการวิจัยครั้งนี้ คือ หลักสูตรไม่ได้ทำหน้าที่เพียงจัดการเรียนรู้แต่สามารถเป็นกลไกยกระดับคุณภาพทางวิชาการของทั้งคณะได้ เมื่อการออกแบบหลักสูตรเชื่อมโยงกับสมรรถนะวิชาชีพและสามารถขยายผลสู่การปฏิบัติร่วมกันในระดับสถาบัน

ผลการวิจัยในมิติด้านคุณภาพหลักสูตร

ด้านคุณภาพหลักสูตรในฐานะต้นแบบที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลเชิงระบบ ผลการวิจัยสะท้อนว่าหลักสูตรไม่ได้สร้างผลลัพธ์เพียงระดับรายวิชาแต่สามารถขยายผลไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในระดับหลักสูตรและระดับคณะได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยหลักสูตรสามารถแปรผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เป็นนามธรรมให้กลายเป็นสมรรถนะการใช้ไวยากรณ์เชิงวิชาชีพที่สังเกตและปฏิบัติได้จริงในบริบทการสอน

จุดเด่นสำคัญของหลักสูตร คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้กับการนำไปใช้จริง และนักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ในการปฏิบัติวิชาชีพได้อย่างเหมาะสมสะท้อนว่าหลักสูตรช่วยลดช่องว่างระหว่างความรู้กับการใช้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันหลักสูตรยังมีศักยภาพในการเป็นต้นแบบให้รายวิชาอื่นนำไปประยุกต์ใช้ทั้งด้านการออกแบบกิจกรรม การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลส่งผลให้เกิดการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับคณะอย่างต่อเนื่อง ข้อค้นพบสำคัญของการวิจัยครั้งนี้ คือ หลักสูตรที่มีประสิทธิผลไม่เพียงทำให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้แต่ต้องสามารถขยายผลสู่การพัฒนาเชิงระบบและสร้างแนวปฏิบัติทางวิชาการที่ต่อเนื่องได้ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Richards (2021) ที่มองว่าหลักสูตรที่มีคุณภาพควรเชื่อมโยงการเรียนรู้กับการใช้จริงและนำไปสู่การพัฒนาในระดับที่กว้างขึ้น

3.2 ผลการวิจัยประสิทธิของภาพของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีค่า E_1 เท่ากับ 78.32 และ E_2 เท่ากับ 76.16 สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถรักษาระดับการเรียนรู้จากระหว่างเรียนไปสู่ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนได้อย่างต่อเนื่องและการเรียนรู้ไม่ได้เกิดเพียงการจดจำในระยะสั้นเท่านั้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ที่อธิบายว่า E_1 เป็นตัวแทนของประสิทธิภาพกระบวนการเรียนรู้ และ E_2 เป็นตัวแทนของประสิทธิภาพผลลัพธ์การเรียนรู้ ประเด็นที่น่าสนใจของผลการวิจัยครั้งนี้ คือ ความแตกต่างระหว่าง E_1 และ E_2 มีเพียง 2.16 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แสดงให้เห็นว่าผลการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ได้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญหลังสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ยังสามารถคงระดับความรู้และนำไปใช้ในการประเมินอิสระได้จริงซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ที่มองว่าการเรียนรู้ที่มีคุณภาพต้องสะท้อน

ความต่อเนื่องระหว่างกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นภายหลังการเรียน

ประการสุดท้าย ผลการจัดทำและประเมินคู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ผลการจัดทำและประเมินคู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู พบว่า คู่มืออยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านสะท้อนว่าคู่มือมีความชัดเจนครอบคลุมและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากคู่มือดังกล่าวไม่ได้พัฒนาจากกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียวแต่พัฒนาจากผลการทดลองใช้หลักสูตรจริงจำนวน 15 แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้คู่มือสามารถอธิบายขั้นตอน วิธีดำเนินกิจกรรมและแนวทางการใช้หลักสูตรได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้นผู้สอนจึงสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างเป็นระบบและมีทิศทางเดียวกันและช่วยลดปัญหาความคลาดเคลื่อนในการตีความหลักสูตรระหว่างผู้สอนแต่ละคน นอกจากนี้องค์ประกอบด้านบทบาทของผู้สอน ผู้บริหารและโรงเรียนเครือข่ายได้รับการประเมินในระดับสูงที่สุดสะท้อนให้เห็นว่าประสิทธิภาพของหลักสูตรไม่ได้เกิดจากตัวหลักสูตรเพียงอย่างเดียวแต่ยังเกิดจากการมีระบบสนับสนุนและความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Richards (2017) ที่มองว่าความสำเร็จของการนำหลักสูตรไปใช้ต้องอาศัยกลไกสนับสนุนที่ชัดเจนควบคู่กับหลักสูตร และข้อค้นพบสำคัญ คือ การพัฒนาหลักสูตรสำหรับสถาบันผลิตครูไม่ควรสิ้นสุดเพียงการออกแบบรายวิชาหรือแผนการสอนแต่จำเป็นต้องพัฒนาคู่มือการใช้หลักสูตรควบคู่กันในฐานะเครื่องมือเชื่อมโยงหลักสูตรสู่การปฏิบัติจริง ซึ่งถือเป็นองค์ความรู้สำคัญที่ช่วยยกระดับการนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพที่มีมาตรฐานเดียวกันในบริบทการสอนจริง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่าหลักสูตรสามารถพัฒนาความรู้และสมรรถนะด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนให้เห็นว่าการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงไวยากรณ์กับสถานการณ์การสอนจริงมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่น การวิเคราะห์สถานการณ์ในชั้นเรียน การฝึกสอนย่อยและ

การสะท้อนคิดหลังการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาคูสามารถนำความรู้ด้านไวยากรณ์ไปใช้ในการสื่อสารและการจัดการเรียนการสอนจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การเน้นการใช้ไวยากรณ์ในบริบทการสอนจริง ผลการประเมิน

พฤติกรรมพบว่านักศึกษาคูสามารถนำความรู้ด้านไวยากรณ์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจริงได้ในระดับมากที่สุดโดยเฉพาะด้านความถูกต้องของโครงสร้างภาษาและการประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นการนำหลักสูตรไปใช้ควรเน้นกิจกรรมที่เชื่อมโยงไวยากรณ์กับสถานการณ์การสอนจริง เช่น การสอนย่อย การจำลองสถานการณ์ในห้อง เรียนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเพื่อส่งเสริมการถ่ายโอนความรู้สู่การปฏิบัติจริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองที่มีกลุ่มควบคุม

แม้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะแสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังเรียนสูงขึ้นและประสิทธิภาพของหลักสูตรสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แต่การวิจัยใช้รูปแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังเรียน ดังนั้น ควรมีการวิจัยเชิงทดลองที่มีกลุ่มควบคุมเพื่อเปรียบเทียบผลกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อสรุปเชิงเหตุและผลของหลักสูตร

2.2 การศึกษาผลกระทบในระยะยาว

จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาคูสามารถนำความรู้ด้านไวยากรณ์ไปใช้ในการสอนจริงได้ในระดับมากที่สุด ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรติดตามผลหลังจากนักศึกษาเข้าสู่อุปการประกอบวิชาชีพครูเพื่อศึกษาว่าสมรรถนะด้านการใช้ไวยากรณ์ยังคงส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในระยะยาวหรือไม่

2.3 การขยายบริบทของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการกับนักศึกษาคูสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษเพียงกลุ่มเดียว ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังนักศึกษาคูในสาขาวิชาอื่นหรือสถาบันผลิตครูที่มีบริบทแตกต่างกันเพื่อศึกษาความเหมาะสมและความสามารถในการประยุกต์ใช้หลักสูตรในบริบทที่หลากหลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม. (2537). *คู่มือหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ดันธธรรม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *แนวทางการนำมาตราฐานหลักสูตรไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผลตามสภาพจริง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2553). *พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร เล่ม 1*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กุลิสรา จิตรชาวนิช. (2565). *การพัฒนาหลักสูตรฉบับฉบับไว*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2)* กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- คณิต จิตเจริญพิโชค. (2548). *คู่มือการดำเนินงานกิจกรรมทางการศึกษา*. เชียงใหม่: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จตุรฤช ไพรสณฑ์. (2564). *การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง อีสปอร์ต กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม*. วิทยานิพนธ์ ปรัช.ด สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จรัส โพธิ์จันทร์. (2553). *ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในภาคเหนือ*. ปรินญาณินพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทิมา เมยประโคน. (2555). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชาศิลปะ เรื่องการสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราพร กำจัดทุกข์. (2552). *ความพึงพอใจหลังการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2551). ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 7–20. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/28419>
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2557). *การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์.
- ชาติชาย ม่วงปทุม. (2557). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ED12201 *การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร* [เอกสารที่ไม่มีการตีพิมพ์] อุตรธานี. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี. <https://portal5.udru.ac.th/ebook/pdf/upload/1715M2ms109736cFTM19.pdf>
- นิชาภา เจริญรุ่งเรืองชัย. (2547). *คู่มือการบริหารงานโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน* ดอนฉิมพลีพิทยาคม. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทวิศม์ชนา พิพัฒน์เพ็ญ. (2557). *การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครสงขลา*. รายงานการวิจัย. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ทีศนา แหมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2553). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ด้านสุขภาพการพิมพ์.
- _____. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 21). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีราร บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบหลักสูตรและพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ธนรัช.
- _____. (2551). *ทฤษฎีหลักสูตร*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศุภสภาลาดพร้าว.

- นันทมนัส รอดทัศนาศ. (2554). *การจัดทำคู่มือจัดกิจกรรมพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน*. ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2546). *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร*. กรุงเทพฯ:
ชมรมเด็ก.
- _____. (2547). *วิธีทางสถิติสำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2553). *การพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ปรัชญา ศิริภูรี. (2550). *การพัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับหน่วยงานทางการศึกษา*.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิชาการศึกษา.
- ประดับ เรืองมาลัย. (2542). *แนวทางการจัดทำคู่มือการเรียนการสอน*. นนทบุรี: โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสาธน์ เจริญเฉลิม. (2553). *หลักสูตรการศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ปราณี กองจินดา. (2549). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และ
ทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้
แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้
คู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปราณี กรุณวงศ์. (2546). *คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโมเดลซิปปา
เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนวัดแสงสรรค์*.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราโมทย์ เจตนาเสน. (2562). *คู่มือปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 9*. สุพรรณบุรี: สพม. 9.

- ปรีชา ช้างขวัญยืน, และคณะ. (2539). *การพัฒนาคู่มือการเรียนการสอนสำหรับครูในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ปิ่นวดี ธนธานี. (2550). *เอกสารประกอบการสอนการวัดและประเมินผลการศึกษา*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- พิจิตรา ธงพานิช. (2557). *การออกแบบและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2551). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เอ้าส์ ออฟ เคอร์มส์.
- _____. (2552). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เอ้าส์ ออฟ เคอร์มส์.
- _____. (2559). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 11). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิศุจน์ มีโปล์. (2549). *คู่มือการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสตอรี่ไลน์ สำหรับครูโรงเรียนอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาณุเดช เพียรความสุข และคณะ. (2558). *ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการของสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. รายงานการวิจัยสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ภิบูรณ์ มาลากุล ณ อยุธยา, ภรณ์ดี ประพฤติกิจ และ กานต์ชนก วรธนะสิน (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารวิชาการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม*, 11(3), 85–86.
<http://journal.fte.kmutnb.ac.th/download/v11n3/journalFTE-Abstract-2020-11-3-9.pdf>
- ภูริชญา เพ็ญพรหม, และฤดีรัตน์ ชุมนะโชติ. (2563). *หลักสูตรการรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน*

- สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารครุศาสตร์, 48(4), 276–297. <https://doi.org/10.58837/CHULA.EDUCU.48.4.16>.
- มนชิตา เรืองรัมย์. (2556). การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- มนตรี ชมชื่น. (2548). แนวทางการเขียนคู่มือการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิชาการ.
- มนภัทร ด่านวชิรา (2554) การพัฒนาคู่มือการเรียนรู้รายวิชา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มนสิข สิทธิสมบุรณ์ (2563). การพัฒนาหลักสูตร มโนทัศน์และการประยุกต์ใช้. พระนคร ศรีอยุธยา: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มนสิข สิทธิสมบุรณ์. (2563). การพัฒนาหลักสูตร: มโนทัศน์และการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2546). เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล ภาครัฐ. (พิมพ์ครั้งที่ 16). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มารุต พัฒผล. (2567). การประเมินหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้และพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: บริษัท จรัสสินทวงศการพิมพ์ จำกัด.
- รดาณัฐ เดนศักดิ์ตระกูล. (2553). ความพึงพอใจของลูกค้าด้านคุณภาพการบริการ ในการซ่อมบำรุงอากาศยานและชิ้นส่วนอากาศยาน ของบริษัทอุตสาหกรรมการบิน จำกัด. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- รติมา บุศย์ริชะเรือง. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางไวยากรณ์โดยใช้แบบฝึกไวยากรณ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบแมโครโมเดลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งโพธิ์ทะเลพิทยฯ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. <https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/5541/3/RatimaBussricharoen.pdf>.

- รัตน์ บัณฑิต. (2550). *วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คำสมัย.
- _____. (2552). *วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คำสมัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- _____. (2555). *พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- _____. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุจิร ภู่อาระ และจันทราณี สงวนนาม. (2545). *การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- _____. (2545). *การเขียนแผนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2554). *การเขียนรายงานการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิชุดา ขำประถม, และ ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน. (2565). การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติด้วยการจัดการเรียนรู้ในการฟังและอ่านสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 12(3), 104–116.
<https://so03.tcithaijo.org/index.php/ajpbbru/article/view/258429>.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช. (2542). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น: สานต่อที่ท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: เซ็นเตอร์ดิสคัฟเวอรี.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2554). *จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา*. กรุงเทพฯ: จรัญสนิทวงศ์การพิมพ์.
- _____. (2535). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2537). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- _____. (2543). *การพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มาตรฐานการอุดมศึกษา.
- _____. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัทอาร์แอนด์ปริ้นท์ จำกัด.
- วิทยา ตำนธำรงกุล. (2546). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ: เชิร์ชเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- วิมลสิทธิ์ ทรายางกูร. (2551). *พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม : มूलฐานทางพฤติกรรมเพื่อการออกแบบและวางแผน*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ อัครจารย์พันธุ์. (2559). *การพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการใช้คำพูดรายงานด้วยเทคนิคการสอนแบบผู้สอน-ผู้เรียนผลัดกันเป็นผู้นำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
<https://sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/23299?attempt=2&locale-attribute=th>.
- วิสาร สุทธิสว่าง. (2551). *การศึกษาการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สารสนเทศ ในระดับช่วงชั้นที่ 3 ของสถานศึกษาของรัฐ จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศศิธร ชันติธรางกุล. (2550). *หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร*. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์, และคณะ. (2535). *การจัดทำคู่มือการฝึกอบรม*. นนทบุรี: สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2544). *นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สกอ. (2562). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ*. สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. <https://indd.rmutsv.ac.th/main/th/tqf>.

- สมนึก ธาตุทอง. (2548). *เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: เพชรเกษมการพิมพ์.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2553). *วิธีวิทยาการประเมิน: ศาสตร์แห่งคุณค่า* (พิมพ์ครั้งที่ 5).
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ บารมี. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน
บริษัทมหาชนไฟเบอร์ซีเมนต์ จำกัด (มหาชน)*. รายงานการวิจัยคณะรัฐ
ประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สกุล มูลแสงดง. (2554). *สัมมนาการสอนวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- สัจด์ อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนหลักสูตร* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- สง่า ภูธรรงค์. (2551). *ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของศึกษาธิการ
อำเภอตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ และความพึงพอใจ
ของข้าราชการสำนักงานศึกษาธิการในเขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- สยาม ชูติมา และคณะ. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างทักษะการอ่านและการ
เขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการสอนที่เน้นเนื้อหาร่วมกับประเด็นสาระใน
ท้องถิ่นสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. วารสาร
บัณฑิตวิจัย, 13(1), 91-105.*
<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/banditvijai/article/view/252850/172742>.
- ส.วาสนา ประवालพฤษ. (2544). *หลักการและเทคนิคการประเมินผลการศึกษา*.
กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). *เอกสารหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2549). *คู่มือแนวทางการจัดทำวิธี
ปฏิบัติงาน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน ก.พ.ร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ:

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

<https://drive.google.com/file/d/0B9t56k6dmUe5a1l3eVFpUFpmMOU/view?sourcekey=0-UBYxbtI7N6A3cEoMigXJQ>.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

<https://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPlan60-79.pdf>

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี*

(พ.ศ. 2561-2580). สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

<https://www.nesdc.go.th>.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจ*

และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570). สำนักงานสภาพัฒนาการ

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. <https://www.nesdc.go.th>.

สำนักงานสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2567). *รายงานผล*

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2566.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).

<https://www.niets.or.th/>.

สุเทพ อ่วมเจริญ, วัชรวิภา เล่าเรียนดี, และ ประเสริฐ มงคล. (2559). การพัฒนารูปแบบการ

เรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 8(1), 28-46

<https://so05.tcithaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/42744/48733>.

สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตรยุคปฏิรูปการศึกษา*

ไทย. เชียงใหม่: ดวงกมล.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุพรรณิ อาศัยราช และนันทวดี วงษ์เสถียร. (2557). การพัฒนาบทเรียนไวทยากรณ์
ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานโดยใช้เอกสารจริงด้านสังคมและวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษา. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
สุวรรณภูมิ.
<https://research.rmutsb.ac.th/fullpaper/2557/2557239875628.pdf>.
- สุวรรณา รัตนธรรมเมธี. (2554). หลักสูตรและการจัดการ. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สุรินทร์.
- สุวิมล คำย้อย. (2555). ความพึงพอใจของผู้มารับบริการในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ
ตำบลบ้านห้วยก้ออำเภอโน้สโสม จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ส.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2547). การวัดทักษะปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุชิต ธรรมานิตย์. (2544). การใช้กิจกรรมกลุ่มเกมแข่งขันเพื่อส่งเสริมความรู้ด้าน
ไวทยากรณ์และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2544). ภาษาศาสตร์สังคม (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อร่าม เลือเดช. (2549). คู่มือการปฏิบัติงานและการบริหารงานในหน่วยงานราชการ.
กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา
- อานนท์ ประวิเศษ. (2554). ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการของการประปาส่วน
ภูมิภาคสาขาตาก. วิทยานิพนธ์ บธ.บ. นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช.
- เครือวัลย์ เผ่าผึ้ง. (2548). การพัฒนาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คิดวิเคราะห์และ
เขียนสื่อความ สำหรับครูภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. นครปฐม:
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- เพ็ญศรี แสงเจริญ. (2549). *การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมพี่เลี้ยงเด็กในสถาน
สงเคราะห์เกี่ยวกับการสร้างสัมพันธภาพความผูกพันในการเลี้ยงดูเด็ก.*
วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2552). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์.*
(พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2556). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์* (พิมพ์ครั้งที่ 4).
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวภา อุดมทรัพย์. (2547). *คู่มือครูการดำเนินงานตามระบบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
โรงเรียนประสาธน์รัฐประชากิจ.* ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- เรืองชัย จรุงศิริวัฒน์. (2554). *เทคนิคการเขียนคู่มือการปฏิบัติงาน.* ขอนแก่น:
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- แพรวไหม คำดวง. (2562). *การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสม์
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยศิลปากร.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
<http://thesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2421/1/60254312.pdf>.
- โยธิน แสงดี. (2551). *การวิจัยเชิงคุณภาพ.* กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาและฝึกอบรมการวิจัย.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2561). *หลักคิด การจัดการหลักสูตรและการสอน.* กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Açikgoz, T. (2021). Competency-based education: Theory and practice. *Educational
Sciences: Theory & Practice*, 21(3), 1–12.
<https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1326834.pdf>
- Alkin, M. C. (2012). *Evaluation essentials: From design to results.* Guilford Press.
- Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and
assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives.*
New York: Longman.
- Andrews, S. (2007). *Teacher language awareness.* Cambridge University Press.

- Aykut Kolay, C., & Mirici, İ. H. (2024). Investigating pre-service EFL teachers' self-efficacy in their classroom management skills using the EPOSTL as a self-assessment tool. *Archives Des Sciences*, 74(6).
DOI: <https://doi.org/10.62227/as/74615>.
- Atuhurra, J., & Kaffenberger, M. (2022). Measuring education system coherence: Alignment of curriculum standards, examinations, and teacher instruction in Tanzania and Uganda. *International Journal of Educational Development*, 92, 102598. <https://doi.org/10.1016/j.ijedudev.2022.102598>.
- Baikham, S. (2025). Integrating word cloud technology with active learning methods to enhance Thai undergraduate students' English grammar competence. *Journal of Humanities and Social Sciences Bansomdejchaopraya Rajabhat University*, 19(1), 1–16.
<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/jhusocbru/article/view/4884>.
- Beck, C. T. (2006). Methodological issues in nursing research: Using the content validity index to assess content validity. *Nursing Research*, 56(5).
<https://doi.org/10.1097/00006199-200609000-00012>.
- Bachman, L. F., & Palmer, A. S. (2010). *Language assessment in practice: Developing language assessments and justifying their use in the real world*. Oxford University Press.
- Beauchamp, G. A. (1981). *Curriculum theory* (4th ed.). F. E. Peacock Publishers.
- Benson, P. (2001). *Teaching and researching autonomy in language learning*. Longman.
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of educational objectives: Handbook I, The cognitive domain*. New York: David McKay.
- Bloom, B. S. (1976). *Human characteristics and school learning*. McGraw-Hill.
- Bowen, J. D., Madsen, H., & Hilferty, A. (1985). *TESOL techniques and procedures*. Rowley, MA: Newbury House.
- Bolinger, D. L. (1977). *Meaning and Form*. London & New York: Longman.

- Brown, J. D. (1995). *The elements of language curriculum: A systematic approach to program development*. Heinle & Heinle Publishers.
- Brown, H. D. (2000). *Principles of language learning and teaching* (4th ed.). White Plains, NY: Pearson Education.
- Brown, H. D. (2004). *Language assessment: Principles and classroom practices*. Pearson Education.
- Brown, H. D., & Abeywickrama, P. (2019). *Language assessment: Principles and classroom practices* (3rd ed.). Pearson Education.
- Cambridge University. (2015). *English grammar profile: Criterial features by CEFR levels*. University of Cambridge.
https://www.researchgate.net/publication/356947221_Grammar_Profiling_Redalignment_of_CEFR_Teaching_Materials_and_Assessments.
- Council of Europe. (2001). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment*. Cambridge University Press.
<https://rm.coe.int/common-european-framework-of-reference-for-languages-learning-teaching/16809ea0d4>.
- Council of Europe. (2020). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment – Companion volume*. Council of Europe Publishing.
<https://rm.coe.int/cefr-companion-volume-with-new-descriptors-2020/16809ea0d4>.
- Crystal, D. (2004). *The Cambridge encyclopedia of the English language* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Darling-Hammond, L., Hyster, M. E., & Gardner, M. (2017). *Effective teacher professional development*. Learning Policy Institute.
- Darling-Hammond, L., Flook, L., Cook-Harvey, C., Barron, B., & Osher, D. (2017). Implications for educational practice of the science of learning and development. *Applied Developmental Science*, 24(2), 97–140.
<https://doi.org/10.1080/10888691.2018.1537791>.

- DeKeyser, R. M. (2020). *The skill acquisition theory*. In B. VanPatten, G. D. Keating, & S. Wulff (Eds.), *Theories in second language acquisition* (2nd ed., pp. 3–104). Routledge.
- Dickins, P. M. R., & Woods, E. G. (1988). *Communicative Grammar in EFL Classrooms*. London: Routledge.
- Donkuanchao, K. (2022). *Developing English speaking skills and learning vocabulary by learning management based on teaching language concept for communication via YouTube video of grade 6 students*. (Unpublished Master's thesis). Mahasarakham University.
- Doughty, C. J., & Williams, J. (Eds.). (1998). *Focus on form in classroom second language acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Drucker, P. F. (2006). *The effective executive: The definitive guide to getting the right things done*. HarperBusiness.
- Ellis, R. (2006). Current issues in the teaching of grammar: An SLA perspective. *TESOL Quarterly*, 40(1), 83–107. <https://doi.org/10.2307/40264512>.
- Ellis, R. (2015). *Understanding second language acquisition* (2nd ed.). Oxford University Press.
- Engida, M. A. M., Iyasu, A. S., & Fentie, Y. M. (2024). Impact of teaching quality on student achievement: Student evidence. *Frontiers in Education*, 9, Article 1367317. <https://doi.org/10.3389/feduc.2024.1367317>.
- Evans, V., & Dooley, J. (2023). *Upstream student's book*. Newbury, England: Express Publishing.
- Farrell, T. S. C. (2019). *Reflective practice in ELT*. Equinox.
- Fredrickson, B. L. (2001). The role of positive emotions in positive psychology: The broaden-and-build theory of positive emotions. *American Psychologist*, 56(3), 218–226. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.56.3.218>.
- Freeman, D. (2016). *Educating second language teachers*. Oxford University Press.
- Fulcher, G. (2015). *Re-examining language testing*. Routledge.

- Goldstein, B., & Jones, C. (2023). *Evolve Level 4 Student's Book with eBook*. Cambridge University Press.
- Good, C.V., (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Gollin, J. (1998). Deductive vs. inductive language learning. *ELT Journal*, 52(1), 88–89.
<https://doi.org/10.1093/elt/52.1.88>.
- Greenbaum, S., & Nelson, G. (2002). *An Introduction to English Grammar* (2nd ed.). Harlow, England: Pearson Education Limited.
- Harwood, N., & Petty, J. (2022). *Prepare student's book level 6 (CEFR B2)*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Harmer, J. (1987). *Teaching and Learning Grammar*. New York: Longman.
- Harmer, J. (2015). *The practice of English language teaching* (5th ed.). Pearson Education.
- Harrow, A. (1972). *A Taxonomy of the Psychomotor Domain : A Guide for Developing Behavioral Objectives*. New York : Longman.
- Hedge, T. (2000). *Teaching and Learning in the Language Classroom*. UK: Oxford University Press.
- Herzberg, F. (1989). *The Motivation to Work*. New Brurawick: Transaction.
- Herbert, P., & McKinlay, S. (2023). *Evolve student's book level 4 (CEFR B1)*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Hornby, A. S. (Ed.). (1989). *Oxford advanced learner's dictionary of current English* (4th ed.). Oxford University Press.
- Hornby, A. S. (2001). *Oxford Advanced Learner's Dictionary*. Oxford: Oxford University Press.
- Holandyah, M., Erlina, D., Marzulina, L., & Ramadhani, F. R. (2021). Grammar instruction in communicative language teaching classrooms: Student teachers' perceptions. *Edukasi: Jurnal Pendidikan dan Pengajaran*, 8(1), 66–77. <https://doi.org/10.19109/ejpp.v8i1.8510>.
- Hughes, A. (2003). *Testing for language teachers* (2nd ed.). Cambridge University Press.

- ISAN Insight & Outlook. (2024). *Isan economic outlook: February 2024*. Faculty of Economics, Khon Kaen University.
<https://isaninsight.kku.ac.th/wp-content/uploads/2024/02/Feb-2567.pdf>
- Jaengsaengthong, W., & Tawanna, T. (2024). Development of learning achievement in the English course on Present Simple Tense by using a task-based learning model for students of the 6th level of primary education. *Interdisciplinary Academic and Research Journal*, 4(4), 779–794.
<https://doi.org/10.60027/iarj.2024.277210>.
- Kirkpatrick, D. L., & Kirkpatrick, J. D. (2005). *Evaluating Training Programs: The Four Levels* (3rd ed.). San Francisco: Berrett-Koehler.
- Kirkpatrick, D. L., & Kirkpatrick, J. D. (2005). *Transferring learning to behavior: Using the four levels to improve performance*. Berrett-Koehler Publishers.
- Kirkpatrick, D. L., & Kirkpatrick, J. D. (2016). *Kirkpatrick's four levels of training evaluation*. ATD Press.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Prentice-Hall.
- Kolb, A. Y., & Kolb, D. A. (2018). Eight important things to know about the experiential learning cycle. *Australian Educational Leader*, 40(3), 8–14.
<https://learningfromexperience.com/downloads/research-library/eight-important-things-to-know-about-the-experiential-learning-cycle.pdf>.
- Kayalvizhi, R., & Lakshmi Shanmugam, P. N. (2023). *Grammatical knowledge and grammatical competence among English and non-English pre-service teachers*. *Educational Administration: Theory and Practice*, 29(2), 739–744.
 DOI: <https://doi.org/10.53555/kuey.v29i2.8910>.
- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and principles in language teaching*. (2nd ed.). Oxford, UK: Oxford University Press.
- Larsen-Freeman, D., & Anderson, M. (2011). *Techniques and principles in language teaching*. (3rd ed.). Oxford, England: Oxford University Press.

- Larsen-Freeman, D. (2003). *Teaching Language: From Grammar to Grammar*. Boston: Cengage.
- Larsen-Freeman, D. (2015). Research into practice: Grammar learning and teaching. *Language Teaching*, 48(2), 263–280.
<https://doi.org/10.1017/S0261444814000408>.
- Lave, J., & Wenger, E. (1991). *Situated learning: Legitimate peripheral participation*. Cambridge University Press.
- Long, M. H. (2015). *Second language acquisition and task-based language teaching*. Oxford: Wiley-Blackwell.
- Long, M. H. (1991). Focus on form: A design feature in language teaching methodology. In K. de Bot, R. B. Ginsberg, & C. Kramsch (Eds.), *Foreign language research in cross-cultural perspective* (pp. 39–52). John Benjamins Publishing Company. <https://doi.org/10.1075/sibil.2.07lon>.
- Lightfoot, A. (2010). Write Your Own Course. *Journal of English Teaching Professional*, 69(1), 50–51.
- Marsh, C. J. (2009). *Key concepts for understanding curriculum* (4th ed.). Routledge.
- Maslow, A. M. (1954). *Motivation and Personality*. New York: Harper and Row.
- McKernan, J. (2008). *Curriculum and imagination: Process theory, pedagogy and action research*. Routledge.
- Mercer, S., & Dörnyei, Z. (2020). *Engaging language learners in contemporary classrooms*. Cambridge University Press.
- Moorhouse, B. L., Walsh, S., Li, Y., & Wong, L. L. C. (2022). Assisting and mediating interaction during synchronous online language lessons: Teachers' professional practices. *TESOL Quarterly*, 56(3), 934–960.
- Nassaji, H., & Fotos, S. (2017). *Teaching grammar in second language classrooms: Integrating form-focused instruction in communicative context*. Routledge.
- National Academy of Education. (2024). *Evaluating and improving teacher preparation programs*. <https://doi.org/10.31094/2024/2>.

- Nation, I. S. P. (2017). *Learning vocabulary in another language* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Nation, I. S. P., & Macalister, J. (2010). *Language curriculum design*. Routledge.
- Niyazi, X., & Wu, X. (2024). Research on the correlation between teacher classroom questioning types and student thinking development from the perspective of discourse analysis. *Instructional Science*, 52, 997–1019.
- Normawati, A. (2023). How EFL learners perceive grammar in speaking and writing. *Journal of English Educational Study (JEES)*, 6(1), 23–30.
<https://jurnal.stkippersada.ac.id/jurnal/index.php/JEES/article/view/2208>.
- Nunan, D. (2003). *Practical English Language Teaching*. Singapore: McGraw-Hill.
- Oliva, P. F. (1982). *Developing the Curriculum*. Boston: Little Brown and Company.
- _____. (1992). *Developing the Curriculum*. New York: Harper Collins Publisher.
- Oliver, R. L. (1997). *Satisfaction: A Behavioral Perspective on the Consumer*. New York: McGraw-Hill.
- Ornstein, A. C., & Hunkins, F. P. (2004). *Curriculum: Foundations, Principles* (5th ed.). Boston, MA: Allyn & Bacon.
- Ornstein, A. C., & Hunkins, F. P. (2018). *Curriculum: Foundations, principles, and issues* (7th ed.). Pearson.
- Ortega, S. (2019). *An introduction to linguistics*. Willford Press.
- Posner, G. J. (2004). *Analyzing the curriculum* (3rd ed.). McGraw-Hill.
- Pratt, D. (1980). *Curriculum: Design and Development*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Puchta, H., Stranks, J., & Lewis-Jones, P. (2015). *English in Mind Level 4 Student's Book with DVD-ROM*. Cambridge University Press.
- Richards, J. C. (2001). *Curriculum development in language teaching*. Cambridge University Press.
- Richards, J. C. (2017). *Curriculum development in language teaching* (2nd ed.). Cambridge University Press.

- Richards, J. C. (2021). *Curriculum development in language teaching* (2nd ed.). Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781009024556>.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and methods in language teaching* (3rd ed.). Cambridge University Press.
- Richards, J. C. (2015). *Key issues in language teaching*. Cambridge University Press.
- Roger, C.R. (1969). *Freedom to Learn*. Columbus, Ohio: Chales E. Merrill Publishing Company.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2020). *Intrinsic and extrinsic motivation from a self-determination theory perspective: Definitions, theory, practices, and future directions*. *Contemporary Educational Psychology*, 61, 101860. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0361476X20300254>.
- Saengboon, S., Kosin, P., & Toomaneejinda, A. (2022). The roles of grammar in English language teaching: Local viewpoints. *PASAA*, 63, 179–204. <https://doi.org/10.58837/CHULA.PASAA.63.1.7>
- Saylor, W. A. and Lewis, A. J. (1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Saylor, J. G. and Alexander, W.M. (1974). *Planning Curriculum for School*. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Saylor, J. G., Alexander, W. M., & Lewis, A. J. (1981). *Curriculum planning for better teaching and learning* (4th ed.). Holt, Rinehart and Winston.
- Savignon, S. J. (1982). *Communicative competence: Theory and classroom practice*. Reading, MA: Addison–Wesley Publishing Company.
- Schmidt, R. (1990). The role of consciousness in second language learning. *Applied Linguistics*, 11(2), 129–158. <https://academic.oup.com/applij/articleabstract/11/2/129/163482?redirectedFrom=fulltext>.
- Scrivener, J. (2019). *Learning teaching: The essential guide to English language teaching* (3rd ed.). Macmillan.

- Spady, W. G. (2023). Getting wiser about learning outcomes. In *IN4OBE Global Virtual Summit 2022: Transforming education and empowering learners*. SSRN. <https://doi.org/10.2139/ssrn.4442248>.
- Sulaiman, F., & Singh, D. (2021). *Grammar profiling and realignment of CEFR teaching materials and assessments*. *Journal of Language and Education*, 7(4), 85–95.
https://www.researchgate.net/publication/356947221_Grammar_Profiling_Realignment_of_CEFR_Teaching_Materials_and_Assessments.
- Shulman, L. S. (1987). Knowledge and teaching: Foundations of the new reform. *Harvard Educational Review*, 57(1), 1–22.
<https://www.scirp.org/reference/referencespapers?referenceid=1662698>.
- Styring, J., & Tims, N. (2021). *Prepare Level 6 Student's Book with eBook* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Tavares, N. J. (2023). Empowering English teachers to be grammar 'experts' and coursebook analysts via Perusall. *RELC Journal*.
<https://doi.org/10.1177/00336882231185230>.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. Harcourt, Brace & World.
- Tichachat, S. (2020). Grammar matters: Integrating grammar in communicative language teaching classrooms. *Rajabhat Krungthep Research Journal: Humanities and Social Sciences*, 7(3), 73–80.
<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/rdi-ar/article/view/245498/166403>.
- Thornbury, S. (1999). *How to Teach Grammar*. Harlow, England: Pearson Education
<https://jonturnerhct.wordpress.com/wp-content/uploads/2014/09/how-to-teach-grammar-scott-thornbury.pdf>.
- Thornbury, S. (2004). *Natural Grammar: The Keywords of English and How They Work*. Oxford: Oxford University Press.
- Thorndike, R. M. (1978). *Correlation Procedures for Research*. New York: Garder Press.

- Tong, Z., An, F., & Cui, Y. (2024). Exploring teacher discourse patterns: Comparative insights from novice and expert teachers in junior high school EFL contexts. *Heliyon*. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e36435>.
- Tyler, R. W. (1949). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: University of Chicago Press.
- Tyler, R. W. (1974). *Basic Principle of Curriculum and Instruction*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Uktolseja, L. J. (2020). *An analysis of grammatical errors in song lyrics*. *INTERACTION: Jurnal Pendidikan Bahasa*, 7(1), 1–7.
<https://scispace.com/pdf/an-analysis-of-grammatical-errors-in-song-lyrics-59n5f5jxfm.pdf>
- Yule, G. (2010). *The Study of Language* (4th ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Walsh, S. (2016). *Classroom discourse and teacher development*. Edinburgh University Press.
- Wildman, J., & Dellar, H. (2022). *Eyes open student's book level 4 (CEFR B1)*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Wiles, J., & Bondi, J. (2015). *Curriculum development: A guide to practice* (9th ed.). Pearson.
- Wolman, B. B. (1973). *Dictionary of Behavioral Science*. London: Litton Educational.
- Wyatt, M., & Faez, F. (2024). *Building the self-efficacy beliefs of English language learners and teachers: New perspectives for research, teaching and learning*. Routledge.
- Wyatt, M., & Faez, F. (2024). Teacher agency and identity development in language teacher education: The role of classroom practice and practicum experience. *Teaching and Teacher Education*, 137, 104386.
<https://doi.org/10.1016/j.tate.2023.104386>.
- Zais, R. S. (1976). *Curriculum: Principles and Foundations*. New York: Thomas Y. Crowell Co.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

หนังสือขออนุญาตสัมภาษณ์องค์ประกอบเพิ่มเติม มีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. นางสาวอมรรัตน์ วรสาร
2. ดร.เบญจมาศ สอนคำ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพร ทับทิมศรี
4. นางสาวยุพารัตน์ ภูมิทรัพย์
5. นางสาวณัฐชานันท์ เจือจันทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธาตุนคร
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์องค์ประกอบเพิ่มเติม

เรียน นางสาวอมรรัตน์ วรสาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายบัณฑิต เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายบัณฑิต เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๕ ๖๖๑๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์องค์ประกอบเพิ่มเติม

เรียน ดร.เบญจมาศ สอนคำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายบัณฑิต เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๓๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายบัณฑิต เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๘



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์องค์ประกอบเพิ่มเติม

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพร ทับทิมศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายบัณฑิต ภู่วิจัย เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพียสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายบัณฑิต ภู่วิจัย เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิติโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์องค์ประกอบเพิ่มเติม

เรียน นางสาวณัฐชานันท์ เจือจันทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายบัณฑิต ภู่วิเชียร รหัสนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายบัณฑิต ภู่วิเชียร โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๕ ๖๖๓๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๘



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนมิตรภาพ ตำบลเมืองเก่า
อำเภอเมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์องค์ประกอบเพิ่มเติม

เรียน นางสาวยุพรัตน์ ภูมิทรัพย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายนันทน์ ภูมิทรัพย์ เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๓๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน - เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายนันทน์ ภูมิทรัพย์ เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕

หนังสือขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. นายสมศักดิ์ จันทดี
2. นางสาวกมลพัฒน์ ไชยสงคราม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิกร สุรมณี
4. นางสาวชมภูษ พราหมณะนันท์
5. นางสาววัชรกรณ์ ใจกลม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๓๘



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธาตุงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย

เรียน นางสาวณัฏฐา เมฆตรง

ด้วย นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๐๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕



ที่ อว ๐๖๒๑.๓๒/ว ๓๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิลโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

เรื่อง ขออนุมัติแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย

เรียน ดร.กาญจนา จันทร์พราหมณ์

ด้วย นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติแต่งตั้งท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๓๘



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย
เรียน ดร.ลักขณา บุญณรงค์

ด้วย นายบัณฑิต ภู่วังอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายบัณฑิต ภู่วังอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย
เรียน ดร.จิราพร สุขกรร

ด้วย นายนันท์ณัฐ เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราพร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายนันท์ณัฐ เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๓๓๘



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย
เรียน นางสาวโลกดี เหมิลทัน

ด้วย นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๓๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ
สำหรับนักศึกษาครู” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

มีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. ดร.จารุวรรณ เขียวน้ำชุม
2. ดร.จตุรภูช ไพรสนนท์
3. ดร.จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์
4. นางสาวเยาวเรญ รัตนธารทอง
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภรณ์ พลายเล็ก

ที่ อว ๐๖๒๑.๓๒/ว ๔๓๔



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.จารวรรณ เขียวน้ำชุม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายนันทน์ ฤกษ์ เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ" ทางการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เนที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายนันทน์ ฤกษ์ เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕



ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๔๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.จตุรฤช ไพรสมิต

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายนันทน์ฤทธิ์ เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๓๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายนันทน์ฤทธิ์ เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕



ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๔๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคม ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.จักรพงษ์ แสนสุริวงศ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายบัณฑิต ฤกษ์ เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็น
ปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษา
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบท
ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.
เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บวร วรรณทอง เป็นกรรมกา
วิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความ
และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณา
เครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จาก
และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายบัณฑิต ฤกษ์ เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางเยาวเรญ รัตนธาทอง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายบัณฑิต เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายบัณฑิต เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๔๔ ๖๖๑๕



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๘ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภรณ์ พลายนเล็ก

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายนันทน์ ภูธร เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกสิทธิ์ เทียสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วย และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายนันทน์ ภูธร เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยและหนังสือขอความ
อนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยและ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๕๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธาตุมหาชัย
อ.เมือง จ.สกลนคร ๕๗๐๐๐

๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายนันทน์ วัชรวิทย์ เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพียสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบเร็ว (Expedited Review) จากคณะกรรมการ จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เลขที่ใบรับรอง COA NO. ๐๐๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณ ในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายนันทน์ วัชรวิทย์ เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/๔๔๓



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธาตุนคร
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเคราะหฺทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพรวรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ เพื่อหาความเชื่อมั่นในการ ศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบเร็ว จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ COA NO. ๐๐๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตเคราะหฺท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ประเมินคู่มือหลักสูตร
มีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาตยา หกพันนา
2. นางสาววิภาวี ดงสันนิवास
3. นางสาวสุรรัตน์ ตลับเงิน
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณิชภาพัท กันขุนทด
5. นายรงค์ เรืองวงษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี



ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๖๒๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือหลักสูตร

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาคยา ทกพันนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายบัณฑิต ภูฎี เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพียสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์ศิริ ฐิตินันท์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายบัณฑิต ภูฎี เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๒๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิติโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือหลักสูตร

เรียน นางสาววิภาวี คงสันนิवास

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายบัณฑิต ภูฎี เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพรวรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายบัณฑิต ภูฎี เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๔๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๒๒



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือหลักสูตร

เรียน นางสาวสุรรัตน์ ตลับเงิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายบัณฑิต ฤทธิ เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพรวรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์ศิริ ฐนัทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายบัณฑิต ฤทธิ เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๕ ๖๖๑๕



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๒๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิติโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือหลักสูตร

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณิชนาท์ กันขุนทด

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายนันทฉัตร เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพรวรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์ศิริ จันทรักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายนันทฉัตร เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๒๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนมิตรภาพ ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือหลักสูตร

เรียน นายรังษี เรืองวงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายบัณฑิต ฤทธิ เวียงอินทร์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๐๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพรวรรณทอง เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทักษ์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัย รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายบัณฑิต ฤทธิ เวียงอินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๕๔ ๖๖๑๕

ภาคผนวก ข

เครื่องมือวิจัย

Curriculum Implementation Manual

English for Developing Grammar Skills in Professional Teaching Contexts for Pre-service Teachers

1. Background and Rationale of the Curriculum

The course **“English for Developing Grammar Skills in Professional Teaching Contexts for Pre-service Teachers”** was developed based on the fundamental premise that English in the twenty-first century is not merely a tool for general communication but an essential professional resource for educators. In contemporary educational environments, teachers are increasingly required to use English in a variety of academic and professional situations, including explaining instructional content, providing classroom instructions, managing classroom interactions, giving feedback to learners, engaging in professional reflection, and communicating within academic communities. In the context of teacher education, **pre-service teachers must possess the ability to use English accurately, clearly, and appropriately in real teaching situations.** Among the various components of language proficiency, **English grammar plays a crucial role as the structural foundation of effective communication.** Accurate grammatical usage enables teachers to present information clearly, organize instructional explanations systematically, and maintain clarity in classroom communication. Conversely, insufficient grammatical competence may lead to ambiguity in instruction, misunderstandings among learners, and reduced effectiveness in classroom management and pedagogical communication. However, in many educational contexts, the teaching and learning of English grammar have traditionally focused on **memorization of grammatical rules and isolated structural drills.** Such approaches often result in learners acquiring theoretical knowledge of grammar without being able to apply it effectively in authentic communicative situations. As a result, learners may recognize grammatical forms but struggle to use them

meaningfully in real-life contexts, particularly in professional environments such as teaching.

To address this limitation, the present curriculum has been designed to shift the orientation of grammar instruction **from rule-based learning toward functional and contextualized language use**. Instead of treating grammar as a set of abstract linguistic rules, the curriculum conceptualizes grammar as a **professional communication resource** that supports teachers in performing their pedagogical roles effectively. A central principle underlying the curriculum design is the integration of **form, meaning, and use**. This approach emphasizes that grammatical structures should not be taught in isolation but should be presented in relation to their communicative functions and the contexts in which they are used. Within this curriculum, grammar instruction is therefore embedded in authentic educational situations, such as explaining lesson content, establishing classroom rules, responding to students' questions, giving instructions, communicating with parents, and reflecting on teaching practices. In addition, the curriculum draws upon several contemporary pedagogical perspectives that support effective language learning in professional contexts. These include communicative language teaching, contextualized grammar instruction, experiential learning, and reflective practice. Learning activities are designed to encourage learners to observe grammatical patterns in authentic discourse, analyze language use in professional situations, and practice applying grammatical structures through interactive learning tasks. These tasks include dialogue analysis, classroom simulation, instructional explanation exercises, and microteaching activities that replicate realistic teaching scenarios.

Furthermore, the curriculum aligns grammar instruction with the professional development of pre-service teachers by providing opportunities for learners to **practice using grammatical structures in both simulated classroom environments and real teaching contexts**. Through such experiences, learners gradually develop the ability to use English grammar not only as a linguistic system

but also as a practical tool for professional communication and instructional effectiveness. Given the complexity of curriculum implementation and the need for consistency in instructional practice, a **Curriculum Implementation Manual** has been developed to accompany the curriculum. This manual serves as a comprehensive guide for instructors, educational administrators, and other stakeholders involved in the implementation of the course. Its primary purpose is to ensure that all users of the curriculum share a common understanding of its principles, objectives, instructional strategies, and evaluation procedures. More specifically, the manual provides detailed guidance on the pedagogical foundations of the curriculum, the organization of learning units, instructional preparation, roles of stakeholders, recommended teaching procedures, and assessment strategies. By offering clear and systematic instructions, the manual helps ensure that the curriculum can be implemented consistently across different educational contexts while maintaining alignment with its intended learning outcomes.

Ultimately, the development of this curriculum and its accompanying manual aims to support the preparation of **competent, confident, and professionally capable pre-service teachers** who can use English grammar effectively in real teaching environments. Through the integration of grammatical knowledge, communicative competence, and pedagogical application, the curriculum seeks to enhance the overall quality of teacher preparation and contribute to the improvement of English language education in schools.

2. Learning Plan Aligned with the Curriculum Structure

2.1 Alignment of Learning Units, Objectives, and Assessment

To ensure consistency in curriculum implementation, each learning unit is aligned with specific grammatical objectives, professional teaching contexts, and assessment methods. This alignment ensures that **instruction, learning activities, and evaluation procedures remain coherent and systematically connected.**

Unit	Unit Title	Grammar Focus	Professional Context	Assessment
1	The Foundation of Time	Present Simple	Classroom routines and rules	Dialogue analysis, grammar exercises
2	Moments and Memories	Past Simple / Used to	Teaching experiences	Narrative writing, reflection
3	Laws of Possibility	If-Clause (0–3)	Classroom rules and decision making	Scenario-based tasks
4	Voices Reframed	Indirect Speech	Reporting communication in school	Dialogue transformation
5	Precision in Description	Relative Clauses	Academic explanation	Descriptive writing tasks
6	Purpose and Action	Gerund / Infinitive	Teaching objectives and plans	Sentence construction
7	Professional Coordination	Causative Form	School management and delegation	Communication role-play
8	Integrated Grammar Revision	All structures	Integrated professional discourse	Integrated grammar test
9	Micro-Teaching Arena I	Applied grammar	Teaching simulation	Micro-teaching evaluation
10	Micro-Teaching	Applied grammar	Advanced teaching	Teaching

	Arena II		simulation	performance rubric
11	Internship Phase I	Professional communication	Classroom practice	Teaching observation
12	Internship Phase II	Professional communication	Classroom interaction	Supervisor evaluation
13	Internship Phase III	Professional communication	Teaching development	Reflection report
14	Internship Phase IV	Professional communication	Independent teaching	Teaching portfolio
15	Grand Reflection	Integrated review	Curriculum reflection	Self-evaluation and feedback

This alignment framework ensures that **grammar knowledge** is continuously connected to professional teaching practice throughout the course.

2.2 Instructional Flow of the 15 Learning Units

The structure of the curriculum follows a **progressive developmental sequence**, beginning with foundational grammatical knowledge and gradually moving toward professional application and real teaching practice. The learning process consists of **four major stages**:

Stage 1: Foundational Grammar Development (Units 1–7)

During this stage, learners develop core grammatical competence that supports classroom communication. The units focus on grammatical structures frequently used in professional teaching situations such as explaining rules, describing experiences, reporting information, and expressing intentions. The emphasis in this

stage is on: grammatical accuracy, understanding the meaning of structures and contextual use in classroom communication

Stage 2: Integrated Grammar Application (Unit 8)

Unit 8 functions as an **integrative review stage** in which learners apply multiple grammatical structures together in realistic professional scenarios. The aim is to strengthen the learners' ability to select appropriate grammatical forms according to communicative purposes. Activities include dialogue reconstruction, scenario-based communication and integrated grammar tasks

Stage 3: Simulated Teaching Practice (Units 9–10)

In this stage, learners begin to apply grammatical knowledge in **micro-teaching environments**. Students design lesson plans, explain instructional content, and practice classroom communication in simulated teaching situations. Key activities include lesson planning, micro-teaching demonstrations and peer feedback and instructor evaluation.

The focus is on **professional communication clarity and grammatical accuracy during instruction**.

Stage 4: Professional Teaching Practice (Units 11–14)

During this stage, learners apply their knowledge in **real classroom settings through internship experiences**. Grammar becomes a tool for authentic teaching communication rather than merely a linguistic system. Students practice explaining lessons, managing classroom interaction, giving instructions and feedback and communicating with learners professionally. The goal of this stage is to develop **confidence, fluency, and professional language competence**.

Stage 5: Reflection and Curriculum Evaluation (Unit 15)

The final unit provides an opportunity for learners to reflect on their learning experiences and professional development. Students analyze their improvement in grammar use, teaching communication, and classroom performance. Activities include

reflective discussion, self-evaluation and curriculum feedback. The results of this reflection process are used to **improve the curriculum for future implementation.**

2.3 Implementation Notes for Each Unit

To ensure effective curriculum implementation, instructors should consider the following guidelines when teaching each unit.

2.3.1 Contextualized Instruction : Grammar should always be presented within meaningful classroom situations rather than through isolated rule explanations.

2.3.2 Integration of Form–Meaning–Use: Teachers should emphasize the relationship between grammatical form, communicative meaning, and practical use in teaching contexts.

2.3.3 Interactive Learning Activities: Learning activities should encourage student participation through discussions, simulations, role-plays, and collaborative tasks.

2.3.4 Progressive Skill Development: The instructor should follow the sequence of units carefully because the curriculum is designed to develop language competence gradually.

2.3.5 Reflection and Feedback : Students should regularly reflect on their language use and teaching communication, while instructors provide constructive feedback.

2.3.6 Professional Relevance : All examples and activities should be connected to authentic teaching situations so that learners can transfer grammatical knowledge into real professional practice.

3. Preparation Before Curriculum Implementation

Effective implementation of the curriculum requires systematic preparation before instruction begins. Proper preparation helps ensure that teaching and learning activities are aligned with the objectives, instructional strategies, and expected

learning outcomes of the course. Instructors are therefore required to complete the following preparatory steps before implementing the curriculum.

3.1 Comprehensive Study of the Curriculum

Instructors must thoroughly study the entire curriculum document in order to understand its conceptual and structural foundations. This includes examining the background and rationale of the curriculum, the learning objectives, the content organization, the structure of learning units, instructional principles, assessment strategies, and expected learning outcomes. A comprehensive understanding of these components enables instructors to interpret the curriculum accurately and to implement it in a manner that reflects the intended pedagogical design. Without a clear understanding of the curriculum framework, instructional practices may become inconsistent with the course objectives and may reduce the overall effectiveness of the learning process.

3.2 Understanding the Weekly Unit Structure

Instructors must carefully review the sequence of the fifteen learning units specified in the curriculum. The order of the units should be maintained as designed because the curriculum has been structured according to a progressive learning framework. Each unit builds upon knowledge and skills developed in the previous units, gradually moving from fundamental grammatical structures toward professional language use in teaching contexts.

Therefore, instructors should avoid rearranging the sequence of units without clear academic justification, as doing so may disrupt the developmental progression of learners' grammatical competence.

3.3 Preparation of Lesson Plans Aligned with the Curriculum

Weekly lesson plans must be developed in alignment with the curriculum framework. Each lesson plan should correspond directly to the unit title, grammatical focus, professional context, and instructional activities specified in the curriculum. Instructors should ensure that learning activities support the integration of grammatical

knowledge with authentic professional communication. Activities that are disconnected from teaching contexts should be avoided. Instead, lesson plans should emphasize the use of grammar in situations such as explaining lessons, managing classroom interactions, responding to students' questions, and communicating within educational settings.

3.4 Preparation of Instructional Materials and Supporting

Documents

Prior to teaching each unit, instructors should prepare all necessary instructional materials and supporting documents. These may include teaching handouts, worksheets, reading passages, dialogue scripts, grammar exercises, classroom communication tasks, assessment forms, and evaluation rubrics. All instructional materials should reflect authentic school contexts and professional teaching situations. Using realistic scenarios helps learners understand how grammatical structures function in actual classroom communication and supports the transfer of language knowledge into professional practice.

3.5 Preparation of Learners

Before the course begins, instructors should introduce students to the overall structure and objectives of the course. This orientation should include explanations of the course goals, learning activities, instructional approaches, assessment methods, and expectations for student participation.

Providing this overview helps learners understand the direction of the course and prepares them to engage actively in the learning process. It also encourages learners to recognize the relevance of grammar learning to their future professional roles as teachers.

3.6 Preparation of the Assessment System

Instructors must establish an assessment system that aligns with the learning objectives and instructional activities of the curriculum. Both formative and summative assessments should be prepared in advance to monitor learners' progress

throughout the course. Examples of assessment methods include contextualized language tasks, micro-teaching demonstrations, reflective journals, evaluations of real teaching practice, and final course projects. These assessments should measure not only grammatical accuracy but also the learners' ability to apply grammatical knowledge in professional communication situations.

3.7 Preparation for Supervision and Collaborative Support

During the internship phases of the course, effective collaboration with partner schools and supervising teachers is essential. Instructors should coordinate with school administrators, mentor teachers, and other relevant stakeholders to ensure that the curriculum can be implemented successfully in real classroom environments. Such collaboration supports the supervision of teaching practice, provides professional feedback to pre-service teachers, and ensures that the curriculum implementation maintains high educational standards across both university and school contexts.

4. Roles and Responsibilities of Stakeholders in Curriculum Implementation

Successful implementation of the curriculum requires collaboration among multiple stakeholders within the educational system. Each group plays a specific role in supporting the effective use of the curriculum and ensuring that learning objectives are achieved. The following sections outline the responsibilities of administrators, instructors, school principals, mentor teachers, network schools, parents, and learners.

4.1 Roles and Responsibilities of Educational Administrators

Educational administrators play a crucial role in supporting curriculum implementation at the institutional level. Their responsibilities extend beyond administrative management to include academic leadership and the creation of supportive conditions for effective teaching and learning. Administrators should promote a shared understanding of the curriculum goals among faculty members and relevant stakeholders. This includes communicating the educational philosophy, expected learning outcomes, and professional competencies that the curriculum aims to develop among pre-service teachers. In addition, administrators are responsible for

providing the necessary resources required for curriculum implementation. These resources may include adequate instructional time, qualified teaching personnel, financial support, instructional materials, and coordination with partner schools for teaching practice and internship activities.

Administrators should also monitor and evaluate the implementation of the curriculum to ensure that instructional activities align with the curriculum design. Continuous monitoring helps identify potential challenges and allows for timely adjustments that improve the quality of curriculum implementation. Furthermore, administrators should encourage professional development opportunities for instructors. This may include organizing curriculum planning meetings, facilitating academic discussions, supporting reflective practice among instructors, and promoting collaborative learning communities within the faculty. Finally, administrators should foster an academic environment that supports innovation in teaching practices, particularly approaches that emphasize competency-based learning and authentic teaching contexts.

4.2 Roles and Responsibilities of Course Instructors

Course instructors serve as the primary agents responsible for translating the curriculum into classroom practice. Their role involves interpreting the curriculum framework accurately and organizing learning experiences that align with the principles and objectives of the course.

Instructors must implement instructional strategies that integrate **grammatical form, meaning, and use within professional teaching contexts**. Grammar should not be taught as isolated linguistic rules; rather, it should be presented as a communicative resource that supports classroom interaction and professional communication. Teachers are expected to design learning activities that allow students to practice English in realistic teaching situations. These activities may include explaining lesson content, giving classroom instructions, reflecting on classroom events, communicating with parents, and designing grammar-based lessons for real classroom application. In addition to facilitating learning, instructors must also act as mentors and

evaluators. During micro-teaching and internship activities, instructors should provide constructive feedback that is specific, practical, and development-oriented. Effective feedback helps students recognize their strengths, identify areas for improvement, and refine their professional communication skills. Moreover, instructors should continuously monitor learners' progress in terms of grammatical knowledge, professional language use, and confidence in communication. Encouraging reflective practice is also an important responsibility, as reflection allows learners to analyze their experiences and improve their teaching competence.

4.3 Roles and Responsibilities of School Principals

School principals in partner schools play a significant role in supporting the implementation of the curriculum during teaching practice and internship phases. Their leadership helps ensure that the internship environment provides meaningful learning opportunities for pre-service teachers. Principals should facilitate cooperation between the university and the school by supporting internship placements, coordinating schedules, and ensuring that student teachers are integrated into the school environment appropriately.

They should also promote a supportive school culture in which student teachers feel welcomed and encouraged to participate in teaching activities. Providing opportunities for classroom observation, instructional participation, and professional interaction with experienced teachers can significantly enhance the learning experience of pre-service teachers. Additionally, school principals may contribute to the evaluation and improvement of the curriculum by providing feedback on the performance of student teachers and the relevance of the curriculum to real school contexts.

4.4 Roles and Responsibilities of Mentor Teachers

Mentor teachers in network schools serve as professional guides who support pre-service teachers during their teaching practice. Their experience and practical knowledge are essential in bridging the gap between theoretical learning at the university and real classroom practice. Mentor teachers should observe student teachers' classroom performance, provide guidance on lesson planning and classroom

management, and offer constructive feedback on the use of English in teaching situations. They are also responsible for modeling effective teaching practices, demonstrating how grammar and language structures can be used naturally in classroom communication. Through observation and interaction, student teachers gain valuable insights into professional teaching behaviors. Furthermore, mentor teachers should support reflective discussions with student teachers, helping them analyze teaching experiences, identify challenges, and develop strategies for improvement.

4.5 Roles and Responsibilities of Network Schools

Network schools serve as important partners in the implementation of the curriculum, particularly during the internship and teaching practice phases. These schools provide authentic learning environments where pre-service teachers can apply their knowledge and skills in real educational settings. Network schools should collaborate closely with the university to ensure that the teaching practice aligns with the objectives of the curriculum. This collaboration may involve coordinating teaching schedules, providing classroom access, facilitating supervision processes, and supporting communication between student teachers and school staff. In addition, network schools contribute valuable feedback regarding the performance of student teachers and the practical relevance of the curriculum. Such feedback helps improve curriculum design and ensures that the course remains responsive to the needs of real educational contexts.

4.6 Roles and Responsibilities of Parents

Although this curriculum is implemented at the higher education level, parents can still play a supportive role in students' learning development. Parents should understand that the purpose of this curriculum is not merely to prepare students for grammar examinations but to develop professional language competence required for teaching careers. Therefore, they should encourage students to maintain discipline in their studies, practice English regularly, and recognize the importance of English as a professional tool. Parents may also support students by providing an environment conducive to learning, such as allowing time for practice, preparation of

teaching materials, or completion of academic assignments. Emotional encouragement is particularly important when students participate in teaching practice, public speaking activities, or other tasks that require confidence in English communication. In some cases, parents may provide external perspectives on students' development, such as increased confidence, responsibility, or language use in everyday situations. These observations can offer valuable qualitative insights into students' learning progress.

4.7 Roles and Responsibilities of Learners

Learners are the central participants in the curriculum and must take an active role in their own learning development. Students are expected to participate regularly in learning activities and to practice using English whenever possible. Grammar should not be viewed as purely theoretical knowledge but as a practical tool for professional communication and teaching practice. Learners should be prepared to engage in integrated learning activities that involve listening, speaking, reading, writing, critical thinking, collaboration, and reflection. These skills are particularly important in activities related to professional teaching situations such as lesson explanation, classroom management, reporting classroom events, reflective discussion, and teaching practice.

Students must also take responsibility for their own learning development. This includes reviewing grammatical structures regularly, learning from feedback, and improving their language performance through continuous practice. Most importantly, learners should gradually develop confidence in using English for professional communication while remaining open to constructive evaluation that supports ongoing improvement.

5. Procedures for Curriculum Implementation

The implementation of the curriculum should be carried out systematically and sequentially in order to ensure that the intended learning outcomes, instructional principles, and professional competencies are achieved effectively. Since this curriculum has been specifically designed to develop English grammar skills within

professional teaching contexts for pre-service teachers, its use should not be reduced to the simple delivery of grammatical content. Rather, it should be implemented as an integrated educational process that connects grammatical knowledge, communicative ability, pedagogical practice, and reflective professional development. To ensure consistency, quality, and fidelity in implementation, the following procedures should be followed.

5.1 Step 1: Study the Curriculum Document Thoroughly

The implementation process begins with a careful and comprehensive study of the curriculum document. Instructors and relevant stakeholders should read the curriculum in its entirety in order to understand its underlying rationale, educational philosophy, instructional orientation, and intended outcomes. Particular attention should be given to the following components: the background and rationale of the course, the aims and objectives of the curriculum, the structure of the fifteen learning units, the grammatical focus of each unit, the integration of grammar with professional teaching contexts, the suggested teaching approaches, the assessment and evaluation framework and the expected learning outcomes for pre-service teachers

This step is essential because effective curriculum implementation depends on accurate interpretation. If the curriculum is only partially understood, there is a risk that instructors may focus solely on grammar explanation while neglecting the broader purpose of professional language development. Therefore, the curriculum must be studied not only as an academic document but also as a practical guide for instructional decision-making. In addition, instructors should examine how the curriculum conceptualizes grammar. In this course, grammar is not treated as isolated formal knowledge; it is viewed as a communicative and professional resource that supports lesson explanation, classroom interaction, instructional clarity, and pedagogical reflection. Understanding this principle is fundamental before instruction begins.

5.2 Step 2: Analyze the Alignment of Curriculum Components

After studying the curriculum document, instructors should analyze the internal alignment among its major components. This involves examining how the objectives, content, learning activities, and assessment procedures are connected to one another. This step is necessary to ensure that instruction remains faithful to the curriculum framework. In particular, instructors should determine: 1) how each unit objective is reflected in the grammatical focus of the unit 2) how the selected content supports the professional teaching context 3) how classroom activities promote the intended learning outcomes and 4) how assessment methods measure the knowledge, skills, and competencies targeted by the curriculum

The purpose of this alignment analysis is to prevent fragmented teaching. If learning objectives emphasize professional communication but instructional activities focus only on decontextualized grammar drills, then the curriculum will not be implemented effectively. Similarly, if assessment methods measure only grammatical accuracy without evaluating contextual use, the outcomes will not fully reflect the purpose of the course. Therefore, instructors should create a clear mental or written map showing the relationship among the curriculum components. This alignment helps maintain coherence throughout the teaching process and ensures that the curriculum is used as an integrated system rather than as a collection of separate teaching topics.

5.3 Step 3: Plan the Semester Implementation Schedule

Once the curriculum structure has been understood and analyzed, instructors should prepare a semester plan for curriculum implementation. This plan should organize the fifteen learning units across the academic term in a logical and manageable sequence. The semester plan should include: the weekly schedule for each unit, the duration allocated to each topic, the timing of formative and summative assessments, the scheduling of micro-teaching activities, the coordination of internship-related activities and the timing of reflection, review, and feedback sessions. Time allocation should be considered carefully, especially for units involving performance-based tasks such as micro-teaching and internship practice. These units

often require more time for preparation, teaching demonstrations, observation, feedback, and reflection than grammar-focused units in the earlier part of the course. The semester implementation plan should also take into account institutional calendars, public holidays, university regulations, and the schedules of partner schools. In this way, the curriculum can be implemented smoothly and without unnecessary disruption. A well-developed semester plan helps instructors manage time effectively, maintain the intended progression of learning, and ensure that all units are completed without sacrificing depth or instructional quality.

5.4 Step 4: Prepare Unit-Based Lesson Plans

After preparing the semester schedule, instructors should develop detailed lesson plans for each unit. These lesson plans must remain closely aligned with the curriculum and should reflect the original unit title, grammar focus, and professional teaching integration specified in the course framework. Each lesson plan should include: the title of the unit, the grammatical focus, the specific learning objectives, key content and concepts, learning activities and classroom procedures, instructional materials and resources, assessment methods and expected outcomes or evidence of learning. Lesson plans should not be modified in ways that distort the essential purpose of the unit. While instructors may adapt delivery methods or examples according to context, they should not alter the core grammatical target or remove the professional teaching dimension of the unit. For example, a unit designed to teach conditional sentences in classroom management contexts should not be transformed into a purely abstract grammar lesson unrelated to educational practice.

In developing lesson plans, instructors should also ensure that each lesson progresses in a pedagogically meaningful way, beginning with the introduction of language forms, moving toward the interpretation of meaning, and culminating in contextualized professional use. This progression reflects the underlying instructional philosophy of the curriculum and supports deep, transferable learning.

5.5 Step 5: Conduct Learning Activities According to the Curriculum

Principles

During implementation, instructors should carry out classroom activities in accordance with the pedagogical principles of the curriculum. This means that grammar instruction should proceed through a developmental sequence in which learners first understand the form of a grammatical structure, then interpret its meaning, and finally apply it in authentic or simulated professional situations. In practical terms, instruction in each unit should involve three interconnected dimensions:

5.5.1 Form : Learners should first become familiar with the grammatical structure itself, including its pattern, rules, and common usage. At this stage, the instructor may use examples, guided explanations, sentence analysis, or focused exercises to build foundational understanding.

5.2.2 Meaning : Once learners understand the structure, they should explore what it means and how it functions in communication. This stage emphasizes interpretation, comparison, nuance, and communicative purpose.

5.2.3 Use : Finally, learners should use the grammatical structure in professional teaching contexts. This may include lesson explanation, classroom instructions, reporting student responses, giving advice, reflecting on teaching events, or conducting teaching simulations. The implementation of activities should avoid isolated grammar teaching that emphasizes memorization without context. Instead, each unit should create opportunities for learners to engage in meaningful communication that mirrors the real demands of teaching practice. Instructors should also vary activity types to maintain learner engagement, such as discussion, dialogue analysis, role-play, collaborative problem-solving, micro-teaching, reflective writing, and scenario-based tasks.

5.6 Step 6: Use Formative Assessment Throughout the Learning

Process

Assessment should not be reserved only for the end of the course. Instead,

instructors should collect evidence of learner development continuously throughout the implementation process. Formative assessment is a key mechanism for monitoring progress, supporting improvement, and identifying learning needs in a timely manner. Instructors should gather information from multiple sources, such as: classroom participation, grammar exercises and worksheets, contextualized language tasks, oral responses during class activities, mini-presentations or instructional explanations, micro-teaching performance, reflective journals, peer collaboration and discussion and authentic language use in simulated teaching situations. The purpose of formative assessment is not merely to assign scores, but to provide meaningful information that can guide both teaching and learning. Through ongoing assessment, instructors can identify areas in which learners require additional support, clarification, or practice. At the same time, learners receive opportunities to improve before summative evaluation occurs. Feedback given during formative assessment should be timely, specific, constructive, and actionable. It should address not only grammatical accuracy but also clarity of communication, appropriateness of language use, confidence, and pedagogical effectiveness in professional contexts.

5.7 Step 7: Connect Learning to Real Teaching Practice

A defining characteristic of this curriculum is its emphasis on linking grammar learning to real professional practice. Therefore, when learners reach the micro-teaching and internship units, instructors must actively help them transfer grammatical knowledge into instructional performance. This connection should be made explicit in several ways. Learners should be guided to see how grammatical competence supports: explaining lesson content clearly, giving classroom instructions effectively, managing classroom interaction appropriately, responding to students' questions accurately, reporting classroom events or learner progress and reflecting on teaching experiences professionally. In the micro-teaching phase, instructors should encourage learners to rehearse these uses in controlled and supportive environments. In the internship phase, learners should apply them in real school settings under supervision. This stage is especially important because it represents the transition from

academic study to professional enactment. Without deliberate guidance, students may fail to transfer classroom knowledge into actual teaching performance. Therefore, instructors should continually highlight the practical value of grammar as a teaching resource and should help learners integrate linguistic competence with pedagogical decision-making.

5.8 Step 8: Summarize Learning and Promote Reflection

At the end of each major phase of the curriculum, instructors should organize opportunities for summarization and reflection. Reflection is a central component of professional learning because it helps learners become aware of their development, recognize challenges, and identify strategies for further improvement. Summarization and reflection may be conducted through: teacher-led debriefing sessions, peer feedback discussions, self-assessment activities, reflective journals, group reflection meetings after micro-teaching and post-internship review sessions. In these activities, learners should be encouraged to consider: what grammatical knowledge they have gained, how effectively they used English in professional contexts, which aspects of their communication were strong, which areas still need improvement and how feedback can be used to support future growth. Reflection should not be treated as an optional concluding activity, but as an integral element of the learning process. It enables students to connect experience with improvement and promotes the habits of reflective professional practice that are essential for future teachers.

5.9 Step 9: Use Implementation Results for Curriculum

Improvement

The final step in curriculum implementation is to use evidence from the implementation process to improve the curriculum in future cycles. Curriculum use should not end with course completion; rather, it should generate information that informs revision, refinement, and quality enhancement. Instructors and curriculum developers should analyze data from multiple sources, including: learner performance

data, formative and summative assessment results, classroom observation records, micro-teaching and internship evaluations, reflective writing and learner feedback, comments from mentor teachers and partner schools, challenges encountered during implementation and suggestions from stakeholders. This information should be reviewed systematically in order to identify strengths, limitations, and areas for revision. For example, certain units may require more time, some activities may need clearer instructions, or certain assessment tools may need adjustment to better reflect professional language use. Using implementation data in this way supports continuous curriculum development and strengthens the quality assurance process. It also ensures that the curriculum remains responsive to the evolving needs of learners, instructors, and real educational contexts.

Concluding Statement

The procedures for curriculum implementation must be understood as a continuous and interconnected process rather than a set of isolated administrative steps. Each stage—from studying the curriculum to using evaluation results for improvement—contributes to the successful realization of the course’s purpose. When implemented systematically, the curriculum can effectively support pre-service teachers in developing not only grammatical knowledge, but also the confidence, communicative competence, and professional language skills necessary for real teaching practice. For this reason, fidelity in implementation, reflective practice, and ongoing improvement should remain central principles throughout the use of the curriculum.

6. Recommendations for Effective Curriculum Implementation

The successful implementation of this curriculum requires careful consideration of several factors related to instructional preparation, teaching practices, learning resources, assessment strategies, and collaboration with partner schools. The following recommendations are provided to support instructors, administrators, and

stakeholders in implementing the curriculum effectively and ensuring that the intended learning outcomes are achieved.

6.1 Recommendations for Curriculum Preparation

Before implementing the curriculum, it is recommended that all relevant stakeholders participate in an orientation or planning meeting to develop a shared understanding of the curriculum's philosophy and objectives. This orientation should involve instructors, administrators, and other personnel responsible for supporting the course. A key issue that should be emphasized during this preparation stage is that the curriculum does not promote the traditional approach of teaching grammar as isolated linguistic rules. Instead, the curriculum is designed to develop the ability to use grammar as a tool for professional communication within educational contexts. If instructors continue to rely solely on traditional grammar teaching approaches that emphasize rule memorization and decontextualized exercises, the outcomes of the curriculum may not reflect its intended goals. Therefore, it is essential that instructors understand and adopt the curriculum's emphasis on contextualized and professional language use before beginning instruction.

6.2 Recommendations for Instructional Practice

Instruction should prioritize learning situations that reflect real or realistic teaching environments. The aim of this curriculum is to prepare pre-service teachers to use English effectively in professional settings; therefore, classroom activities should simulate authentic communication situations encountered in schools. Examples of suitable instructional contexts include: classroom dialogues between teachers and students, explanations of learning activities or lesson procedures, responses to student questions or misunderstandings, discussions of classroom management issues, reporting students' statements or classroom events, reflective discussions about teaching experiences. While traditional grammar exercises such as sentence completion or multiple-choice questions may still be used for initial practice, they should not dominate the learning process. Instead, these exercises should function as

preliminary activities that support learners' ability to apply grammar in communicative and professional contexts.

6.3 Recommendations for Instructional Materials

Instructional materials should reflect authentic educational contexts and professional teaching practices. Materials that merely illustrate grammatical structures without meaningful context may not effectively support the development of professional communication skills. Therefore, it is recommended that teaching materials include resources such as: lesson explanation scripts, classroom dialogue samples, parent–teacher communication examples, reflection prompts for teaching practice, classroom observation sheets and professional teaching scenarios. These materials help learners visualize how grammatical structures function in real teaching environments. When learners encounter grammar in realistic situations, they are more likely to understand its communicative value and apply it effectively in professional contexts.

6.4 Recommendations for Assessment

Assessment practices in this curriculum should emphasize the ability to use grammar in meaningful communication, rather than the ability to recall grammatical rules. Therefore, evaluation methods should measure learners' capacity to apply grammatical knowledge in professional teaching situations. A variety of assessment methods should be used throughout the course, including: written assignments, oral presentations, micro–teaching demonstrations, classroom simulations, real teaching practice during internships, reflective journals. To ensure fairness and clarity in evaluation, instructors should use well–defined rubrics that assess multiple aspects of communication, including grammatical accuracy, appropriateness of language use, clarity of explanation, and overall communicative effectiveness.

Assessment should also be developmental in nature. Feedback provided through assessment should guide learners toward improvement rather than simply assigning scores.

6.5 Recommendations for Instructors

Instructors responsible for implementing this curriculum should possess not only strong knowledge of English grammar but also an understanding of communicative language teaching and professional teaching contexts. This curriculum requires instructors who can bridge the gap between linguistic knowledge and pedagogical practice. In other words, instructors should not only be able to explain grammatical structures but also demonstrate how these structures function in real classroom communication. For example, instructors should be able to show how grammatical forms support lesson explanation, classroom management, instructional clarification, and reflective professional discourse. Therefore, instructors should continually develop their expertise in both language teaching methodology and professional communication in educational settings.

6.6 Recommendations for Learners

Learners should be prepared to engage actively in the learning process and to adopt a communicative approach to grammar learning. In this course, grammar is not presented as a purely theoretical subject but as a practical tool for professional communication. Students should be encouraged to develop the confidence to use English in a variety of classroom situations. This requires willingness to practice speaking, openness to constructive feedback, and commitment to repeated practice. Some learners may initially expect grammar instruction to focus mainly on memorizing rules. For such learners, instructors should help adjust their learning attitudes by explaining the importance of communicative competence and professional language use. Learners should also be encouraged to reflect on their own progress and to view mistakes as opportunities for improvement rather than as failures.

6.7 Recommendations for Implementation in Network Schools

During the internship phase of the curriculum, collaboration with network schools is essential. It is recommended that the university and partner schools jointly plan the internship process to ensure that student teachers have meaningful opportunities to use English in authentic teaching situations. Clear agreements should

be established regarding the types of activities in which student teachers will participate. For example, student teachers may be assigned tasks such as explaining lesson content, giving classroom instructions, interacting with students in English, or reflecting on teaching experiences. Mentor teachers should also be encouraged to provide feedback on specific aspects of student teachers' language use, such as clarity of explanation, grammatical accuracy, and effectiveness of communication. Such feedback provides valuable information for improving both the learners' professional competence and the curriculum itself.

6.8 Recommendations for Curriculum Management

Effective curriculum implementation requires systematic monitoring and evaluation. Institutions responsible for implementing the curriculum should establish mechanisms to track its effectiveness and identify areas for improvement. Possible monitoring activities include: classroom observation, post-teaching reflection, meetings feedback collection from students, feedback from mentor teachers and partner schools, analysis of learning outcomes and assessment data. These activities help ensure that the curriculum remains responsive to the needs of learners and maintains high academic standards. In addition, data collected from curriculum implementation should contribute to institutional quality assurance processes. Continuous monitoring helps identify both strengths and areas requiring improvement.

6.9 Recommendations for Continuous Curriculum Development

Curriculum development should be viewed as an ongoing process rather than a one-time activity. Educational contexts, technological tools, and expectations for teacher competencies continue to evolve; therefore, the curriculum should be reviewed and updated regularly. Particular attention should be given to updating: instructional materials, teaching scenarios and professional contexts, examples used in learning activities, assessment instruments and rubrics. Regular curriculum review ensures that the course remains relevant to contemporary educational practices and continues to prepare pre-service teachers effectively for the demands of modern classrooms. Then continuous improvement also strengthens the sustainability of the

curriculum and contributes to the long-term development of teacher education programs.

References

- Celce-Murcia, M., & Larsen-Freeman, D. (2015). *The grammar book: Form, meaning, and use for English language teachers* (3rd ed.). National Geographic Learning.
- Ellis, R. (2006). Current issues in the teaching of grammar: An SLA perspective. *TESOL Quarterly*, 40(1), 83–107. <https://doi.org/10.2307/40264512>
- Hattie, J., & Timperley, H. (2007). The power of feedback. *Review of Educational Research*, 77(1), 81–112. <https://doi.org/10.3102/003465430298487>
- Kolb, D. A. (2014). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development* (2nd ed.). Pearson Education.
- Larsen-Freeman, D. (2003). *Teaching language: From grammar to grammaring*. Heinle.
- Nassaji, H., & Fotos, S. (2011). *Teaching grammar in second language classrooms: Integrating form-focused instruction in communicative context*. Routledge.
- Richards, J. C., & Reppen, R. (2014). Towards a pedagogy of grammar instruction. *RELJ Journal*, 45(1), 5–25. <https://doi.org/10.1177/0033688214522622>
- Schön, D. A. (1983). *The reflective practitioner: How professionals think in action*. Basic Books.

The Revised English Course Curriculum for Developing Grammar Skills in Professional Contexts for Pre-Service Teachers

1. Background of the Curriculum

In the context of higher education in the twenty-first century, English has become a fundamental medium for academic communication, professional collaboration, and global knowledge exchange. The rapid development of digital technologies, globalization, and international educational cooperation has significantly increased the demand for English proficiency across professional fields. Within teacher education, English competence plays a particularly critical role because teachers are not only language users but also language models who influence learners' communication behaviors, academic literacy, and intercultural awareness. For pre-service teachers, the ability to use English effectively is closely associated with their professional responsibilities in classroom instruction, educational communication, and academic engagement. Teachers are required to use English to explain subject content, give instructions, provide feedback, manage classroom interaction, and communicate with students, colleagues, and parents. Consequently, English proficiency in teacher education should not be limited to general language knowledge but should focus on language use within authentic professional teaching contexts.

Among the various dimensions of language proficiency, grammatical competence constitutes a central component that supports clarity, precision, and appropriateness in professional communication. Grammar enables teachers to structure ideas logically, explain concepts accurately, and communicate expectations clearly during classroom instruction. Without sufficient grammatical competence, teachers may experience difficulty in conveying instructional messages effectively, which may lead to misunderstandings and reduced learning efficiency among students. Despite the recognized importance of grammar in professional communication, English instruction in many tertiary educational contexts has traditionally emphasized rule memorization and isolated structural practice. Such approaches often separate grammatical knowledge

from real communicative situations, resulting in learners who may understand grammatical rules theoretically but struggle to apply them effectively in authentic communication. For pre-service teachers, this gap becomes particularly problematic because their future professional work requires continuous use of English in instructional settings.

Recent developments in teacher education highlight the importance of competency-based learning, which emphasizes the integration of knowledge, skills, and professional attitudes. Within this framework, English instruction for pre-service teachers should focus not only on linguistic accuracy but also on the ability to apply language in meaningful professional situations. Grammar instruction therefore needs to be reconceptualized as a practical communicative resource that supports instructional explanation, classroom interaction, and professional reflection.

The curriculum entitled **English for Developing Grammar Skills in Professional Teaching Contexts for Pre-service Teachers** has been developed to address these needs. The curriculum emphasizes the integration of grammatical form, meaning, and use within authentic teaching situations. Instead of presenting grammar as isolated rules, the curriculum situates grammatical structures within realistic educational contexts such as lesson explanation, classroom management, professional communication with parents, and reflective teaching practice. The design of this curriculum also reflects contemporary perspectives on language education that highlight contextualized learning and communicative competence. Grammar instruction is embedded within meaningful language use and supported by interactive learning activities, including classroom simulations, professional dialogues, micro-teaching practices, and real school-based teaching experiences. Through these activities, pre-

service teachers are encouraged to develop grammatical awareness while simultaneously strengthening their instructional communication skills.

In addition, the curriculum is aligned with the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR), particularly the principle that language competence involves the integration of form, meaning, and communicative use. This alignment ensures that grammatical learning is connected to functional language use and professional communication in educational settings. Another key characteristic of this curriculum is the integration of teaching practice within the learning process. Pre-service teachers participate in micro-teaching activities and supervised school-based teaching experiences in which they apply grammatical structures in authentic classroom communication. These experiential learning opportunities enable learners to transform theoretical grammatical knowledge into practical instructional competence. Furthermore, reflective learning is incorporated throughout the curriculum to promote continuous professional development. Learners are encouraged to analyze their language use, evaluate instructional communication strategies, and reflect on how grammatical choices influence teaching effectiveness. This reflective approach supports the development of both linguistic awareness and pedagogical competence.

In summary, the development of this curriculum is grounded in the recognition that English grammar functions as an essential professional resource for pre-service teachers. By integrating grammatical knowledge with authentic teaching contexts, communicative practice, and reflective learning, the curriculum aims to bridge the gap between linguistic theory and professional practice. Ultimately, the curriculum seeks to prepare pre-service teachers who are capable of using English accurately, confidently, and effectively in the complex communication environments of contemporary educational settings.

2. Curriculum Rationale and Theoretical Foundations

The development of this curriculum is informed by several key theoretical perspectives in language education and teacher professional development. First, Communicative Language Teaching emphasizes that language learning should focus on meaningful communication rather than isolated structural practice. Within this perspective, grammar is viewed as a resource that supports communicative effectiveness in real contexts. Second, the concept of **Focus on Form in Context** highlights the importance of drawing learners' attention to grammatical structures during communicative activities. This approach allows learners to notice and internalize grammatical patterns while maintaining meaningful interaction. Third, inductive and deductive approaches to grammar instruction are integrated to balance conceptual understanding and experiential learning. Deductive instruction provides explicit explanations of grammatical rules, while inductive learning encourages students to discover grammatical patterns through contextualized language input. Fourth, experiential learning theory emphasizes the importance of learning through practice and reflection. In this curriculum, experiential learning is implemented through micro-teaching activities and real school-based teaching practice.

These theoretical foundations collectively support the design of a grammar curriculum that integrates linguistic knowledge, communicative competence, and professional teaching practice.

3. Course Description

This course enhances pre-service teachers' English grammatical proficiency within professional pedagogical contexts by integrating core linguistic structures with practical language use in instructional and academic settings. The curriculum covers words, parts of speech, phrases, sentences, and essential structures—such as Present Simple, Past Simple, *used to*, If-Clauses, Indirect Speech, Gerunds, Infinitives, Causative Form, and Relative Clauses—all contextualized within authentic teaching situations. Through task-based learning activities, including content explanations, classroom instructions, and interaction management, the course fosters a reflective awareness of linguistic form, function, and meaning. Ultimately, by aligning instruction and assessment with professional teaching roles, this course builds the grammatical competence, professional confidence, and communicative accuracy necessary for educators in 21st-century educational contexts.

4. Course Objectives

Upon completion of this course, pre-service teachers will be able to:

3.1 Use English grammar accurately and appropriately in professional teaching contexts by applying grammatical structures as an integrated resource within instructional content rather than as isolated rules.

3.2 Apply selected English grammatical structures—including Present Simple, Past Simple, *used to*, If-Clauses, Indirect Speech, Gerunds, Infinitives, Causative Form, and Relative Clauses—effectively in classroom communication and instructional discourse.

3.3 Demonstrate effective classroom communication in English by using grammatically appropriate language for explaining subject matter, giving instructions,

managing classroom interaction, and engaging in professional communication.

3.4 Reflect on and improve grammatical accuracy, clarity, and appropriateness in instructional language use by analyzing the relationship between grammatical form, function, and meaning in authentic teaching situations.

5. Learning Content

The learning content of the course *English for Developing Grammar Skills in Professional Teaching Contexts for Pre-service Teachers* is systematically designed to enhance grammatical competence and pedagogical proficiency through an integrated and context-based approach. The course emphasizes grammar instruction as a functional component of communication rather than as isolated linguistic rules. The design of the learning content is explicitly aligned with the **Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)**, particularly the **Form–Meaning–Use** model, and is closely connected to the development of essential **teacher professional competencies**.

The learning content is structured into four interrelated components:

5.1 English Grammar Topics

The course comprises nine core English grammar topics that are essential for effective communication in educational and teaching contexts: **Present Simple, Past Simple, Used to, If-Clause, Indirect Speech, Gerund, Infinitive, Causative Form, and Relative Clause**. These grammar topics function as the central focus of each instructional unit and reflect grammatical structures commonly used in classroom instruction, lesson explanation, classroom management, and academic interaction.

5.2 Integrated Grammar Components within Each Topic

Each grammar topic is taught through the integration of four fundamental grammatical components:

5.2.1 words and parts of speech,

5.2.2 phrases,

5.2.3 sentence structures, and

5.2.4 meaning.

These components are embedded within reading passages, dialogues, and pedagogical tasks rather than being taught in isolation. This approach enables learners to develop a comprehensive understanding of grammatical **form**, interpret grammatical **meaning**, and apply grammatical structures appropriately in professional teaching contexts, in accordance with the CEFR framework.

5.3 Educational Contexts for Language Use

All instructional materials, including examples, dialogues, reading texts, and learning activities, are situated within authentic **educational and school-based contexts**. The use of real-life teaching situations—such as lesson planning, classroom instruction, classroom interaction, and teacher communication—ensures that learners can meaningfully connect grammatical knowledge to actual teaching practices and professional responsibilities.

5.4 Grammar Teaching Practice and Real School-Based Experience

The course places strong emphasis on experiential learning through systematic teaching practice. Pre-service teachers engage in grammar teaching practice through lesson design, microteaching activities, and instructional simulations. Furthermore, learners participate in **real classroom teaching in actual school**

settings, where they apply integrated grammar instruction under supervision.

Structured reflection and feedback are incorporated to support the development of instructional competence, professional judgment, and reflective teaching practice.

Through this carefully structured learning content, pre-service teachers are expected to develop grammatical accuracy, communicative effectiveness, and pedagogical competence. The course ultimately prepares learners to use English grammar confidently and appropriately in authentic educational contexts, thereby supporting their readiness for professional teaching practice and future teaching internships.

Order	Unit Name	Grammar Focus	Academic / Professional Integration
1	The Foundation of Time	Present Simple	Grammatical form, meaning, and use in describing teaching routines, classroom rules, lesson procedures, and professional responsibilities. Focus on accuracy, sentence structure, and authentic classroom discourse.
2	Moments and Memories	Past Simple + Used to	Recounting classroom events, reflective teaching narratives, and changes in teaching practice. Integration of verb forms, time markers, comparison of past habits vs. single events in educational contexts.
3	Laws of Possibility	If-Clause (Types 0–3)	Conditional structures for classroom rules, instructional consequences, hypothetical classroom problems, and professional decision-making. Emphasis on form–meaning

Order	Unit Name	Grammar Focus	Academic / Professional Integration
			relationship and pedagogical application.
4	Voices Reframed	Indirect Speech (Statements, Questions, Commands)	Reporting students' responses, summarizing lessons, giving feedback, professional communication. Focus on tense shifts, word order, pragmatic meaning, and transformation accuracy.
5	Precision in Description	Relative Clauses (Defining & Non-Defining)	Expanding sentences to describe learners, objectives, materials, and school contexts. Emphasis on clarity, punctuation, academic writing, and instructional precision.
6	Purpose and Action	Gerund + Infinitive (Integrated)	Verb patterns, functions (purpose, intention, obligation, reflection). Application in lesson planning, classroom instructions, goal setting, and professional reflection.
7	Professional Coordination	Causative Form	Delegation, classroom management, school coordination, administrative communication. Grammar contextualized in real teaching management situations.
8	Integrated Grammar Revision	All Core Structures	Systematic integration of all grammar topics in teaching discourse. Focus on grammatical accuracy, coherence, communicative clarity, and professional identity development.
9	Micro-Teaching Arena I	Applied Grammar Teaching	Designing and delivering grammar lessons (CEFR-aligned). Focus on lesson planning, grammar explanation, instructional language,

Order	Unit Name	Grammar Focus	Academic / Professional Integration
			and peer feedback.
10	Micro-Teaching Arena II	Applied Grammar Teaching	Advanced micro-teaching with structured evaluation (accuracy, communicative effectiveness, classroom language control).
11	Internship Phase I	Real Classroom Practice	Teaching grammar in authentic school settings. Focus on classroom communication and instructional clarity.
12	Internship Phase II	Real Classroom Practice	Applying grammar in real-time instructional management and student interaction.
13	Internship Phase III	Real Classroom Practice	Monitoring improvement in grammatical accuracy and communicative precision.
14	Internship Phase IV	Real Classroom Practice	Demonstrating sustained grammar competence and professional instructional leadership.
15	Grand Reflection & Curriculum Evaluation	Comprehensive Review	Reflection, performance synthesis, final assessment, and curriculum improvement planning for the next academic year (organizational feedback loop).

The learning content of the course is organized to support the progressive development of grammatical competence and professional communication in teaching contexts. The course is structured into **fifteen instructional units**, beginning with fundamental grammatical structures and gradually moving toward the practical application of grammar in classroom communication and teaching practice. Each unit

integrates grammatical **form, meaning, and use** within authentic educational situations to help pre-service teachers understand how grammar functions in real instructional contexts. The following table presents an overview of the fifteen units, while detailed explanations of weekly learning activities and instructional procedures are provided in the subsequent course outline section.

The learning content of the course is structured to ensure systematic progression from foundational grammatical understanding to professional application in real teaching contexts. Each instructional unit integrates grammatical form, communicative meaning, and pedagogical application. The organization of the learning content reflects the principle that grammar should be understood not merely as a set of linguistic rules but as a practical resource for professional communication in educational settings.

The course is organized into fifteen units, beginning with fundamental grammatical structures and gradually progressing toward integrated professional communication and real classroom teaching experience. Each unit incorporates authentic educational contexts, interactive learning activities, and reflective teaching practices to ensure that pre-service teachers develop both grammatical competence and pedagogical awareness.

Unit 1: The Foundation of Time

Grammar Focus: Present Simple

The first unit introduces the present simple tense as the foundational grammatical structure for describing routines, habits, and general truths in classroom

contexts. In teaching practice, the present simple is frequently used when teachers explain classroom rules, lesson procedures, and instructional routines.

Learning activities focus on the relationship between grammatical form, meaning, and communicative use. Students analyze examples of classroom instructions such as describing lesson procedures, explaining grading policies, and giving classroom rules. Through contextualized reading texts and classroom dialogue analysis, learners explore how the present simple functions in instructional discourse. Students also participate in communicative activities in which they practice describing classroom routines, explaining lesson objectives, and providing clear procedural instructions. These activities emphasize grammatical accuracy while simultaneously developing professional classroom communication skills.

Unit 2: Moments and Memories

Grammar Focus: Past Simple and Used to

This unit focuses on the grammatical structures used for describing past experiences and changes in teaching practice. The past simple tense is introduced as a tool for recounting teaching events, while the structure “used to” is used to describe past habits or classroom practices that have changed over time. Instructional activities include reflective narratives in which students describe past classroom experiences or hypothetical teaching situations. Through guided writing and speaking tasks, learners practice explaining previous teaching experiences, discussing classroom incidents, and reflecting on how teaching strategies evolve over time.

These activities encourage pre-service teachers to develop reflective teaching habits while strengthening their grammatical accuracy in past-time expressions.

Unit 3: Laws of Possibility

Grammar Focus: If–Clauses (Conditional Sentences)

This unit introduces conditional sentences through authentic classroom communication scenarios such as parent complaints, instructional explanations, and classroom management decisions. Conditional sentences are presented as important linguistic tools for expressing rules, predicting consequences, providing advice, and reflecting on teaching decisions. Learning activities include dialogue analysis, grammatical structure exploration, error correction exercises, and classroom simulation tasks in which learners practice conditional sentences in professional communication situations. For example, students analyze a dialogue titled **“Emergency Meeting on Parent Complaints,”** which illustrates how conditional sentences are used in school communication and decision-making processes. Through guided discussion and collaborative analysis, learners identify different types of conditional sentences and examine how each type expresses different meanings in professional contexts.

The lesson design integrates structured grammar explanation with communicative practice, including activities such as identifying conditional sentences in professional dialogues, correcting common grammatical errors, and constructing conditional statements in classroom scenarios. These learning activities reflect the instructional sequence presented in the lesson plan for conditional sentences used in classroom communication. Through this integrated learning design, grammatical structures are

not taught as abstract rules but as practical tools that support professional teaching communication.

Unit 4: Voices Reframed

Grammar Focus: Indirect Speech

This unit introduces indirect speech as a grammatical structure commonly used in professional communication, particularly when teachers report students' responses, summarize discussions, or communicate with colleagues and administrators. Learning activities involve transforming direct classroom dialogue into indirect speech forms. Students practice reporting student questions, summarizing classroom discussions, and presenting instructional feedback in formal academic language. These activities help pre-service teachers develop the ability to communicate professionally in educational contexts while maintaining grammatical accuracy and clarity.

Unit 5: Precision in Description

Grammar Focus: Relative Clauses

This unit focuses on the use of relative clauses to provide precise descriptions in academic and classroom communication. Teachers frequently use relative clauses when describing students, learning objectives, instructional materials, or school environments.

Students analyze academic texts and classroom scenarios to identify relative clause structures and examine how they contribute to clarity and precision in communication.

Through guided writing activities, learners practice expanding sentences to provide more detailed explanations of instructional content and classroom situations. These activities emphasize grammatical accuracy while strengthening academic writing skills required in professional teaching contexts.

Unit 6: Purpose and Action

Grammar Focus: Gerunds and Infinitives

This unit explores the functions of gerunds and infinitives in expressing purpose, intention, and instructional goals. Teachers frequently use these structures when explaining lesson objectives, describing classroom activities, or reflecting on learning outcomes.

Students practice constructing sentences that describe instructional purposes, such as explaining why certain activities are conducted or how particular learning tasks support student development. Learning activities include lesson explanation tasks, instructional dialogue practice, and reflective writing exercises.

Unit 7: Professional Coordination

Grammar Focus: Causative Form

The causative structure is introduced as a grammatical tool for describing delegation, coordination, and administrative actions in educational settings. Teachers

often use causative structures when discussing tasks performed by others, such as administrative staff, teaching assistants, or students.

Learning activities focus on describing school management situations, organizing classroom tasks, and explaining collaborative teaching arrangements. Students practice constructing sentences that describe professional responsibilities and instructional coordination within school environments.

Unit 8: Integrated Grammar Revision

Grammar Focus: All Core Structures

This unit serves as a comprehensive review of the grammatical structures introduced in previous units. Students engage in integrated grammar tasks that require the simultaneous use of multiple grammatical structures in authentic teaching scenarios.

Activities include collaborative problem-solving tasks, instructional dialogue analysis, and integrated grammar exercises designed to reinforce grammatical accuracy and communicative fluency.

Unit 9: Micro-Teaching Arena I

Focus: Applied Grammar Teaching

This unit introduces micro-teaching practice as a bridge between theoretical knowledge and practical teaching application. Students design grammar-based lesson plans and practice delivering short instructional segments.

Learning activities include lesson planning workshops, peer teaching sessions, and structured feedback discussions. These activities help students develop confidence in using grammatical structures while explaining instructional content.

Unit 10: Micro-Teaching Arena II

Focus: Advanced Micro-Teaching

In this unit, students conduct more advanced micro-teaching sessions that require extended instructional explanations and classroom interaction. Teaching performances are evaluated using structured assessment rubrics focusing on grammatical accuracy, instructional clarity, and communicative effectiveness. Peer feedback and instructor evaluation are incorporated to support reflective improvement in teaching practice.

Unit 11: Internship Phase I

Focus: Initial School-Based Teaching

Students begin applying grammar instruction in real classroom settings under supervision. The emphasis of this phase is on developing confidence in classroom communication and instructional explanation.

Unit 12: Internship Phase II

Focus: Classroom Interaction

Students continue teaching in real school environments while focusing on classroom interaction and student engagement. Teachers practice using grammatical structures to give instructions, explain concepts, and manage classroom activities.

Unit 13: Internship Phase III

Focus: Professional Communication

During this phase, students focus on improving the clarity and effectiveness of their instructional language. Reflective teaching journals and feedback sessions help students analyze their communication strategies and grammatical accuracy.

Unit 14: Internship Phase IV

Focus: Instructional Leadership

In the final internship phase, students demonstrate sustained teaching competence by conducting full lessons and managing classroom interaction

independently. The emphasis is placed on integrating grammatical accuracy with effective teaching strategies and professional classroom leadership.

Unit 15: Grand Reflection and Curriculum Evaluation

The final unit provides opportunities for comprehensive reflection on learning outcomes and professional development. Students analyze their teaching performance, evaluate their grammatical communication skills, and identify areas for further improvement. The course concludes with an integrated assessment and curriculum evaluation process in which learners provide feedback on the effectiveness of instructional activities, learning materials, and teaching experiences. This reflective process contributes to the continuous improvement of the curriculum and supports the development of professional teaching competence.

6. Instructional Design and Development

The instructional design and development of the course *English for Developing Grammar Skills in Professional Teaching Contexts for Pre-service Teachers* is systematically formulated based on the theoretical and empirical foundations of English grammar teaching for communicative and professional purposes, as reviewed in Chapter 2. The present study adopts five established approaches to English grammar instruction, namely: (1) Communicative Language Teaching, (2) the Listening-Speaking Approach, (3) the Deductive Approach, (4) the Inductive Approach, and (5) Focus on Form in Context. These approaches are integrated through a blended instructional framework to ensure that grammar instruction effectively supports both linguistic knowledge and professional communicative competence in teacher education.

6.1 Conceptual Framework of Instructional Design

The instructional design is grounded in an integrated and competency-based framework that conceptualizes English grammar as a functional resource for professional teaching practice rather than as an isolated system of linguistic rules. The integration of the five instructional approaches is deliberately aligned with the nature of the learning content, course objectives, and the communicative demands of the teaching profession.

First, drawing on the principles of Communicative Language Teaching, grammar instruction emphasizes meaningful communication in authentic teaching contexts. Pre-service teachers are engaged in instructional tasks that require the use of grammatical structures for classroom explanation, instructional sequencing, classroom management, and professional interaction. Second, consistent with the Listening-Speaking Approach, grammatical learning is embedded within spoken classroom discourse. Learners develop grammatical awareness through exposure to authentic instructional language, teacher talk, classroom dialogues, and school-based interactions, followed by systematic speaking practice in simulated and real teaching situations. Third, the instructional design incorporates both deductive and inductive approaches to grammar learning in a complementary manner. Deductive instruction is employed to provide explicit explanations of grammatical structures when conceptual clarity and linguistic accuracy are essential. In contrast, inductive instruction is implemented through contextualized language input, allowing learners to infer grammatical patterns from authentic teaching discourse and instructional texts.

Finally, the Focus on Form in Context approach is applied by directing learners' attention to grammatical features as they naturally emerge during meaning-focused communicative activities. This ensures that grammatical accuracy is developed

without interrupting communicative flow, thereby reinforcing the relationship between form, meaning, and use.

6.2 Instructional Development Process

The development of teaching and learning activities follows a systematic and research-informed process comprising four interrelated stages.

6.2.1 Analysis of Professional Teaching Communication

Instructional content is developed based on an analysis of the linguistic and communicative demands encountered in professional teaching practice. These demands include classroom explanation, instructional delivery, classroom interaction, reporting student responses, and professional communication within educational settings. The selection of grammar topics and instructional strategies is therefore directly informed by authentic teaching communication.

6.2.2 Design of Contextualized Grammar Learning Units

Each instructional unit is designed around a specific grammar topic and a corresponding professional teaching context. The unit structure reflects the integrated application of the five instructional approaches through:

- communicative grammar tasks situated in teaching contexts,
- listening and speaking activities based on classroom discourse,
- inductive grammar discovery through contextualized language input,
- deductive explanation to reinforce grammatical accuracy, and
- focus-on-form activities embedded within communicative practice.

This integrated design enables learners to develop a comprehensive understanding of grammatical form, interpret grammatical meaning, and apply grammatical structures appropriately in professional teaching contexts.

6.2.3 Development of Teaching and Learning Activities

Teaching and learning activities are developed to promote active engagement, meaningful language use, and professional relevance. These activities include classroom instruction simulations, teacher–student role–plays, lesson explanation tasks, grammar–focused listening activities, reflective teaching narratives, and guided speaking practice. Collectively, these activities support the simultaneous development of grammatical competence, communicative effectiveness, and pedagogical awareness.

6.2.4 Teaching Practice and School–Based Implementation

The course incorporates systematic teaching practice through microteaching and real school–based experience. Pre–service teachers are provided opportunities to implement integrated grammar instruction in authentic classroom settings under supervision. Structured observation, feedback, and reflective practice are embedded within this process to facilitate continuous instructional improvement and professional development.

6.3 Instructional Strategies

Based on the integrated instructional framework, the course employs the following instructional strategies:

- contextualized communicative grammar instruction,
- listening–speaking activities derived from classroom discourse,
- inductive grammar learning through pattern discovery,

- deductive grammar explanation for accuracy and clarity, and
- focus on grammatical form within meaningful communicative contexts.

These strategies are flexibly combined to align with instructional objectives, learner needs, and professional teaching contexts.

6.4 Alignment with Assessment and Professional Competence

The instructional design ensures alignment between learning objectives, instructional activities, and assessment practices. Assessment emphasizes grammatical accuracy, appropriateness of language use, communicative effectiveness in teaching discourse, and pedagogical competence in grammar instruction. Both formative and summative assessments are designed to reflect learners' ability to use grammar effectively in authentic professional teaching situations.

6.5 Expected Outcomes of Instructional Design and Development

As a result of the integrated application of the five grammar teaching approaches, pre-service teachers are expected to develop a solid foundation of grammatical knowledge, demonstrate accurate and meaningful use of English in professional teaching contexts, and exhibit confidence and reflective awareness in instructional communication. Ultimately, the instructional design and development of this course contributes to the preparation of competent and professionally ready teachers who are capable of meeting the linguistic and communicative demands of 21st-century education.

7. Assessment of Learning Outcomes

The assessment of learning outcomes in the course *English for Developing Grammar Skills in Professional Teaching Contexts for Pre-service Teachers* is systematically designed to ensure alignment with course objectives, learning content, instructional approaches, and professional teaching competencies. The assessment framework emphasizes the evaluation of grammatical competence as it is applied in authentic teaching contexts rather than the measurement of isolated grammatical knowledge. Accordingly, assessment is grounded in a competency-based and performance-oriented approach that reflects the real communicative demands of professional teaching practice.

The assessment design is explicitly aligned with the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR), particularly the Form-Meaning-Use model, and focuses on learners' ability to demonstrate grammatical accuracy, communicative appropriateness, and pedagogical effectiveness in instructional discourse.

7.1 Principles of Learning Assessment

The assessment of learning outcomes is guided by the following principles:

7.1.1 Authenticity: Assessment tasks are designed to reflect real teaching situations, including classroom explanation, instructional delivery, classroom interaction, and professional communication.

7.1.3 Integration: Grammar assessment integrates form, meaning, and use, ensuring that learners demonstrate grammatical competence within meaningful teaching contexts.

7.1.3.1 Competency–Based Evaluation: Assessment focuses on learners’ ability to use grammar as a professional resource for teaching rather than recalling grammatical rules.

7.1.3.2 Developmental Orientation: Both formative and summative assessments are employed to support continuous learning, reflection, and professional growth.

7.1.3.3 Alignment: Assessment methods are aligned with course objectives, instructional activities, and expected professional competencies of pre–service teachers.

7.2 Types of Assessment

The course employs a combination of formative and summative assessment to comprehensively evaluate learners’ grammatical and pedagogical development.

7.2.1 Formative Assessment

Formative assessment is conducted throughout the course to monitor learners’ progress and provide constructive feedback for improvement. Formative assessment activities include:

7.2.1.1 Contextualized Grammar Tasks: Classroom–based tasks requiring the use of target grammatical structures in instructional explanations, classroom instructions, and teacher–student interactions.

7.2.1.2 Listening and Speaking Performance Tasks: Assessment of grammatical accuracy and appropriateness in spoken classroom discourse, including role–plays, instructional simulations, and teaching dialogues.

7.2.1.3 Microteaching Practice: Evaluation of learners' ability to integrate grammar instruction into teaching practice during microteaching sessions, focusing on clarity of explanation, accuracy of language use, and classroom communication.

7.2.1.4 Reflective Teaching Journals: Learners analyze and reflect on their grammatical language use in teaching situations, emphasizing the relationship between grammatical form, meaning, and instructional effectiveness.

7.2.1.5 Peer and Instructor Feedback: Structured feedback is provided to support reflective learning and professional development.

Formative assessment results are primarily used to guide instructional adjustment and learner self-improvement rather than for grading purposes.

7.2.2 Summative Assessment

Summative assessment is conducted at the end of key instructional phases to evaluate learners' overall achievement of course objectives. Summative assessment includes:

7.2.2.1 Grammar-in-Context Performance Assessment: Learners demonstrate the use of selected grammatical structures in professional teaching tasks, such as lesson explanation, instructional discourse, and classroom management scenarios.

7.2.2.2 Lesson Plan Design Assessment: Evaluation of learners' ability to design grammar-based lesson plans that integrate grammatical form, meaning, and use within authentic teaching contexts, aligned with CEFR principles.

7.2.2.3 Teaching Practice Assessment in Real School Settings: Assessment of learners' instructional performance during supervised school-based teaching, focusing on grammatical accuracy, communicative effectiveness, and

pedagogical competence.

7.2.2.4 Final Integrated Assessment: A comprehensive assessment combining written and spoken tasks that require learners to apply multiple grammatical structures in professional teaching contexts, accompanied by reflective analysis.

7.3 Assessment Criteria and Rubrics

Assessment criteria are explicitly defined and communicated to learners in advance. Rubrics are developed to ensure transparency, reliability, and consistency in evaluation. Key assessment criteria include:

7.3.1 Grammatical Accuracy: Correct use of grammatical forms and structures in spoken and written instructional discourse.

7.3.2 Appropriateness of Use: Effective selection of grammatical structures in relation to teaching context, communicative purpose, and audience.

7.3.3 Clarity and Meaning: Ability to convey instructional meaning clearly and accurately through grammatical language use.

7.3.4 Communicative Effectiveness: Fluency and effectiveness of grammatical language use in classroom communication and interaction.

7.3.5 Pedagogical Integration: Ability to integrate grammar instruction into teaching practice in a manner that supports learning objectives and instructional coherence.

7.3.6 Reflective Awareness: Demonstrated ability to reflect on and improve grammatical language use in professional teaching contexts.

7.4 Alignment with Professional Teaching Competencies

The assessment framework is closely aligned with the professional competencies expected of pre-service teachers. Assessment tasks are designed to evaluate not only linguistic competence but also instructional decision-making, classroom communication skills, and reflective teaching practice. By emphasizing grammar use in authentic teaching contexts, assessment supports learners' readiness for teaching internships and future professional roles.

7.5 Expected Assessment Outcomes

Through the integrated assessment framework, pre-service teachers are expected to demonstrate:

- accurate and meaningful use of English grammar in professional teaching contexts,
- effective classroom communication supported by appropriate grammatical language,
- the ability to design and implement grammar instruction aligned with pedagogical principles,
- reflective awareness of grammatical form, meaning, and use in instructional practice, and
- professional confidence in using English as a teaching and communication tool.

In conclusion, the assessment of learning outcomes in this course functions not only as a mechanism for measuring achievement but also as a critical component of learning and professional development. By aligning assessment with instructional

design, learning content, and professional teaching competencies, the course ensures that pre-service teachers are systematically prepared to meet the linguistic and communicative demands of 21st-century education.

Lesson Plan

English Grammar for Teachers

Topic: If-Clause (Conditional Sentences in Classroom Communication)

Teaching Materials: Instructional Document with If-Clause for Classroom Communication

Level: Undergraduate (Teacher Education Students)

Duration: 3 Hours (180 minutes)

Unit Title: If-Clauses for Classroom Management and Professional Reflection

Unit Objectives : By the end of this lesson, students will be able to:

1. Explain the structure and functions of conditional sentences, including Type 0, Type 1, Type 2, and Type 3.
2. Use If-clauses appropriately in classroom management situations, such as giving instructions, warnings, and predicting outcomes in classroom contexts (Type 0–1).
3. Use If-clauses for hypothetical advice and reflective teaching practice, particularly when discussing alternative teaching decisions or classroom situations (Type 2–3).
4. Apply correct word order and verb forms in conditional sentences, and identify as well as avoid common grammatical errors.
5. Use adverbial phrases effectively such as time, manner, place, frequency, degree, and conditional modifiers) to enhance clarity and precision in communication.

Concept of the Lesson

This lesson introduces conditional sentences (If-clauses) through authentic classroom situations commonly encountered by teachers, such as parent complaints, explaining assessment criteria, and mediating classroom conflicts. Students first explore these situations through dialogue-based learning and vocabulary activities. The lesson then gradually develops students' understanding of the relationship between grammatical structure, meaning, and communicative use of conditional sentences.

By connecting grammar instruction with professional teaching contexts, the lesson aims to help future teachers understand that grammar is not merely a set of

rules but a practical tool for effective communication and classroom management.

Hour 1 (60 Minutes) : 1A: Classroom Management Dialogue and Vocabulary

The following materials are used from the Instructional Document: If-Clause for Classroom Communication.

Section 1: Dialogue – Emergency Meeting on Parent Complaints

This dialogue presents a realistic situation in which teachers discuss how to respond to complaints from parents. The conversation includes several examples of conditional sentences used in professional communication.

Section 2: Vocabulary List (10 Words)

Students learn key professional vocabulary related to classroom management and school communication from the given document on page

Section 3: Vocabulary Multiple-Choice Exercise (10 Items)

Students complete a vocabulary quiz designed to reinforce their understanding of the target terms used in the dialogue.

Teaching Steps / Activities

1. Cognitive Training (60 minutes)

1.1 Context Setting and Problem Activation (15 minutes)

Teaching Purpose : This stage aims to activate students' prior knowledge and introduce the lesson through a realistic professional situation commonly encountered in schools. The teacher connects the grammar topic of **If-clauses** to a real communication context in daily life and educational settings from Youtube.com and worksheet on page no. 1



From : <https://www.youtube.com/watch?v=jk3SKf0mFaw>.

Teacher's Procedure : The instructor introduces the topic by presenting a brief scenario related to school communication and conflict resolution.

The teacher says: "Today we will learn conditional sentences, or If-clauses, through a real situation that often occurs in schools. Imagine that a parent complains about a student's grade because they believe the assessment was unfair. In such situations, teachers and school administrators must communicate carefully and explain the situation professionally".

The teacher briefly explains that this situation will be used to explore how conditional sentences help teachers predict consequences, suggest solutions, and reflect on professional decisions. The instructor then asks students to think about the situation and answer two short guiding questions.

Guiding Questions

1. If a parent complains about a student's grade, what should a teacher do first?
2. If the school ignores the complaint, what may happen next?

Students respond briefly, either orally or by sharing ideas with a partner.

Expected Student Response : Students may suggest answers such as:

1. The teacher should explain the assessment criteria.
2. The school should communicate with the parent.
3. The teacher may clarify the grading process.

Possible predictions may include:

1. The complaint may escalate.
2. The parent may report the issue publicly.
3. The school's reputation may be affected.

Teacher's Follow-Up Explanation : The teacher highlights that many of the students' responses naturally contain conditional logic.

For example:

1. If the school ignores the complaint, the problem may escalate.
2. If the teacher explains the rubric clearly, the parent may understand the situation.

The teacher explains that such sentences are examples of conditional sentences (If-clauses), which describe relationships between conditions and consequences. This short discussion prepares students for the dialogue analysis in the next activity.

1.2 Dialogue Preview and Prediction (15 minutes) : Before reading the dialogue, the teacher introduces the title of the text: **“Emergency Meeting on Parent Complaints”** Students are asked to predict what the teachers and administrators might discuss during such a meeting.

Teacher's Questions

1. Why might a school hold an emergency meeting with teachers and

administrators?

2. What problems could arise if the school fails to respond to a parent complaint?

3. How might teachers explain their decisions professionally? Students discuss these questions briefly in pairs.

After the discussion, the teacher writes several predicted sentences on the board using conditional structures, such as:

- If we ignore the complaint, it will escalate.
- If the parent understands the rubric, they may reconsider the complaint.
- The teacher explains that students will soon see similar sentences in the dialogue.

1.3 Dialogue Reading and Identification (20 minutes)

The activity can be written as a sequential paragraph in English as follows:

In this stage of the lesson, the teacher distributes a dialogue titled :

“Emergency Meeting on Parent Complaints” to the students. The students are first asked to read the dialogue silently in order to understand the situation described in the school context. While the students are reading, the teacher instructs them to pay particular attention to sentences that express **conditions**, especially those beginning with the word **if**. The purpose of this activity is to help students notice how conditional sentences are used in real communication within a professional school setting.

After the silent reading, the teacher assigns a task to the students. Students are required to **underline or highlight the sentences that contain If-clauses** in the dialogue. This task encourages students to identify the grammatical structure of conditional sentences and recognize how the form of the sentence relates to its meaning and use in the given context. Through this activity, students develop greater awareness of conditional sentence structures and learn how such forms are

used to express possible situations, consequences, and decision-making in a school environment.

Examples from the dialogue include:

- If we ignore this complaint, it will escalate on social media.
- If the parent had been informed earlier, this incident might not have occurred.
- If we arrange a mediation meeting, it may help rebuild trust.
- If we fail to respond within 24 hours, the district office will question our protocol.

After reading, students compare answers with a partner. The teacher then asks volunteers to read the conditional sentences aloud and the teacher writes selected sentences on the board and briefly discusses the meaning of each sentence.

1.4 Initial Conditional Awareness (10 minutes) : At this stage, the teacher asks students to analyze the sentences conceptually before formal grammar explanation.

Teacher's Guiding Questions

- Which sentences describe real future possibilities?
- Which sentences talk about situations that already happened in the past?
- Which sentences describe possible consequences?

Then, Students discuss these questions briefly. Next, The teacher explains that conditional sentences can describe different kinds of situations such as general truths, real future possibilities, hypothetical situations or past situations that did not happen.

The teacher informs students that these different meanings correspond to different types of conditional sentences, which will be explained in the next stage of the lesson.

Hour 2 (60 minutes)

1B: Conditional Types and Word Order Accuracy

Teaching Materials : The following materials are used from the instructional document “If-Clause for Classroom Communication.”

Section 3: If-clauses and Word Order in English Language Teaching (Verb Forms by Type table, examples, and typical errors) and *If-clause Test (B2 Level)* and Part B: Word Order Exercise (10 items) These materials provide structured explanations of conditional sentence types and allow students to practice grammatical accuracy and sentence organization.

Teaching Steps / Activities

1. Cognitive Training (35 minutes)

1.1 Structural Overview of Conditional Types (10 minutes)

Teaching Purpose : This stage aims to help students understand the grammatical patterns of conditional sentences and memorize the core verb forms used in each conditional type.

Teaching Procedure : The instructor displays the “Verb Forms by Type” table from the instructional document on the screen or board and then the teacher explains that conditional sentences consist of two parts: If-clause (condition) and main clause (result). Then the instructor presents a four-line structural model that helps students remember the main conditional patterns.

Core Conditional Patterns

Type 0 : If + Present Simple □ Present Simple

Used for general truths, rules, and classroom routines.

Example : If students talk loudly, the class becomes distracted.

Type 1 : If + Present Simple □ will + V1

Used for real and possible future outcomes.

Example: *If you finish the task today, I will check it tomorrow.*

Type 2 : If + Past Simple □ would + V1

Used for hypothetical or unreal situations in the present or future.

Example: *If the classroom were larger, students would participate more actively.*

Type 3 : If + Past Perfect □ would have + V3

Used for unreal past situations and reflection on missed opportunities.

Example: *If the teacher had explained the rubric earlier, the misunderstanding would not have occurred.*

Then, the teacher asks students to repeat the structural patterns aloud to reinforce memory.

1.2 Identifying Meaning Before Choosing the Conditional Type

(10 minutes)

Teaching Purpose : Students learn to interpret the meaning of a situation first, and then select the correct conditional type.

Teaching Procedure : The instructor presents four classroom scenarios and asks students to work in small groups to determine:

1. Which conditional type should be used?
2. Why that conditional type is appropriate?

Scenario 1 – Classroom Rule : “If students forget their materials, they cannot join the activity.”

Expected Answer: Type 0

Reason: It describes a classroom rule or general routine.

Scenario 2 – Future Consequence “If students do not complete the homework, they will redo the activity tomorrow.”

Expected Answer: Type 1

Reason: It predicts a realistic future outcome.

Scenario 3 – Hypothetical Advice : “If the classroom were quieter, students would concentrate more easily.”

Expected Answer: Type 2

Reason: It describes an imagined or hypothetical situation.

Scenario 4 – Reflection on Past Teaching “If I had monitored the group activity more carefully, the lesson would have been smoother.”

Expected Answer: Type 3

Reason: It reflects on a past situation that did not occur.

The teacher summarizes that the meaning of the situation determines the conditional type, not just the verb form.

1.3 Word Order in Conditional Sentences (15 minutes)

Teaching Purpose : Students learn the grammatical rules governing clause order and punctuation in conditional sentences.

Teaching Procedure : The teacher explains that conditional sentences can appear in two word–order patterns.

Pattern 1 : If–clause + Main clause

A comma is required.

Example: *If students practice regularly, they improve their speaking skills.*

Pattern 2 : Main clause + If–clause

No comma is required.

Example: *Students improve their speaking skills if they practice regularly.*

Word Order Practice Activity

Students receive five sentences and must rearrange the clause order correctly and check punctuation.

Example sentences:

1. If the projector fails we will switch to worksheets.
2. Students will succeed if they study consistently.

3. If the class becomes too noisy the teacher will pause the activity.
4. The teacher will explain again if students need help.
5. If the instructions are unclear students may misunderstand the task.

Students work in pairs to correct punctuation and word order and then the teacher checks answers with the class.

2. Behavior Modification (10 minutes)

2.1 Error Correction Drill (10 minutes)

Teaching Purpose : This activity helps students recognize and correct common grammatical errors in conditional sentences.

Teaching Procedure : The instructor introduces Typical Errors from the instructional document.

Students analyze incorrect sentences and correct them together.

Example 1

Incorrect: x *If you will study hard, you will pass the exam.*

Correct : / *If you study hard, you will pass the exam.*

Explanation: Future auxiliary will is not used in the if-clause.

Example 2

Incorrect: x *If he studied harder, he will pass the exam.*

Correct: / *If he studied harder, he would pass the exam.*

Explanation: Type 2 conditionals require would, not will.

Example 3

Incorrect: x *If the teacher explain clearly, students will understand.*

Correct: / *If the teacher explains clearly, students will understand.*

Explanation: Subject-verb agreement must be correct.

Students work in pairs to correct additional examples on the active board and share your experience with your friends.

3. Experiential Training (10 minutes)

3.1 Creating Conditional Sentences in Teaching Contexts (10 minutes)

Teaching Purpose : Students apply conditional structures to authentic teaching situations.

Teaching Procedure : Each student writes four conditional sentences, one for each type:

Type 0 – Classroom rule

Example:

If students arrive late, they write their names in the logbook.

Type 1 – Warning or instruction

Example:

If you do not complete the assignment, you will redo it tomorrow.

Type 2 – Hypothetical advice

Example:

If the classroom were more flexible, I would organize more group work.

Type 3 – Reflection after teaching

Example:

If I had prepared clearer instructions, the activity would have been more effective.

The teacher randomly selects three students to read their sentences aloud. Classmates check the verb forms and conditional structure.

4. Professional Self-Awareness (20 minutes)

Reflective Question : The teacher asks students to think about professional communication with parents.

Discussion Question : “How can teachers use Type 1 conditional sentences to explain consequences to parents in a polite and professional way?”

Example responses:

1. *If the assignment is submitted late, the grading policy requires a deduction.*
2. *If students follow the rubric carefully, they will receive higher scores.*
3. *If parents would like clarification, we will arrange a meeting.*

The teacher explains that conditional sentences help teachers communicate rules, expectations, and consequences professionally and respectfully.

Hour 3 (60 minutes)

Teaching Steps / Activities

1. Cognitive Training (30 minutes)

1.1 Introduction to Adverb Phrases in If-Clauses (10 minutes)

Teaching Purpose : This stage helps students understand how adverb phrases provide additional information in conditional sentences, especially about **time, manner, place, frequency, degree, and conditions.**

Teaching Procedure : The teacher introduces the concept of **adverb phrases** and explains that these phrases help clarify when, how, where, and under what circumstances an action occurs. Then the teacher writes the basic structure on the board:

If-clause + adverb phrase

Example: If you submit your assignment **before the deadline**, I will check it today.

The teacher explains that adverb phrases **do not change the conditional type**, but they help make communication more precise and professional. The teacher then presents examples from the instructional document.

Examples:

If students review vocabulary **regularly**, they will remember it better.

If the meeting is held **in the main hall**, more teachers can attend.

If the teacher explains the instructions **in a clear way**, students will understand the task easily.

Students repeat the examples aloud and identify the **adverb phrase in each sentence**.

1.2 Types of Adverb Phrases in If–Clauses (10 minutes)

Teaching Purpose

Students learn different categories of adverb phrases commonly used in classroom communication.

Teaching Procedure : The teacher introduces five common types of adverb phrases used in teaching contexts.

1. Time Adverb Phrases : Used to indicate when an action happens.

Examples:

If you submit your work **before the meeting**, I will review it today.

If students practice **after class**, they will improve faster.

2. Manner Adverb Phrases : Used to describe how an action occurs.

Examples:

If students work **carefully**, they will avoid mistakes.

If the teacher explains the lesson **in a respectful way**, parents will understand the situation.

3. Place Adverb Phrases : Used to indicate where something happens.

Examples:

If students work **in small groups**, participation increases.

If the meeting is held **in the conference room**, everyone can attend.

4. Frequency Adverb Phrases : Used to indicate how often something happens.

Examples:

If students practice speaking **every day**, their fluency will improve.

If teachers review the rubric **regularly**, misunderstandings will decrease.

5. Degree Adverb Phrases : Used to express intensity or level.

Examples:

If the lesson is adjusted **slightly**, students will understand better.

If the teacher improves the explanation **significantly**, students will learn faster.

Students identify the type of adverb phrase used in each example.

1.3 Pedagogical Meaning of Conditional Sentences (10 minutes)

Teaching Purpose : Students learn how conditional sentences function in professional teaching communication.

Teaching Procedure : The teacher explains that conditional sentences are not only grammatical structures but also important tools for **instructional communication and classroom management**.

The teacher presents the pedagogical functions of conditional sentences.

1. Classroom Management

Example: If students continue talking, we will pause the activity.

2. Instructional Clarity

Example: If you have questions, raise your hand.

3. Motivational Communication

Example: If you practice speaking regularly, your confidence will improve.

4. Professional Communication with Parents

Example: If parents have concerns about the grading process, we will schedule a meeting.

5. Reflective Teaching Practice

Example: If I had prepared clearer examples, the lesson would have been easier to understand.

Students discuss how these sentences help teachers communicate clearly and professionally.

2. Behavior Modification (15 minutes)

2.1 Adverb Phrase Practice Activity (10 minutes)

Teaching Purpose : Students practice identifying appropriate adverb phrases in conditional sentences.

Teaching Procedure : Students complete the exercise **If-Clause**

Test: Adverb Phrases (B2 Level).

Example items:

1. If you finish your worksheet _____, we will begin the next activity.

- | | |
|-----------------------|----------------------|
| a. before the meeting | b. with great effort |
| c. in small groups | d. under pressure |

Correct answer: **before the meeting**

2. If the students review vocabulary _____, they will remember it better.
- | | |
|--------------|---------------------|
| a. regularly | b. in the classroom |
| c. slightly | d. under pressure |

Correct answer: **regularly**

Students check answers with partners and discuss their choices.

2.2 Meaning Interpretation Activity (5 minutes)

Students complete several items from **Meaning in If-Clauses – Consolidated Test**.

Example: If students talk loudly, the class becomes distracted. This sentence expresses:

- | | |
|-----------------------------|----------------------|
| a. a future prediction | b. a classroom rule |
| c. a hypothetical situation | d. a past reflection |

Correct answer: **b. a classroom rule**

3. Experiential Training (10 minutes)

3.1 Classroom Simulation Activity

Teaching Purpose : Students apply conditional sentences to real teaching situations.

Teaching Procedure : Students work in small groups. Each group receives a **teaching scenario**.

Example scenarios:

Scenario 1 : Students are talking during the lesson.

Scenario 2 : Parents question the grading system.

Scenario 3 : Students do not complete homework.

Students must create **three conditional sentences** explaining the situation.

Example responses:

If students talk loudly, the class will lose focus.

If parents request clarification, the teacher will explain the grading rubric.

If students do not complete the assignment, they will redo the activity tomorrow.

Groups present their sentences to the class.

4. Professional Self-Awareness (5 minutes)

Reflective Discussion : The teacher asks the following question:

“How can conditional sentences help teachers communicate professionally in school situations?”

Students share ideas such as:

- explaining consequences
- giving instructions clearly
- predicting outcomes
- reflecting on teaching decisions

The teacher concludes the lesson by emphasizing that **conditional sentences are essential tools for professional communication in education.**

Lesson Summary

At the end of the lesson, the teacher summarizes the key points:

- Conditional sentences describe relationships between **conditions and results**
- There are **five main types**: Type 0, Type 1, Type 2, Type 3, and Mixed
- Correct **verb forms and word order** are essential for grammatical

accuracy

- **Adverb phrases** improve clarity in conditional sentences
- Conditional structures are widely used in **classroom communication**,

instructional explanations, and reflective teaching

Students are encouraged to apply these structures in their **future teaching practice and professional communication**.

Topic: If-clause

Course: English Grammar for Teachers

Level: Undergraduate (Teacher Education Students)

1. Dialogue: Classroom Management

Emergency Meeting on Parent Complaints (Focus: If-clauses)

Principal: Thanks for joining on short notice. If we *ignore* this complaint, it will escalate on social media by tonight.

Vice Principal: I agree. If the parent *had been informed* about the assessment criteria earlier, this incident might not have occurred.

English Teacher: If I *explain* the rubric in a more transparent way, do you think the parent will reconsider their concerns?

Counselor: Possibly. If we *arrange* a mediation meeting, it may help rebuild trust.

Principal: If the parent *refuses* to meet, we'll need to provide a written clarification.

Vice Principal: And if we *fail* to respond within 24 hours, the district office will question our protocol.

English Teacher: Honestly, if I *had known* the student felt unfairly treated, I would have adjusted the feedback tone.

Counselor: If we *collect* evidence—lesson plans, student work, and feedback—it will strengthen our explanation.

Principal: Good point. If the documentation *shows* consistency, the parent cannot claim bias.

Vice Principal: But if we *overlook* any detail, it could be interpreted as negligence.

English Teacher: If necessary, I can *re-evaluate* the student's work to ensure full transparency.

Principal: That would help. If the parent *sees* we are willing to review the process, the tension may ease.

Counselor: Also, if we *propose* a follow-up plan for the student, it signals our commitment to improvement.

Vice Principal: Exactly. If we *handle* this professionally, it will reinforce our school's accountability.

Principal: Then it's settled—if everyone *prepares* their documents this afternoon, we can meet the parent first thing tomorrow.

2. Vocabulary List (10 Words in Address-Format)

2.1 Escalate /'ɛs.kə.leɪt/ to increase in intensity or worsen; ทวีความรุนแรง
ขึ้น

Examples:

2.1.1 The situation escalated quickly when the parent posted online.

2.1.2 If we ignore the complaint, it may escalate further.

2.1.3 The tension escalated because the issue was not clarified early.

2.2 Assessment criteria /ə'sɛs.mənt kraɪ'tɪəriə/
standards used to evaluate performance; เกณฑ์การประเมินผล

Examples:

2.2.1 The school clarified the assessment criteria to avoid confusion.

2.2.2 If the criteria are not explained, parents may misunderstand the
grading.

2.2.3 The teacher reviewed the assessment criteria with the student.

2.3 Reconsider /,ri:.kən'sId.ə/ to think again or review a decision;

ทบทวนใหม่

Examples:

2.3.1 The parent agreed to reconsider the complaint after hearing the explanation.

2.3.2 If you reconsider the feedback, you may see it more objectively.

2.3.3 The committee reconsidered the case before making a final decision.

2.4 Mediation /,mi:.di'eɪ.ʃən/ the process of resolving conflict through a neutral party; การไกล่เกลี่ย

Examples:

2.4.1 Mediation was suggested to rebuild trust between the parties.

2.4.2 If mediation fails, the issue will have to be escalated.

2.4.3 The counselor facilitated the mediation session professionally.

2.5 Clarification /,klær.I.fɪ'keɪ.ʃən/ an explanation that makes something clearer; การชี้แจง

Examples:

2.5.1 The teacher provided clarification to reduce parental concerns.

2.5.2 If clarification is not given, misunderstandings will grow.

2.5.3 The written clarification helped resolve the issue.

2.6 Protocol /'prɒ.tə.kɔ:l/ official procedure or set of rules; ระเบียบปฏิบัติ

Examples:

2.6.1 The school followed the communication protocol strictly.

2.6.2 If we break the protocol, the district office will intervene.

2.6.3 The protocol requires a written report within 24 hours.

2.7 Consistency /kən'sɪs.tən.si/ the state of behaving or performing in a similar way; ความสม่ำเสมอ

Examples:

2.7.1 Consistency in grading reduces parental complaints.

2.7.2 If our documentation shows consistency, the parent cannot claim bias.

2.7.3 The supervisor praised the teacher's consistency in feedback.

2.8 Negligence /'neg.lɪ.dʒəns/ failure to take proper care; ความประมาทเลินเล่อ

Examples:

2.8.1 Any missing document could be interpreted as negligence.

2.8.2 If negligence is proven, the school may face disciplinary action.

2.8.3 The teacher denied any negligence in the assessment process.

2.9 Transparency /træns'pær.ən.si/ openness and clarity; ความโปร่งใส

Examples:

2.9.1 Transparency in communication reassures parents.

2.9.2 If the process lacks transparency, misunderstandings will increase.

2.9.3 The school improved transparency by sharing detailed rubrics.

2.10 Accountability /əˌkaʊn.tə'bɪl.ə.ti/ responsibility for actions and decisions; ความรับผิดชอบเชิงระบบ

Examples:

2.10.1 The school must show accountability in handling complaints.

2.10.2 If accountability is demonstrated, trust can be restored.

2.10.3 Teachers are trained to maintain accountability in their practices.

Vocabulary Multiple Choice Exercise (10 Items)

Direction: Choose the best answer for each item.

1. The situation continued to _____ when the school failed to respond to the parent's complaint.

- a. clarify b. escalate c. reconsider d. mediate

2. Teachers must explain the _____ clearly so parents understand how students are graded.

- a. negligence b. assessment criteria
c. transparency d. protocol

3. The parent agreed to _____ the complaint after receiving a detailed explanation.

- a. reconsider b. escalate c. document d. mediate

4. The school suggested holding a _____ session to help resolve the conflict peacefully.

- a. transparency b. mediation
c. consistency d. protocol

5. The teacher sent a written _____ to ensure that the parent understood the grading process.

- a. escalation b. clarification
c. accountability d. negligence

6. The school must follow the communication _____ when dealing with formal complaints.

- a. criteria b. protocol c. consistency d. responsibility

7. The teacher showed strong _____ by giving fair feedback to all students.

- a. negligence b. accountability
c. consistency d. escalation

8. Losing important documents could be interpreted as professional _____.

- a. negligence b. assessment
c. transparency d. reconsideration

9. Sharing the grading rubric with parents increases _____ in the evaluation process.

- a. escalation b. consistency c. transparency d. protocol

10. Schools must demonstrate _____ when responding to complaints to maintain public trust.

- a. accountability b. assessment
c. reconsideration d. mediation

3. If-clauses and Word Order in English Language Teaching

If-clauses, also known as conditional sentences, express logical relationships between conditions and results. They allow speakers and teachers to describe real, possible, hypothetical, or counterfactual situations—ranging from classroom rules to reflective teaching analyses. Understanding conditional structures is essential for effective instructional communication, professional decision-making, and pedagogical reflection.

3.1 Structure and Verb Forms of Conditional Types Conditional sentences consist of two parts:

3.1.1 If-clause (condition)

3.1.2 Main clause (result)

Standard word order must remain fixed:

If-clause + main clause (comma required)

Main clause + if-clause (no comma)

Verb Forms by Type

Type	Structure	Key Meaning
Type 0	If + Present Simple □ Present Simple	universal truths, classroom routines
Type 1	If + Present Simple □ will + V1	real and possible future outcomes
Type 2	If + Past Simple □ would + V1	hypothetical or unreal present/future
Type 3	If + Past Perfect □ would have + V3	unreal past / alternative outcome
Mixed	Combination of Type 2 & 3	linking past conditions with present results

Examples (3 items)

1. If students feel safe, they learn more effectively. (Type 0)
2. If you complete the task today, I will check it tomorrow. (Type 1)
3. If the class had arrived earlier, we would have finished on time. (Type 3)

3.2 Classroom Conditions and Real Instructional Consequences

(Type 0 & Type 1)

Type 0 conditionals describe rules, repeated actions, and constant classroom patterns.

Type 1 conditionals describe situations where the outcome is realistic and likely to occur.

Examples (3 items)

3.2.1 If students forget their materials, the lesson becomes less effective. (Type 0)

3.2.2 If you follow the instructions carefully, you will complete the activity successfully. (Type 1)

3.2.3 If the classroom gets too noisy, I will pause the lesson. (Type 1)

These conditional types are central in classroom management and instructional procedures.

3.3 Hypothetical Situations and Professional Reflection (Type 2, Type 3, Mixed Types) These conditionals help teachers analyze alternative scenarios, imagine improved teaching strategies, and reflect on past decisions.

Type 2 — Unreal or imaginary present/future

If I had more teaching assistants, I would assign smaller groups.

Type 3 — Unreal past with different outcomes

If the instructions had been clearer, the students would have participated more confidently.

Mixed Types — Linking past and present

If she had practiced more last semester, she would be more fluent now.

Examples (3 items)

If the classroom were larger, we would conduct rotations more easily. (Type 2)

If I had monitored the groups more carefully, the activity would have been smoother. (Type 3)

If he were more responsible, he would have submitted the report last week. (Mixed)

3.4 Predictive Logic and Classroom Decision-Making (Type 1)

Teachers rely heavily on Type 1 conditionals to express predictions, give warnings, or communicate expected outcomes.

Examples (3 items)

If you need help, I will explain the task again.

If it rains during the field trip, we will move activities indoors.

If students fail to complete the assignment, they will redo it tomorrow.

Type 1 conditionals support classroom discipline and instructional continuity.

3.5 Time Expressions and Placement in If-clauses

Time expressions help specify when the condition or result takes place.

Their placement does not affect the grammar of the sentence.

Examples (3 items)

If you submit your work tonight, I will grade it tomorrow morning.

If she had practiced last week, she would have performed better today.

(Mixed)

Tomorrow, if we have enough time, we will review the grammar structures.

Time expressions may appear at the beginning or end of the sentence without changing meaning.

3.6 Teaching Word Order and Accuracy Across Conditional Types

Learners often make structural errors due to first-language transfer.

Teachers must emphasize fixed word order, correct auxiliary placement, and accurate verb form selection.

Correct structural models

If + Present ☐ will + V1

If + Past ☐ would + V1

If + Past Perfect ☐ would have + V3

Typical errors

X If you will study, you will pass.

X If he studied harder, he will pass.

Corrected examples (3 items)

If you study harder, you will pass the exam. (Correct Type 1)

If he studied harder, he would pass the exam. (Correct Type 2)

You would have learned more if you had attended the workshop. (Correct Type 3)

Teachers must model these patterns consistently to build accuracy and fluency.

3.7 Summary

The five primary conditional types—Type 0, Type 1, Type 2, Type 3, and Mixed Types—capture different degrees of possibility, reality, and imagination. Mastery of these structures involves understanding verb forms, clause order, and logical relationships. In English language teaching, conditionals enhance clarity in instructions, strengthen predictive and analytical reasoning, and support reflective practice. Effective instruction requires explicit modeling, guided practice, and communicative application of all conditional types in authentic classroom scenarios.

3.8 If-clause Test – B2 Level (Advanced)

Directions: Choose the best answer for each item.

1) If the teacher _____ clearer examples, the students would understand the grammar point more easily.

a. gives

b. gave

c. had given

d. would give

2) If you don't participate in group work, you _____ miss important collaboration skills.

- a. will
- b. would
- c. would have
- d. had

3) If the school improves its Wi-Fi system, online activities _____ more smoothly.

- a. run
- b. will run
- c. would run
- d. would have run

4) If I _____ the schedule earlier, I wouldn't have arrived late to the meeting.

- a. check
- b. checked
- c. had checked
- d. would check

5) Students would feel more motivated if the teacher _____ more engaging materials.

- a. uses
- b. will use
- c. used
- d. had used

6) If the weather gets worse this afternoon, we _____ the fieldwork activity.

- a. would postpone
- b. will postpone
- c. postponed
- d. would have postponed

7) If she had listened carefully, she _____ the instructions correctly.

- a. follows
- b. will follow
- c. would follow
- d. would have followed

8) If the classroom were air-conditioned, students _____ less distracted during long lessons.

- a. are
- b. will be
- c. would be
- d. had been

9) If you approach the parent respectfully, they _____ more willing to cooperate.

- | | |
|-------------|--------------------|
| a. are | b. will be |
| c. would be | d. would have been |

10. If the students had practiced pronunciation earlier, they _____ fewer difficulties today.

- | | |
|-------------------|---------------|
| a. will have | b. have |
| c. would have had | d. would have |

Part B: Word Order in If-clause (10 Items – B2 Level)

Direction: Choose the grammatically correct sentence.

1.

- If will you need help, I explain again.
- I will explain again if you need help.
- If you will need help, I will explain again.
- Will I explain again if you need help.

2.

- If students arrive late, affects it the group work.
- If arrive late students, the group work is affected.
- The group work is affected if students arrive late.
- Is affected the group work if students arrive late.

3.

- If you studied harder, pass you would the exam.
- You would pass the exam if you studied harder.
- Would you pass the exam if studied you harder.
- If studied harder you, you would pass the exam.

4.

- a. If had reviewed the lesson the students, they would improve.
- b. They would improved if the lesson the students reviewed.
- c. If the students had reviewed the lesson, they would have improved.
- d. The students had reviewed if improved they would the lesson.

5.

- a. If the projector fails, switch we will to worksheets.
- b. We will switch to worksheets if the projector fails.
- c. Switch to worksheets we will if the projector fails.
- d. If will the projector fail, we switch to worksheets.

6.

- a. If I were you, apologize would I immediately.
- b. Would apologize I immediately if were I you.
- c. I would apologize immediately if I were you.
- d. If you were I, I apologize would immediately.

7.

- a. Would students focus more if quieter were the classroom?
- b. Students would focus more if the classroom were quieter.
- c. If the classroom quieter were, focus more students would.
- d. If quieter the classroom would be, students focused more.

8.

- a. If she had known the rule, she followed would it.
- b. Would have followed she it if she had known the rule.
- c. If she had known the rule, she would have followed it.
- d. She would had followed it if known she the rule.

9.

- a. If he practices more, improve his pronunciation will.

- b. His pronunciation will improve if he practices more.
- c. Will improve his pronunciation if practices he more.
- d. If he will practice more, improves pronunciation he.

10.

- a. If the meeting starts late, delay we will the announcement.
- b. Will delay we the announcement if the meeting starts late.
- c. We will delay the announcement if the meeting starts late.
- d. If starts the meeting late, the announcement delay we will.

4. Adverb Phrase in If-clause Form

4.1 Definition

An **adverb phrase** is a group of words that functions as an adverb. It provides additional information about **time, manner, place, frequency, degree, or condition**.

In **if-clauses**, adverb phrases help clarify *when, how, where, or under what circumstances* the condition applies.

Structure:

- If-clause + adverb phrase
- Adverb phrase + if-clause
- Main clause + adverb phrase (optional)

Adverb phrases **do not change the conditional type**, but they enhance clarity and specificity.

4.2 Types of Adverb Phrases Used in If-clauses

4.2.1 Time Adverb Phrases are used to specify the time frame of a condition in a sentence. They indicate when an action happens, happened, or will happen, helping listeners or readers clearly understand the temporal context of the condition. These adverbial phrases are commonly used in conditional sentences,

classroom instructions, and explanations because they clarify the timing of both the condition and the result.

Examples:

1. If you finish the assignment today, you can submit it tomorrow.

(today, tomorrow □ indicate time)

2. If students arrive late in the morning, they must report to the teacher

first. *(in the morning □ time frame of the situation)*

3. If the teacher had explained the rule earlier, the students would have

understood it better. *(earlier □ time reference in the past)*

4. If you practice every day, your English will improve quickly.

(every day □ repeated time reference)

5. If the students complete the task before the deadline, they will

receive extra credit. *(before the deadline □ specific time limit)*

Common Time Adverb Phrases : today, tomorrow, yesterday, earlier, later, every day, in the morning / afternoon / evening, before the deadline, after the lesson, during the class, next week or at the end of the lesson.

Example in a Classroom Context I

If you finish the exercise **before the class ends**, you may leave early.

If students submit their homework **on time**, the teacher will give feedback immediately.

These **time adverb phrases** help teachers and students communicate conditions clearly by identifying **when the action or result takes place**.

4.2.2 Manner Adverb Phrases

Manner adverb phrases describe how an action or event happens. They explain the manner, style, or method in which something is done. In classroom communication, these phrases are often used to guide students on how they should perform a task, behave, or respond to instructions.

Manner adverb phrases may appear in different forms, such as single adverbs (e.g., *carefully*) or prepositional phrases (e.g., *with great effort*, *in a respectful way*). They provide additional information that clarifies the quality or attitude of the action.

Examples

If students complete the activity carefully, they will avoid many mistakes.

(*carefully* □ *manner of doing the task*)

If you speak in a respectful way, everyone in the classroom will feel comfortable. (*in a respectful way* □ *polite manner of communication*)

If the students work with great effort, they will achieve better learning outcomes. (*with great effort* □ *effort and determination*)

If you answer the question in a hurry, you may make unnecessary errors. (*in a hurry* □ *rushed manner*)

If teachers explain the lesson clearly and patiently, students will understand the content more easily. (*clearly and patiently* □ *manner of explanation*)

Common Manner Adverb Phrases : carefully, slowly, politely, clearly, confidently, with great effort, in a hurry, in a respectful way, in a friendly manner, with confidence, with patience

4.2.3 Degree Adverb Phrase

Degree adverb phrases are used to indicate the level, intensity, or extent of an action, condition, or quality. They help clarify how much, how strongly, or to what extent something happens. In conditional sentences, these phrases provide additional information about the degree of change, improvement, or effect that may occur. Degree adverb phrases are commonly used in academic and classroom communication to explain the magnitude of progress, performance, or impact in learning situations.

Examples:

1. If the lesson is adjusted slightly, students will understand better.

(slightly □ a small degree of adjustment)

2. If he improves significantly, he may join the competition.

(significantly □ a large or noticeable degree of improvement)

3. If you try to a great extent, your writing will improve.

(to a great extent □ a high level of effort)

4. If students practice very well, they will perform confidently in class presentations. *(very well □ high level of performance)*

5. If the teacher explains the concept more clearly, students may understand the topic more easily. *(more clearly □ comparative degree of clarity)*

Common Degree Adverb Phrases : to a great extent, slightly, significantly, very well, greatly, highly, strongly, to a certain degree, to a large extent or extremely

4.2.4 Condition-related Adverb Phrases

Condition-related adverb phrases are used to provide **additional circumstances or situational conditions** under which an action occurs. These phrases help clarify **the specific situation, environment, or context** that influences the condition stated in a sentence. In conditional sentences, they add more detail about **the circumstances surrounding the action or result**. In educational and classroom contexts, condition-related adverb phrases are useful for describing **particular situations that may affect students' behavior, performance, or learning outcomes**.

Examples:

1. If students work under pressure, they may make errors.

(under pressure □ situation affecting performance)

2. If the school is open under special conditions, classes will be

shortened. (*under special conditions □ particular administrative situation*)

3. If you respond in a calm state, conflicts will decrease.

(*in a calm state □ emotional condition of the response*)

4. If students learn in a supportive environment, they will develop more confidence. (*in a supportive environment □ situational learning condition*)

5. If teachers act under difficult circumstances, they must make careful decisions. (*under difficult circumstances □ challenging situation*)

Common Condition-related Adverb Phrases : under pressure, under certain conditions, under special conditions, under difficult circumstances, in emergency situations, in a calm state, in stressful situations, in a supportive environment or in challenging conditions

4.3 Common Errors Students Make with Adverb Phrases in Conditional Sentences

Students often make mistakes when using adverb phrases in conditional sentences. These errors usually involve incorrect word order, wrong verb forms, unnecessary auxiliary verbs, or unclear placement of adverbial phrases. Understanding these errors helps learners produce clear and grammatically correct sentences, especially in academic or classroom communication.

Incorrect	Correct	Explanation
If you carefully read it, you will understand.	If you read it carefully, you will understand.	The adverb should modify the verb directly and normally appears after the verb or object.
If she will speak in a polite way, I help her.	If she speaks in a polite way, I will help her.	In Type 1 conditional sentences, “will” is not used in the if-

Incorrect	Correct	Explanation
		clause.
If in the classroom the students talk loudly, problems occur.	If students talk loudly in the classroom, problems occur.	Place adverb phrases of place at the end of the clause for clearer structure.
If students carefully will check their answers, they avoid mistakes.	If students carefully check their answers, they will avoid mistakes.	Modal verbs like will should appear in the main clause, not in the if-clause.
If students work very hardly, they improve quickly.	If students work very hard, they improve quickly.	“Hardly” means almost not , which changes the meaning. The correct phrase is very hard .
If teachers explain clearly the lesson, students understand better.	If teachers explain the lesson clearly, students understand better.	The adverb should come after the object for natural word order.
If you speak to the teacher politely in a hurry, she may misunderstand you.	If you speak politely to the teacher in a hurry, she may be misunderstood. / If you speak politely to the teacher, she will understand you better.	Poor placement of manner phrases may cause confusion or ambiguity.
If students under pressure work, they	If students work under pressure, they make mistakes.	The condition-related phrase should follow

Incorrect	Correct	Explanation
make mistakes.		the verb phrase for natural expression.
If he improves very much significantly, he will succeed.	If he improves significantly, he will succeed.	Avoid double degree modifiers that make the sentence awkward.
If the teacher explains the lesson in a clearly way, students understand.	If the teacher explains the lesson in a clear way, students understand.	Adjective clear is required before the noun <i>way</i> , not the adverb clearly .

4.4 If-clause Test: Adverb Phrases (B2 Level)

Directions: Choose the best answer for each item.

- 1) If you finish your worksheet _____, we will start the next activity immediately.
- a. before the meeting b. with great effort
c. in small groups d. under pressure
- 2) Students will participate more actively if the teacher reviews the lesson _____ tomorrow.
- a. carefully b. during the lesson
c. significantly d. in a respectful way
- 3) If you speak to the parents _____, they will be more willing to cooperate.
- a. twice a day b. under certain conditions
c. in a respectful manner d. in the main hall

conditional sentence (Types 0, 1, 2, 3, and Mixed) directly affects how students interpret instructions and how teachers analyze classroom events. Understanding the pedagogical meaning of if-clauses helps student teachers communicate more effectively and make informed instructional decisions.

5.2 Meaning of Type 0 in Pedagogical Context

Structure: If + Present Simple □ Present Simple

Meaning: General truths, classroom routines, rules, and predictable outcomes.

Type 0 conditionals express what always happens when a condition is true. They are commonly used to establish classroom rules and describe habitual behavior.

Pedagogical Functions :

- Stating classroom rules
- Describing cause-effect patterns
- Explaining consistent learning behavior

Examples

1. If students talk loudly, the class becomes distracted.
2. If you forget your materials, you cannot join the activity.
3. If I write instructions on the board, you copy them into your notebook.

5.3 Meaning of Type 1 in Pedagogical Context

Structure: If + Present Simple □ will + V1

Meaning: Real, possible, and likely future situations.

Type 1 is used for warnings, instructions, real predictions, and behavior management. Teachers frequently use this type during lessons to guide student actions.

Pedagogical Functions

- Giving instructions
- Making future predictions
- Classroom management

- Setting expected consequences

Examples

1. If you finish the task early, I will check it.
2. If students do not follow the rules, the activity will stop.
3. If you submit your reflection today, you will receive feedback tomorrow.

5.4 Meaning of Type 2 in Pedagogical Context

Structure: If + Past Simple □ would + V1

Meaning: Hypothetical or unreal situations in the present or future.

Type 2 allows teachers to discuss ideal classroom conditions, suggest hypothetical improvements, and provide advice.

Pedagogical Functions

- Giving hypothetical advice
- Analyzing alternative teaching scenarios
- Describing ideal or improved classroom conditions

Examples

1. If the classroom were larger, students would participate more actively.
2. If I had more assistants, I would design more group work stations.
3. If you practiced speaking regularly, you would feel more confident.

5.5 Meaning of Type 3 in Pedagogical Context

Structure: If + Past Perfect □ would have + V3

Meaning: Unreal situations in the past; outcomes that did not occur.

Type 3 is essential in reflective teaching, helping teachers analyze what could have happened if the past had been different.

Pedagogical Functions

- Post-lesson reflection
- Analyzing teaching problems
- Evaluating missed opportunities

Examples

If I had clarified the instructions, the students would have understood better.

If the class had practiced earlier, they would have performed better.

If she had monitored group work, the activity would have run smoothly.

5.6 Meaning of Mixed Conditionals in Pedagogical Context

Mixed conditionals link different times: a past condition with a present result, or a present condition with a past result. They express deeper reasoning in professional teaching contexts.

Pedagogical Functions

- Linking past causes to present outcomes
- Explaining learning difficulties
- Reflecting on systemic or long-term teaching consequences

Examples

1. If the students had practiced vocabulary earlier, they would be more confident now.

2. If the school were more organized, last week's project would have run better.

3. If he were more responsible, he would have finished the assignment yesterday.

5.7 Functional Roles of If-clauses in Teaching

If-clauses serve multiple instructional functions:

5.7.1 Classroom Management

If you continue talking, we will pause the activity.

5.7.2 Instructional Clarity

If you have questions, raise your hand.

5.7.3 Motivational Language

If you practice consistently, your speaking will improve.

5.7.4 Professional Communication

If parents have concerns, we will schedule a meeting.

5.7.5 Reflective Teaching Practice

If I had prepared more examples, the explanation would have been smoother.

5.7.6 Lesson Planning and Curriculum Management

If we have enough time, we will extend the speaking task.

5.8 Summary

The meaning and use of **if-clauses** in teaching extend far beyond the study of grammatical structures. In the context of classroom communication and professional teaching practice, conditional sentences serve as important linguistic tools that help teachers explain rules, predict outcomes, provide advice, and reflect on teaching experiences. Each type of conditional sentence supports a different communicative purpose that is relevant to the daily work of teachers.

Type 0 conditionals are commonly used to describe general truths, rules, and classroom routines. Teachers often use this structure to explain consistent outcomes or established procedures. For example, a teacher might say, *“If students follow the instructions carefully, the activity works well.”* This type of conditional helps maintain clarity and consistency in classroom management.

Type 1 conditionals are used to talk about real or possible situations in the future. In teaching contexts, this form is frequently used to give instructions, warnings, or predictions about the results of students’ actions. For instance, a teacher might say, *“If you finish the task on time, you will receive feedback immediately.”* This structure helps teachers guide students toward positive learning behaviors.

Type 2 conditionals are used to express hypothetical situations or give advice about imagined circumstances. In educational settings, teachers often use this structure when discussing alternative teaching strategies or suggesting improvements. For example, a teacher may say, *“If I were the teacher, I would explain the concept more clearly.”* This type of conditional encourages critical thinking and problem-solving.

Type 3 conditionals are used for reflective evaluation of past events. They allow teachers and student teachers to analyze previous decisions and consider how different actions might have produced different outcomes. For example, *“If the teacher had prepared more examples, the students would have understood the lesson better.”* This structure supports reflective teaching practice and professional development.

Finally, **mixed conditionals** are used to connect past situations with present consequences. These sentences help teachers explain complex relationships between earlier decisions and current outcomes. For example, *“If the students had studied more last semester, they would be more confident in this class now.”* This form allows for deeper reasoning about cause and effect in educational contexts.

Mastery of these meanings enables student teachers to use English conditionals accurately and effectively in professional communication. By understanding how each conditional type functions in real classroom situations, teachers can improve the clarity of their explanations, enhance instructional efficiency, and engage in meaningful reflective practice that supports continuous improvement in teaching.

5.9 Meaning in If-clauses – Consolidated Test (10 Items)

Directions: Choose the best answer that explains the meaning of the conditional sentence.

1.) If students talk loudly, the class becomes distracted. This sentence expresses:

- a. A future prediction
- b. A classroom rule or general truth
- c. A past reflection
- d. A hypothetical situation

2) If you finish your task early, I will check it for you. This sentence expresses:

- a. A real and possible future consequence
- b. An unreal present
- c. A regret about the past
- d. A general habit

3) If the classroom were larger, students would participate more actively.

This sentence expresses:

- a. A real future event
- b. A hypothetical present condition
- c. A classroom rule
- d. A past reflection

4) If you had practiced earlier, you would have performed better. This sentence expresses:

- a. A real future prediction
- b. A hypothetical past and missed opportunity
- c. A rule
- d. A suggestion for now

5) If parents have concerns, we will schedule a meeting. The sentence expresses:

- a. A theoretical possibility
- b. A real and likely future action
- c. An unreal past
- d. A purely hypothetical situation

6) If I were you, I would revise the lesson again. This sentence expresses:

- a. A realistic plan
- b. A hypothetical piece of advice
- c. A classroom rule
- d. A regret

7) If the students had reviewed vocabulary earlier, they would be more confident now. This sentence expresses:

- a. A present condition affecting the past b. A mixed conditional
- c. A classroom rule d. A real future prediction

8) Choose the sentence that expresses a general truth.

- a. If you ask for help, I will assist you.
- b. If students practice speaking, their fluency improves.
- c. If the projector fails, we will switch to worksheets.
- d. If I were you, I would change the topic.

9) Choose the sentence that expresses a hypothetical present situation.

- a. If the teacher had prepared more visuals, the class would have understood better.
- b. If the students study tonight, they will do well tomorrow.
- c. If the classroom were quieter, students would concentrate more.
- d. If you finish early, you will help your partner.

10) Choose the sentence that expresses an unreal past that did not happen.

- a. If you work hard, you will succeed.
- b. If she worked harder, she would succeed.
- c. If she had worked harder, she would have succeeded.
- d. If she works harder, she will succeed.

Pre-test: If-Clauses in Classroom Communication

Direction: Choose the best answer.

Part 1 Word Function (หน้าที่ของคำ)

1. In the sentence below, what is the function of the word **carefully**?

If students read the instructions carefully, they will complete the task successfully.

- a. Noun b. Adjective c. Adverb d. Verb

2. Which word is an **adverb of manner**?

- a. quickly b. teacher c. lesson d. classroom

Part 2 Adverb Phrase (วลี)

3. Which phrase is an **adverb phrase of time**?

- a. in a respectful way b. before the lesson
c. under pressure c. with great effort

4. Choose the sentence that correctly uses an **adverb phrase of manner**.

- a. If students work with great effort, they will succeed.
b. If students great effort work, they will succeed.
c. If work students with effort great, they succeed.
d. If students effort work great, they succeed.

Part 3 Conditional Structure (โครงสร้างประโยค)

5. Choose the correct **Type 1 conditional** sentence.

- a. If students study hard, they pass the exam.
b. If students study hard, they will pass the exam.
c. If students studied hard, they will pass the exam.
d. If students had studied hard, they will pass the exam.

6. Which sentence is a **Type 2 conditional**?

- a. If students practice every day, they improve.
b. If students practice every day, they will improve.
c. If students practiced every day, they would improve.
d. If students had practiced every day, they would have improved.

7. Which sentence shows the **correct verb form for Type 3 conditional**?

- a. If the teacher explained the rule earlier, students understand it.
- b. If the teacher explains the rule earlier, students will understand.
- c. If the teacher had explained the rule earlier, students would understand.
- d. If the teacher had explained the rule earlier, students would have understood.

Part 4 Meaning of If-Clauses (ความหมาย)

8. If students talk loudly, the class becomes distracted.

This sentence expresses:

- a. a hypothetical situation
- b. a general rule or classroom routine
- c. a past reflection
- d. an impossible situation

9. If the classroom were larger, students would participate more actively.

This sentence expresses:

- a. a real future prediction
- b. a classroom rule
- c. a hypothetical situation
- d. a past regret

10. If the teacher had prepared more examples, the students would have understood better. This sentence expresses:

- a. a general truth
- b. a future prediction
- c. an unreal past situation
- d. a classroom rule

Post-test: If-Clauses in Classroom Communication

Direction: Choose the best answer.

Part 1 Word Function

1. In the sentence below, what is the function of the word **carefully**?

If students read the instructions carefully, they will complete the task successfully.

- a. Verb
- b. Adverb
- c. Noun
- d. Adjective

2. Which word is an **adverb of manner**?

- a. classroom b. teacher c. quickly d. lesson

Part 2 Adverb Phrase

3. Which phrase is an **adverb phrase of time**?

- a. under pressure b. with great effort
c. in a respectful way d. before the lesson

4. Choose the sentence that correctly uses an **adverb phrase of manner**.

- a. If students great effort work, they will succeed.
b. If students effort work great, they succeed.
c. If students work with great effort, they will succeed.
d. If work students with effort great, they succeed.

Part 3 Conditional Structure

5. Choose the correct **Type 1 conditional** sentence.

- a. If students studied hard, they will pass the exam.
b. If students study hard, they will pass the exam.
c. If students had studied hard, they will pass the exam.
d. If students study hard, they pass the exam.

6. Which sentence is a **Type 2 conditional**?

- a. If students practice every day, they improve.
b. If students practice every day, they will improve.
c. If students had practiced every day, they would have improved.
d. If students practiced every day, they would improve.

7. Which sentence shows the **correct verb form for Type 3 conditional**?

- a. If the teacher explains the rule earlier, students will understand.
- b. If the teacher explained the rule earlier, students understand it.
- c. If the teacher had explained the rule earlier, students would have understood.
- d. If the teacher had explained the rule earlier, students would understand.

Part 4 Meaning of If-Clauses

8. If students talk loudly, the class becomes distracted.

This sentence expresses:

- a. a past reflection
- b. a hypothetical situation
- c. a general rule or classroom routine
- d. an impossible situation

9. If the classroom were larger, students would participate more actively.

This sentence expresses:

- a. a classroom rule
- b. a hypothetical situation
- c. a real future prediction
- d. a past regret

10. If the teacher had prepared more examples, the students would have understood better.

This sentence expresses:

- a. a future prediction
- b. an unreal past situation
- c. a classroom rule
- d. a general truth

Worksheet 1

Conditional Type Identification

Directions: Read each sentence and identify the type of conditional sentence. Write the correct type and explain the meaning.

Example : If students talk loudly, the class becomes distracted.

Type: **Type 0**

Meaning: **A classroom rule or general truth.**

1. If students follow the instructions carefully, they will complete the activity successfully.

Type:

Meaning:

2. If the classroom were larger, students would participate more actively.

Type:

Meaning:

3. If the teacher had prepared clearer examples, the students would have understood the lesson better.

Type:

Meaning:

4. If students practice speaking regularly, their fluency improves.

Type:

Meaning:

_____ 5. If the teacher explains the rubric clearly, parents will understand the grading process.

Type:

Meaning:

6. If students submit their assignments on time, the teacher will provide feedback quickly.

Type:

Meaning:

_____ 7. If the

teacher were more patient, students would feel more confident asking questions.

Type:

Meaning:

8. If the teacher had checked the homework earlier, the mistakes would not have continued.

Type:

Meaning:

9. If students read the instructions carefully, they usually avoid common mistakes.

Type:

Meaning:

10. If the teacher uses clear instructions, students will understand the activity immediately.

Type:

Meaning:

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Worksheet 2

Sentence Transformation Practice

Directions:

Combine the two sentences into **one correct conditional sentence**.

Example : Students arrive late. They miss the instructions.

☐ **If students arrive late, they miss the instructions.**

1. Students do not complete the homework. They redo the assignment tomorrow.

☐ _____

2. The teacher explains the lesson clearly. Students understand the topic.

☐ _____

3. The classroom is quieter. Students concentrate better.

☐ _____

4. The teacher did not prepare enough examples. Students did not understand the topic.

☐ _____

Students practice vocabulary regularly. They remember the words more easily.

☐ _____

5. Students listen carefully. They will follow the instructions correctly.

☐ _____

6. The teacher gives clear instructions. Students will complete the task successfully.

☐ _____

7. The teacher did not check the homework. Students continued making the same mistakes.

☐ _____

8. Students participate actively in class. They develop better communication skills.

☐ _____

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Worksheet 3
Error Correction Activity

Directions: Each sentence contains a grammatical error. Rewrite the sentence correctly.

Example Incorrect: *If you will study hard, you will pass the exam.*

Correct: **If you study hard, you will pass the exam.**

1. If the teacher explain the rule clearly, students will understand the lesson.

Correct sentence: _____

2. If students studied hard, they will pass the exam.

Correct sentence: _____

3. If the teacher had explain the instructions earlier, students would understand better.

Correct sentence: _____

4. If students will practice speaking regularly, their fluency will improve.

Correct sentence: _____

5. If the classroom were noisy, students will lose concentration.

Correct sentence: _____

6. If the teacher give clear examples, students would understand the concept better.

Correct sentence: _____

7. If students had completed the homework, they will understand today's lesson.

Correct sentence: _____

8. If the teacher will check the assignments carefully, students improve their writing.

Correct sentence: _____

9. If students were listening carefully, they will understand the instructions.

Correct sentence: _____

10. If the teacher prepared better materials, students will learn more effectively.

Correct sentence: _____

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Worksheet 4 (Optional – Advanced)
Adverb Phrases in Conditional Sentences

Directions:

Complete each sentence using the most appropriate **adverb phrase** from the list.

Choices

before the lesson

carefully

in small groups

regularly

under pressure

1. If students review vocabulary _____, they will remember it better.
2. If you read the instructions _____, you will avoid mistakes.
3. If students work _____, participation will increase.
4. If the teacher explains the rule _____, students will understand the task.
5. Students may make errors if they work _____.
6. If students practice speaking _____, their confidence will improve.
7. If the teacher prepares the materials _____, the class will run smoothly.
8. If students discuss the topic _____, they will share more ideas.
9. If the teacher checks the homework _____, mistakes will decrease.
10. Students may forget the instructions if they listen _____.

Worksheet 5**Meaning of If-Clauses in Classroom Context (Fill in the Blank)**

Directions: Read each conditional sentence and complete the statement with the most appropriate word from the box.

Word Bank : reflection, consequence, professional communication, rule, hypothetical situation, mixed conditional, prediction, advice, routine or cause-effect

1. If students talk loudly, the class becomes distracted. This sentence expresses a classroom _____.
2. If you finish the activity early, I will check your work. This sentence expresses a future _____ about what will happen.
3. If the classroom were quieter, students would concentrate better. This sentence expresses a _____ that is imagined or unreal.
4. If the teacher had explained the instructions clearly, the students would have understood the task. This sentence expresses a past _____ about a teaching decision.
5. If students practice speaking regularly, their fluency improves. This sentence shows a _____ relationship in learning.
6. If students do not complete the homework, they will redo the assignment tomorrow. This sentence expresses a classroom _____.
7. If I were the teacher, I would organize more group activities. This sentence expresses _____ about a possible teaching strategy.

8. If the school ignores the complaint, the situation may escalate. This sentence expresses a future _____.

9. If students had practiced the presentation earlier, they would be more confident now.

This sentence expresses a _____ because it connects a past condition with a present result.

10. If parents have concerns about the grading process, we will arrange a meeting. This sentence expresses _____ in a school context.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ค

เครื่องมือวิจัย

**แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร
รายวิชาภาษาอังกฤษ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาหลักสูตร**

- การวิจัยเรื่อง** การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู
- ผู้วิจัย** นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์
 นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- อาจารย์ที่ปรึกษา** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา ประธานกรรมการ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวพร วรณทอง กรรมการ

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง: การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง

การสัมภาษณ์ครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องการสำรวจและกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครูในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับร่างองค์ประกอบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องไวยากรณ์ในด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหา โครงสร้างรายวิชา กระบวนการเรียนรู้ สื่อ และแนวทางการประเมินผล เพื่อใช้ปรับปรุงร่างหลักสูตรให้มีความชัดเจนและเหมาะสมก่อนเข้าสู่ขั้นตอนการประเมินอย่างเป็นระบบในลำดับต่อไป แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล และตอนที่ 2 คำถามสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักสูตร ข้อมูลที่ได้รับจะถูกนำเสนอในลักษณะภาพรวมโดยไม่เปิดเผยชื่อหรือข้อมูลส่วนบุคคล และใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับสมรรถนะของนักศึกษาครูในบริบทปัจจุบัน

ขอกราบขอบพระคุณในเวลาและความเอื้อเฟื้อของท่านเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์

นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความในช่องว่างให้ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- () อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
- () ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา
- () ผู้บริหารสถานศึกษา
- () นักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

2. ประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนหรือพัฒนาหลักสูตร

ภาษาอังกฤษ

- () 0-5 ปี
- () 6-10 ปี
- () 11-15 ปี
- () มากกว่า 15 ปี

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- () ปริญญาตรี
- () ปริญญาโท
- () ปริญญาเอก
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

4. สาขาวิชา/สาขาความเชี่ยวชาญ

.....

5. สังกัด / สถานศึกษา / หน่วยงาน

.....

6. ระดับชั้น/กลุ่มผู้เรียนที่ท่านสอนหรือดูแลหลักสูตร (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] ระดับประถมศึกษา

- [] ระดับมัธยมศึกษา
- [] ระดับอุดมศึกษา (เช่น คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์)
- [] การพัฒนาครูหรือบุคลากรทางการศึกษา
- [] อื่น ๆ โปรดระบุ

7. **ความคิดเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับความสำคัญของการพัฒนาทักษะไวยากรณ์**

สำหรับนักศึกษาครู

- () สำคัญมาก
- () ค่อนข้างสำคัญ
- () ปานกลาง
- () ค่อนข้างน้อย
- () ไม่สำคัญ

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างเพื่อยืนยันองค์ประกอบของหลักสูตรรายรายวิชา
ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบของไวยากรณ์และเนื้อหาหลักสูตร

คำชี้แจง

โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ตามความคิดเห็น ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญของท่าน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องไวยากรณ์ สำหรับนักศึกษาครู โดยข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับและนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

คำถามสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1. จากประสบการณ์ของท่าน ท่านคิดว่าหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครู ควรมีองค์ประกอบหลักใดบ้างและเพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

2. ในมุมมองของท่าน ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อการเป็นครูควรครอบคลุมประเด็นใดหรือหัวข้อใดเป็นสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านคาดหวังผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนในรายวิชาลักษณะนี้ควรเป็นอย่างไร (ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการใช้ภาษา)

.....

.....

.....

.....

.....

4. ในส่วนของการคัดเลือกเนื้อหาไวยากรณ์ ท่านคิดว่าควรมีหลักเกณฑ์หรือเกณฑ์พิจารณาอย่างไรเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนในบริบทคณะครุศาสตร์

.....

.....

.....

.....

.....

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบใดที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมที่สุดสำหรับการทำให้ผู้เรียนเข้าใจไวยากรณ์และสามารถนำไปใช้ได้จริง

.....

.....

.....

.....

.....

6. สื่อการสอนหรือแหล่งเรียนรู้แบบใดที่เหมาะสมสำหรับรายวิชานี้ และควรเลือกหรือพัฒนาโดยคำนึงถึงปัจจัยใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

7. สำหรับการประเมินผลรายวิชาไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู ท่านคิดว่าควรใช้วิธีการหรือเครื่องมือประเมินลักษณะใดจึงจะสะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

.....

.....

.....

.....

.....

8. ท่านเห็นว่าในรายวิชานี้ควรเน้นความรู้เชิงทฤษฎีไวยากรณ์หรือการประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ในการสื่อสารมากกว่ากัน เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

9. ในบริบทการผลิตครูปัจจุบัน ท่านคิดว่ามีปัจจัยหรือเงื่อนไขใดที่ควรคำนึงถึงเป็นพิเศษในการออกแบบและจัดทำหลักสูตรรายวิชานี้

.....

.....

.....

.....

.....

10. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใดในการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครูเพื่อให้มีความเหมาะสมและใช้ได้จริงมากที่สุด

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ผู้วิจัย นายนันท์ณัฐ เวียงอินทร์
นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวพร วรธนทอง กรรมการ

**แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม
ขององค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์**

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยเรื่องแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ขององค์ประกอบหลักสูตรเพื่อใช้เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูและบริบทการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา

แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และ ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเรื่องไวยากรณ์ สำหรับนักศึกษาครู ขอความอนุเคราะห์ท่านพิจารณาและแสดงความคิดเห็นตามความรู้และประสบการณ์ของท่าน โดยข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและนำเสนอในลักษณะภาพรวมโดยไม่ระบุชื่อผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความร่วมมืออันมีคุณค่าของท่านซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรและการยกระดับคุณภาพการผลิตครูต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์

นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความในช่องว่างให้ตรงกับข้อมูลของท่าน
อย่างเหมาะสม

1. สถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ

- | | |
|--------------------------------|---------------------------------------|
| () อาจารย์มหาวิทยาลัย | () ผู้บริหารสถานศึกษา |
| () ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ | () ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน |
| () ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ | () อื่น ๆ โปรดระบุ..... |

2. ประสบการณ์ทางวิชาชีพหรือด้านการสอนภาษาอังกฤษ / การพัฒนาหลักสูตร

- () 0-5 ปี
- () 6-10 ปี
- () 11-15 ปี
- () มากกว่า 15 ปี

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- | | |
|---------------|--------------------------|
| () ปริญญาตรี | () ปริญญาโท |
| () ปริญญาเอก | () อื่น ๆ โปรดระบุ..... |

4. สาขาวิชาที่จบหรือสาขาที่

เชี่ยวชาญ.....

5. สถานศึกษา / หน่วยงานที่

สังกัด.....

6. ประสบการณ์หรือความเกี่ยวข้องกับการสอนไวยากรณ์ / การพัฒนาหลักสูตร ภาษาอังกฤษ

- () มีการสอนเนื้อหาไวยากรณ์โดยตรง
- () มีประสบการณ์ออกแบบหรือพัฒนาหลักสูตร
- () มีประสบการณ์ประเมินหลักสูตรหรือสื่อการสอน

- () มีการวิจัยเกี่ยวกับไวยากรณ์หรือการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตร

รายวิชาภาษาอังกฤษ

- คำชี้แจง** 1. ข้อคำถามที่ใช้ในการถาม ผู้วิจัยได้ออกแบบตามกรอบแนวคิดของ
 องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ
 2. ขอความอนุเคราะห์ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประเด็นองค์ประกอบ/นิยามเชิงปฏิบัติการ						
1. องค์ประกอบของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง กรอบโครงสร้างสำคัญของรายวิชาที่กำหนดแนวทางในการพัฒนาและจัดการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระทางไวยากรณ์ การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยองค์ประกอบเหล่านี้ทำหน้าที่กำหนดขอบเขต ทิศทาง เป้าหมายและวิธีการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ของผู้เรียนให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในบริบทวิชาชีพครู ทั้งด้านการอธิบายหลักไวยากรณ์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์การสอน						
องค์ประกอบของไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ	ระดับความเหมาะสม					ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
1.1 ข้อมูลพื้นฐานหลักสูตร						
1.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร						
1.3 เนื้อหาสาระรายวิชา						
1.4 การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน						
1.5 การประเมินผลการเรียนรู้						

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมโปรดระบุ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสม
ขององค์ประกอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ผู้วิจัย นายนันท์ณัฐ เวียงอินทร์

 นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

 สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์

 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพียสา ประธานกรรมการ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวพร วรณทอง กรรมการ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ขององค์ประกอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ สำหรับนักศึกษาครูตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและประโยชน์เชิงวิชาการขององค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย (1) คำและหน้าที่ของคำ (2) วลี (3) ประโยค และ (4) ความหมาย ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้เป็นโครงสร้างพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครู ผลจากแบบสอบถามจะถูกนำไปใช้เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสมรรถนะที่จำเป็นของนักศึกษาครูและบริบทการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา และแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปและแบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับและนำเสนอในลักษณะภาพรวมเท่านั้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความร่วมมืออันมีคุณค่าของท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรและการยกระดับคุณภาพบัณฑิตทางการศึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์

นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความในช่องว่างให้ตรงกับข้อมูลของท่าน
อย่างเหมาะสม

1. สถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ

- | | |
|--|---|
| ☐ อาจารย์มหาวิทยาลัย | ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา |
| ☐ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ | ☐ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร |

และการสอน

- | | |
|--|--|
| ☐ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาและภาษาศาสตร์ | ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ |
|--|--|

.....

2. ประสบการณ์ทางวิชาชีพหรือด้านการสอนภาษาอังกฤษ / การพัฒนาหลักสูตร

- ☐ 0-5 ปี
- ☐ 6-10 ปี
- ☐ 11-15 ปี
- ☐ มากกว่า 15 ปี

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- | | |
|------------------------------------|--|
| ☐ ปริญญาตรี | ☐ ปริญญาโท |
| ☐ ปริญญาเอก | ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ |

.....

4. สาขาวิชาที่จบหรือสาขาที่

เชี่ยวชาญ.....

5. สถานศึกษา / หน่วยงานที่

สังกัด.....

6. ประสบการณ์หรือความเกี่ยวข้องกับการสอนไวยากรณ์ / การพัฒนาหลักสูตร

ภาษาอังกฤษ

- ☐ มีการสอนเนื้อหาไวยากรณ์โดยตรง
- ☐ มีประสบการณ์ออกแบบหรือพัฒนาหลักสูตร

- () มีประสบการณ์ประเมินหลักสูตรหรือสื่อการสอน
- () มีการวิจัยเกี่ยวกับไวยากรณ์หรือการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง 1. ข้อคำถามที่ใช้ในการถามผู้วิจัยได้ออกแบบตามกรอบแนวคิดขององค์ประกอบ

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2. ขอความอนุเคราะห์ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตารางประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ประเด็นองค์ประกอบ/นิยามเชิงปฏิบัติการ						
องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ						
องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดของหน่วยความรู้และกฎเกณฑ์เชิงโครงสร้างที่ใช้กำกับการจัดเรียงคำ การสร้างวลี การสร้างประโยคและการตีความความหมายในการสื่อสารภาษาอังกฤษ						
องค์ประกอบของไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ	ระดับความเหมาะสม					ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
1. คำและหน้าที่ของคำ						
2. วลี						
3. ประโยค						
4. ความหมาย						

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมโปรดระบุ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

**แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของ
เนื้อหาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบท
ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู**

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ผู้วิจัย นายนันท์ณัฐ เวียงอินทร์
 นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา ประธานกรรมการ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวพร วรรณทอง กรรมการ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ขององค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครูในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตรเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาครูอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรดังกล่าวมุ่งพัฒนาความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครูให้สามารถประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ข้อมูลจากแบบสอบถามจะนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมาตรฐานวิชาชีพครูและบริบทการศึกษาระดับอุดมศึกษา แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ และ (2) การประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร โดยข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและนำเสนอในภาพรวมโดยไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ตอบ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์

นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความในช่องว่างให้ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. สถานภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ

- () อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
- () ครูผู้สอนในสถานศึกษา
- () ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ
- () ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
- () ผู้บริหารสถานศึกษา
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. ประสบการณ์ด้านการสอนหรือพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ / การพัฒนาหลักสูตร

- () 0-5 ปี
- () 6-10 ปี
- () 11-15 ปี
- () มากกว่า 15 ปี

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- ()ปริญญาตรี
- ()ปริญญาโท
- ()ปริญญาเอก
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. สาขาวิชาที่จบหรือสาขาที่เชี่ยวชาญ.....

5. สถานศึกษา / หน่วยงานที่

สังกัด.....

6. ประสบการณ์หรือความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์

- () สอนรายวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยตรง
- () มีส่วนร่วมในการออกแบบหรือพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ
- () ดำเนินงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

หรือไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาเนื้อหาหลักสูตรรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. ข้อคำถามในตอนนี้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสม
ได้ของ

องค์ประกอบเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษ เรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ตามกรอบ
โครงสร้างหลักสูตรที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ไว้เพื่อใช้ประกอบการพัฒนารายวิชาอย่างเป็น
ระบบ

2. ขอความอนุเคราะห์ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น
ของท่าน มากที่สุด

ประเด็นองค์ประกอบ/นิยามเชิงปฏิบัติการ						
องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ						
องค์ประกอบของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดของหน่วยความรู้และกฎเกณฑ์เชิง โครงสร้างที่ใช้กำกับการจัดเรียงคำ การสร้างวลี การสร้างประโยคและการตีความความหมายในการ สื่อสารภาษาอังกฤษ						
องค์ประกอบของไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ	ระดับความเหมาะสม					ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
1. Presen Simple						
2. Past Simple						
3. Used to						
4. If-Clause						
5. Indirect Speech						
6. Gerund						
7. Infinitive						
8. Causative Form						
9. Relative Clause						

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมโปรดระบุ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

**แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อสำรวจความต้องการของทักษะไวยากรณ์
ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู**

การวิจัยเรื่อง	การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู	
ผู้วิจัย	นายนันทฉัตร เวียงอินทร์ นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา	ประธานกรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวพร วรรณทอง	กรรมการ

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ
เรื่องการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความต้องการทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ภายใต้หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทักษะไวยากรณ์ที่จำเป็นตลอดจนความเหมาะสมของเนื้อหาที่ควรบรรจุในหลักสูตร

ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้กำหนดองค์ประกอบหลักสูตร เนื้อหา และแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพครูในบริบทปัจจุบัน แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ และ 2) ความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะไวยากรณ์และหลักสูตร

ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและนำเสนอในภาพรวมโดยไม่เปิดเผยชื่อผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นายันทนัฐ เวียงอินทร์

นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องว่างหรือเติมข้อความในช่องว่างให้ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- () อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
- () ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา
- () ผู้บริหารสถานศึกษา
- () นักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

2. ประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนหรือพัฒนาหลักสูตร

ภาษาอังกฤษ

- () น้อยกว่า 3 ปี
- () 3-5 ปี
- () 6-10 ปี
- () มากกว่า 10 ปี

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- () ปริญญาตรี
- () ปริญญาโท
- () ปริญญาเอก
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

4. สาขาวิชา/สาขาความเชี่ยวชาญ

.....

5. สังกัด / สถานศึกษา / หน่วยงาน

.....

6. ระดับชั้น/กลุ่มผู้เรียนที่ท่านสอนหรือดูแลหลักสูตร (เลือกได้มากกว่า

1 ข้อ)

- [] ระดับประถมศึกษา

- [] ระดับมัธยมศึกษา
- [] ระดับอุดมศึกษา (เช่น คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์)
- [] การพัฒนาครูหรือบุคลากรทางการศึกษา
- [] อื่น ๆ โปรดระบุ

7. **ความคิดเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับความสำคัญของการพัฒนาทักษะไวยากรณ์**

สำหรับนักศึกษาครู

- () สำคัญมาก
- () ค่อนข้างสำคัญ
- () ปานกลาง
- () ค่อนข้างน้อย
- () ไม่สำคัญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ตอนที่ 2 การสำรวจความต้องการทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครู

คำชี้แจง

โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ตามความคิดเห็น ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญของท่านอย่างละเอียดที่สุดเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเรื่องไวยากรณ์ สำหรับนักศึกษาครู โดยข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับและนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

คำถามปลายเปิด

1. ในมุมมองของท่านทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อสมรรถนะของนักศึกษาครูอย่างไรในปัจจุบัน?

.....

.....

.....

.....

.....

2. จากประสบการณ์ของท่าน นักศึกษาครูมีปัญหาหรือข้อบกพร่องด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในด้านใดบ้าง?

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านเห็นว่า “หัวข้อไวยากรณ์” ใดควรได้รับความสำคัญเป็นลำดับแรกในการพัฒนา นักศึกษาครู? เพราะเหตุใด?

.....

.....

.....

4. ในบริบทการสอนจริง นักศึกษาครูควรใช้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ใดบ้าง (เช่น การอธิบายบทเรียน การสั่งงาน การให้ผลสะท้อนกลับ ฯลฯ)

.....

.....

.....

.....

.....

5. ท่านคิดว่ารูปแบบการสอนใดเหมาะสมที่สุดในการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ของนักศึกษาครู? เพราะเหตุใด?

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านมีแนวทางหรือรูปแบบการบูรณาการไวยากรณ์เข้ากับการสื่อสารหรือการสอนในชั้นเรียนอย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้จริง?

.....

.....

.....

.....

.....

7. ท่านเห็นว่าเกณฑ์หรือวิธีการประเมินผลการใช้ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพครูควรมีลักษณะอย่างไร?

.....

.....

.....

...

8. ท่านคาดหวังผลลัพธ์สำคัญที่นักศึกษาครูควรได้รับหลังจากเรียนรายวิชานี้คืออะไร?

.....

.....

.....

.....

.....

9. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครูหรือไม่?

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

ENGLISH GRAMMAR TEST

(Pre-Test / Post-Test)

Course Title: English for Developing Grammar Skills in Professional Teaching Context

Total Questions: 70 Questions

Time Allotted: 80 Minutes

Research Background and Purpose:

This test is developed as part of the research project entitled:

“Development of an English Course Curriculum for Enhancing Grammar Skills in the Professional Teaching Context.” The instrument is designed to measure pre-service teachers’ grammar competence before and after instruction through the newly developed curriculum.

The test aims to:

1. Evaluate the effectiveness of the grammar curriculum based on the E1/E2 (70/70) standard.
2. Measure students’ structural accuracy and grammatical awareness in professional classroom communication.
3. Assess learners’ ability to interpret grammatical forms in relation to meaning and function within authentic teaching contexts.
4. Provide empirical data for curriculum development and English language education research.

All data collected will be used strictly for academic and research purposes.

Test Structure

This test consists of 70 multiple-choice questions, covering 7 integrated grammar areas: Present Simple, Past Simple and Used to, If-Clause, Indirect Speech, Gerund and Infinitive, Causative Form and Relative Clause. Each grammar area

contains 10 questions.

All items are context-based and reflect realistic classroom and professional teaching situations. Each question is designed to assess integrated grammar competence, including: verb form accuracy, sentence structure, clause relationships, word order, grammatical function and communicative meaning

Test Format

1. Each question has four answer choices: A, B, C, or D.
2. Only one answer is correct.
3. Questions are written in professional teaching and classroom communication contexts.

Instructions

1. Read each question carefully before answering.
2. Choose the best answer that:
 - demonstrates correct grammatical structure, and
 - fits the given professional teaching context appropriately.
3. Some questions may require you to analyze:
 - verb tense usage
 - structural patterns
 - clause integration
 - functional meaning in context
4. Do not use dictionaries, grammar books, mobile phones, or any electronic devices.
5. Avoid spending too much time on a single question.

6. If you are unsure, select the most appropriate answer.
7. Mark your answers clearly on the answer sheet provided.

Example:

Question 1 ☐ A ☐ B

Time Management

- Total Time: 75 Minutes
- Suggested pacing: approximately 1 minute per question.
- Please manage your time carefully to complete all items.

Academic Integrity and Confidentiality

Your responses will be analyzed statistically to determine grammar development before and after instruction.

The findings will contribute to:

- evaluating instructional effectiveness
- refining curriculum design
- strengthening grammar instruction in professional teaching contexts

All results will remain confidential and will be reported in aggregate form only.

Present Simple (1–10)

1. The teacher always checks attendance before starting the lesson.

What does the underlined part function as, and what meaning does the whole sentence mainly express?

- A) A noun phrase; a completed past report
- B) A time-related adverbial phrase; a habitual classroom routine
- C) An adjective phrase; a future arrangement
- D) A relative clause; an imaginary situation

2. Students participate actively in discussions every week.

What is the grammatical role of the underlined phrase, and what does the tense communicate here?

- A) Object; a finished action
- B) Adverbial of frequency; repeated classroom practice
- C) Subject complement; future plan
- D) Appositive phrase; hypothetical meaning

3. The class begins at 8:30 a.m. every Monday.

Which option best explains the structure–meaning connection?

- A) Present simple + time phrase = fixed timetable/schedule
- B) Present continuous + time phrase = temporary plan
- C) Past simple + time phrase = completed event
- D) Present perfect + time phrase = experience

4. The principal believes that clear rules reduce conflicts.

Why is “believes” most appropriate in present simple here?

- A) It is a physical action happening now

- B) It is a state verb expressing a stable mental stance
- C) It expresses a future promise
- D) It describes an unfinished past action

5. Teachers usually give feedback politely. In this sentence, “usually” is placed after the subject mainly because it:

- A) modifies the verb to show frequency of the action
- B) modifies “teachers” as an adjective
- C) turns the sentence into a question
- D) changes the verb into passive voice

6. In group work, students share ideas and solve problems.

What does the underlined part do, and what does the present simple suggest?

A) It is an adverbial of place/context; it describes a general classroom practice

- B) It is a direct object; it describes a past event
- C) It is a subject; it describes a future arrangement
- D) It is a noun clause; it describes an unreal condition

7. The teacher does not allow students to use phones in class.

What does “does not + base verb” show in terms of structure and meaning?

- A) Past time reference
- B) Present simple negative for rules/policies
- C) Present continuous for temporary restriction
- D) Passive voice for formal style

8. First, students open the textbook. What is the function of the underlined word in classroom language, and what meaning does it add?

- A) It is a sequence marker; it organizes step-by-step instruction
- B) It is a time adverb for past events
- C) It is an adjective describing students
- D) It is a conjunction showing contrast

9. The teacher asks questions and the students answer immediately. This use of present simple is most similar to:

- A) real-time narration/commentary in a lesson
- B) past reflection report
- C) future prediction
- D) hypothetical reasoning

10. Every morning, the teacher checks homework. Placing the time phrase at the beginning mainly:

- A) changes the tense
- B) adds emphasis to the time frame without changing basic meaning
- C) makes the sentence conditional
- D) requires present perfect

Past Simple + Used to (11–20)

11. The teacher explained the rubric clearly yesterday. What does the underlined word do, and why is past simple required?

- A) It shows present routine; present simple is needed
- B) It fixes a finished past time; past simple marks completion

- C) It shows an unreal condition; Type 2 is needed
- D) It shows purpose; infinitive is needed

12. The students did not submit the assignment on time. Why is “submit” in base form here?

- A) Because “did” already carries past time in the structure
- B) Because it is a gerund
- C) Because it is passive voice
- D) Because it is present perfect

13. She used to assign extra reading tasks every week. What meaning does “used to” add beyond simple past?

- A) A single completed event
- B) A repeated past habit that no longer happens now
- C) A present routine
- D) A future arrangement

14. The teacher entered the class, greeted the students, and began the lesson. What does this structure mainly help the writer communicate?

- A) Hypothetical outcomes
- B) A clear chronological sequence of completed actions
- C) A future plan
- D) A general truth

15. The supervisor observed the lesson and gave feedback afterward. The past simple here mainly shows that the actions:

- A) are happening now
- B) were completed in the past

C) will happen in the future

D) are unreal and imagined

16. The students were nervous, but they participated actively.

What does the past tense “were” express here?

A) An unreal condition

B) A past state/condition in a specific lesson

C) A future plan

D) A general truth

17. We often reviewed grammar together after class last semester.

Why does “often” fit naturally in this sentence?

A) It modifies the verb to describe a repeated past routine

B) It changes the sentence into passive

C) It acts as an object

D) It marks future time

18. The teacher did she check the homework? What is wrong with this question structure?

A) Nothing is wrong

B) “Did” must be used, but the word order should be: Did she check...?

C) Past simple cannot form questions

D) “Did” must be followed by V2

19. The teacher didn’t understand the complaint, so she asked for clarification.

What does “didn’t understand” indicate in structure and meaning?

A) Present habit

B) Past time marked by “did + not + base verb”

- C) Future prediction
- D) Passive voice

20. He used to feel nervous before presentations, but now he feels confident.

This contrast mainly supports the interpretation that:

- A) the past habit has changed
- B) the habit continues unchanged
- C) the event happened once
- D) the meaning is hypothetical

If-Clauses (21–30)

21. If students follow the instructions carefully, they will complete the task successfully.

What does this structure primarily express in classroom communication?

- A) An unreal past regret
- B) A realistic condition and likely future result (teacher warning/prediction)
- C) A general scientific truth
- D) A past routine

22. If the classroom were larger, we would do more group rotations.

Why is “were” used, and what meaning does the sentence express?

- A) Past time; completed event
- B) Hypothetical/unreal present situation (Type 2)
- C) Future plan
- D) Universal truth

23. If the teacher had explained the rubric earlier, parents would have complained less. This sentence communicates:

- A) a general truth

- B) a real future possibility
- C) an unreal past condition with an unreal past result (Type 3)
- D) a past routine

24. If you submit the worksheet today, I will check it tomorrow. What does this structure mainly do in teaching context?

- A) It describes an unreal situation
- B) It gives a realistic condition and a planned teacher response
- C) It reports a past event
- D) It expresses a universal truth

25. If students feel safe, they learn more effectively. This sentence is best understood as:

- A) Type 0: a general rule in learning
- B) Type 1: a future promise
- C) Type 2: hypothetical present
- D) Type 3: unreal past

26. If we ignore the complaint, it will escalate on social media. What is the main meaning function of the if-clause here?

- A) Past regret
- B) Warning about a likely consequence
- C) Description of past routine
- D) Expression of personal preference

27. If I were the homeroom teacher, I would meet the parent immediately.

This sentence mainly shows:

- A) a real plan

- B) a hypothetical professional decision (not real now)
- C) a past experience
- D) a universal truth

28. If we had followed the protocol, the district office would not have questioned us.

This structure is used mainly to:

- A) give classroom rules
- B) reflect on a past mistake and its consequence
- C) describe present routine
- D) state future schedule

29. If the parent refuses to meet, we will send a written clarification. In professional school communication, this structure is mainly used to:

- A) show past completion
- B) show conditional action plans
- C) show universal truth
- D) show unreal imagination

30. If she practiced more, she would speak more confidently in class. This expresses:

- A) Type 0 truth
- B) Type 1 future plan
- C) Type 2 hypothetical present/future improvement
- D) Type 3 past regret

Gerund vs Infinitive (31–40)

31. Avoid interrupting the class discussion. What is the role of the underlined part, and why is –ing used?

- A) It is a noun-like object after “avoid”; the verb pattern requires a gerund

- B) It is a purpose clause; “avoid” requires infinitive
- C) It is an adjective clause
- D) It is passive voice

32. The teacher stayed after class to explain the instructions.

What does the infinitive phrase mainly express?

- A) Frequency
- B) Purpose/goal of the action
- C) Past completion
- D) Condition

33. Students are committed to improving their grammar skills. Why is “improving” correct here?

- A) “to” is a preposition in this fixed expression, so it takes a gerund
- B) “to” is always an infinitive marker, so gerund is wrong
- C) It is past tense
- D) It is passive voice

34. Practicing regularly builds confidence. The underlined part functions as:

- A) the subject (an activity treated as a “thing”)
- B) the object
- C) an adjective modifying confidence
- D) a conditional clause

35. She enjoys teaching grammar in real classroom settings. What does this show about verb patterns and meaning?

- A) enjoy + infinitive (purpose)
- B) enjoy + gerund (activity as object)

C) enjoy + V2 (past)

D) enjoy + passive

36. The students decided to revise the lesson plan. Why is the infinitive used after “decided”?

A) decided + infinitive expresses intention/decision

B) decided + gerund is required

C) decided + passive is required

D) decided + V2 is required

37. He apologized for arriving late. The structure “for + V-ing” mainly shows:

A) result

B) the reason/cause of the apology

C) future prediction

D) past routine

38. They agreed to meet the parent tomorrow. This infinitive mainly signals:

A) a habitual action

B) an intention/arrangement after “agree”

C) a past completed event

D) a universal truth

39. She is interested in learning new classroom strategies. Why is -ing used here?

A) in is a preposition; prepositions take gerunds

B) interested requires past tense

C) learning is an adjective

D) learning is passive voice

40. The teacher suggested forming smaller groups. What is being tested in this structure?

- A) suggest + infinitive
- B) suggest + gerund (activity proposed)
- C) suggest + V2
- D) suggest + passive

Causative Form (41–50)

41. The supervisor had the student teacher revise the lesson plan. This structure mainly means the supervisor:

- A) revised it personally
- B) caused/arranged another person to do the action
- C) predicted a future event
- D) described a past habit

42. She got the report checked before submission. What does “checked” signal in meaning?

- A) She checked it herself
- B) Someone else checked it for her (arranged action; passive meaning)
- C) It is a future plan
- D) It is a habit

43. The teacher made the students rewrite the paragraph. Why is the verb in base form?

- A) make + object + base verb (strong causation/requirement)
- B) make + object + V2

- C) make + object + V-ing only
- D) make is a modal verb

44. The principal had the schedule changed immediately. What is the best interpretation of the structure?

- A) The principal changed it personally
- B) The principal arranged for it to be changed (passive result)
- C) It is an if-clause
- D) It is a relative clause

45. The teacher got her lesson plan approved by the department. This structure implies the teacher:

- A) approved it herself
- B) arranged for official approval
- C) approved it in the future
- D) used to approve it

46. The school had the classroom cleaned before the inspection. What meaning does this causative form communicate?

- A) The school cleaned it themselves
- B) The school arranged the cleaning to be done
- C) The cleaning is hypothetical
- D) The cleaning is habitual

47. The teacher made the class stay after school. This structure suggests:

- A) permission
- B) forced/required action caused by the teacher

- C) past habit
- D) passive meaning

48. The supervisor got the trainee to revise the draft. What is the key structure here?

- A) get + object + to-infinitive
- B) get + object + V3
- C) get + gerund
- D) get + passive clause

49. She had her students present their projects in English. This sentence mainly means she:

- A) presented the projects herself
- B) arranged/required her students to present
- C) suggested presenting without arrangement
- D) described a past habit only

50. The teacher got the projector fixed before class. Which interpretation is most accurate?

- A) The teacher fixed it personally
- B) The teacher arranged for repair (passive result)
- C) The teacher predicted it would work
- D) The teacher used to fix it

Relative Clauses (51–60)

51. The teacher who explains clearly is respected by students. What does the underlined clause do in meaning?

- A) adds extra non-essential information
- B) identifies which teacher we mean (essential information)

- C) shows time
- D) shows condition

52. The worksheet, which was distributed at the end, helped students review grammar. The commas mainly show that the clause:

- A) is essential to identify the worksheet
- B) gives extra information (non-defining)
- C) expresses purpose
- D) expresses condition

53. The student whom I supervised improved greatly. What is “whom” doing in the clause?

- A) subject
- B) object of “supervised”
- C) possessive marker
- D) time reference

54. The teacher whose lesson plan was detailed received praise. “whose” expresses:

- A) time
- B) possession/relationship (lesson plan belongs to the teacher)
- C) place
- D) condition

55. This is the classroom where student teachers practice teaching. “where” refers to:

- A) time
- B) place
- C) person
- D) reason

56. The day when I observed the lesson was unforgettable. “when” mainly refers to:

- A) place
- B) time
- C) person
- D) possession

57. The lesson that you taught yesterday was effective. What does “that” introduce here?

- A) a non-defining clause
- B) a defining clause that identifies which lesson
- C) an adverb clause
- D) a noun clause

58. My mentor, who has over ten years of experience, gave me feedback.

This clause mainly:

- A) identifies which mentor (essential)
- B) adds additional information (non-essential)
- C) expresses condition
- D) expresses purpose

59. The feedback which improved my teaching was detailed. In this sentence, the relative clause mainly:

- A) identifies which feedback is meant (defining)
- B) adds extra non-essential detail
- C) expresses time
- D) expresses condition

60. The trainee revised the plan that the supervisor recommended. The relative clause mainly functions to:

- A) identify which plan
- B) show when the revision happened
- C) show why the trainee revised
- D) show a condition

Indirect Speech (61–70)

61. The teacher said, “Submit your assignments by Friday.” What is the correct reported version?

- A) The teacher said that submit your assignments by Friday.
- B) The teacher told the students to submit their assignments by Friday.
- C) The teacher told that they submit the assignments by Friday.
- D) The teacher said them to submit the assignments by Friday.

62. The principal said, “The inspection will start at 9 a.m.” Which sentence correctly reports this statement?

- A) The principal said that the inspection will start at 9 a.m.
- B) The principal said that the inspection would start at 9 a.m.
- C) The principal said the inspection starts at 9 a.m. yesterday.
- D) The principal told the inspection would start at 9 a.m.

63. The parent said, “My child is feeling stressed.” What tense change is required in reported speech?

- A) is ☐ was
- B) is ☐ has been

C) is ☐ will be

D) No change is required in any situation

64. The student asked, "Can I redo the assignment?" What is the correct reported question?

A) The student asked can he redo the assignment.

B) The student asked if he could redo the assignment.

C) The student asked that he can redo the assignment.

D) The student asked could he redo the assignment.

65. The supervisor said, "Do not ignore students' questions." What structure is used to report this command?

A) The supervisor told us that do not ignore students' questions.

B) The supervisor said not ignore students' questions.

C) The supervisor told us not to ignore students' questions.

D) The supervisor asked that we did not ignore students' questions.

66. The teacher said, "I have completed the lesson plan." Which is the correct reported form?

A) The teacher said that she has completed the lesson plan.

B) The teacher said that she had completed the lesson plan.

C) The teacher said that she completed the lesson plan tomorrow.

D) The teacher said that she will complete the lesson plan.

67. The student said, “We will present our project next week.” What changes are required in reported speech?

- A) will ☐ would and next week ☐ the following week
- B) will ☐ would only
- C) next week ☐ last week
- D) No changes are needed

68. The parent asked, “Why did the teacher change the schedule?” What is the correct reported question?

- A) The parent asked why did the teacher change the schedule.
- B) The parent asked why the teacher had changed the schedule.
- C) The parent asked why the teacher changed the schedule.
- D) The parent asked why had the teacher changed the schedule.

69. The teacher said to the class, “You must follow the school rules.” Which reported sentence is most accurate in formal school communication?

- A) The teacher said the class must follow the school rules.
- B) The teacher told the class that they had to follow the school rules.
- C) The teacher told that they must follow the school rules.
- D) The teacher said to follow the school rules.

70. The trainee said, “I am preparing materials for tomorrow’s lesson.”

What is the correct reported version?

- A) The trainee said that she is preparing materials for tomorrow’s lesson.
- B) The trainee said that she was preparing materials for the next day’s lesson.

- C) The trainee said that she prepared materials for tomorrow's lesson.
- D) The trainee said that she has prepared materials for the next day.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แบบสอบถามความพึงพอใจ
เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางวิชาการและการวิจัยเท่านั้น โดยจะเก็บรักษาเป็นความลับ และจะไม่นำไปเปิดเผยในลักษณะที่สามารถระบุตัวตนของผู้ตอบแบบสอบถามได้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตร และ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

สำหรับตอนที่ 2 โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อโดยละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด โดยกำหนดระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย และ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน เพื่อให้ผลการวิจัยมีความถูกต้องสมบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์

นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....

.....ปี 1. ระดับการศึกษาสูงสุด

_____ปริญญาเอก _____ปริญญาโท _____ปริญญาตรี
_____ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. สาขาวิชา

_____ การบริหารการศึกษา _____ หลักสูตรและการสอน
_____ การสอนภาษาอังกฤษ _____ ภาษาศาสตร์/ภาษาศาสตร์
ประยุกต์
_____ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

_____ อาจารย์มหาวิทยาลัย _____ ผู้บริหารสถานศึกษา
_____ ศึกษานิเทศก์ _____ ครูผู้สอน
_____ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. ประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา

_____ ต่ำกว่า 5 ปี _____ 5-10 ปี
_____ 11-15 ปี _____ มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 2 ตารางประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตร

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 เป้าหมายของหลักสูตร						
1	ความพึงพอใจต่อความชัดเจนของเป้าหมายของหลักสูตร					
2	ความพึงพอใจต่อความสอดคล้องของเป้าหมายกับ					

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
	การใช้ไวยากรณ์ในบริบทห้องเรียน					
3	ความพึงพอใจต่อความสอดคล้องของเป้าหมายกับ บทบาทนักศึกษาครูระหว่างการฝึกประสบการณ์					
4	ความพึงพอใจต่อการกำหนดเป้าหมายที่มุ่งพัฒนา ความถูกต้องและความเหมาะสมทางภาษา					
5	ความพึงพอใจโดยรวมต่อเป้าหมายของหลักสูตร					
ด้านที่ 2 หลักสูตร (เนื้อหาและโครงสร้าง)						
6	ความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของเนื้อหา ไวยากรณ์สำหรับการสอนในห้องเรียน					
7	ความพึงพอใจต่อการจัดลำดับเนื้อหาอย่างเป็น ระบบ					
8	ความพึงพอใจต่อความชัดเจนของตัวอย่างภาษา และสถานการณ์ที่ใช้ประกอบการเรียน					
9	ความพึงพอใจต่อความครอบคลุมของเนื้อหาใน การเตรียมความพร้อมก่อนฝึกสอน					
10	ความพึงพอใจต่อความสมดุลระหว่างการเรียนรู้เชิง ทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ					
11	ความพึงพอใจโดยรวมต่อโครงสร้างของหลักสูตร					
ด้านที่ 3 การจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร						
12	ความพึงพอใจต่อวิธีการสอนที่เน้นการใช้ไวยากรณ์ ในสถานการณ์ห้องเรียนจริง					

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
13	ความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการสอน					
14	ความพึงพอใจต่อการฝึกปฏิบัติหรือการจำลองสถานการณ์ห้องเรียน					
15	ความพึงพอใจต่อข้อเสนอแนะที่ได้รับเพื่อนำไปพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ					
16	ความพึงพอใจต่อโอกาสในการนำความรู้ไปใช้ระหว่างการฝึกประสบการณ์					
17	ความพึงพอใจโดยรวมต่อการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร					
ด้านที่ 4 ความพึงพอใจต่อผลลัพธ์เชิงองค์รวมที่รับรู้ได้						
4.1 ผลลัพธ์เชิงองค์รวมในระดับห้องเรียนที่สะท้อนประสิทธิผลของหลักสูตรต่อระบบการเรียนรู้						
18	ความชัดเจนของการสื่อสารในห้องเรียนจากการใช้ภาษาอังกฤษ					
19	ความราบรื่นของการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างการฝึกสอน					
20	ระดับความเข้าใจของผู้เรียนที่สังเกตเห็นระหว่างการสอน					
4.2 ผลลัพธ์ของหลักสูตรที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเครือข่าย						
21	ผลสะท้อนจากครูที่เลี้ยงเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ					
22	การยอมรับของบุคลากรในโรงเรียนต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษ					

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
23	การใช้ภาษาอังกฤษช่วยให้การปฏิบัติงาน ในโรงเรียนเป็นไปอย่างเหมาะสม					
4.3 ผลกระทบของหลักสูตรต่อภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของคณะ						
24	หลักสูตรช่วยเสริมภาพลักษณ์ความเป็นมืออาชีพ ของนักศึกษาครู					
25	หลักสูตรสนับสนุนเป้าหมายการผลิตครูของคณะ					
26	ความพึงพอใจโดยรวมต่อผลลัพธ์ที่หลักสูตรมีต่อ การปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษา					

3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

แบบประเมินทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทาง วิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูในระหว่างการศึกษา ตามกรอบแนวคิดการประเมินของเคิร์กแพทริก ระดับ 3

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบประเมิน

แบบประเมินฉบับนี้พัฒนาขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือประเมินการนำทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางวิชาชีพของนักศึกษาครูไปประยุกต์ใช้จริงระหว่างการศึกษา โดยยึดกรอบแนวคิดการประเมินตาม Donald Kirkpatrick ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ของการเรียนรู้ในบริบทการปฏิบัติงานจริง มากกว่าการวัดเพียงความรู้เชิงทฤษฎี แต่ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการนำความรู้ไปใช้

การประเมินฉบับนี้มุ่งเฉพาะระดับที่ 3 พฤติกรรม โดยพิจารณาความสามารถของนักศึกษาครูในการประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการสอนจริง ทั้งด้านความถูกต้อง ความเหมาะสมตามบริบท ความสม่ำเสมอในการใช้ภาษาและการเลือกใช้โครงสร้างทางภาษาให้สอดคล้องกับผู้เรียนและสถานการณ์ในชั้นเรียน โดยเน้นการสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง เช่น การอธิบายเนื้อหา การตั้งคำถาม การให้คำสั่ง การให้ข้อเสนอแนะและการสื่อสารเชิงวิชาการในชั้นเรียน ดังนั้นแบบประเมินนี้จึงเป็นเครื่องมือที่สะท้อนสมรรถนะเชิงปฏิบัติของนักศึกษาครูในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยที่แบบประเมินประกอบไปด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน เป็นการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นของผู้ประเมินในลักษณะไม่ระบุตัวตนเพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงภาพรวม ทั้งนี้ ข้อมูลในส่วนนี้จะไม่สามารถเชื่อมโยงไปสู่ตัวบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้

ส่วนที่ 2 แบบประเมินผลตามกรอบเคิร์กแพทริก

ส่วนนี้ใช้ประเมินผลการพัฒนาทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางวิชาชีพของนักศึกษาครู ตามกรอบแนวคิดของ Donald Kirkpatrick โดยมุ่งวัดเฉพาะระดับที่ 3 (พฤติกรรม) ซึ่งครอบคลุมการนำทักษะไปใช้จริงระหว่างการสอนในสถานศึกษาทั้งด้านความถูกต้อง ความเหมาะสมตามบริบท ความสม่ำเสมอในการใช้ภาษา และการเลือกใช้โครงสร้างทางภาษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนและสถานการณ์

ในชั้นเรียน ตลอดจนการแสดงผลพฤติกรรมการสอน เช่น การอธิบายเนื้อหา การตั้งคำถาม การให้คำสั่ง การให้ข้อเสนอแนะ และการสื่อสารเชิงวิชาการในบริบทการปฏิบัติงานจริง

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ประเมินแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงหลักสูตร การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการผลิตบัณฑิตครูในเชิงระบบต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. สถานภาพผู้ประเมิน
 - ☐ อาจารย์นิเทศจากมหาวิทยาลัย
 - ☐ ครูพี่เลี้ยงในโรงเรียน
 - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
 - ☐ ผู้บริหารระดับคณะ / หลักสูตร
 - ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
2. ประสบการณ์ทำงานด้านการศึกษา
 - ☐ ต่ำกว่า 5 ปี
 - ☐ 5-10 ปี
 - ☐ มากกว่า 10 ปี
3. บริบทที่ท่านประเมินนักศึกษาครู (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ การสอนในชั้นเรียน
 - ☐ การจัดทำแผนการสอน / สื่อ
 - ☐ การทำงานร่วมกับโรงเรียน
 - ☐ การนิเทศ / การบริหารจัดการ

ส่วนที่ 2 แบบประเมินผลตามกรอบเคิร์กแพทริกในระดับที่ 3 และ 4

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ในช่องระดับคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

เกณฑ์คะแนน: 5 = เกิดผลลัพธ์ชัดเจนมาก ส่งผลเชิงบวกต่อองค์กรอย่างเป็นรูปธรรม
 4 = เกิดผลลัพธ์ในระดับสูง มีผลต่อองค์กรอย่างเห็นได้ชัด 3 = เกิดผลลัพธ์บางส่วน แต่ยังไม่สม่ำเสมอ 2 = เกิดผลลัพธ์น้อย หรือยังไม่ต่อเนื่อง และ 1 = ไม่ปรากฏผลลัพธ์ในระดับองค์กร

ตารางประเมินการเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมและผลลัพธ์จากการใช้ไวยากรณ์
ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครูระหว่างการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา
ตามกรอบการประเมินระดับที่ 3

มิติที่ 1 ความถูกต้องและการควบคุมโครงสร้าง

ข้อ	รายการประเมิน	1	2	3	4	5
1	นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหาทางวิชาการระหว่างการอธิบายบทเรียน					
2	นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์การสื่อสารจริงภายในชั้นเรียน					
3	นักศึกษาสามารถควบคุมความถูกต้องของรูปประโยคได้อย่างสม่ำเสมอโดยลดข้อผิดพลาดที่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้เรียน					
4	นักศึกษาสามารถเลือกใช้กาล รูปแบบประโยคและโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้สอดคล้องกับบริบทของกิจกรรมการเรียนการสอน					
5	นักศึกษาสามารถตรวจสอบ แก้ไขและปรับปรุงความถูกต้องทางไวยากรณ์ของตนเองระหว่างการสื่อสารหรือการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม					

มิติที่ 2 การประยุกต์ใช้ไวยากรณ์เพื่อการจัดการเรียนรู้

ข้อ	รายการประเมิน	1	2	3	4	5
6	นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างประโยคได้เหมาะสมในการให้คำสั่ง ชี้แจง ขั้นตอนและมอบหมายกิจกรรม					
7	นักศึกษาสามารถตั้งคำถามโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้องและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
8	นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างรายงานคำพูดได้ถูกต้องเมื่อสะท้อนหรือถ่ายทอดคำตอบของผู้เรียน					
9	นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ได้อย่างชัดเจน					
10	นักศึกษาสามารถเลือกและปรับใช้โครงสร้างไวยากรณ์ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนและบริบทของกิจกรรมการเรียนรู้					

มิติที่ 3 การบูรณาการและการปรับใช้ในบริบทจริง

ข้อ	รายการประเมิน	1	2	3	4	5
11	นักศึกษาสามารถใช้โครงสร้างไวยากรณ์หลากหลายรูปแบบอย่างเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องระหว่างการสอน					
12	นักศึกษาสามารถปรับใช้รูปแบบภาษาให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียนและสถานการณ์ในชั้นเรียน					
13	นักศึกษาสามารถลดความคลาดเคลื่อนทางไวยากรณ์ที่ส่งผลต่อความเข้าใจของผู้เรียน					
14	นักศึกษาสามารถแสดงพัฒนาการด้านความถูกต้อง ความมั่นใจ และความสม่ำเสมอในการใช้ไวยากรณ์เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเริ่มต้นของการปฏิบัติการสอน					
15	นักศึกษาสามารถบูรณาการโครงสร้างไวยากรณ์เข้ากับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอธิบายเนื้อหา และการสื่อสารปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทจริง					

คะแนนรวมทั้งสิ้น _____ / 75 คะแนน

**แบบประเมินผลลัพธ์เชิงระบบของการใช้ทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ครูต่อโรงเรียนเครือข่าย คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา
และหลักสูตรการผลิตครู**

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบประเมิน

แบบประเมินฉบับนี้พัฒนาขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลลัพธ์เชิงระบบ จากการนำทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางวิชาชีพของนักศึกษาครูไปใช้ในการปฏิบัติการสอนจริงในสถานศึกษา โดยยึดกรอบแนวคิดการประเมินของ Donald Kirkpatrick ระดับที่ 4 ผลลัพธ์ ซึ่งมุ่งเน้นการวัดผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในระดับองค์กร มากกว่าการประเมินเพียงพฤติกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้ การประเมินในครั้งนี้มุ่งพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้ทักษะดังกล่าวใน 3 มิติสำคัญ ได้แก่ (1) โรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งสะท้อนผลต่อผู้เรียนและคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (2) คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา ซึ่งสะท้อนผลต่อการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาครูและคุณภาพการผลิตบัณฑิตครู และ (3) หลักสูตรการผลิตครู ซึ่งสะท้อนความเหมาะสมและประสิทธิผลของโครงสร้างหลักสูตรในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาชีพ

ดังนั้น แบบประเมินนี้จึงมุ่งสะท้อนผลลัพธ์เชิงรูปธรรมที่เกิดขึ้นจากการบูรณาการทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนในบริบทจริงและสามารถนำผลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรและการยกระดับสมรรถนะนักศึกษาครูในระดับระบบต่อไป โดยที่แบบประเมินประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประเมิน ประกอบด้วยการรวบรวมข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมินในลักษณะไม่ระบุตัวตน เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ผลลัพธ์ในภาพรวมของการประเมิน โดยข้อมูลดังกล่าวไม่มีการเชื่อมโยงหรือระบุถึงตัวบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปในลักษณะภาพรวมที่สะท้อนผลลัพธ์เชิงระบบอย่างแท้จริง

ส่วนที่ 2 แบบประเมินผลตามกรอบเคิร์กแพทริกซ์ระดับที่ 4 ผลลัพธ์

แบบประเมินส่วนนี้ใช้เพื่อประเมินผลลัพธ์ ผลลัพธ์ (Results) ที่เกิดขึ้นจากการนำทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางวิชาชีพของนักศึกษาครูไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจริงในสถานศึกษา ตามกรอบแนวคิดของ Donald Kirkpatrick ระดับที่ 4 โดยมุ่งเน้นผลกระทบเชิงระบบที่เกิดขึ้นใน 3 มิติ ได้แก่ 1) โรงเรียนเครือข่าย 2) คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา และ 3) หลักสูตร การประเมินในส่วนนี้เป็นการวัดผลลัพธ์เชิงรูปธรรมที่สะท้อนคุณภาพการจัดการเรียนรู้สมรรถนะของนักศึกษาครู และผลกระทบต่อระบบการผลิตครูในภาพรวมโดยพิจารณาจากการรับรู้และผลที่เกิดขึ้นจริงจากการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ประเมินแสดงความคิดเห็น ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อผู้เรียนและสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตร การพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตครูในเชิงระบบต่อไป

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. สถานภาพผู้ประเมิน
 - ☐ อาจารย์นิเทศจากมหาวิทยาลัย
 - ☐ ครูพี่เลี้ยงในโรงเรียน
 - ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
 - ☐ ผู้บริหารระดับคณะ / หลักสูตร
 - ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
2. ประสบการณ์ทำงานด้านการศึกษา
 - ☐ ต่ำกว่า 5 ปี

☐ 5–10 ปี

☐ มากกว่า 10 ปี

3. บริบทที่ท่านประเมินนักศึกษาครู (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ การสอนในชั้นเรียน

☐ การจัดทำแผนการสอน / สื่อ

☐ การทำงานร่วมกับโรงเรียน

☐ การนิเทศ / การบริหารจัดการ

ส่วนที่ 2 แบบประเมินผลตามกรอบเครือข่ายแพทริกในระดับที่ 4

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ในช่องระดับคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

5 = เกิดผลลัพธ์ชัดเจนมาก ส่งผลเชิงบวกต่อองค์กรอย่างเป็นรูปธรรม

4 = เกิดผลลัพธ์ในระดับสูง และส่งผลต่อองค์กรอย่างเห็นได้ชัด

3 = เกิดผลลัพธ์ในระดับปานกลาง เกิดขึ้นบางส่วนแต่ยังไม่สม่ำเสมอ

2 = เกิดผลลัพธ์ในระดับน้อย หรือยังไม่ต่อเนื่อง

1 = ไม่ปรากฏผลลัพธ์ในระดับองค์กร

แบบประเมินผลกระทบเชิงระบบของหลักสูตรต่อโรงเรียนเครือข่าย

คณะ และหลักสูตร

มิติที่ 1 ผลลัพธ์ต่อโรงเรียนเครือข่าย

ข้อ	รายการประเมิน	1	2	3	4	5
1	ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษและสามารถใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องมากขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู					
2	ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น					
3	การจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมและพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนในชั้นเรียน					
4	การปฏิบัติการสอนของนักศึกษาครูช่วยยกระดับบรรยากาศและคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน					
5	โรงเรียนเครือข่ายและครูพี่เลี้ยงมีความพึงพอใจ และเห็นว่าสมรรถนะของนักศึกษาครูสามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนได้จริง					

มิติที่ 2 ผลลัพธ์ของหลักสูตรที่มีผลต่อคณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา

ข้อ	รายการประเมิน	1	2	3	4	5
6	นักศึกษาครูที่ผ่านหลักสูตรมีสมรรถนะทางไวยากรณ์เชิงวิชาชีพในระดับที่สะท้อนคุณภาพการผลิตบัณฑิตของคณะอย่างชัดเจน					
7	คณะศึกษาศาสตร์ได้นำแนวทางหรือองค์ความรู้จากหลักสูตรไปใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายวิชาที่เกี่ยวข้องจริง					
8	หลักสูตรนี้ถูกนำไปใช้เป็นต้นแบบในการออกแบบหรือพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาชีพในคณะ					
9	ผลการดำเนินหลักสูตรมีส่วนช่วยยกระดับมาตรฐานทางวิชาการด้านการผลิตครูภาษาอังกฤษของคณะ					
10	คณะศึกษาศาสตร์ได้รับการยอมรับหรือมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นจากโรงเรียนเครือข่ายอันเป็นผลจากคุณภาพของนักศึกษาครู					

มิติที่ 3 ผลลัพธ์ต่อหลักสูตร (Curriculum-Level Impact)

ข้อ	รายการประเมิน	1	2	3	4	5
11	หลักสูตรรายวิชานี้สามารถพัฒนาสมรรถนะการใช้ไวยากรณ์เชิงวิชาชีพของนักศึกษาได้ตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน					
12	โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรมีความสอดคล้องและสนับสนุนการนำไวยากรณ์ไปใช้ในการสื่อสารในบริบทวิชาชีพได้จริง					
13	หลักสูตรนี้ถูกนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบหรือปรับปรุงรายวิชาที่เกี่ยวข้องภายในคณะ					
14	การดำเนินหลักสูตรมีส่วนช่วยยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมของหลักสูตรครุศาสตร์					
15	หลักสูตรนี้ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาชีพในระดับหลักสูตร					

คะแนนรวมทั้งสิ้น _____ / 75 คะแนน

ภาคผนวก ง

แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ

ไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

การวิจัยเรื่อง	การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ ไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู		
ผู้วิจัย	นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์ นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา	ประธานกรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวพร วรรณทอง	กรรมการ	

แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา
ทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้จัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตร
รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู
ของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ
หลักสูตร ได้แก่ เป้าหมาย เนื้อหา การจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลให้สอดคล้อง
กับสมรรถนะวิชาชีพครูและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอความกรุณาท่านพิจารณารายการประเมินแต่ละข้อและทำเครื่องหมายในระดับ
ความคิดเห็นที่ตรงกับท่านมากที่สุด ข้อมูลที่ได้รับจะใช้เพื่อการปรับปรุงหลักสูตรและ
นำเสนอในภาพรวมโดยไม่เปิดเผยชื่อผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์
นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

**แบบประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบท
วิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู**

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรในแต่ละรายการ แล้วทำเครื่องหมาย

☐ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับการประเมิน 5 = มากที่สุด | 4 = มาก | 3 = ปานกลาง | 2 = น้อย | 1 = น้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
เป้าหมายหลักสูตร						
1	เป้าหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน					
2	เป้าหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะไวยากรณ์					
3	เป้าหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับบทบาทวิชาชีพครู					
4	เป้าหมายของหลักสูตรช่วยพัฒนาการสื่อสารในห้องเรียน					
5	เป้าหมายของหลักสูตรเหมาะสมกับนักศึกษาครู					
เนื้อหาหลักสูตร						
6	เนื้อหาหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
7	การจัดลำดับเนื้อหาเป็นระบบและต่อเนื่อง					
8	เนื้อหาครอบคลุมโครงสร้างไวยากรณ์ที่จำเป็นต่อการสอน					
9	เนื้อหาสอดคล้องกับบริบทการสอนจริง					
10	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน					
การจัดการเรียนรู้						
11	วิธีการสอนเน้นการใช้ไวยากรณ์ในสถานการณ์จริง					

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
12	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในการสอน					
13	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย					
14	กิจกรรมส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการสะท้อนการเรียนรู้					
15	การฝึกปฏิบัติการสอนช่วยพัฒนาทักษะวิชาชีพครู					
การวัดและประเมินผล						
16	การประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
17	การประเมินสะท้อนความสามารถในการใช้ไวยากรณ์จริง					
18	วิธีการประเมินผลมีความหลากหลาย					
19	เกณฑ์การประเมินมีความชัดเจน					
20	การประเมินผลสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียน					
ผลลัพธ์ของหลักสูตร						
21	หลักสูตรช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ของนักศึกษา					
22	นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น					
23	นักศึกษามีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษในห้องเรียน					
24	หลักสูตรช่วยพัฒนาความเป็นมืออาชีพของนักศึกษาครู					
25	หลักสูตรช่วยสนับสนุนการผลิตครูที่มีคุณภาพ					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)

แบบประเมินคู่มือของหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์
ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

การวิจัยเรื่อง	การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู
ผู้วิจัย	นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์ นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศาสตร์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพียสา ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวพร วรรณทอง กรรมการ

แบบประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้จัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตร ได้แก่ เป้าหมาย เนื้อหา การจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล ให้สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพครูและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอความกรุณาท่านพิจารณาแต่ละรายการและทำเครื่องหมายตามระดับความคิดเห็นที่ตรงกับท่านมากที่สุด ข้อมูลที่ได้รับจะใช้เพื่อการปรับปรุงหลักสูตรและนำเสนอในภาพรวมโดยไม่เปิดเผยชื่อผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์

นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ

ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรในแต่ละรายการ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงใน
ช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับการประเมิน 5 = มากที่สุด | 4 = มาก | 3 = ปานกลาง | 2 = น้อย | 1 = น้อยที่สุด

ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้หลักสูตร

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร						
1	ความเป็นมาและเหตุผลของหลักสูตรมีความชัดเจนและสะท้อนความจำเป็นของการพัฒนาทักษะไวยากรณ์สำหรับนักศึกษาครู					
2	แนวคิดของหลักสูตรสะท้อนบทบาทของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพครูได้อย่างเหมาะสม					
3	หลักการและแนวคิดทางวิชาการที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรมีความเหมาะสม					
4	เนื้อหาในส่วนความเป็นมาของหลักสูตรช่วยให้เข้าใจแนวคิดและทิศทางของหลักสูตรได้ชัดเจน					
ด้านที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร						
5	โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
6	เนื้อหาไวยากรณ์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับบริบทวิชาชีพครู					
7	การจัดลำดับหน่วยการเรียนรู้มีความต่อเนื่องและเหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะของผู้เรียน					
8	วิธีการประเมินผลในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
ด้านที่ 3 การเตรียมความพร้อมก่อนการใช้หลักสูตร						
9	แนวทางการศึกษาหลักสูตรก่อนการนำไปใช้มีความชัดเจน					
10	แนวทางการเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม					

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
11	แนวทางการเตรียมสื่อการสอนและเอกสารประกอบการเรียนรู้มีความชัดเจน					
12	แนวทางการเตรียมระบบการวัดและประเมินผลก่อนการใช้หลักสูตรมีความเหมาะสม					
ด้านที่ 4 บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร						
13	บทบาทของผู้บริหารในการสนับสนุนการใช้หลักสูตรมีความชัดเจน					
14	บทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรมีความเหมาะสม					
15	บทบาทของโรงเรียนเครือข่ายและครูพี่เลี้ยงมีความชัดเจน					
16	บทบาทของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้ตามหลักสูตรมีความเหมาะสม					
ด้านที่ 5 ขั้นตอนการดำเนินการใช้หลักสูตร						
17	ขั้นตอนการใช้หลักสูตรมีความเป็นระบบและสามารถปฏิบัติได้จริง					
18	แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรมีความเหมาะสม					
19	แนวทางการติดตามและประเมินผลระหว่างการใช้หลักสูตรมีความชัดเจน					
20	ขั้นตอนการสะท้อนผลและปรับปรุงการใช้หลักสูตรมีความเหมาะสม					
ด้านที่ 6 ข้อเสนอแนะเพื่อการใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ						
21	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนการใช้หลักสูตรมีความเหมาะสม					
22	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนมีความเป็นประโยชน์					
23	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม					
24	ข้อเสนอแนะโดยรวมสามารถช่วยให้การใช้หลักสูตรมีประสิทธิภาพมากขึ้น					
ด้านที่ 7 เอกสารอ้างอิงและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม						
25	ความทันสมัยและความน่าเชื่อถือของเอกสารอ้างอิงที่ใช้ประกอบหลักสูตรมีความเหมาะสม					
26	แหล่งข้อมูลเพิ่มเติมที่น่าเสนอสามารถสนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
27	การจัดทำรายการเอกสารอ้างอิงและแหล่งข้อมูลมีความชัดเจนเป็นระบบและสามารถสืบค้นได้ง่าย					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แบบประเมินแผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบท

ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

การวิจัยเรื่อง

การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

ผู้วิจัย

นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์

นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวพร วรรณทอง กรรมการ

แบบประเมินแผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้จัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะไวยากรณ์ในบริบททางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครูของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนในด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพครูและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอความกรุณาท่านพิจารณาแผนการสอนและรายการประเมินในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมายในระดับความคิดเห็นที่ตรงกับท่านมากที่สุด ข้อมูลที่ได้รับจะใช้เพื่อปรับปรุงแผนการสอนและนำเสนอในภาพรวมโดยไม่เปิดเผยชื่อผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์
นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบประเมินหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ

ไวยากรณ์ในบริบทวิชาชีพสำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรในแต่ละรายการ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับการประเมิน 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
	ด้านที่ 1 แนวคิดและวัตถุประสงค์ของแผนการสอน					
1	แผนการสอนมีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ					
2	วัตถุประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับบริบทการใช้ภาษาอังกฤษในวิชาชีพครู					
3	วัตถุประสงค์ครอบคลุมความรู้ด้านโครงสร้าง ความหมาย และการใช้ภาษา					
4	แนวคิดของแผนการสอนสะท้อนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์การสอนจริง					
	ด้านที่ 2 เนื้อหาและโครงสร้างทางภาษา					
5	เนื้อหาไวยากรณ์มีความถูกต้องตามหลักโครงสร้างภาษาอังกฤษ					
6	การนำเสนอเนื้อหาไวยากรณ์มีความเป็นระบบและลำดับขั้นจากง่ายไปยาก					
7	เนื้อหาสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียนและบริบทการเรียนรู้					
8	เนื้อหาเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงในบริบทการจัดการเรียนการสอน					
	ด้านที่ 3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
9	แผนการสอนมีกิจกรรมที่กระตุ้นความคิดของผู้เรียนผ่านสถานการณ์หรือปัญหาจริง					
10	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษผ่านบริบทการสื่อสารที่มีความหมาย					
11	ผู้เรียนมีโอกาสวิเคราะห์และค้นพบรูปแบบโครงสร้างทางภาษาด้วยตนเอง					

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
12	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความต่อเนื่องและเหมาะสมตามลำดับขั้นของการเรียนรู้					
	ด้านที่ 4 สื่อการเรียนรู้และการจัดประสบการณ์					
13	สื่อและเอกสารประกอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้					
14	สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
15	แผนการสอนใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองหรือบทบาทสมมติเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้					
16	การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบริบทวิชาชีพครู					
	ด้านที่ 5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
17	วิธีการวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
18	เครื่องมือประเมินสามารถสะท้อนความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของผู้เรียนได้					
19	การประเมินผลครอบคลุมทั้งระหว่างเรียนและหลังเรียน					
20	แผนการสอนโดยรวมมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นายณัฏฐ์ เวียงอินทร์
วัน เดือน ปีเกิด	18 พฤษภาคม 2527
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	578 หมู่ 20 อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร รหัสไปรษณีย์ 47110
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
สถานที่ทำงาน	คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา 13 หมู่ 14 ต.สงเปลือย อ. นามน จ.กาฬสินธุ์ 46230
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2550	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) วิชาเอกปรัชญา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2559	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2554	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2569	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2553	ครูสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนเซนต์หลุยส์เซนต์โยเซฟ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

พ.ศ. 2555 อาจารย์ มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์และ
นวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
อำเภอพนมไพร จังหวัดกาฬสินธุ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร